• സപ്തസൈന്ധവം ഭാഗം 2

ചരിത്രം തരുന്ന മഹാദ്വൈതം

ഡോ.സുവര്ണ്ണ നാലപ്പാട്ട്

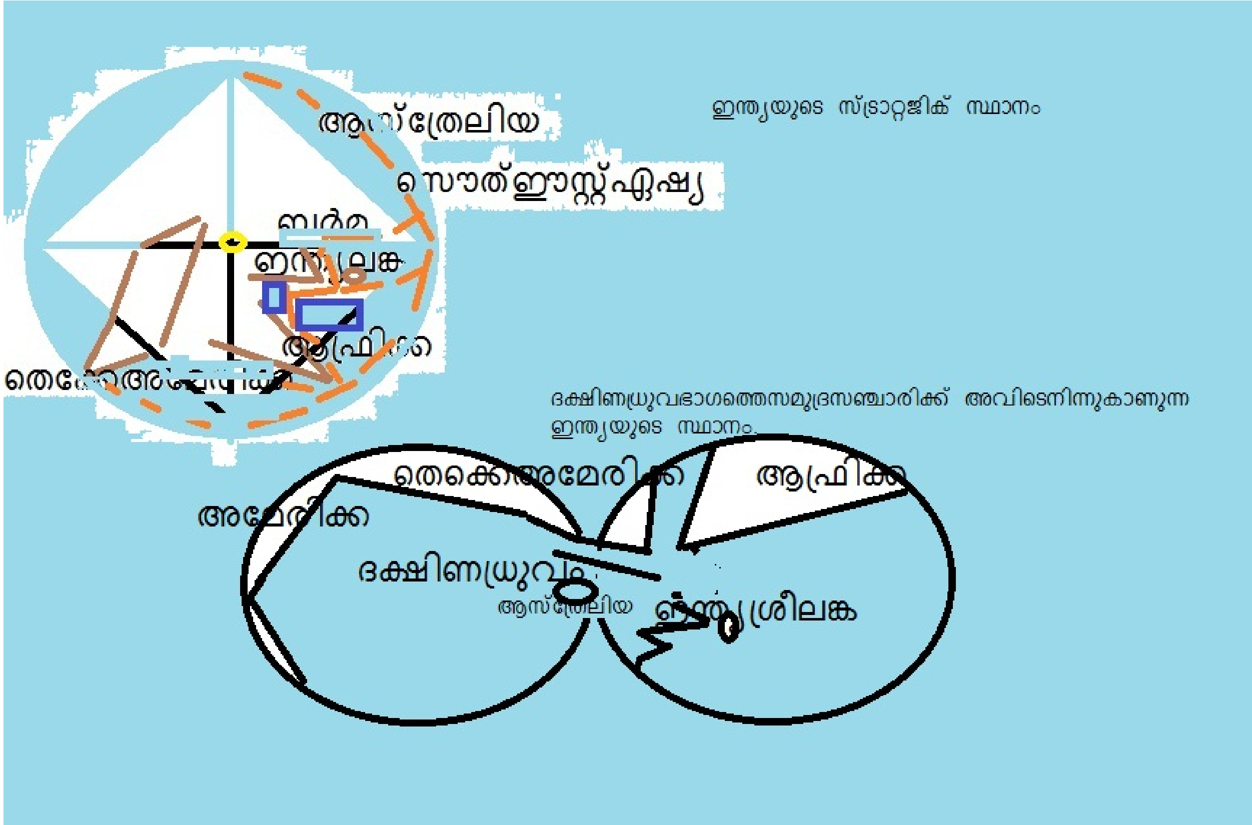

കടൽവഴികച്ചവടം

എഴുന്നൂറുകിലോമീറ്ററുണ്ട് ഇന്നത്തെഇന്ത്യയുടെ സമുദ്രതീരത്തിന്. ഗുജറാത്തുമുതൽബംഗാള് വരെയുള്ള എട്ടുസംസ്ഥാനങ്ങളാണ് ഈ സമുദ്രതീരം പങ്കിടുന്നത്. മുമ്പ് സിന്ധുദേശം ഉൾപ്പെട്ട മല്ലൂഹ(മ്ലേഛ)ദേശംകൂടി കൂട്ടിയാൽ ഒമ്പത്. ഈ നവനഗരസ്വാമിമാരുടെ നാവാനഗരങ്ങളിലെ സമുദ്രാധിപത്യം സമുദ്രംവഴിയുള്ള കച്ചവടം കൊണ്ടായിരുന്നു. വ്യാപാരാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വിദേശികളുടെ ആഗമനം എപ്പോഴും മലബാറിലൂടെയായിരുന്നു എന്ന ചരിത്രപരമായ വസ്തുതയും ,വാസ്കോ ഡിഗാമയുടെ കാലം വരെ പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യക്കാർക്ക് ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള സമുദ്ര മാർഗ്ഗം അറിവില്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും മാത്രം മതി, ഇവിടെ സമുദ്രംവഴിയു

ളള കച്ചവടം മലബാറും ഗുജറാത്തും കർണ്ണാടകമഹാരാഷ്ട്രദേശങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും കാലവർഷക്കാറ്റുപയോഗിച്ച് സമുദ്രം തരണം ചെയ്യാന് ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ മലബാർതീരമായിരുന്നു ഏറ്റവും പ്രധാനമെന്നറിയാൻ.. അനുമതിയില്ലാത്ത ഒരു കപ്പലിനും ഇന്ത്യയുടെ തീരത്തിറങ്ങാനാവാത്തവിധം ശക്തമായ കപ്പൽപ്പട പടിഞ്ഞാറൻതീരത്ത്, ചരിത്രാതീതകാലം മുതലേ, മലബാറിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അതിനാൽ വിദേശികൾഇവരെ കടൽക്കൊള്ളക്കാരെന്നു വിളിച്ചു എന്നതും ചരിത്രം. കപ്പൽനിർമ്മാണവും സമുദ്രയാത്രയും അതിന്നാവശ്യമായ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര,വാനനിരീക്ഷണങ്ങളും , വസ്തുക്കളുടെ വിപണനത്തിനായി മാർക്കറ്റുകൾ കണ്ടെത്തലും ,അവടെ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾവഴി ബന്ധിപ്പിക്കാനുള്ള കേന്ദ്രീകൃതമായ ഭരണസംവിധാനവും അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളും സംസ്കൃതവസ്തുക്കളും വേണ്ട സമയത്ത് ലഭ്യമാക്കാനുള്ള സംവിധാനങ്ങളും ,ഇപ്രകാരം കൃഷിയും വ്യാപാരവും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കുലസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനശൈലിയും എല്ലാം കേരളത്തിലെ പ്രാചീനസമ്പ്രദായത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു. ഈ കേന്ദ്രീകൃതകുലസംഘഭരണം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മാത്രമല്ല,ഉത്തരേന്ത്യയിലേയും പഞ്ചജനങ്ങളെ ഒന്നിച്ചുനിർത്തി. മഹാഭാരതകാലത്ത് ശ്രീകൃഷ്ണനും പാണ്ഡവരും ഇതേ സമ്പ്രദായമാണ് പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. രാമായണകാലത്തും അതിനുമുമ്പും ഈ രീതി നിലവിലുള്ളതായി സാഹിത്യകൃതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഭാരതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥചരിത്രം ഇതാണ്. Writing permitted the organization of more complex tasks ,allowed storing of information,stimulated new types of aesthetic and cultural traditions and more importantly for this study, the ordering of information under numeric and alphabetic heads as well as the use of charts and maps. (Goody J. 2000. 144. The power of written tradition .Smithsonian Institution Press.)സൈന്ധവലിപി ബിസി 8000 മുതലിങ്ങോട്ട് നില നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ലിപികൊണ്ട് ഇന്ത്യക്കാർ ക്രമീകരിച്ച അനേകം സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ പ്രവൃത്തികള്, എന്നേക്കുമായി നിലനില്ക്കണമെന്ന് അവരാശിച്ച സംവേദനങ്ങൾ,അതിനായുപയോഗിച്ച ചാർട്ടുകളും ഭൂപടങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും –ഇന്നും ഇവയൊന്നും പൂർണ്ണമായി ആരും മനസ്സിലാക്കിയെടുത്തിട്ടില്ല. തൊവരിഗുഹാചിത്രത്തിൽ മീനെന്ന പദത്തിനുപകരം പഞ്ചഭുജനക്ഷത്രം ഉപയോഗിച്ചതും കപ്പൽ,വിമാനനിർമ്മാണം, അഷ്ടദലപത്മം, അഷ്ടകോണുള്ള

മച്ച(മത്സ്യ)യന്ത്രം ഇവയുടെ സംഖ്യാശാസ്ത്രവും നേരത്തേ വിവരിക്കയുണ്ടായി.

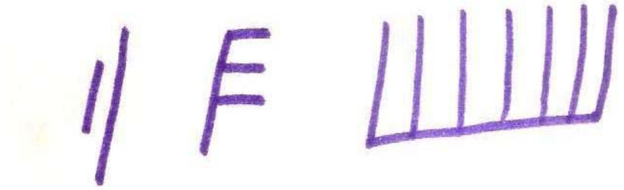

തൊവരിയിലെ ഈ ലിപി സൈന്ധവലിപിചിത്രങ്ങളിലും കാണാമെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാണിജ്യം ,രാഷ്ട്രീയം,സംസ്കാരം ഇവമൂന്നും ചേർന്ന ഒരു സമീപനത്തിലൂടെ മാത്രമേ സൈന്ധവലിപി ആവിഷ്കരിച്ച പൂർവ്വികരുടെ സംവേദനം മനസ്സിലാക്കാനാവൂ. സൌത്ത് ഏഷ്യയുടെ ചരിത്രം ബിസി 3000 മുതല് എഡി അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള സമുദ്രയാനങ്ങളുടേയും വാണിജ്യത്തിന്റേയും അതിനെ നിലനിർത്തിയ ഏകീകൃത ഭരണസംവിധാനത്തിന്റേയും ചരിത്രമാണെങ്കിൽ(pp. 3. Histriography and the Maritime landscape. The archeology of seafaring in ancient South Asia. Himansu Prabha Ray .Cambridge world Archeology) ചരിത്രത്തിൽ, ആവിക്കപ്പൽകണ്ടു പിടിച്ച 19ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ, വെറും കാലവർഷക്കാറ്റിനെമാത്രം ആശ്രയിച്ച് കപ്പലോട്ടുന്നതിന്ന് ആധാരമായി വർത്തിച്ച മലബാറിന്റെ ചരിത്രം ഒട്ടും നിസ്സാരമല്ല. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം തമിഴും സംസ്കൃതവും കലർന്ന ഭാഷ(വാമൊഴിയായും വരമൊഴിയായും)ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മലയാളികളുടെ ചരിത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞാലതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല.

മത്സ്യത്തിന്റെ സുലഭതയോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കപ്പൽനിർമ്മാണമെന്ന് ഒരുതിയറിയുണ്ട്. കിഴക്കൻകടൽത്തീരത്ത് അനേകഇനം മത്സ്യങ്ങള് വരുന്നതിനാൽഅവിടെ കൂട്ടിക്കെട്ടിയ കട്ടമരം(റാഫ്റ്റ്)കൊണ്ടുതന്നെ ധാരാളം മത്സ്യം പിടിക്കാനാവും. ഗുജറാത്ത് മുതല് മലബാറ്ഉള്പ്പെടെയുള്ള പടിഞ്ഞാറൻതീരം അങ്ങനെയല്ല. അവിടെ പുറംകടലിലും ആഴക്കടലിലും സഞ്ചരിക്കാവുന്ന വലിയ കപ്പലുകളുണ്ടെങ്കിലേ ധാരാളം മത്സ്യങ്ങളെ ബന്ധിക്കാനാവൂ. അതുകൊണ്ട് പടിഞ്ഞാറൻതീരം ചരക്കുകപ്പലുകളും യുദ്ധക്കപ്പലുകളും ഉണ്ടാക്കി.(ഹിമാംശു പ്രഭാ റേ പേജ് 5)സാധനങ്ങൾഒരിടത്തുനിന്ന് ഒരിടത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് നദിമാർഗ്ഗവും കരമാർഗ്ഗവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കടത്തുകൂലി തുറമുഖങ്ങളിലും

ഉണ്ടായി. കപ്പലുകളും തോണികളും സ്വന്തമായില്ലാത്തവർക്ക് വസ്തുക്കള് മറ്റൊരാളുടെ വാഹനത്തിൽ കൊടുത്തയക്കാനും കപ്പല് (വാഹനം)ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾക്ക് (ഗിൽഡ്)ലീസിന് എടുക്കാനും സാധിക്കുമെന്നായി. മരം,തുണി,ലോഹം,മത്സ്യം, ശംഖ്, ഉപ്പ് മുതലായ സാധാരണ വിപണനവസ്തുക്കളും ആളുകളും(അടിമകൾ, കൂലിക്കാർ,നർത്തകരും ഗായകരും,അദ്ധ്യാപകരും ദ്വിഭാഷികളും ശില്പികളും) പക്ഷിമൃഗാദികളും അരിയും പഞ്ചസാരയും മുതൽ വിലപിടിച്ച രത്നങ്ങൾവരെ ഇങ്ങനെ കൈമാറ്റം ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള വിവിധതരക്കാരായ മനുഷ്യരെ ഒരൊറ്റ ചരടിൽ കോർക്കാന് അങ്ങനെ സാധിച്ചു.1500 വസ്തുക്കൾ(ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുമാത്രം ഉള്ളവ) ബെഗ്രാമിലും അനുരാധപുര സ്തൂപത്തിലും നിന്നു കിട്ടി എന്നു പറയുമ്പോൾ പടിഞ്ഞാറും കിഴക്കും തീരങ്ങളും ശ്രീലങ്കയും ചേർന്നദക്ഷിണാപഥം ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ശില്പനിർമ്മിതിയിലും അതിന്റെ വിപണനത്തിലും വഹിച്ചിരുന്ന പങ്ക് ഗ്രഹിക്കാം. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഭോജരാജാവിന്റെ യുക്തികല്പതരു എന്ന സംസ്കൃതഗ്രന്ഥത്തില് കപ്പൽനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച വിശദാംശങ്ങളുണ്ട്. 8-9 നൂറ്റാണ്ടുമുതല് മീൻപിടുത്താവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചും ചുങ്കത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ലിഖിതങ്ങൾകാണുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം ആദ്യശതകം മുതൽ തമിഴ് സംഘകൃതികളിൽകപ്പൽചുങ്കം ,വാണിജ്യം ഇവയെ പരാമർശിക്കുന്നു. അർത്ഥശാസ്ത്രത്തില് തുറമുഖങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പ് എങ്ങനെയായിരുന്നു എന്ന് വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഹരപ്പകാലത്തും അതിനുമുമ്പുമുള്ള ഇന്ത്യയുടെ കേന്ദ്രീകൃത ഭരണം ഇത്തരം കൊള്ളക്കൊടുക്കകളും സഞ്ചാരങ്ങളും മൂലം നിയന്ത്രിതമാണെന്ന് കൃഷ്ണന്റെ തുറമുഖനഗരവും ഗുഹന്റെ തോണികടത്തലും എല്ലാമായി ഇതിഹാസങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മൂഷകവംശത്തിലെ ആദ്യകാലരാജാക്കന്മാരെല്ലാം ഇതില് ഭാഗഭാക്കായിരുന്നുവെന്ന് അതുലന്റെ കൃതി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വേദത്തിലും അശ്വിനി,ഭുജ്യു എന്നിവരുടെ സമുദ്രയാനം കാണാം. മലബാറിലെ തേക്കും തെങ്ങും കൊണ്ട് ,ലോഹആണികൂടാതെ നിർമ്മിച്ച മലബാർകപ്പലുകൾക്ക് മദ്ധ്യകാലം വരെ അറേബിയയിൽ വളരെ പ്രിയമായിരുന്നു.അറബികൾ അവയാണ്ഉപയോ ഗിച്ചിരുന്നത്. (Hourani 1963-1995. Pp 88 Arab seafaring in Indian oceans in ancient and early medieval times .Princeton uty press)ഹൌരാനി അറബികളു ടെ അക്കാലത്തെ സാഹിത്യത്തെ രണ്ടായി തിരിക്കുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്ര

ജ്ഞരുടേതും സഞ്ചാരികളുടേതും. അറബി ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞർ ഇന്ത്യയെ തങ്ങളുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായ ജറുസലേമിൽനിന്ന് ഏറ്റവും അകലെ കിടക്കുന്ന ഭൂഭാഗമായി കണ്ടു. വളരെ ചൂടുളളഒരു സ്ഥാനത്ത് ,ഭൂഗോളത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലാണ് ഇന്ത്യ എന്ന് യൂറോപ്പിൽ പ്രചരിച്ചത് അറബികളുടെ ഈ വിചാരത്തിൽനിന്നാണ്.അൽഹിന്ദ് എന്ന പേഴ്സ്യന് കൺസെപ്റ്റിനപ്പുറത്ത് സിന്ധിനും മക്രനും അപ്പുറം യഥാർത്ഥ ഇന്ത്യയും ഇന്തോനേഷ്യയുമുൾപ്പെട്ട ഒരു രാഷ്ട്രമുണ്ടെന്ന് വളരെ കഴിഞ്ഞാണ് അറബികൾതന്നെയറിയുന്നത്. 9ആം നൂറ്റാണ്ടുമുതലാരംഭിച്ച ഈ അറിവുവെച്ച് 15ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ് നോട്ടിക്കൽമൈൽസിൽ അവര് റഹ്മാനി എന്ന ഭൂപടം(മാപ്പ്)മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇത് ഉണ്ടാക്കിയ ഇബ്ന മജീദാണ് കിഴക്കെ ആ ഫ്രിക്കയിലെ മലിന്ദിയിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറേ തീരത്തേക്ക് വാസ്കോ ഡിഗാമയെ എത്തിച്ച ഗുജറാത്തി മുസ്ലീം. (പകുതി അറബ് പകുതി ഇന്ത്യൻവംശജ നാണ്)A critical analysis of the itineries given by Arab geographers corroborates that until 15th century these were not based on actual sailing schedules. Instead they incorporate tales prevalent among the sailing communities and merchants and often replicates the stereotypes circulating from the period of the Greeks (pp 18 Himansu Prabha Ray)ഉദാഹരണമായി, 1230-1250ലെ കിത്താബ് അൽജുഗ്രാഫിയയാണ് ഹൌറാനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ചെങ്കടലിലെ zarook എന്ന കപ്പലുകൾ പകൽമാത്രമാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. ദിശ നോക്കാനറിയാത്തതിനാൽ രാത്രി നങ്കുരമിട്ടു കിടക്കും. അറബി ഡാവുകൾ(dhow)നച്ചോദ അടക്കം എട്ടുപേരുള്ള 50 അടി നീളമുള്ള വഞ്ചികളാണ്. ചെങ്കടൽമുതല് ഒമാൻവരെയുള്ള വഴി അവരുടെ നച്ചോദകൾക്ക് കണ്ണടച്ചറിയാം. (Villiers 1954:174-5.Some aspects of the Dhow trade .Passage in a red sea Dhow. The mariner's mirror. 40.(3):171-82)ഈ വിവരണം ചിലകാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

1. മച്ചയന്ത്രം അഥവാ കോമ്പാസ് അവർക്കില്ല.
2. നക്ഷത്രം നോക്കി ദിശ നിർണ്ണയിക്കാനറിയില്ല.
3. ഒമാനിനപ്പുറം അവരുടെ നച്ചോദമാർക്ക് അറിയില്ല.

4. പുറംകടലിലേക്കുപോകാതെ, തീരത്തുകൂടിമാത്രം ,പകലിൽമാത്രമാണ് അവരുടെ സഞ്ചാരം. (സെപ്തംബർ മുതല് മെയ്വരെ ഗുജറാത്തിൽനിന്ന് ഏദനിലേക്കും,ഒക്ടോബറ്മുതല് ഫെബ്രുവരിവരെ തിരിച്ച് ഏദനിൽനിന്ന് മലബാറിലേക്കും തക്കതായ സീല്(മുദ്ര)ഉണ്ടെങ്കിൽമാത്രമാണ് ഈ കപ്പലുകളെ കടത്തിവിട്ടിരുന്നത്)

Within the Indian subcontinent maritime networks involving coastal centers in Gujarat have greater antiquity than those In other parts and dates from the third millennium BCE Harappan period onwards (pp 20 H P Ray) കിഴക്കൻതീരത്ത് 1000 ബിസി മുതൽതുറമുഖനഗരങ്ങളുണ്ട്. ബിസി 400ലെ മഹാസ്ഥാൻഗൃഹം (ബംഗാൾ) പിന്നീടുള്ള ചരിത്രത്താളുകളിലൊന്നും കാണുന്നില്ല.

കവിടി:(cowry. Cypraea moneta) മാലദ്വീപ്,തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സമുദ്രം എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് സുലഭമായി കാണുന്നത്. ബിസി 2000ത്തിനും മുമ്പ് ഹരപ്പയിലും വടക്കൻചൈനയിലെ ചരിത്രാതീതസ്ഥലങ്ങളിലും ഇവ എത്തിയിരുന്നതായി തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കവിടി ഒരുകാലത്ത് നാണ്യത്തിനു പകരമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അലഹബാദിലെ ഇരുമ്പുയിഗകാലത്തെ ഒരു ഖനനസ്ഥാനത്തും, മഹാസ്ഥാനിലെ ലിഖിതത്തിലും ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തേസ്പൂർലിഖിതത്തിലും കവിടി നാണ്യമായാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഹർഷചരിതത്തില് ആസാമിലെ ഭാസ്കരവർമ്മന് കറുപ്പും വെളുപ്പുമായ കവിടികള് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതായി പരാമർശിക്കുന്നു.ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്ര,ഗണിതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കവിടിയുടെ മൂല്യവും തൂക്കക്കണക്കും കൃത്യമായി തരുന്നു.അത് വിപണനത്തിലുപയോഗിക്കുന്നത് പറയുന്നു.

ഫ്രാങ്കിൻസെൻസും മിറും അടക്കമുള്ള സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ:- (Frankincense and Myrrh. Gum family. Bursaracene or Balsam family) ഫ്രാങ്കിൻസെൻസ് Boswellia എന്ന ജീനസ്സിൽനിന്നും , മിർ Commifora എന്ന ജീനസ്സിൽനിന്നും കിട്ടുന്ന പശകളാണ്.പെരിപ്ലസ്സിൽ ആഫ്രിക്ക,തെക്കേ അറേബിയ,ഇന്ത്യ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളാണ് ഇത്തരം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നതെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്.സോളമന്റെ കാലത്തും ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തും മിർ ഇസ്രായേലിലെ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ പൊതിയാനായി

വേണ്ടിവന്ന മിറിന്റെ അളവ് ബൈബിളിലുണ്ട്. ഇത്രയും അളവ് ഇസ്രായേലിൽ സൂക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ എത്രയേറെ കയറ്റുമതി നടന്നിരിക്കണമെന്ന് ഊഹിക്കാം.

ശംഖ്:- 8000-7000 ബിസി മുതലേ ശംഖും ശംഖുവളകളും ഒമാനിലും കറാച്ചിക്ക പടിഞ്ഞാറുള്ള കച്ച് തീരത്തും കച്ച് ഉൾക്കടൽതീരം,സൌരാഷ്ട്രം,ഗുജറാത്ത് പ്രദേശങ്ങളിലും കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്നു. തെക്കേ കടലിൽമാത്രം വിളയുന്ന ശംഖുകള് മരുഭൂമികളിലും കൂടി എത്തിയിരുന്നു. മെഹർഗാർഹില് ബിസി 7000 മുതലേ ഇവ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്.

ഒബ്സീഡിയൻ:-ചെങ്കടലിന്റെ തീരത്ത് 42 എണ്ണവും, അറേബിയയിൽ 10 എണ്ണവുമാണ് ഒബ്സീഡിയൻകിട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ. ഇത് അഗ്നിപർവ്വതസ്ഫടികമാണ്. 8000 ബിസിമുതലേ ഈ അപൂർവ്വസ്ഫടികം അമൂല്യമായിരുന്നു. ഈജിപ്ത് 4000 ബിസിമുതലാണ് ഇതുപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയത്. ഒബ്സീഡിയൻ, മാലക്കൈറ്റ്, റെസിനുകൾ,വെള്ളി,ലാപ്പിസ് ലെസൂലി ,ടർക്വോയിസ്,ഇവയുടെ വാണിജ്യത്തിൽ ഇന്ത്യയെല്ല വാണിജ്യസംഘങ്ങളാണ് പങ്കെടുത്തിരുന്നത്.

മുത്ത്:-മാന്നാർഉൾക്കടലിലും സുലുആർക്കിപെലാഗോവിലും പേഴ്സ്യൻഗൾഫിലും കടൽമുത്ത് വിളഞ്ഞിരുന്നു. പെരിപ്ലസ്സിൽ ഇന്ത്യയിലെ മുത്ത് അറേബിയയിലെ മുത്തിനേക്കാളും നല്ലതാണെന്ന് എടുത്തുപറയുന്നു. ഇതുകൂടാതെ, ശുദ്ധജലത്തിലും മുത്ത് കൃത്രിമമായി വിളയിച്ചെടുക്കാനും ഇന്ത്യക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചൂർണ്ണിനദിക്കരയിൽ ആ നദിയിൽവിളയിക്കുന്ന ചൌർണ്ണേയമെന്ന അമൂല്യമുത്ത് വിളഞ്ഞിരുന്നു. കൌടില്യന്റെ അർത്ഥശാസ്ത്രം ആ മുത്തിനെ പേരെടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഉപ്പ്:-ഇന്ത്യയിലെ ഉപ്പുകച്ചവടം ചരിത്രാതീതകാലം മുതലേ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഹരപ്പകാലത്ത് കംബാത് ഉൾക്കടലിലെ പദ്രിയിൽനിന്ന് ഉപ്പെടുത്തിരുന്നു. ഉപ്പുപർവ്വതനിരകള് (സാൾട്ട് റേഞ്ചസ്)ഉപ്പുകച്ചവടക്കാരായ ഉമണന്മാര്,ഉപ്പുപാവക്കഥകൾ എന്നിവ ഇന്ത്യയിലെ ഉപ്പുകച്ചവടത്തിന്റെ സാക്ഷികളാണ്. ശതവാഹനകാലത്ത് രാജാവിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വരുമാനമാർഗ്ഗം ഉപ്പുകച്ചവടമായിരുന്നു. വരരുചികാലത്ത് ഉപ്പുകച്ചവടം ലാഭമുള്ളതായിരുന്നു .അന്ന് അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ ഒരു പുത്രന് ഉപ്പകൊറ്റന് (ഉപ്പകൊണ്ട് ഐശ്വര്യം അഥവാ കൊറ്റ്)നേടി യവനെന്നായിരുന്നു പേർ.

ആമത്തോട്ഃ വിവിധഇനം ആമത്തോട്ടുകളും നക്ഷത്രആമകളും ഇന്ത്യാതീരത്തുനിന്ന് കയറ്റിഅയച്ചിരുന്നു. ഗ്രീസിലായിരുന്നു ഏറ്റവമധികം ആവശ്യക്കാർ. ചൈനയിലേക്ക് ആമത്തോടിലാണ് ലോസു എന്ന ലോപാമുദ്രാസൂത്രം (മാജിക് ചതുരം) എത്തിയത്.

തെക്കേ ഏഷ്യയിലെ ഏറ്റവും പഴയ മീനവസമുദായങ്ങൾ ശ്രീലങ്കയിലെ ബത്തദോംബലേന ഗുഹകളിലെ ശംഖുനിക്ഷേപകാലംമുതലേ ഉണ്ട്. (28500 BC-16000 BP .DevaniyaGala 1990:215.The prehistoric chronology of SriLanka ;Ancient Ceylon, 12(6) വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മാന്തയില് 2000 ബിസിവരെ ഇതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്ത് 23050 ബിസി മുതല് 200 ബിസിവരെയുള്ള ചരിത്രാതീതസ്ഥാനങ്ങളിൽ(prehistoric site) തത്തുല്യമായ തെളിവുകൾകിട്ടി. (Sali :1989. Upper Paleolithic and Mesolithic cultres of Maharashtra ,Pune).10000 ബിസി മുതല് 1 -5 വരെ സെ.മീ നീളമുള്ള മൈക്രോലിത്ത് ആയുധങ്ങൾഇന്ത്യയില് ഗുജറാത്ത്,കൊങ്കൺതീരത്തെ മലമുകളിലും (കേരളം ഉൾപ്പെടെ)തമിഴകത്തെ തീരപ്രദേശത്തെ മണല്പരപ്പുകളായ തേരികളിലും ആളുകൾഉപയോഗിക്കാന് തുടങ്ങിയിരുന്നു.(Misra:1989.Stone age India :An ecological perspective ,man and environment ,14(1):17-64)കേരളത്തിലെ വൻതേരി (വന്ദേരി)യുടെ ചരിത്രാതീതകാലവും തമിഴകത്തെ കാലവും ഒരുമിച്ചാവണം ആരംഭിച്ചത്. (വന്ദേരിചരിത്രവും മൂഷകവംശകാവ്യവും നോക്കുക)ചെറിയ മോതിരക്കല്ലുകൾ(ഓട്ടയുള്ളതും ഇല്ലാത്തതും)മീൻപിടുത്തത്തിന് ഉപയോഗിക്കാ ന്തുടങ്ങി. ഈ സമ്പ്രദായം ചരിത്രകാലത്തും നിലനിന്നുപോന്നു.ഇന്നും ചിലയിടങ്ങളിലുണ്ട്. A study of the microlithusing sites around the Chithrakot Falls in the Central India indicates interaction between cultures of sites situated close to each other. This communal effort reflects a wide spectrum of economic behavior associated with wellorganised groups of fishermen,hunters and gatherers. (Cooper 1997:94-5 Prehistory of Chithrakot falls ; Central India Poona .Ravish

Publishers) ഭരദ്വാജവംശജരുടെ ചിത്രകൂടമെന്ന വാസസ്ഥാനം ,നാഗങ്ങളായ ഫണീശരുടെ ചിത്രകൂടക്കല്ല്,മൂഷകവംശത്തിലെ വന്ദേരിപെരുമ്പടപ്പിന്റെ ആസ്ഥാനമായ ചിത്രകൂടം-ഈ കുലസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി പൂർണ്ണമായും ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് സപ്തസൈന്ധവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. രാമന്റെ കാലത്തുതന്നെ (രാമന്റെ കാലവും പരശുരാമന്റെ കാലവും മൂഷകവംശത്തിലെ രാമഘടമൂഷകകാലവും ഒന്നാണ്) ചിത്രകൂടവും ഭരദ്വാജാശ്രമവും ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. സംഗന്തൻപള്ളി, ഹംപി, സേത്തവരായപർവ്വതങ്ങളിലെ(ദക്ഷിണേന്ത്യ) ശിലാചിത്രങ്ങൾ(റോക്ക് ആർട്ട്) ഗുഹാചിത്രങ്ങൾ എന്നിവയില് വിവിധതരത്തില് മീൻപിടിക്കുന്ന മീനവചിത്രങ്ങളുണ്ട്. സൈന്ധവലിപിയിലെ മച്ച(മത്സ്യ) ചിത്രങ്ങളും മീനവരായ ഈ ദാശ(ദാസ) സഞ്ചാരികളുടേതാണ്.

തെക്കുകിഴക്കേ ഏഷ്യയുടെ ഗ്ലോബൽതനിമഃ-

6000-1500 ബിസിയിൽസമുദ്രനിരപ്പിൽമാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. വടക്കൻസുമാത്രയിലും പടിഞ്ഞാറേ മലേഷ്യയിലും വടക്കൻവിയറ്റ്നാമിലും ഗുഹകളില് കടലിലെ ചിപ്പികളും ശംഖും നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു. (8000 വർഷംമുമ്പ്) അതായത് മദ്ധ്യ ഹോളോസീൻകാലത്ത് സമുദ്രനിരപ്പ് ഉയർന്നിരുന്നു. 10- 15 കി മീ ഉള്ളോട്ടുമാറി കിടന്നിരുന്നു. കേരളതീരത്തും ഈ പ്രതിഭാസം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.തെക്കന്തായ്ലന്റ് തീരത്തെ ഫങ്ഗൻഗ,ക്രബി,ത്രാംഗ് പ്രവിശ്യകളിലായി 65 സ്വാഭാവികഗുഹകളുണ്ട്. 37000 കൊല്ലംമുമ്പുമുതല് 7500 കൊല്ലംമുമ്പുവരെ ഈ ഗുഹകളില് ആൾപ്പാർപ്പുണ്ടായിരുന്നു.അവിടെ റോക്ക് ഷെൽട്ടറുകളുണ്ട്. ആ പ്രദേശത്തൊന്നും കിട്ടാത്ത കക്കമാംസം ഇക്കൂട്ടർതിന്നിരുന്നതായും മുത്തുച്ചിപ്പി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നു. (Anderson 1981: 43-59. Excavation of a Pleistocene rock shelter in krchi and prehistory of Southern Thailand .Thai Antiquity working group 43-59.)9 ഗുഹകളിലായികാണുന്ന ഗുഹാചിത്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ(Phanganga and Krabi bay) മത്സ്യമാണ് പ്രധാനചിഹ്നം. ഒറ്റമത്സ്യം, ഒറ്റമത്സ്യവും ഡോൾഫിനും, മത്സ്യത്തെ പിടിച്ച മനുഷ്യൻ,ബോട്ടിൽനില്ക്കുന്ന മനുഷ്യന് ഇവ കാണാം. (Sangwan 1987 : 119-27. Seminar of prehistory of S E Asia. 12-25. January.Bangkok,Surai Thani,Phanganga ,Phuket and Krabi Q. H P Ray pp 41-43)

37000കൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ ബോട്ടിൽ ഇവിടെയെത്തി മറ്റെവിടേയോ നിന്ന് മുത്തുച്ചിപ്പിയും കക്കയും കൊണ്ടുവന്ന ആ ഗുഹാമനുഷ്യർ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മാന്നാർതീരത്തുനിന്നും ശ്രീലങ്കയിൽനിന്നും വന്നവരാവണം. കരയിൽമാത്രമല്ല കടലിലും അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന വാണ്ടറിങ്ങ് ട്രൈബുകളുണ്ടെന്നും(True nomads of the sea)ഇന്ത്യാമഹാസമുദ്രം എന്നും ഇന്നും അവരുടെ വിഹാരരംഗമാണെന്നും ഓർക്കണം.(പേജ് 43).ഒറാങ്ങ്ലൌട്ട്(ലാട)എന്നപേരിൽ കടലിലെ കൊള്ളക്കാരായും മീനവരായും സഞ്ചാരികളായും കഴിയുന്ന സുമാത്രയിലെ സമുദായത്തിന് ലോകത്തിൽ ഒരേ ഒരു താരതമ്യം സിന്ധുനദീതീരത്തെ മൊഹന്നസമുദായത്തോടാണ്. വേട്ട മീൻപിടുത്തം,സഞ്ചാരം,15 മുതല് 20 വഞ്ചി കൂട്ടിക്കെട്ടി ചങ്ങാടമുണ്ടാക്ക ൽ,ഈ വഞ്ചി ഉറപ്പുള്ള മരംകൊണ്ട് തെക്കുവടക്കുദിശയിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന വിധം, സിന്ധുതീരത്തെ താല്കാലികഗ്രാമമായ മൊഹന്നയിൽ താല്കാലികമായി ഷെൽട്ടറ്റ കൾ കെട്ടി താമസിക്കൽ,അങ്ങനെ വിശ്രമിക്കുമ്പോള് വഞ്ചികളുടെ കേടുപാടുകളെല്ലാം തീർത്ത് വീണ്ടും സഞ്ചാരയോഗ്യമാക്കൽ, ഉൾനാട്ടുകളില് യാത്രക്കാരെ കടവുകടത്തിവിട്ട് പകരം അരി മുതലായ കാർഷികവിളവുകള് വാങ്ങൽ,ഈ ചിട്ടകളെല്ലാം മോഹന്നസമുദായത്തിനു മാത്രമല്ല,ഇങ്ങേറ്റത്തെ കേരളസമുദായത്തിനുമുണ്ട്. അഥവാ ഇന്ത്യയിലെ ദ്രാവിഡസമുദായവുമായാണ് തായ്ലന്റിലെ സമുദായങ്ങൾക്ക് സാമ്യം.ഇവരുടെ കടൽക്കൊള്ള കേരളതീരത്തെ ഫണീശ്വരന്മാരുടെ (ഫുണീഷ്യര്)പോലെയാണ്. (പ്ലിനി,പെരിപ്ലസ് ഇവ ആധാരം)ചിലപ്പതികാരത്തിലെ കടമ്പ് ഇത്തരം കടൽക്കൊള്ളസംഘങ്ങളാണെന്നും നെടുംചേരൽആതനും ചെങ്കുട്ടുവനും അത്തരം കപ്പൽപ്പട ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഡി റോമാനിസ് (1997-103)പറയുന്നു.ഇത്തരം കപ്പൽപ്പട ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ മൂഷകവംശചക്രവർത്തിമാരെ നേരത്തേ പരാമർശിച്ചു. മണിമേഖലയിൽ കപ്പൽച്ചേതംവന്ന് മണിദ്വീപമെന്ന സുമാത്രയിലകപ്പെട്ട വണികസംഘത്തിലെ ആപുത്രനെ പരാമർശിക്കുന്നു. സമുദ്രയുദ്ധത്തിൽ വീരമൃത്യു അടഞ്ഞവർക്ക് വീരക്കല്ലുനാട്ടുന്നത് പശ്ചിമതീരത്ത് പതിവായിരുന്നു. കർണ്ണാടകത്തിൽമാത്രം 3000 വീരക്കല്ലുകളുണ്ട്. കേരളത്തിലും നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടയിലും ഹംപിയിലും മഹാരാഷ്ട്രയിലും ഈ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. സമുദ്രയാനത്തിനുപോകുന്ന രാജാവ് ,ഇനി മടങ്ങിവന്നേക്കില്ല എന്ന ധാരണയിൽ, തന്റെ സർവ്വസ്വദാനംചെയ്ത് ഒരു ഛായാസ്തംഭം(ശങ്കു)നാട്ടി പോകുന്ന പതിവുമു

ണ്ടായിരുന്നു. ഛായാസ്തംഭം കപ്പലിന്റെ മുകളിലും നാട്ടുകപതിവുണ്ട്. (ഇത് സമയം, ദിശ എന്നിവ അളക്കാനുള്ള ഉപകരണം സ്ഥാപിക്കാനാണ്) ഗോവമ്യൂസിയത്തിലെ കൊങ്കൺതീരത്തെ കപ്പലിൽശങ്കുഛായനോക്കുന്നആളും (നച്ചോദ) സമയമറിയിക്കുന്നതിന് ചേങ്ങലകൊട്ടുന്നവനും തുഴക്കാരനും യോദ്ധാക്കളും,അനേകം തുഴകളും ചക്രവുമുണ്ട്.പരതവരുടെ കട്ടമാരൻ,നദിയിലും സമുദ്രതീരത്തും സഞ്ചരിക്കുന്ന വള്ളം,(ഇതിനെ 5-6 മീനവരാണ് നയിക്കുക)ധോണി എന്ന ചരക്കുവഞ്ചി , യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ ഇതെല്ലാം ദക്ഷിണേന്ത്യയില് എക്കാലവും സുപരിചിതമായിരുന്നു.

1541ൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയില് 20000 പരതവരെ മതംമാറ്റാനെത്തിയ ഫ്രാൻസിസ് ക്ലേവിയറെന്ന പോർത്തുഗീസുകാരൻപാതിരി എങ്ങനെയാണ് മാന്നാറിലെ മുത്തുവ്യാപാരം പോർച്ചുഗീസുകാർക്ക് കിട്ടിയതെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. പരതവരിലെ കപ്പൽത്തൊഴിലാളികളെ മതംമാറ്റിയശേഷം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ സംരക്ഷണത്തിൻകീഴില് ധൈര്യം കൊടുത്ത് ,മലബാറിലെ കടൽക്കൊള്ളക്കാരെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട അവരുടെ അത്രകാലത്തെ സഹയാത്രികരും സഹോദരങ്ങളുമായ മറ്റു പരതവരിൽനിന്ന്, മുത്തുച്ചിപ്പിവ്യാപാരവും ഫിഷിങ്ങും പൂര്ണ്ണമായും തങ്ങളുടേതാക്കി. (pp 54. Q from Schurrhammer 1977:312-13.319)

കാരിസ്വരൂപത്തേയും വേട്ടക്കാരൻപുത്തൂരിലെ വേട്ടക്കൊരുമകനെന്ന ധർമ്മ ദൈവത്തേയും ആരാധിക്കുന്ന രാജവംശങ്ങളും അത്തരം ധർമ്മദൈവം കുടിയിരിക്കുന്ന ശബരിമലക്കടുത്ത പമ്പാസരസ്സും പലകാലഘട്ടങ്ങളിലായി, പലപല ഭാവങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി ഇന്ത്യക്കാരായ കേരളീയരെ സ്വാധീനിച്ചുപോന്നു. ശബരിമലയിലും കേരളത്തിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും കൊങ്ങുചേരനാട്ടിലെ വേട്ടക്കാരൻപുത്തൂരിലും കാരിസ്വരൂപത്തിന്റെ പഴയ വേട്ടക്കാരനായ കുതിരാനെന്ന കുതിരമലയിലും വേട്ടുവവരിയാട്ടുന്ന ശാലിനിയുടെ പരദൈവമായ കൊറ്റവൈ എന്ന ദുർഗ്ഗയിലുമുള്ള അതേ ദേവതാസങ്കല്പമാണ് 13ആംനൂറ്റാണ്ടിലെ വിജയനഗരത്തിലും നാം കാണുന്നത്. രാമായണകാലംമുതൽ സിന്ധുസംസ്കൃതികാലംവരേയും പിന്നീട് വിജയനഗരകാലംവരേയും തുടർച്ചയായി ശൈവവൈഷ്ണവസംഗമചിഹ്നമായ വേട്ടക്ക് ഒരുമകൻ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ തുടർച്ച(continuity)

കാണാതെ പോകുന്നവരാണ് ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലെ gaps ഉണ്ടാക്കിയവരെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.

1380 മുതലാണ് വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം ആരംഭിക്കുന്നത്. തെക്കുകിഴക്ക് ബേട്ട ക്കാരരുഹെബ്ബാഗില്യ(വേട്ടക്കാരന്റെ വാതിൽ)വടക്ക് ഹോഡേയബാഗില്യ (ഒടൈ യവരുടെ വാതിൽ എന്ന ഗണപതിവാതിൽ)കിഴക്ക് ശൃംഗാരകഹെബ്ബാഗില്യം സോമവാരദബാഗില്യം . വിനായകന്റെ ഇടത്തുവശംനിൽക്കുന്ന നഗ്നമായ സ്ത്രീ രൂപം. ഇടംകയ്യിൽ കിണ്ടിയും വലംകയ്യില് ദണ്ഡുമുണ്ട്.തലയിലെ കിരീടം ഇങ്ങ

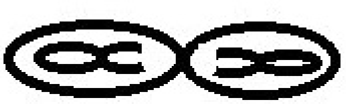

നെയാണ്. വേട്ടക്കാരന്റെ വാതിലിനടുത്ത് മൈലാര തേവനെന്ന ശിവന് ഒരേതയ (കുളം)ഉണ്ടാക്കിയ ലിഖിതമുണ്ട്. ഹംപിയുടെ യഥാ ർത്ഥനാമം പമ്പാപുരമെന്നാണ്. പമ്പാദേവി(ഹംപാ)എന്ന നദീജലദേവതയുടെ പേരിൽ ആണ് നഗരം.തുംഗഭദ്രക്ക് പമ്പയെന്ന് പര്യായമുണ്ട്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ മാനസപുത്രയിയും വിരൂപാക്ഷന്റെ പത്നിയുമായ അവളാണ് സതിയും പാർവ്വതി യുമായി പുനർജ്ജനിച്ചത്. പമ്പവിരൂപാക്ഷ, പമ്പാവതി,പമ്പാസരോവരം ,പമ്പാ നദി, പമ്പാപതി,പമ്പാപുരം,പമ്പാക്ഷേത്രം മുതലായ നാമങ്ങളിലെല്ലാം ഈ നാമ വും വിജയനഗരവും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യബന്ധംകാണാം. ഹരിഹരന്റെ പമ്പാശത കം, രക്ഷാകവചം എന്നീ കൃതികളിലും പമ്പാദേവിയെ വാഴ്ത്തുന്നു. മൈലാരദേവന്റെ കൾട്ട് വേട്ടേക്കരന്റെ കൾട്ടുതന്നെയാണ്. കുതിരപ്പുറത്ത് വാളും ഖട്വാംഗവും ധരി ച്ച് നായ്ക്കളുടെ അകമ്പടിയോടെ വേട്ടക്കുപോകുന്ന രൂപം വേട്ടക്കൊരുമകനും അയ്യ പ്പനുമുണ്ട്. ഇടവംരാശിയിലെ വേട്ടക്കാരനും മൃഗശിരസ്സും അടുത്തുള്ള ശുനകതാര വും (സിറിയസ് എന്ന ബൈനറി)ചേർന്നരൂപം സിന്ധുലിപിയിലും കാണുന്നത് അന്വർത്ഥമാണ്. ദ്രാവിഡ,ആര്യ,വൈദിക,ട്രൈബൽപാരമ്പര്യങ്ങള് ഇന്ത്യയി ലെ സമൂഹങ്ങളെസംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന അദ്വൈതത്തി ന്റെ തെളിവുകളാണിവ.

രോഹിണി (αOrionis)എന്ന supergiant range ല്യുള്ള നക്ഷത്രം ഓറിയോൺ എന്ന blister nebula (M 42) ഇവയെ ഇന്ന് ആസ്ട്രോണമി നന്നായി പഠിച്ചിരിക്ക

ന്നു . ആകാശത്തിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവുമധികം ഫോട്ടോ എടുക്കപ്പെട്ട വസ്തു 1500 പ്രകാശവർഷം അകലെയുള്ള വേട്ടക്കാരന് നെബുലയാണ്. ഇതിനെ സിന്ധുഹരപ്പ കാലത്തെ മനുഷ്യർ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നതായി അന്നത്തെ സീലുകളിൽനിന്ന് നാം കണ്ടു. ബിസി 6000മുതലേ ഇതിനെ ഇന്ത്യയിലുള്ളവർ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഞണ്ട് അഥവാ ക്രാബ് നെബുല.(crab nebula) എന്ന ഇടവരാശിയിലെ സൂപ്പർനോവ ജൂലൈ 1050 എഡിയില് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. രാത്രിയും പകലും അത് ഒരുപോലെ ദൃശ്യമായി. 6000 പ്രകാശവർഷം അകലെയാണിത്. ചൈന,ജപ്പാൻ, ഇന്ത്യ, സൌത്ത് വെസ്റ്റ് അമേരിക്കയിലെ അനസാസിയിലെ നിരീക്ഷകരെല്ലാം ഈ അതിഥിതാരത്തെ കണ്ടു. ഇവയെയെല്ലാംതന്നെ സിന്ധുലിപിചിത്രങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ വാനനിരീക്ഷണത്തിന്റെ പഴക്കം കാണിക്കുന്നു.

ഋഗ്വേദത്തിലും പുരാണങ്ങളിലുമുള്ള ഗോളവിഭജനമാണ് ഇന്ത്യയിലെ സ്റ്റെല്ലാർ മാപ്പുകൾക്ക് ആധാരം. വേദത്തിൽ ഋഭുക്കള് 2,3,4 എന്നിങ്ങനെ ഗോളവിഭജനം ചെയ്തതായി പറയുന്നു.ഈ വിഭജനം തൊവരിഗുഹാചിത്രങ്ങളിലും സിന്ധുലിപിയിലും കാണാം.

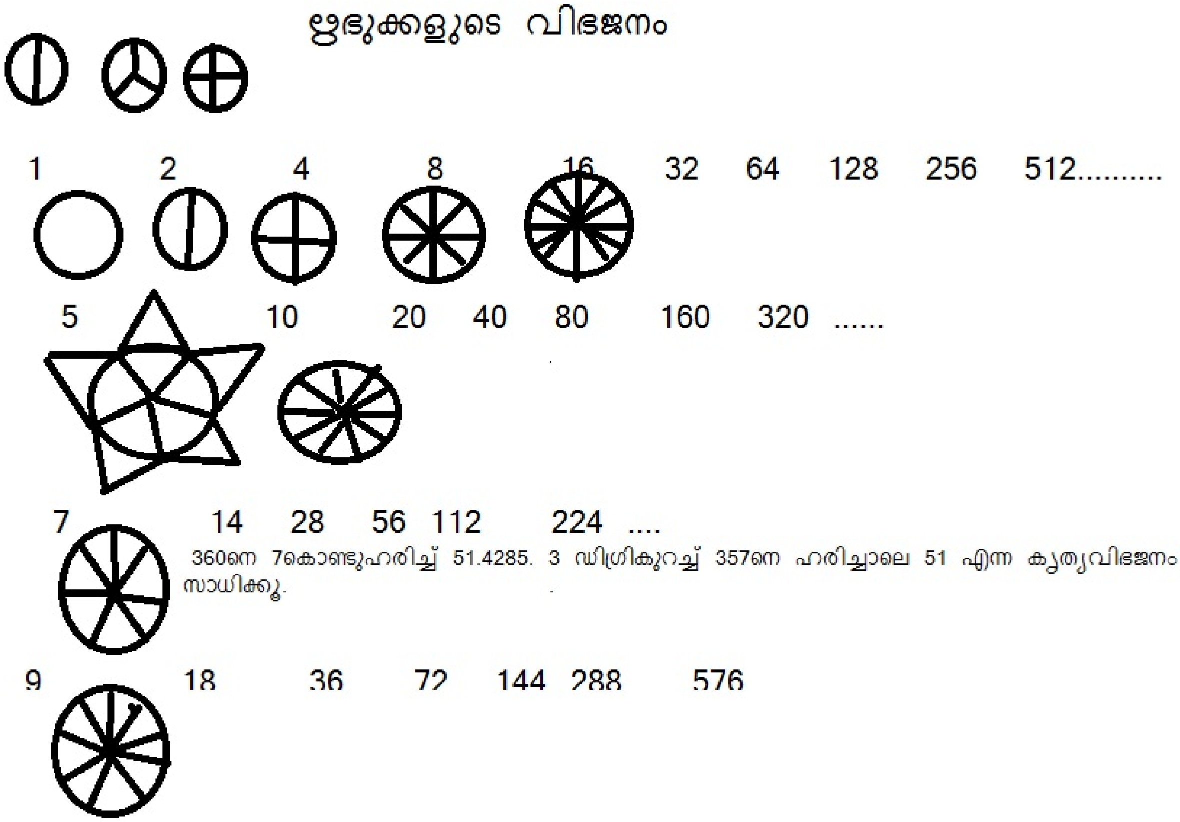

ഓരോന്നും വീണ്ടും അതേമട്ടിൽ ഹരിക്കുന്ന പ്രക്രിയയില് 2, 4 എന്നീ വിഭാഗങ്ങള് ഒന്നായിത്തീരും. അങ്ങനെ ആവർത്തിച്ച വിഭജനത്തില് 5 തരം കിട്ടുന്നു. ഏകപദം(ഏകമുഖം) ദ്വിമുഖം(ദ്വിപദം) ത്രിപദം(ത്രിമുഖം) ചതുർമുഖം(ചതുഷ്പദം) പഞ്ചമുഖം(പഞ്ചപദം)അഥവാ മകരം, ഷണ്മുഖം (ഷഡ്പദം)സപ്തമുഖം (സപ്തപദം)അഷ്ടമുഖം (അഷ്ടപദം)നവമുഖം(നവപദം)ജശമുഖം(ദശപദം)എന്നിങ്ങനെ 360, 180, 120, 90, 72, 60, 51.4,45,40,36 എന്ന ക്രമത്തില് ഡിഗ്രികളാക്കി വിഭജിക്കുന്നു. ദ്വാദശാത്മകമായി 30 ഡിഗ്രിവീതം വിഭജിച്ച ചക്രം ഇതിനുശേഷമാണ് നടപ്പിലാവുന്നത്. ഈ ദ്വാദശാത്മകചക്രവും ഋഗ്വേദകാലത്തുതന്നെ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. ഇതിലെ പഞ്ചഭുജഭൂപടമാണ് സമുദ്രയാത്രികരുടെ എളുപ്പമേറിയഭൂപടം. ഇപ്പോഴത്തെ Cut and paste interrupted maps നോട്ടു രൂപസാദൃശ്യമുള്ള ഒന്നാണിത്. 72 ഡിഗ്രിയുള്ള പഞ്ചഭുജം (മകരം)അതിസുന്ദരമാണ്. (വരാഹമിഹിരന്റെ പഞ്ചസിദ്ധാന്തികയുടെ ഭാഷ്യം കാണുക) സുന്ദരമായ ആ മകരമത്സ്യമെന്ന ശിംശുമാരത്തെ ആകാശത്തിൽ വിഷ്ണുരൂപമായും (സ്റ്റെല്ലാർ മാപ്പ്) സമുദ്രസഞ്ചാരികളുടെ സിദ്ധഭാഷ കല്പിക്കുന്നു.പൈതാമഹസിദ്ധാന്തത്തിലെ പഞ്ചഭുജപ്രൊജക്ഷൻ Quinquinial projection

ഗോളത്തെ ചതുരശ്രീകരിച്ച് ഒരു വൈരക്കല്ലുപോലെയാക്കുന്ന ആ വൈരത്തിന്റെ ഭൂമദ്ധ്യരേഖ ഇന്ത്യയ്ക്കും സിലോണിനും അടുത്താണ്.

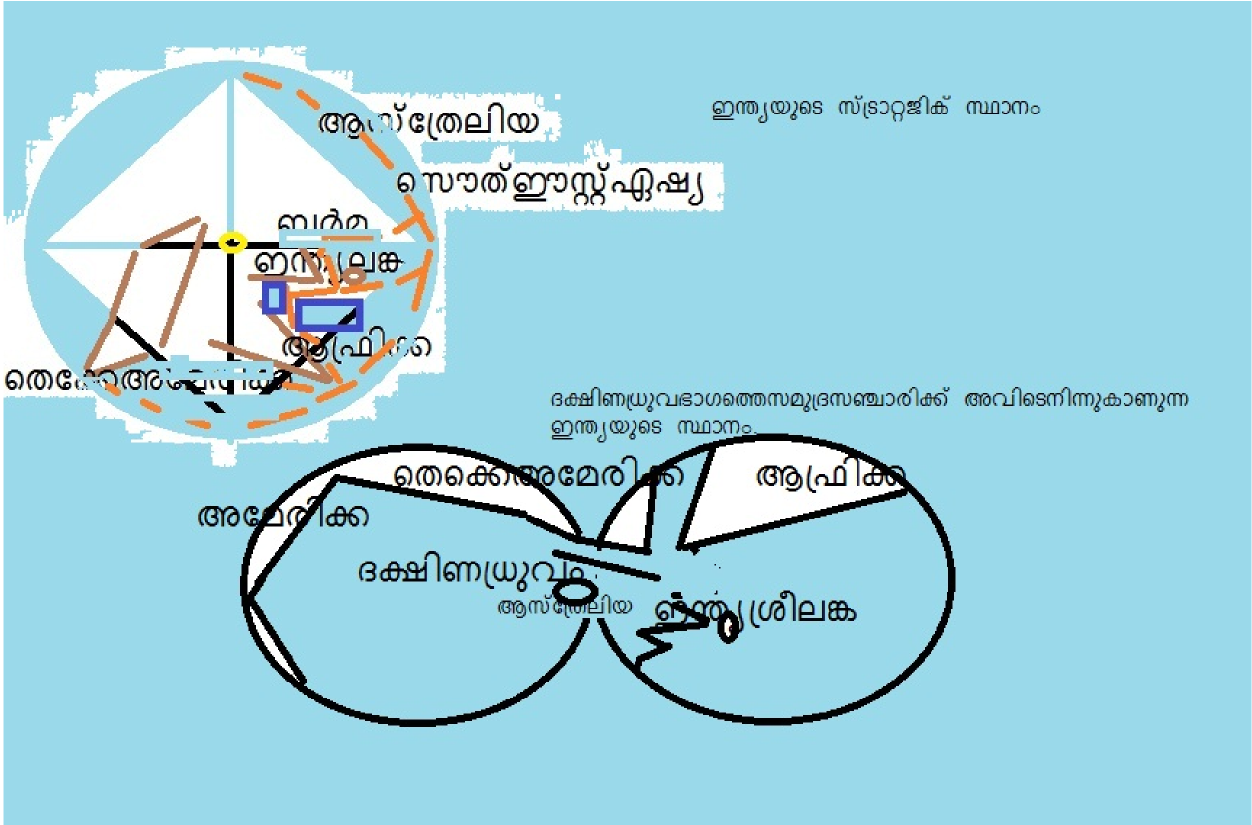

ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ 1830നാഴിക,ധ്രുവഭാഗത്ത് 1860 നാഴിക എന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ജിയോഡെസിക് അക്ഷാംശങ്ങളുണ്ടെന്നും 3690 നെ 2 കൊണ്ടുഹരിച്ച 1845 ആണ് നോട്ടിക്കൽമൈലെന്ന് സ്റ്റാൻഡേഡൈസ് ചെയ്യാമെന്നും പൈതാമഹ സിദ്ധാന്തകാരൻ കണ്ടെത്തി. (ഇപ്പോൾ 1843 ഭൂമദ്ധ്യരേഖാഭാഗത്ത് 1861 ധ്രുവത്തിൽ സ്റ്റാൻഡേഡൈസ് ചെയ്യുന്നത് 1852 എന്നാണ്).ഭൂമദ്ധ്യരേഖാഭാഗത്തെ 1830ന്റെ ഇരട്ടിയായ 3660ന്റെ പത്തിലൊന്നാണ് പൈതാമഹവർഷം(366 ദിനം).കടലിലെ തിരയും ശബ്ദതരംഗവും പ്രകാശതരംഗവും ഒരേ അനുപാതത്തിലാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത് എന്ന അറിവുകൊണ്ട് പൈ (പ അഥവാ പരിധി) സംഖ്യയെ (ശ്രുതി സംഖ്യ / സ്വരസംഖ്യ) $\pi = 180$, $\pi/2=90$, $3\pi/2=270$,$2\pi=360$, $5\pi/2=450$,$3\pi=540$ എന്ന് ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സിസ്റ്റം വേദകാലത്തേ ഉണ്ടായി. സമുദ്രസഞ്ചാരവും ആസ്ട്രോണമിയും സംഗീതശാസ്ത്രവും ഗണിതവും അങ്ങനെ

ഒരേ മൂലത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു. സിന്ധുലിപിയിൽ ഈ മൂലവും വിഭജനവും നന്നായി കാണാൻ കഴിയുന്നു.

തത്വചിന്ത Philosophy	ശാസ്ത്രം science
പോസിറ്റിവിസം positivism Augustus Comte 1798-1857	നിരീക്ഷണം,അളവ് (observation, Measurement)
ലോജിക്കൽ എംപിരിസിസംLogical empiricism David Hume 1711-76	പരീക്ഷണം നടത്തുക,സ്ഥിരമായ യോഗങ്ങളുടെ നിയമം കണ്ടുപിടിക്കുക
ക്രിറ്റിക്കൽ റാഷണലിസം Critical Rationalism Carl Pauper 1902-04	തിയറികൾരൂപീകരിച്ച് പരീക്ഷിച്ച് തെളിയിക്കുകയോ നിരസിക്കയോ നവീകരിക്കയോ ചെയ്യുക
റിയലിസം Realism Andrew Sawer,Roy Bhaskar 1944	മറഞ്ഞിരുന്ന ശൈലികള്, കാരണങ്ങൾ വെളിച്ചത്തുകൊണ്ടുവരിക
പോസ്റ്റ് മോഡേണിസം Post Modernism Einstein 1879-1955 w erner Eisenberg 1901-1976	നിരീക്ഷകന്റെ ദൃഷ്ടിക്കനുസരിച്ചാണ് ദർശനം സംഭവിക്കുക Uncertainty principle. നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളുടെ സീമ എത്തുമ്പോൾനോൺലീനിയാ ർ ഡൈനാമിക്കല് സിസ്റ്റങ്ങളുടെ കയോട്ടിക് പെരുമാറ്റം.

റാഷണൽ ക്രിറ്റിസിസം Rational criticism	

ശാസ്ത്രവും തത്വചിന്തയും തമ്മിലുള്ള പൊതുബന്ധം ആധുനികഭാഷയിൽ മുകളിൽകാണുക.ന്യായവൈശേഷികാദിഷഡ്ദർശനങ്ങളും വൈദ്യത്തിലും ആസ്ട്രോണമിയിലും നടത്തിയ നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങളും ,ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഈ ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം കടന്നുപോന്നതിന്റെ തെളിവുകളാണ് തരുന്നത്. എന്തിനാണ് പരീക്ഷണങ്ങള് നടത്തുന്നത്. എന്തിനാണ് ഗുരുപരമ്പരകൾ നിരന്തരം തലമുറകളിലൂടെ നിരീക്ഷണം നടത്തി തങ്ങളുടെ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെ നവീകരിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നത്. 1981ൽ ഹാരേ(Harre) തരുന്ന കാരണങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാകയാൽ എടുത്തുപറയാം.

ഒരുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങള് പഠിച്ച് വിവരിക്കാൻഃ-. സ്വാഭാവികമായ ഒരു പ്രക്രിയയുടെ ഗുണങ്ങൾ പഠിക്കാനും വിരുദ്ധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളില് ഏതുശരിയെന്നു നിർണ്ണയിക്കാനും സ്വാഭാവികനിയമങ്ങളുടെ സ്വരൂപം ഗ്രഹിക്കാനും ഗവേഷണം നടത്താൻ സാധിക്കാത്തതോ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതോ ആയ ചില മേഖലകളിൽ തതത്ുല്യമായ മാതൃകകള് സൃഷ്ടിക്കാനും പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തെ മനസ്സിലാക്കാനും ചിലപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒന്നില്ലെന്ന് സ്ഥാപിക്കാനും നിരീക്ഷണം ആവശ്യമാണ്.

ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാൻഃ-അറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവ്യക്തമായ കാരണം കാണാനും ,തെളിവുകൾ നൽകാനും ലളിതമായ ഒരു പ്രതിഭാസത്തെ ചെറുചെറുഘട്ടങ്ങളാക്കി വിവരിച്ചുപഠിപ്പിക്കാനും വൈവിദ്ധ്യങ്ങളിൽ അന്തർല്ലീനമായ ഏകത്വം(അദ്വൈതം) തെളിയിക്കാനും നിരീക്ഷണം വേണം.

ഒരുമാർഗ്ഗം (ടെക്നിക്ക്) ആവിഷ്കരിക്കാൻഃ-ശ്രദ്ധയും കൃത്യമായ കർമ്മവും കൊണ്ട് പുതിയ യന്ത്രം ആവിഷ്കരിക്കാനും ആ ഉപകരണത്തിന്റെ ശക്തി തെളിയിക്കാനും

നിരീക്ഷണം വേണം. സുശ്രുതസംഹിത, പഞ്ചസിദ്ധാന്തിക, സംഗീതശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ ങ്ങ ൾ എന്നിവ ഈ വെളിച്ചത്തില് പഠിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പൂർവ്വീകരുടെ ശാസ്ത്രബോധവും ധിഷണയും മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നു.

ജ്യോഗ്രഫി,ഹ്യൂമൻജ്യോഗ്രഫി ഒരു സോഷ്യൽസയൻസാണ്. മനുഷ്യസമുദായങ്ങ ളുടെ കർമ്മങ്ങൾവിലയിരുത്തുന്ന അതില് സോഷ്യോളജിയും ധനതത്വശാസ്ത്രവും രാഷ്ട്രമീമാംസയും പെടുന്നു.ഇന്ത്യമഹാസമുദ്രത്തിലെ ചരിത്രാതീതയാത്രകളും ആ യാത്രകൾക്ക് ആവശ്യമായ അറിവുകളും ധിഷണാശക്തിയും അതിന്റെ തെളിവുക ളായി നമ്മുടെ പൂർവ്വികര് നമുക്കുതന്ന ലിപികളും ചിത്രങ്ങളും ,ശാസ്ത്രവും കലയും തത്വചിന്തയും ആത്മശക്തിയും ഭാഷയും മൌനവും ഒന്നായി ലയിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേകമേഖലയിലാണ് എന്റെ മനസ്സ്. സാഹിത്യം ,ഭാഷ,ചരിത്രം,കല, തത്ത്വ ചിന്ത,ആർക്കിയോളജി,സാംസ്കാരികപഠനങ്ങള്,മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപരത, അ ർത്ഥം, മൂല്യം,അനുഭവം ഇവയെല്ലാം ഹ്യുമാനിറ്റീസിലാണ് പെടുന്നത്. ഇവിടെ ജ്യോഗ്രഫിയും ഹ്യുമാനിറ്റീസും തമ്മിലുള്ള ക്രിയേറ്റീവ് ഇന്റർഫേസ് ആണ് ഞാന് അന്വേഷണവിധേയമാക്കുന്ന മേഖല. ഫിസിക്കൽജ്യോഗ്രഫിക്ക് കാലദേശങ്ങളുമാ

യുള്ള ബന്ധം ചിത്രരൂപത്തില് കാണുക.

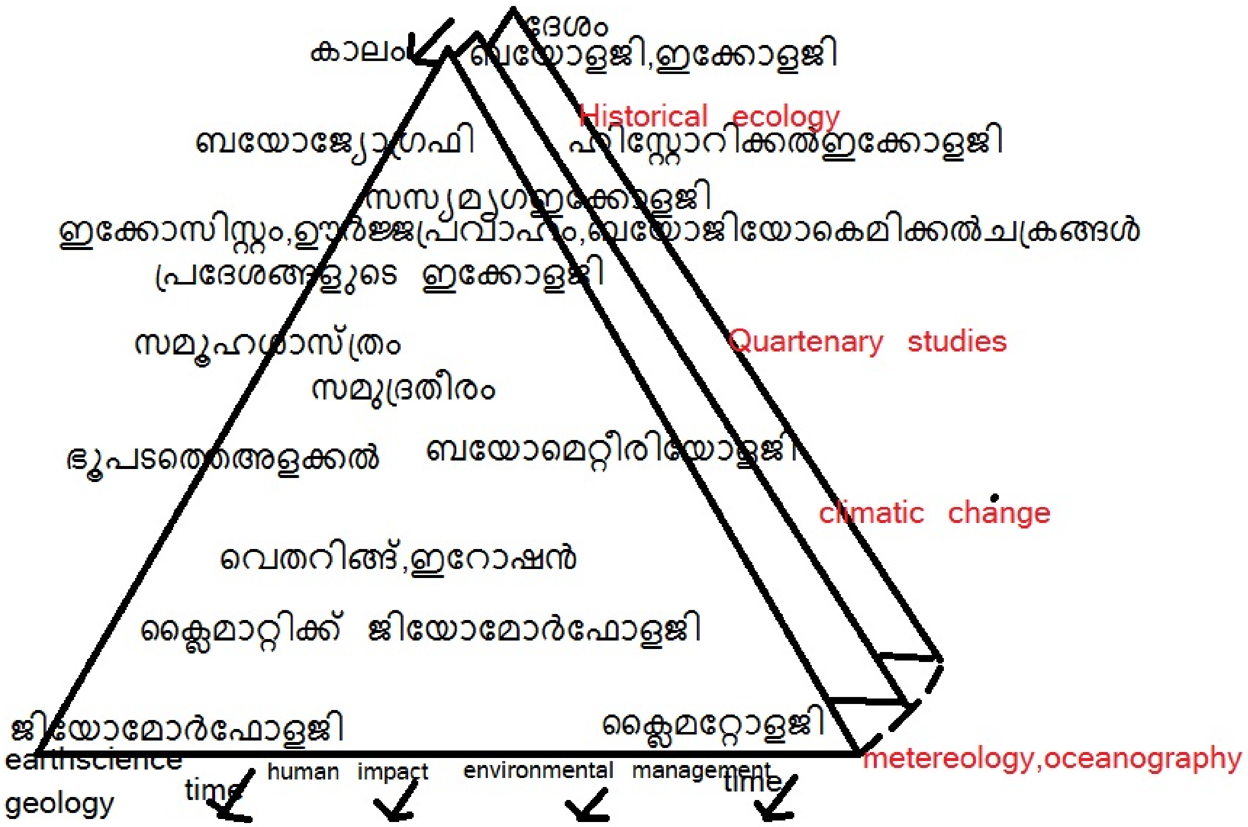

Timespace convergence between cities by technological development

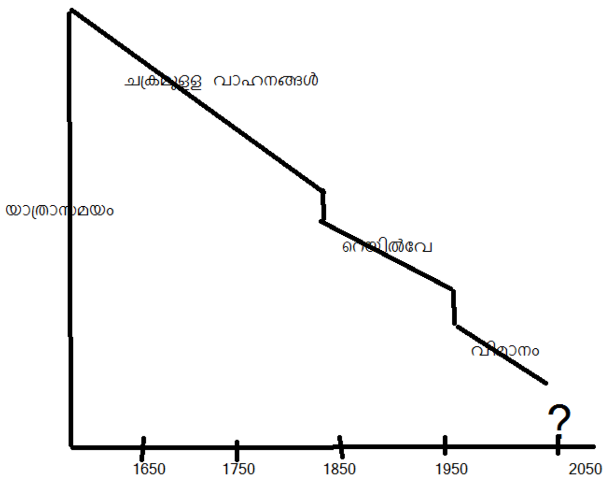

ഇക്കോളജിയിൽ തകരാറുവരാതെ പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തു ന്നതായിരുന്നു 13-14 നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ ചരിത്രം. 1428ൽ ഗാമയുടെ വരവോടെ, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെ ഇക്കോളജി നോക്കാതെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന കച്ചവടസമ്പ്രദായം നിലവിലായി. ധനത്തവശാസ്ത്രവും രാഷ്ട്രമീമാംസയുമെല്ലാം സമവാക്യങ്ങൾ മാറി.ഇന്നും ഇന്ത്യ ഈ മാറിയ സമവാക്യത്തിന്റെ പിടിയിലാ ണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സമവാക്യങ്ങ ളൊന്നും തെറ്റിക്കാതെ ഇണങ്ങിജീവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ആധുനികസൌകര്യങ്ങള് ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിദ്യ നാം തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണ്. നമുക്ക് നാം തന്നെ യാണ് തുണ.

കരയിൽ ചക്രവാഹനം,കുതിര എന്നിവയും കടലിൽ കാലവർഷക്കാറ്റുകൊണ്ട് അതിവേഗംപോകുന്ന കപ്പലും ആകാശത്ത് പുഷ്പകവിമാനവും പറപ്പിച്ച ജനസമൂ ഹമാണ് ഇന്ത്യയിലേത് എന്നത് ആലോചനാമൃതമായ വിഷയമാണ്. എന്നുവെ ച്ച് ഇനി നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല എന്ന അലസത നന്നല്ല. സത്യയുഗത്തിലേ യും കലിയുഗത്തിലേയും കാലം എങ്ങനെ വേഗത കൊണ്ട് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഭാരതം പറയുമ്പോളെല്ലാം മിത്ത് എന്നു പുഛിക്കുന്ന ബുദ്ധിജീ വിസമൂഹം ഇംഗ്ലീഷിൽ Timespace convergence എന്നു കേട്ടാൽ ശാസ്ത്രമെന്നു പറയുന്നു.അപ്പോൾ ഭാഷയാണോ ശാസ്ത്രം .ഇന്ത്യയിൽ അനേകം പ്രാദേശിക ഭാഷകളും അവ സംസാരിക്കുന്ന ജനതയുമുണ്ട്. പ്രാദേശികത്തനിമകളൊന്നും വിടാതെ ഒരു ദേശീയ,അന്തർദ്ദേശീയ,ഗ്ലോബൽ അദ്വൈതമാണ് ഹ്യൂമനിസ്റ്റിക്ക്

ജ്യോഗ്രഫി കൊണ്ട് ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

വ്യത്യസ്തജനതയെ ഇണക്കുന്ന സാമാന്യപ്രതിഭാസങ്ങൾ

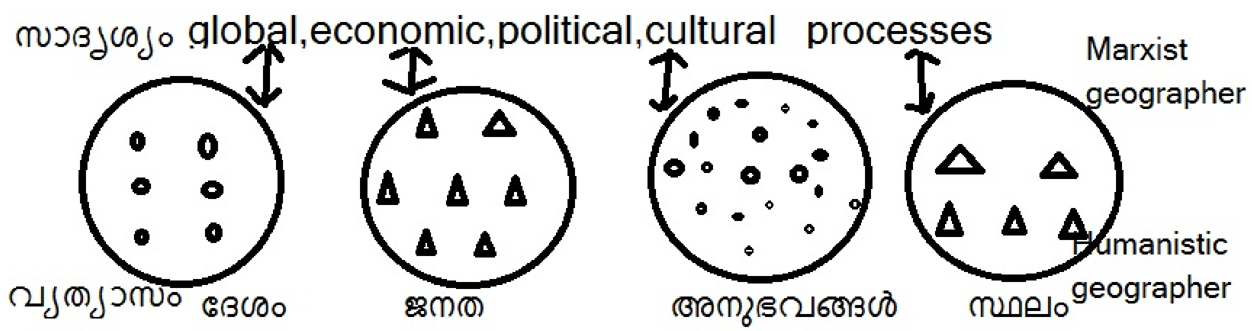

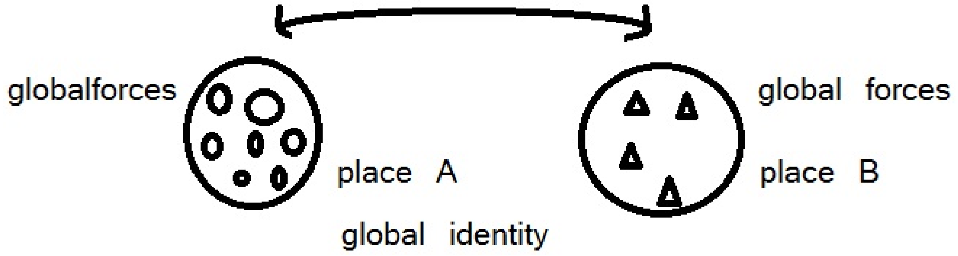

എല്ലാവരേയും ഒറ്റമതത്തിലേക്ക് മാറ്റി, ഒറ്റ രാഷ്ട്രീയക്കക്ഷിയിലാക്കി, ഒറ്റവർഗ്ഗമാക്കി, നാണ്യങ്ങളെപ്പോലെ അല്ലെങ്കിൽ ക്ലോൺചെയ്തപോലെ ആക്കിയെടുക്കലല്ല. അത് അപ്രായോഗികവും അസാദ്ധ്യവു മാണ്. Key concepts in geography (pp173,179)ഇതിനെ ഇങ്ങനെ വരച്ചു കാണിക്കുന്നു.

ഒരുപ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളും വസ്തുക്കളും ,അറിവും ബിംബങ്ങളും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്ക് എത്തുകയും അവിടത്തെ ജനങ്ങളേയും സംസ്കാരത്തേയും നശിപ്പിക്കാതെ സ്വന്തം തനിമ നിലനിര്ത്തിക്കൊണ്ട് അതിജീവിക്കയും ചെയ്യുമ്പോളാണ് ഗ്ലോബലായ തനിമ ഉണ്ടാവുക. സംസ്കാരം നശിപ്പിക്കുക, ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കുക,മതംമാറ്റുക എന്നിവയിലൂടെ ഇത്തരം ട്രാൻസാക്ഷന് നടക്കുകയില്ല. ഗ്ലോബൽതനിമയോടെ, ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും എത്തി ജീവിച്ച transaction

community ഇന്ത്യക്കാരാണെന്നതിന് ലോകമെമ്പാട്ടുമുള്ള ചരിത്രവും ആർക്കിയോളജിയുമാണ് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്.

ഇന്നുനാം കാണുന്ന വൻകരകള് മുമ്പ് ഇങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. 570-510 മില്ല്യന് വർഷംമുമ്പ് കാംബ്രിയൻകാലത്ത് എല്ലാ വൻകരകളും ഭൂമദ്ധ്യരേഖാഭാഗത്തായിരുന്നു. ആസ്ട്രേലിയ,അന്റാർട്ടിക്ക ,ഇന്ത്യ,അറേബിയ ,ആഫ്രിക്ക,തെക്കേ അമേരിക്ക ഇവ കൂടിച്ചേർന്ന ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റ് (കമ്പരാമായണത്തിലെ കൊന്നവനം, ഗോണ്ടുകളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമായിരുന്ന വനഭൂമി) ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽഏറ്റവും വലിയ വൻകരയായിരുന്നു.ദക്ഷിണധ്രുവംവരെ അത് നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു.408-362 മില്ല്യൻവർഷംമുമ്പുള്ള ദേവോണിയൻകാലത്ത് ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റും ലോറേഷ്യ (വടക്കേ അമേരിക്ക)യും വടക്കോട്ട് ഒഴുകാൻതുടങ്ങി. വിലങ്ങനെ കിടന്നിരുന്ന ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റിന്റെ ദിശമാറി. 362-290മില്ല്യൻവർഷംമുമ്പുള്ള കാർബോണിഫെറസ് കാലത്ത് 3 വൻകരകളേ ഉള്ളൂ. ലോറേഷ്യ, അംഗാരാലാന്റ്, ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റ്. 208-145 മില്ല്യൻവർഷംമുമ്പുള്ളജുറാസിക് കാലത്ത് വൻകരകള് അഞ്ചായി (പാഞ്ചിയ). വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ സമുദ്രനിരപ്പ് ക്രമാതീതമായി ഉയർന്നു. 65- 2 മില്ല്യൻവർഷംമുമ്പ് ഹിമാലയമുണ്ടാവുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പായി, ടെർഷ്യറികാലത്ത് ,ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റ് കഷ്ണംകഷ്ണമായി .തെക്കേ അമേരിക്കയും ആഫ്രിക്കയും ഉൾപ്പെട്ട ഭൂമി സമുദ്രത്തിനടിയിലേക്ക് ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെട്ടതും ഹിമാലയം പൊന്തിവന്നതും ഹിമാലയംമുതൽ സമുദ്രംവരെയുള്ള ഭാഗം ഒരു രാഷ്ട്രമായതും നവദ്വീപങ്ങളായി ഭൂമി വിഭജിക്കപ്പെട്ടതും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ കാണുന്നത് ഈ കാലത്താണ് സംഭവിച്ചത്. അതായത്,ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നകാര്യംതന്നെയാണ് സംസ്കൃതത്തിലും മനുഷ്യൻസംവദിക്കാൻശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇത് മിത്താണെന്ന വാദഗതിയാണ് ഏറ്റവും അപകടംപിടിച്ച മിത്ത്. സത്യം ഒന്നേയുള്ളൂ. ഏതുഭാഷയിൽപറഞ്ഞാലും സത്യം സത്യമാണ്,മിത്ത് ആവുകയില്ല. ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റി ൽ ഇന്ത്യയോടുചേർന്നുകിടന്നഭാഗമായിരുന്ന മായരുടെ(മാഗർ)രോമകപുരത്തിന്റെ ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെടല്,അതിലെ അവശേഷിച്ച മാഗബ്രാഹ്മണരായ ഭരദ്വാജരുടെ (മയവംശം)ശാസ്ത്രവും കലയും ഇന്ത്യയിൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടത്, ഇതെല്ലാം പുരാണങ്ങൾ സത്യസന്ധമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.ഇവ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളായി കാണേണ്ടവയാണ്. ടെർഷ്യറികാല

ത്തിന്റെ അവസാനം, 2 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ് ഉണ്ടായ മനുഷ്യ ർമാത്രമായിരിക്കണം ഈ പ്രളയത്തിനും വിഭജനത്തിനും സാക്ഷികൾ. അവരാരൊക്കെയായിരുന്നു.

കാലം	വംശം
4.2 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് അനിമൻസസ്
3.4 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് അഫാറന്സിസ് (എത്തിയോപ്പിയയിലെ ലൂസി)
3 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് ആഫ്രിക്കാനസ്
2.6 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് ബൊയ്നെസ (കല്ലായുധം ഉപയോഗിച്ചു)
2.5 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് ഹോമോഹാബിലസ്
2 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് രോബസ്റ്റസ് (കല്ലായുധമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന തള്ളവിരലുള്ളവർ)
1.8 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് ഹോമോഇറക്ടസ്
1 മില്ല്യൻവര്ഷംമുമ്പ്	ആസ്ത്രലോപിത്തക്കൻസ് ഹോമോഇറക്ടസ് ആദ്യമായി തീ ഉണ്ടാക്കുന്നു. (ഇന്ത്യയിലെ അഗ്നീധ്രൻ,പുരൂരവസ് ഉപാഖ്യാനം)
900000 വർഷംമുമ്പ്	ഏഷ്യയിൽ മനുഷ്യവാസം
850000 വർഷംമുമ്പ്	യൂറോപ്പിൽ മനുഷ്യവാസം
800000 വർഷംമുമ്പ്	ആർക്കെയിക്ക് ഹോമോസാപ്പിയ ന്സ് നർമ്മദാതീരത്ത്

120000 വര്ഷംമുമ്പ്	നിയാൻഡർതാല്
100000 വർഷംമുമ്പ്	ഹോമോസാപ്പിയൻസ് ആധുനിക മനുഷ്യവംശം
35000 വർഷംമുമ്പ്	മനുഷ്യൻയൂറോപ്പിൽ.നിയാൻഡർതാല് മനുഷ്യർ അപ്രത്യക്ഷരായി.

പുരൂരവസ്സിന് 5 മക്കൾക്കും പ്രജാപതിക്ക് 9 മക്കൾക്കുമായിഭൂമിയുടെ പഞ്ചജന, നവദ്വീപവിഭജനം ,ഒന്നായിരുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിലെ വൻകരകള് പ്രളയത്തില് വേർപെട്ട (ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തപ്പെട്ട) ചരിത്രം,ആദ്യത്തെ അഗ്നിആരാധന,ആയുധപൂജ ഇവയെല്ലാം ആദ്യം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതും ഇന്നും മുടങ്ങാതെ അതിന്റെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുന്നതും ഇന്ത്യയിലാണെന്നത് നമ്മുടെ ചരിത്രബോധവും ധിഷണയുടെ പഴക്കവും ഓർമ്മയും കാണിക്കുന്നു. വെറുതെ ജനിച്ച് മരിച്ച് കുറെ അസ്ഥി അവശേഷിപ്പിക്കലല്ലല്ലോ ,മാനവരാശിയുടെ സാംസ്കാരികചരിത്രമെന്നത്. അത് നമ്മുടെ ചരിത്രാതീതമായ ഓർമ്മകളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൂടിയാണ്. മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ കൽഫോത്തിയഗുഹയിലെ ചിത്രം നദീജലസഞ്ചാരം കാണിക്കുന്നു (പേജ് 13 Timelines world history) Late ice age ലെ നായാടിവർഗ്ഗം വരച്ചതാണ് ഈ ചിത്രം. 600 ബിസിയിലെ പഴയ ബാബിലോണിയന് മാപ്പ് (ലണ്ടനിലെ ബ്രിട്ടീഷ്

മ്യൂസിയം) ഇങ്ങനെയാണ്.

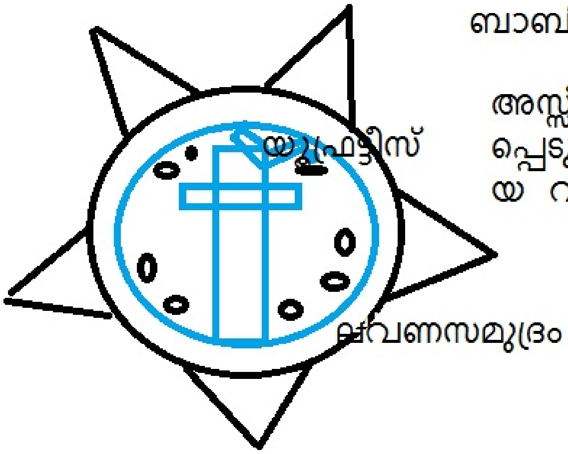

ബാബിലോണിയൻ മാപ്പ്

അസ്സീറിയ,ആർമേനിയ എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റുസ്ഥലങ്ങളെ ചെറിയ വൃത്തമായി വരച്ചിരിക്കുന്നു.

12ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജറുസലേം മാപ്പ് .ജറുസലേം ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രമെന്ന് കാണിക്കുന്നത്.

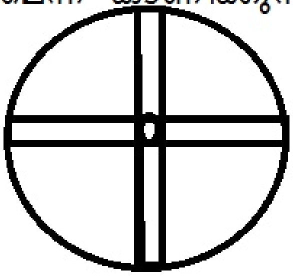

ഇന്ത്യയിലേയും പോളിനേഷ്യയിലേയും പഴയ മാപ്പുകളിൽ സ്ഥലങ്ങൾക്കുപകരം ശംഖും കവിടിയുമാണ് പതിച്ചിരുന്നത്.ചെറിയ ഇനം ഭദ്രങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഇവക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സമുദ്രത്തിലെ ഒഴുക്കുകൾ,ചുഴികളെന്നിവയും ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രസ്ഥാനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയ സ്റ്റെല്ലാര് മാപ്പുകളാണ് അവരുടേത്. അവരുടെ എല്ലാ കപ്പലുകളിലും ഇത്തരം പടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.ഏഡി ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് അറബികൾ ആദ്യമായി സ്റ്റെല്ലാര് മാപ്പ് ഉണ്ടാക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതും. 813-33 വരെ ഭരിച്ച ഖാലിഫ് അല് മാമൂന് ഇന്ത്യയിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ സഹായത്തോടെ ബാഗ്ദാദില് ആദ്യമായി ഒരു വാനനിരീക്ഷണ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ആസ്ട്രോലാബും ലോകഭൂപടവും ഉണ്ടാക്കിവെപ്പിച്ചു. രോഹിണി(അൽഡിബാരൻ),മകം(റൈഗൽ),വിഷ്ണുപാദനമസ്കാരം ചെയ്യുന്ന രാസ് ആൽഗട്ടി നക്ഷത്രസമൂഹം ഇവയെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിയ അറബിമാപ്പ്

കൊടുക്കുന്ന അറബിനാമങ്ങളായ അൽഡിബാരന്,റൈഗലെന്നിവ ഇന്നും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ പെരുന്തച്ചന്റെ മകന് ആലുവാപ്പുഴയുടെ തീരത്തെ ജലസംഭരണിക്കും പാലത്തിനും അറ്റത്ത് ജലം കൊണ്ടുപ്രവർത്തിക്കുന്ന ആസ്ട്രോണമിക്കല് ക്ലോക്കിൽ തുപ്പുന്നപാവയെ ഛടിപ്പിച്ച അഛനെ തോല്പിക്കാനായി അടിക്കുന്ന പാവയെ ഉണ്ടാക്കി. ഇതേ മാതൃകയിൽ ജലംകൊണ്ട് കറക്കുന്ന ഗോളയന്ത്രം സൂസുങ് 1090ൽ ചൈനയിലുംഉണ്ടാക്കി. ഇതിലെ പാവകൾ മണികിലുക്കുകയും ചേങ്ങല മുട്ടുകയും മണിക്കൂറുകൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മര്യാദക്കാരായിരുന്നു. 1120ലെ liber Floribus (ആർഡ്രസ്സിലെ ലംബർട്ടിന്റെ)ഭൂപടം ഗ്ലോബിന്റെ പകുതി യൂറോപ്പും ആഫ്രിക്കയും മറുപകുതി ഏഷ്യയുമാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലെ സ്ഥലങ്ങളും വഴികളും അതിലുണ്ട്. 12ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജറൂസലേം മാപ്പിൽ ജറുസലേമാണ് ലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രം. ഇന്ത്യയിലെ മാപ്പുകളെല്ലാം ലങ്കയെ കേന്ദ്രമാക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടാവണം ഇങ്ങനെ ചെയ്തത്. ലങ്ക ഭൂമദ്ധ്യരേഖക്ക് തൊട്ടടുത്ത് കിടക്കുന്നതിനാലും ഇന്ത്യാഉപഭൂഖണ്ഡത്തോട് അടുത്തുകിടക്കുന്നതിനാലുമാണ് ഇവിടെ നിന്ന് വീക്ഷിക്കുന്ന ധഗോളശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ലങ്ക കേന്ദ്രമായത്. (മതപരമല്ല)

1154ല് സിസിലിയിലെ റോജർരണ്ടാമന് മൊറോക്കോയിലെ രാജകുമാരന് അൽ ഇദ്രിസിനോട് ഒരു ലോകഭൂപടം വരച്ചുകൊടുക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. ടോളമിയെ അനുകരിച്ച് ആദ്യം ഭൂമിയെ ആറാക്കി. പിന്നെ തെക്കുവടക്ക് 10 അക്ഷം വരച്ചു. ഇപ്രകാരം 16 പ്രാദേശികമാപ്പുകളുണ്ടാക്കി അവയെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. നഗരം,നദി, മലകൾ,വീഥികൾഇവയെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി. സഞ്ചാരികളും കച്ചവടക്കാരുമാണ് ഇതിന് സഹായിച്ചത്. കടലിനെ അറിയുന്ന സഞ്ചാരികളായ നാവികന്മാരല്ല.ഇന്ത്യയിലും അറേബിയയിലും തെക്കെ ധ്രുവമാണ് മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. ഉത്തരധ്രുവം താഴെയാണ്.അൽദിരിസിയുടെ മാപ്പിലും അങ്ങനെയാണ്. എഡി 1100 മുതലാണ് ചൈനക്കാര് കാന്തശക്തിയുള്ള സൂചിപിടിപ്പി്ച കോമ്പാസ് ഉപയോഗിക്കാനാരംഭിച്ചത്. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഒരു പെട്ടിയിലാണ് ഇത് സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ചൈനക്കാരിൽനിന്ന് അറബികള് ഇതുപഠിച്ച് 13ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിന്ധുസമുദ്രത്തിലെ യാത്രയില് ഉപയോഗിക്കാ

നാരംഭിച്ചു. 1190ൽ അറബികളിൽനിന്ന് കോമ്പസിന്റെ തത്വം യൂറോപ്യരും ഗ്ര ഹിച്ചു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി ആരോടും പറയാതെ ഫുണീഷ്യരെന്ന ഇന്ത്യൻ നാഗ സഞ്ചാരിവർഗ്ഗം രഹസ്യമായി വെച്ചതെല്ലാം ഒന്നൊന്നായി പരസ്യമായിത്തുട ങ്ങി . 1280ൽ യൂറോപ്പില് ആദ്യത്തെ മെക്കാനിക്കല് ക്ലോക്ക് നിർമ്മിച്ചു. (സയ ൻസ് മ്യൂസിയം ലണ്ടൻ).1375ൽആർഗൺരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായ അബ്ര ഹാം ക്രസ് ക്വിസ് എന്ന മജോർക്കൻ(യഹൂദൻ)കറ്റലൻ അറ്റ്ലസ് ഉണ്ടാക്കി. മാർക്കോപോളോ ,അറബിസഞ്ചാരികൾ എന്നിവരുടെ വിവരണത്തിൽനിന്നു ണ്ടാക്കിയതാണ് ഇത്. യൂറോപ്പും ആഫ്രിക്കയും ഏറെക്കുറെ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാലിയിലെ ഐശ്വര്യം,സഹാറയിലൂടെ നടക്കുന്ന സ്വർണ്ണക്കച്ചവടം എന്നിവ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1492ൽ കൊളംബസ്സിന്റെ യാത്രക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് ന്യൂറംബർഗ്ഗി ലെ മാർട്ടിന് ബെരെഹം നിർമ്മിച്ച ഗ്ലോബില് അമേരിക്ക ഇല്ല. എന്നാല് ഇന്ത്യ യുടെ ചരിത്രാതീതമായ മാപ്പുകളിൽ മെക്സിക്കോയിലെ തുലാനഗരം, കേതുമാല (ഗ്വാട്ടിമാല)അതലാന്തം (അറ്റ്ലാന്റിസ്) എന്നിവയുണ്ട്. Antwerpലെ അബ്രഹാം ഒർട്ടീലിയസ്സിന്റെ തിയാട്രം ഓർബിസ് മെറാനം (1570)എന്ന അറ്റ്ലസ്സിൽ അമേരി ക്കയെ പൂർണ്ണമായും ചിത്രീകരിച്ചു. ഓർട്ടീലിയസ്സും സമകാലീനനായ മെർക്കേറ്ററും തങ്ങളുടെ ഭൂപടങ്ങളാൽ ഭൂകേന്ദ്രത്തെ റോമിൽനിന്നും ഇറ്റലിയിൽനിന്നും മാറ്റി. 1569ലാമ് മെർക്കേറ്റർമാപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. (കോപ്പർനിക്കസിനു ശേഷം). 1769നും 1770നും ഇടയിൽ 2400മൈൽ(3862 കി മീ)സമുദ്രതീരത്തുകൂടി സഞ്ചരി ച്ച് ന്യൂസിലാന്റിന്റെ മാപ്പ് ക്യാപ്റ്റന് കുക്ക് ഉണ്ടാക്കി. 1823ൽ ബ്രിട്ടന് തന്റെ കോ ളനിയായ ഇന്ത്യയുടെ ത്രികോണമിതി (ട്രിഗണോമെട്രി)പഠിച്ച് സർവ്വേ നടത്തി അതുവെച്ച് വരച്ച ഭൂപടംരേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചു. ആധുനികയുഗത്തിൽ നാം റിമോട്ട് സെൻസിങ്ങ് മാപ്പുകളുപയോഗിക്കുന്നു.ഈ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം വെച്ചുകൊണ്ടാ ണ്ഇന്ത്യയിലെ സ്റ്റെല്ലാർ മാപ്പുകളെയും ഭൂപടങ്ങളേയും ആസ്ട്രോണമിയേയും ഞാ ൻ പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്.

ആന്ധ്രശിലാലിഖിതങ്ങൾ:-   ശതവാഹന,വാകാടക,നാഗവംശരാജാക്കന്മാരുടെ ശാഖകളാണ് പല്ലവ,ഇക്ഷ്വാക,ആഭീര,വനവാസി(കാടവ)രാജവംശശാഖകളായി പില്ക്കാലത്ത് വേർപിരിഞ്ഞ് അറിയപ്പെട്ടത്.ഇവരുടെ പരസ്പരബന്ധം കാണിക്കുന്ന ആന്ധ്രയിലെ ശിലാലിഖിതങ്ങളിൽ ചിലത് താഴെ പരാമർശിക്കുന്നു. ഇതിൽ പറയുന്ന ബാലശ്രീ പ്രസിദ്ധമായ നാസിക് ലിഖിത്തിൽ പറയുന്ന ശതവാഹന രാജ്ഞി ബാലശ്രീയാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

സമരശിരസി ജിതരിപുസഗസനാഗവരഖധാ ഗഗനതലം അഭിവിഗാധസ കുലവിപുലശിരികസ ശിരിശാതകണ്ണിസ മാതുലാ മഹാദേവിയാ ഗോതമീയാ ബാലശിരിയാ സചവചന ദാന-ഖമാഹിസാനിരതായ പെദമനിയമോപവാസ തല്പരായ രാജഋഷിവധുസദ്ധംഅഖിലം അനുവിധീയമാനായ കാരീതദേയ ദമ... മഹാധികംലേത.(എസ്.ശങ്കരനാരായണൻ പേജ് 260.)എന്നാണ് നാസിക്കിലെ ലിഖിതം.വാസിഷ്ഠിപുത്രശ്രീശതമൂലയുടെ പേരക്കുട്ടി, മഹാരാജാ വനവാസകന്റെ പത്നി,ഇക്ഷ്വാകുരാജാവ് ശ്രീ എഴുവുല ശാന്തമൂലയുടെ സഹോദരി ,ശ്രീശതകർണ്ണിയുടെ അമ്മ മഹാദേവി കൊൾദ(കോലോദ- കോലത്തിരിവംശമാകാം)ഗൌതമി ബാലശ്രീ എന്നാണ് നാസിക്കി ലെ ലിഖിതവും ആന്ധ്രലിഖിതവും ചേർത്തു വായിച്ചാൽകിട്ടുക. ഇതിലെ എഴുവുല (എഴുമൂല) എന്നത് ഏഴുമല, സപ്തഗിരി, ഏലമല, എലിമലഏഴിമല എന്നെല്ലാം വായിക്കാവുന്ന പദമാണ്.പുരുഷദത്തന്റെ കുടുംബത്തിലെ നാഗകന്യകക്ക് വല്ലഭനിലുണ്ടായ ഭവനന്ദിമാരുടെ വാകാടകശാഖയും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേരളത്തിലുള്ളവർക്ക് ഈ ബന്ധം പ്രത്യേകിച്ചും നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ വിട്ടുപോയ കണ്ണികളെ കൂട്ടിയിണക്കലാണ്.എഡി രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ആറാംനൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള ചില ആന്ധ്രരാജകീയശാസനങ്ങളാണ് താഴെ കാണുന്നത്.

ആന്ധ്രശാസനങ്ങൾ:-

1. ഗുണ്ടർവെൽപുരുളുണില് ആയിര (ആയ് ര)മനസദന്റെ ലിഖിതം ഭാഷ പ്രാകൃതം, രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒന്നാംപകുതി ഭൃതഗ്രാഹകന് മണ്ഡപദാനം. മഹാ രാജ ഹാരിതിപുത്രമനസദന്റെ രാജ്ഞി ദാനംചെയ്യുന്നു.(ഹാരിതിപുത്ര വാകാടക വംശനാമം).(EI XXX11. No: 8. 82-7) ആയിര (ആയ് ര)

എന്ന പദംശ്രദ്ധേയം. കലിംഗത്തിലെ ഖരവേലനും ഈ വംശമാണ്.(EI XXX11 :85) വേണാട്ടടികളും ആയ് അഥവാ ആയ് രവംശമാണ്.

2. ആഭീരവാസിഷ്ഠിപുത്രവസുസേനന്റെ 30ആംഭരണവർഷംനാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം. സംസ്കൃതം,പ്രാകൃതം. ശ്വേതഗിരിഅഷ്ടഭുജസ്വാമിപ്രതിഷ്ഠ.സഞ്ജയപുരത്തെ യവനരാജന്റെ മഹാദലവരശിവശേപ, ശകരുദ്രദാമ,വനവാസിശതകർണ്ണി ഇവർപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു.അമാത്യൻതിസ്സ ശർമ്മൻഭര ദ്വാജഗോത്രജൻരചിച്ച് വർദ്ധമാനകനാല് എഴുതപ്പെട്ടു. (വാസിഷ്ഠിപുത്ര ശതകർണ്ണിനാമം)(EI XXX1V.No: 30)
3. ഇക്ഷ്വാകുരാജശിരിവീരപുരുഷദത്തന്റെ രാജ്ഞി മഹാദേവി ബപശിരിനികയുടെനാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട ആയകത്തൂൺലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ശ്രീവീരപുരുഷദത്തന്റെ ആറാംഭരണവർഷം.മഹാചൈത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിത്തറയും ബദന്ത(നവകമ്മിക)അനന്തനാണ് ചെയ്തത്. മഹാരാജ വാസിഷ്ഠിപുത്രഇക്ഷ്വാകുശിരിചന്തമുളയുടെ സഹോദരി ബുദ്ധന് വേണ്ടി സമർപ്പിച്ചത്. (ശ്രീവീരപുരുഷദത്തൻ ശിശുനാഗവംശത്തില് കാണുന്ന പുരുഷദത്തനാണ്.)(EI XX.No: 1. 19-20 c2)
4. ചാന്തിശിരിയുടെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട ആയുതലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ഇക്ഷ്വാകുരാജാ ശിരിവീരപുരുഷദത്തന്റെ ആറാംഭരണവർഷം. മഹാചൈത്യത്തിന്റെ തൂണുകൾസ്ഥാപിച്ചതും ,ബ്രാഹ്മണർക്കും ശ്രമണർക്കും ദദാനവും. ബുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ മഹാതലവരി(ദലവര്) രാജാ മാതരിപുത്രവീരപുരുഷദത്തന്റെ അമ്മായിയും മഹാസേനാപതി മഹാദലവരകന്തശിരിയുടെ ഭാര്യയുമായ ദേവിയുടെ ദാനം.ഇഹപരസുഖത്തിനായി .EI XX No:1 15-17 c3)
5. ചാന്തിശിരിയുടെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ഇക്ഷ്വാകുരാജാ ശിരിവീരപുരുഷദത്തന്റെ ആറാംഭരണവർഷം. തൂണിൻറെ സ്ഥാപനം. മഹാരാജാ വാസിഷ്ഠിപുത്രചന്തമുള അശ്വമേധയാജിയുടെ പുത്രി 100000 പശുക്കളേയും അത്രയും കലംനിലവും സ്വർണ്ണവും ഇഹപരസുഖത്തിനായി ദാനം ചെയ്തു. (ഗാഗം,ദാനം,ധർമ്മം എന്നിവ ചെയ്യുന്നവരാണ് അന്നത്തെ

രാജവംശജർ.ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് അവരാണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്) (EI XX No:1. 18-b2)

6. മഹാദേവി രുദ്രഭട്ടാരികയുടെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം . പ്രാകൃ തം. ഇക്ഷ്വാകുരാജാ ശിരിവീരപുരുഷദത്തന്റെ ആറാംഭരണവർഷം. തൂണുസ്ഥാപനവും 170 ദീനാരി മഷകം ദാനവും(സ്വർണ്ണം). ഉജ്ജയിനിയിലെ മഹാരാജാവിന്റെ പുത്രിയാണ് ദായിക രുദ്രഭട്ടാരികയെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവളെ വിവാഹംകഴിച്ചത് ആന്ധ്രയിലേക്ക്. (ശരഭപുരി ലിഖിതങ്ങളും കാണുക) (EI.XX No: 19-b5)
7. ഉപാസിക ബോധിശ്രീയുടെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ഇക്ഷ്വാകുരാജ മാതരീപുത്രന്റെ 14ആം ഭരണവർഷം. വിവിധരാജ്യ ങ്ങളിലെ ഭിക്ഷുക്കൾക്ക് ഒരു ചൈത്യവും ബോധിവൃക്ഷത്തിന് ഒരു ക്ഷേത്രവും ,തൂണുകളുള്ള മണ്ഡപവും കുളവും പണിതത് തേര നവകമ്മിക. ഇത് ഇക്ഷ്വാകുവംശജനായ ബുദ്ധനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനാണ്. ബോധിശിരിയുടെ വംശത്തിലെ പല അംഗങ്ങളേയും ലിഖിതം പരാമർശിക്കുന്നു. ബോധിശ്രീ, മാതരീപുത്രനാമങ്ങളും ഇക്ഷ്വാകുവംശബന്ധവും ശ്രദ്ധേയം. (EI XX No: 1 22-3 f)
8. ചാന്തിശിരിയുടെ ലിഖിതം. നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടയിലെ ശാലയിലെ പകുതിതൂണിൽ കാണുന്നത്. പ്രാകൃതം. ശിരിവീരപുരുഷിദത്തന്റെ 18ആം ഭരണവർഷം. അപരമഹാവിനശേലിയന്മാരുടെ ആചാര്യന്മാർക്ക് തൂണുകളോട്ടുകൂടിയ ശാല ദാനം. ഒരുകഷ്ണമേയുള്ളൂ. ആരുദാനം ചെയ്തെന്ന് കാണുന്നില്ല.(EI XX1. No:8. 64-5 m 1-19)
9. ചാന്തിശിരിയുടെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ശിരിവീരപുരുഷിദത്തന്റെ 18ആം ഭരണവർഷം. ചൈത്യനിർമ്മാണം ,ചുറ്റുമതില്, മഹാചൈത്യക്കീഴിൽത്തന്നെ എല്ലാം കിട്ടാനുള്ള സൌകര്യം. ഓർമ്മക്കായി(സ്മാരകം)തൂണ്). മഹാരാജശിരിശന്തമൂല അശ്വമേധയാജിയുടെ പുത്രൻ മാതരിപുത്രവീരപുത്രപുരുഷദത്ത. (EI XX No:1 .21-2 e)
10. യശശ്ശരീരനായ വാസിഷ്ഠിപുത്രശിരിശന്തമൂലയുടെഓർമ്മക്ക് സഹോദരിമാരും അമ്മമാരും പത്നിമാരും . ഒമ്പതാം സ്തൂപത്തിനടുത്ത തൂണിലെ ലിഖി

തം. പ്രാകൃതം. ശിരിവീര പുരുഷദത്തന്റെ 20ആം വർഷം.(EI XI XX1 No:11 63-5, I)

11. സ്വർണ്ണവും 160000 പശുവും ഭൂമിയും ദാനം ചെയ്ത ഇക്ഷ്വാകു വാസിഷ്ഠിപുത്ര ശിരിശാന്തമുലഅശ്വമേധയാജിയുടെ പുത്രഭാര്യ മഹാദേവി ഭട്ടിദേവി ശിരി എഴുവുല(ഏഴിമല) ചന്തമുലയുടെ 20ആം ഭരണവർഷം , ബഹുസുതീയആ ചാര്യന്മാർക്ക് വിഹാരം നിർമ്മിച്ച കൊടുത്തു .ബുദ്ധന്റെ ആരാധികയായ മഹാരാജമാതരീപുത്രവീരപുരുഷദത്തന്റെ പത്നി, ശിരിഎഴുവുലചാന്തമുല യുടെ അമ്മ.പ്രാകൃതഭാഷാലിഖിതം. 3 ലിഖിതങ്ങളുണ്ട്. (EI XX No:1. 23-4g; EI XX1 No:11. 61-3.g2. g3.)
12. ഇക്ഷ്വാകുരാജാ ശിരിഎഴുവുല ചാന്തമുലയുടെ സഹോദരി മഹാദേവി കൊൾദബലശിരി നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ടലിഖിതം. പ്രാകൃതം. ഇക്ഷ്വാകു രാജാ എഴുവുലശാന്തമുല വനവാസകന്റെ (രാജർഷി,വല്ലഭ) 11ആം ഭര ണവർഷം.ഉണം ആശ്രമവും നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു.വസിഷ്ഠിപുത്രശിരി ശാ ന്തമുലയുടെ പേരമകളും മഹാരാജാ വനവാസകന്റെ പത്നിയും ബുദ്ധനെ ആരാധിക്കുന്നു.അത് അവരുടെ ഇക്ഷ്വാകുവംശത്തിലെ പൂർവ്വികനാക യാലാണ് എന്ന് വ്യക്തം. ശതവാഹനപുലുമാവിയുടെ നാസിക് ലിഖിത ത്തിലെ (EI .V11. 61-4) ഗൌതമി ബാലശ്രീ ,ശ്രീശതകർണ്ണിയുടെ അമ്മയും രാജർഷിവധുവുമാണ്.EI XX No:1. 24-5.h)
13. ഗുണ്ടൂർജില്ല ഗോരന്തലയിലെ അത്തിവർമ്മന്റെ താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും .എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ട്. കശ്യപ ഗോത്രത്തിലെ ബ്രാഹ്മ ണൻ കോടിശർമ്മന് 800 പട്ടി ഭൂമി കൃഷ്ണബെണ്ണ നദീതീരത്തും അഞ്ചുക്കറ ഗ്രാമത്തിലുമായി തൺലിക്കോൺലയില് ദാനം ചെയ്യുന്നു. ദാതാവായ അത്തിവർമ്മന് (ഹസ്തിവർമ്മൻ) കന്തര നൃപതികുല(ഗന്ധർവ്വ) സമുദ്ഭൂ തനാണ്. ഗന്ധർവ്വരാജവംശം കൊല്ലങ്കോട്, തലപ്പള്ളി, കർണ്ണാടകരാജ വംശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട കോലത്തിരിവംശം തന്നെയാണ്. (Indian Antiquary 1X : 102 ff;Sircar 1939:55-61)
14. ഗുണ്ടൂർ മട്ടേപ്പാട്ടില് (മഠപ്പാട്ടിലെ) ദാമോദരവർമ്മന്റെ താമ്രലിഖിതം. സം സ്കൃതവും പ്രാകൃതവും. എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ട്. കംഗുരഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണർക്ക്

ദാനം ചെയ്യുന്നു. കന്തരപുരത്തെ(ഗന്ധർവ്വപുരം) വിജയ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് (വൈജയന്തി) ആണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്. അനന്തഗോത്രം,സമ്യഗ്സംബുദ്ധ, എന്ന് വിശേഷണം. ഗോസഹസ്രഹിരണ്യഗർഭദാനമാണ് ചെയ്തത്. (ചന്ദ്രഗുപ്തമൌര്യന്റെ പത്നി അനന്തദേവിയുടെ വംശമാണ് അനന്ത വംശം.ഇത് പുരാതനനാഗവംശമാണ്) (EI XV11. No:18. 327-30)

15. ചേമ്പർല. ഗുണ്ടൂർജില്ല. സംസ്കൃതം. അനന്തഗോത്രത്തിലെ കന്തരരാജാവിന്റെ മകൾ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ദാനം ചെയ്യുന്ന രേഖ. (Sircar 1939. 56-7)
16. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ ഗോവിന്ദവർമ്മന് 1 . തുമ്മലഗുഡം ജില്ല.നൽഗൊണ്ട താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം.അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്. ഇന്ദ്രപുരത്തിലെ രാജ്ഞിയുടെ ബുദ്ധസംഘത്തിന് 2 ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്തു. രാജാവിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ- മാധവവർമ്മന്റെ പുത്രനും വേദജ്ഞനും സമ്യക്സംബുദ്ധനും ദാനശീലനും എല്ലാ മതങ്ങളേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നവനും (Epigraphica Andhrika II. 9-13).
17. വിഷ്ണുകുണ്ഡിന് വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് 2. തുമ്മലഗുഡം 2.നൽഗൊണ്ട പ്ലേറ്റ്. ആറാം നൂറ്റാണ്ട്. സംസ്കൃതം. ഇന്ദ്രപുരരാജ്ഞിയുടെ ബുദ്ധസംഘത്തിന് ഒരു ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്തു. സത്യശ്രായപുത്രൻ വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് യജ്ഞകർത്താവായ മാധവവർമ്മന്റെ വംശമാണെന്ന് എടുത്തു പറയുന്നു. (EA 11: 15-17)
18. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ മാധവവർമ്മന് 2. വേൽവുരു(ഗുണ്ടൂർ) മാർബിൾശിലാശാസനം. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ട്. സംസ്കൃതം. ഗണേശപ്രതിഷ്ഠയും ആരാ ധനയും കഴിപ്പിച്ച രേഖ. വേൽപുരദേശത്തെ വിജയസ്ഥാനത്ത് .വിഷ്ണു കുണ്ഡഗോത്രത്തിലെ രാജവംശസ്ഥാപകനായ ഗോവിന്ദവർമ്മന്റെ പുത്രനായ അദ്ദേഹം ശ്രീപർവ്വതപ്രഭുവെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടാണ് ദാനം ചെയ്തത്.EI XXXV11. No:21. 128-9)
19. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ മാധവവർമ്മന് 2. ഇപ്പൂർ(ഗുണ്ടൂർ) താമ്രലിഖിതം.സംസ്കൃതഗദ്യം.അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ട്.ഗ്രാമദാനം.മാധവവർമ്മന്റെ (ഒന്നാമൻ)പൌത്രനും യജ്ഞകർത്താവും ത്രികൂടത്തിന്റെയും മലയത്തിന്റേയും(ലങ്കയും കേരളവും ഉൾപ്പെട്ട ദക്ഷിണാ പഥം) രാജാവും

ശിവപർവ്വതസ്വാമിഭക്തനുമായ മാധവവർമ്മന് 2 അമരപുരത്തുനിന്നാണ് (അമരാവതി) ദാനം ചെയ്യുന്നത്. (EI XV11.No: 20. 237-9)

20. വിഷ്ണുകുണ്ഡിന് മാധവവർമ്മന് 2 .ഖനപുരം സതാരജില്ല താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതഗദ്യം.ആറാം നൂറ്റാണ്ട്. കൃഷ്ണവെണ്ണതീരദേശത്തെ രെട്ടുരകഗ്രാമം രണ്ടു ബ്രാഹ്മണർക്ക് 3 തീർത്ഥങ്ങളോടും 3 വാടികകളോടും കൂടി ദാനം ചെയ്തു. വൈശാഖത്തിലെ മഹാവൈശാഖിപൂർണ്ണിമനാളില് യജ്ഞകർത്താവും ഇന്ദ്രസദൃശനും ചതുർവ്വർണ്ണാശ്രമധർമ്മപാലകനുമായ മഹാരാജാവ് എന്ന് ദാനദിവസവും മഹാരാജാവിന്റെ വിശേഷണവും. (EI XXV11.No: 49. 312-18)

21. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ മാധവവർമ്മന് 3. ഇപ്പൂർ(ഗുണ്ടൂർ)താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതഗദ്യം ആറാംനൂറ്റാണ്ട്. അഗ്നിശർമ്മനെന്ന ബ്രാഹ്മണന് ഗുഡ്ഡഡിവിഷയത്തിലെ വിലെംബലിഗ്രാമം ദാനം ചെയ്തു. ഗോവിന്ദവർമ്മ പുത്രന് മഹാരാജാമാധവവർമ്മന് ശിവപർവ്വതസ്വാമിഭക്തന്റെ വിജയസ്ഥാനത്ത് .ദാനം നിർവ്വഹിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനാണ്. (EI XV11, No: 20. 234-7)

22. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ ഇന്ദ്രവർമ്മന് വിശാഖപട്ടണംജില്ല രാമതീർത്ഥം താമ്രലിഖിതം.സംസ്കൃതഗദ്യം. 4 ശ്ലോകവുമുണ്ട്. (മനു,വ്യാസനെന്നിവരുടെ).ആറാംനൂറ്റാണ്ട്. മന്ദിരഗോത്രബ്രാഹ്മണൻനഗശർമ്മന് പ്ലക്കിരാഷ്ട്രത്തിലെ പെരുവടകഗ്രാമം ദാനം. പുരണിസംഗമത്തിലെ പടകുടീരത്തിൽവെച്ച്,മഹാരാജാവിന്റെ അനുശാസനപ്രകാരം മഹാരാജാ മാധവവർമ്മന്റെ പേരക്കുട്ടിയും മഹാരാജാ വിക്രമേന്ദ്രന്റെ പുത്രനുമായ യജ്ഞകർത്താവ് ഇന്ദ്രവർമ്മനെന്ന് വിശേഷണം. (EI XV1No:17. 133-6)

23. വിഷ്ണുകുണ്ഡിന് വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് 1 കാലം. ചിക്കല്ല ഗോദാവരി ജില്ല. സംസ്കൃതവും പ്രാകൃതവും .ആറാംനൂറ്റാണ്ട്. ശിവക്ഷേത്രത്തിന് കൃഷ്ണബെണ്ണതീരത്ത് രെഗോണം ഗ്രാമദാനം. ലെൻഡുല്വറ വിജയസ്ഥാനത്ത് വിക്രമേന്ദ്രപുത്രൻ മഹാരാജാ മാധവവർമ്മന്റെ പൌത്രന്റെ പുത്രനാണ് ദാനം ചെയ്യുന്നത്. (EI 1VNo:25. 193-8)

24. കിഴക്കൻഗോദാവരിയിലെ തുണ്ടി.വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ വിക്രമേന്ദ്രവർമ്മന് 2. ലിഖിതങ്ങൾ. സംസ്കൃതം. 616-31എഡി. ആപസ്തംഭസൂത്രം പഠിക്കുന്ന കൌണ്ഡിന്യഗോത്രത്തിലെ ശ്രമിശർമ്മണർക്കാണ് തുണ്ടിഗ്രാമദാനം. മുത്തച്ഛന്റെ അച്ഛന്ചെയ്ത ബ്രാഹ്മണദാനങ്ങളും യജ്ഞങ്ങളും ലിഖിതത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നു.(EI .XXXV1. 1-18)

25. വിഷ്ണുകുണ്ഡിൻ മാധവവർമ്മന്റെ പൊലമുരു(കിഴക്കൻഗോദാവരി) ലിഖിതങ്ങൾ,സംസ്കൃതം ഏഴാംനൂറ്റാണ്ട്. ചതുർവ്വേദികളായ ഗൌതമ ഗോത്രത്തിലെ ശിവശർമ്മന് പുലോംബുരുഗ്രാമദാനം.ശുക്രന്റെ വിവേകവും വിഷ്ണുവിന്റെ ശക്തിയും ചേർന്ന് ഭൂമി കീഴടക്കിയവനും യജ്ഞങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചവനുമാണ് ദാതാവ്. (J.of Andhra Historical Research society 6(1931). 19-21)

26. മഞ്ചിക്കല്ല്(ഗുണ്ടൂർ)സ്തൂപലിഖിതം. പല്ലവസിംഹവർമ്മൻ.പ്രാകൃതം മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം.ജീവശിവസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലെ തീർത്ഥികർക്ക് കമ്പിളികളും പരവതാനികളും ദാനം. ഭരദ്വാജഗോത്രത്തിലുള്ളവനും ശാന്തിയും സ്വസ്ത്യയനവും കഴിഞ്ഞവനുമാണ് ദാതാവ്. (EI. XXX11. No:8. 87-90)കമ്പിളിപരവതാനി എന്ന് ഇംഗ്ലീഷുപരിഭാഷ. യഥാർത്ഥത്തില് കുർത്തക എന്നാണ് ഉപയോഗിച്ച പദം. പാലിയിൽ കുട്ടകം അഥവാ കുർത്തകമെന്നാല് പരവതാനി എന്നു പറഞ്ഞാണ് ഈ തർജ്ജമ. തമിഴിൽ കുട്ടകം വെള്ളംനിറക്കുന്ന വലിയ ചെമ്പുപാത്രമാണ്. കുട്ടുവനാണ് ആ താമ്ര(ചെമ്പ്)പരണി(പർണ്ണി)ക്ക് അധീശൻ. കുരുത്തകം, കരൂഷകം അഥവാ കാരൂഷകം കുട്ടുവന്റെ കുട്ടകമാണ്,താമ്രപരണിയാണ്. മൂഷകവംശം കാന്താരക(കന്തിരവ)കാരൂഷകനുപരാണ്.

27. പല്ലവശിവസ്കന്ദവർമ്മൻ. മയിദവൊലു(കൃഷ്ണജില്ല)താമ്രലിഖിതം. പ്രാകൃതം.നാലാംനൂറ്റാണ്ട്. അഗ്നിവേശ്യഗോത്രത്തിലെ രണ്ടുബ്രാഹ്മണർക്ക് ആന്ധ്രപഥത്തിലെ വിരിപ്പറഗ്രാമം ബ്രഹ്മദേയം.രാജാവ് ഭരദ്വാജഗോത്രം. ദന്നക്കടയിലെ വ്യാപൃതർക്കാണ്,കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്ന് ഈ ദാനം കൊടുത്തത്.(EI. V1.No:8. 84-9)

28. പല്ലവശിവസ്കന്ദന്റെ ഹിരഹദഹെ്ലി(ബെല്ലാരി)താമ്രലിഖിതം. പ്രാകൃതം. നാലാം നൂറ്റാണ്ട്. അപിത്തിയിലെ വാസികൾക്കും ഭോജകർക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കുമായി ചില്ലരേകക്കൊടുങ്കവാടി ദാനം. ഭരദ്വാജഗോത്രം, അഗ്നിഷ്ഠോമം,വാജപേയം,അശ്വമേധമെന്നിവ ചെയ്തവന് എന്ന് രാജവിശേഷണം.കാഞ്ചീപുരത്തുവെച്ചാണ് ദാനം. രഹസധികത ഭട്ടിശർമ്മൻ, കോളിവലത്തെ ഭോജകനാണ് എഴുതിയത്. (EI. V1. No:1.2-10)

29. പല്ലവവിജയബുദ്ധവർമ്മന് 3ആമന്റെ രാജ്ഞി .ഗുണപാദേയം ഗുണ്ടൂർജില്ല. പ്രാകൃതവും സംസ്കൃതവും .വിജയസ്കന്ധവർമ്മന്റെ ഭരണകാലം. രാജാവിന്റെ ചിറക്കുതാഴെയുള്ള വയൽ ദാലൂരവിഷ്ണു ക്ഷേത്രത്തിനാണ് ദാനം ചെയ്തത്. ഭരദ്വാജഗോത്രം,കാടകവംശം. രോഹിണീഗുപ്തൻ ആജ്ഞാപ്തി. (EI .V111. No:12. 143-6).ആജ്ഞാപ്തി എന്നാൽ അഞ്ചു അമാത്യന്മാരുടെ സഭയാണ്. പത്താംനൂറ്റാണ്ടിലെ കിഴക്കൻചാലൂക്യരേഖകളിൽ കാടകരാജാവ് (കടകരാജാ)ഒരു സൈന്യശിബിരത്തിന്റെ തലവനാണ്.

30. ഒങ്കൊടു1. (ഗുണ്ടൂർജില്ല)പല്ലവവിജയസ്കന്ദവർമ്മന് 3.താമ്രലിഖിതം. സം സ്കൃതം.അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ട്. കശ്യപഗോത്രത്തിലെ ഗോളശർമ്മന് ബ്രഹ്മദേയഗ്രാമം 18 വ്യവസ്ഥകളോടെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഭരദ്വാജ ഗോത്രം അശ്വമേധയാജി കുമാരവിഷ്ണുവിന്റെ പൌത്രന്റെ പുത്രന് താമ്രപ(ർണ്ണി) സ്ഥാനത്തെ വിജയത്തിൽ കർമ്മരാഷ്ട്രത്തിലെ അധികൃതർക്കും അയുക്തർക്കുമായി കൊടുക്കുന്നത്. (EI XV No:11. 246-52.; Mahalingam 1988: No:5. 42-4)

31. ഒങ്കൊടു2 .പല്ലവസിംഹവർമ്മന് 2 ഗുണ്ടൂര് താമ്രലിഖിതം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ദാനത്തിന്റെ പ്രതി വീണ്ടും പുതുക്കികൊടുത്തത്. കശ്യപഗോത്രത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ദേവശർമ്മന് കർമ്മരാഷ്ട്രത്തിലെ ഗ്രാമദാനം. വിജയപടകുടീരത്തിൽവെച്ചാണ് ദാനം. ഭരദ്വാജഗോത്രത്തിലെ ധർമ്മമഹാരാജാ എന്ന് പല്ലവവംശത്തെ പറയുന്നു.മഹാരാജാവിന്റെ ശാസനത്താലാണ് പുതുക്കിഎഴുതുന്നത്. (EI XV. Appendix No:11 .252-5.; Mahalingam1988; No:12. 67-70)ധർമ്മരാജാ,ധർമ്മമഹാരാജാ മുതലായവ കേരളത്തിലെ രാജവംശങ്ങളുടെ വിശേഷണനാമങ്ങളാണ്. സത്യപ്രതിജ്ഞ, ധർമ്മം,

ഈശ്വരവിശ്വാസം,ബ്രഹ്മദേയം,യജ്ഞം,സർവ്വശാസ്ത്രാർത്ഥനിർണ്ണയജ്ഞാനം ഇവയാമ് രാജാക്കന്മാരിൽ കീർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

32. പല്ലവധർമ്മയുവമഹാരാജാ വിഷ്ണുഗോപവർമ്മന് ഉറുവുപള്ളി താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം.മഹാരാജാ സിംഹവർമ്മന് 1ന്റെ 11ആം ഭരണവർഷം. (447 എഡി).കുണ്ടുക്കുറയിലെ സേനാപതി വിഷ്ണവർമ്മന്റെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിന് ദേവഭോഗമായി ഉറുവുപ്പള്ളിഗ്രാമത്തിലെ 200 നിവർത്തനം ഭൂമി ദാനം.പാലക്കാ(ട്ടെ)രാജസ്ഥാനത്തുവെച്ച് നൽകിയത്. പല്ലവവംശം . ഭഗവദ് വിഷ്ണുവിന് നമസ്കാരപൂർവ്വം(EI V11 appendix 619-107.; Mahalingam1988:45-8)5-7 നൂറ്റാണ്ടുകളില് സംസ്കൃതത്തിലും അതിനുശേഷം തമിഴിലുമാണ് പല്ലവലിഖിതങ്ങൾ. പല്ലവരുടെ മിലിട്ടറിക്യാമ്പുകളിലൊന്നായിരുന്നു അവരുടെ 3 തലസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായ പാലക്കാട്. പാലക്കാട്ട് അധിഷ്ഠാനത്തിൽവെച്ച് (447-448 എഡി ,അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്)ദാനംചെയ്ത 3 ശാസനങ്ങളില് രണ്ടെണ്ണം വിഷ്ണുഗോപവർമ്മന് യുവരാജാവിന്റെ ദാനമാണ് പറയുന്നത്.(സിംഹവർമ്മൻ രണ്ടാമന്റെ പുത്രൻ) ഇതിലൊന്ന് വിജയാഘോഷവേളയിൽ സേനാപതി വിഷ്ണവർമ്മന് യുവരാജാവ് കൊടുക്കുന്നതാണ്. മൂന്നാംശാസനകാലത്ത് വിഷ്ണുഗോപവർമ്മന് യുവരാജാവല്ല,ധർമ്മമഹാരാജാവാണ്. അത് ചുരത്തിൽവെച്ച് നൈയായി ക,സഞ്ചാരി,രാജവല്ലഭന്മാർക്കായി പുറപ്പെടുവിച്ച ശാസനമാണ്. രാജവ ല്ലഭനാമം മൂഷകവംശത്തിലെ വല്ലഭവംശത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

33. പല്ലവവിഷ്ണുഗോപവർമ്മപുത്രൻ.നെടുങ്കരയതാമ്രലിഖിതം.സംസ്കൃതം.ധർമ്മമഹാരാജൻസിംഹവർമ്മൻരണ്ടാമന്റെ 12ആം ഭരണവർഷം. മുണ്ടരാഷ്ട്രത്തിലെ നെടുങ്കരയഗ്രാമദാനം. പാലക്കാട്ടുരാജസ്ഥാനത്തുവെച്ച് നല്കിയത്. വ്ഷ്ണുനമസ്കാരപൂർവ്വം. അയുക്ത,നൈയോഗിക, രാജവല്ലഭ,ചഞ്ചരർക്കാണ് ശാസനം.(Mahalingam1988:No:7. 49-52)

34. പല്ലവപരമഭാഗവതഅശ്വമേധയാജി സിംഹവർമ്മൻ2. വേസന്തതാമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം.5ആം നൂറ്റാണ്ട്. മട്ടുഗള്ളിതടാകത്തിലെ വിജയസ്ഥാനത്തുവെച്ച്. ഗൌതമഗോത്രത്തിലെ ജ്യേഷ്ഠശർമ്മന് ആപസ്തംഭസൂത്രത്തിനായി വേസിന്തഗ്രാമം 18 ഉപാധികളോടെ ബ്രഹ്മദേയം. മഹാമാത്ര, അദ്ധ്യക്ഷ,രാജപുരുഷർക്കും ചഞ്ചരർക്കുമാണ് ശാസനം. രഹസ്യാധിപൻ കലിബാട്ടണനാണ് എഴുതിയത്.(Mahalingam 1988: No:8. 52-4)

35. ധർമ്മമഹാരാജാപല്ലവസിംഹവർമ്മന് 2 ശക്രേപട്ടണം താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ട്. സേന്ദ്രകരാഷ്ട്രത്തിലെ വൾവില്ലി അഗ്രഹാരഗ്രാമം ആ അഗ്രഹാരത്തിലെ ബ്രാഹ്മണർക്കും ദാനം നൽകി. നൈയോഗിക,വല്ലഭ,വൈഷയികർക്ക് ശാസനം.. രാജാവിന്റെ വംശവൃക്ഷത്തിലെ പിതാവായ സ്കന്ധവർമ്മനെ അഞ്ചാംലോകപാലകനെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരി ക്കുന്നു. (Mahalingam 1988:No:9 55-7)

36. പരമഭാഗവതധർമ്മമഹാരാജാ പല്ലവനന്ദിവർമ്മന് 1. ഉർയേന്തിരം താമ്രലിഖിതം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ട്. സംസ്കൃതം,തമിഴ് ഭാഷ്യത്തോടെ. (സഭകൾ കൊടുത്ത ഭാഷ്യം) പരകേസരിവർമ്മന്റെ കാലത്ത് ദാനം. കഞ്ചിവയലും 4 ഖണ്ഡംവനഭൂമിയും ബ്രഹ്മദേയമായി കൌശികഗോത്രത്തിലെ കുലശർമ്മന്. രാജാവ് ഭരദ്വാജഗോത്രമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാഞ്ചിയിൽവെച്ചാണ് ദാനം. (Mahalingam 1988:No:10. 58-61)

37. പല്ലവരാജകുമാരവിഷ്ണു 2. ചെണ്ടല്ലൂർ(നെല്ലൂർജില്ല) താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം ആറാംനൂറ്റാണ്ട്. രണ്ടാംകുമാരവിഷ്ണുവിന്റെ രണ്ടാംഭരണവർഷം.കമ്മാനകരാഷ്ട്രത്തിലെ ചെണ്ടലൂരഗ്രാമം കൌണ്ഡിന്യഗോത്രത്തിലെ ഭവസ്കന്ദത്രാതനെന്ന ബ്രാഹ്മണന്. പല്ലവ,കാഞ്ചിഭരദ്വാജ അശ്വമേധയാജിയായരാജാവ് വിഷ്ണുനാമത്തിലാണ് നൈയോഗികർക്കും ആശ്രിതർക്കുമായി ഈ ബ്രഹ്മദേയം ചെയ്യുന്നത്. EI V111. No:23. 233-6)

38. പല്ലവമഹാരാജാ സിംഹവർമ്മന് 2. പിക്കിര താമ്രലിഖിതം. സംസ്കൃതം 5ആം ഭരണവർഷം . മുണ്ടരാഷ്ട്രബ്രാഹ്മണനും കശ്യപഗോത്രക്കാരനുമായ വിലാസശർമ്മന് പിക്കിരഗ്രാമം ദാനം. മേൽമധുരരാജസ്ഥാനത്തുവെച്ച് നൽകുന്നു. ഭരദ്വാജ,അശ്വമേധയാജി,പല്ലവവംശം,ഇവ രാജവിശേഷണങ്ങളാണ്. വിഷ്ണുനാമത്തിൽ, സർവ്വാദ്ധ്യക്ഷ,വല്ലഭന്മാർക്ക് ദാനം. ശാസനസഞ്ചാരികളോടാണ്.(EI 15. 159-63.; Mahalingam 1988.No:13. 71-3)

39. മംഗളൂരുതാമ്രലിഖിതം. പല്ലവധർമ്മമഹാരാജാ സിംഹവർമ്മൻ. സംസ്കൃതം.5ആംനൂറ്റാണ്ട്. വെങ്കോരാഷ്ട്രത്തിലെ മംഗളൂർഗ്രാമം ബ്രാഹ്മണർക്ക് കൊടുത്തു. ദശനപുരത്തിൽവെച്ച് ദാനം. അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, വല്ലഭന്മാർഇവർക്കുള്ള ദാനം.ശാസന സഞ്ചാരികളോടാണ്. (Mahalingam 1988:No:14. 74-7)

40. വിളവെട്ടി താമ്രലിഖിതം. ഭരദ്വാജഗോത്രത്തിലെ പല്ലവമഹാരാജാ സിംഹവർമ്മൻ. സംസ്കൃതം.5ആംനൂറ്റാണ്ട്. മുണ്ടരാഷ്ട്രത്തിലെ വിളവെട്ടി ഗ്രാമം ഗൌതമഗോത്രത്തിലെ വിഷ്ണുശർമ്മന് ദാനം. വിജയപദ്ദുക്കാര

അധിഷ്ഠാനത്തിൽവെച്ച്. അദ്ധ്യക്ഷരോട്ടം സഞ്ചരരോട്ടം ശാസനം. രഹസ്യാധികൃത അച്യുതന് എഴുതി. (Mahalingam No:15 . 78-81)

41. ചുരതാമ്രലിഖിതം. ഭരദ്വാജഗോത്രം ധർമ്മമഹാരാജാ വിഷ്ണുഗോപവർമ്മൻ. സംസ്കൃതം.5ആംനൂറ്റാണ്ട്.കശ്യപഗോത്രത്തിലെ ശേഷവിശർമ്മന് 108 നിവർത്തനം ഭൂമി,വീട്,ഉദ്യാനം. പാലക്കാട് അധിഷ്ഠാനത്തിൽവെച്ച് .നൈയായികർ,സഞ്ചരന്തര്,രാജവല്ലഭരെന്നിവരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച്. (Mahalingam 1988:No:16. 82-5)

42. ചന്ദ്രവല്ലി-ചിത്തൽദുർഗ്ഗ് ശിലാലിഖിതം. കദംബമയൂരവർമ്മൻ. പ്രാകൃതം.നാലാംനൂറ്റാണ്ട്. തടാകം കുഴിപ്പിച്ചത്. ത്രൈകൂടക,പല്ലവ,പരിയാത്രക, ശക്ക,സേന്ദ്രക,മൌക്കാരികളുടെ മേൽവിജയം നേടി.(Circar 1965/ 1993 473-4)

43. തലഗുണ്ട(ഷിമോഗജില്ല) സ്തൂപലിഖിതം. കദംബശാന്തിവർമ്മൻ. സ്തൂപം അഷ്ടകോണമാണ്. സംസ്കൃതലിഖിതമാണ്.പിതാവ് കാകുത്സവർമ്മനാമത്തി ൽ തടാകം കുഴിപ്പിച്ചത്. ബ്രാഹ്മണവംശം,കാഞ്ചി ഘടികയിലാണ് വിദ്യ അഭ്യസിച്ചത് എന്ന് രാജാവിനെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്തി എഴുതിയിരിക്കുന്നു.എഴുതിയത് കുബ്ജൻ. ശിവനമസ്കാരത്തോടെ ലിഖിതം തുടങ്ങുന്നു. (EI V11 No:.

44. ഹൽമിഡിലിഖിതം. കാകുത്സവർമ്മൻ. (430-50) മയൂരശർമ്മന്റെ പൌത്രന്റെ പുത്രനാണ്. കന്നടത്തിലാണ് ലിഖിതം. കേകയപല്ലവരോട് യുദ്ധംചെയ്ത ബിജ(വിജ്ജ) അരശർക്ക് 2 ഗ്രാമം ദാനം ചെയ്യുന്നു. പശുപതി നമസ്കാരത്തോടെ ലിഖിതം ആരംഭിക്കുന്നു.(Ramesh 1970:5. 24-36) 29)

ഇക്ഷ്വാകു,ശതകര്ണ്ണി,അനന്ത(നാഗ) വംശം,കന്തരവനൃപ,പല്ലവഭരദ്വാജ ഗോത്രക്കാരുടെ ശാഖകളാണ് 1 മുതല് 5 നൂറ്റാണ്ടുവരെ തുടർച്ചയായി ഭരിക്കുന്നത്. ആന്ധ്രശതകർണ്ണി, വേണാട്കന്തരവ, ഭരദ്വാജഅനന്തശാഖ,പല്ലവഭരദ്വാജശാഖ ഇവരെല്ലാം പൂരുവംശത്തിലെ ഭരതൻ ദത്തെടുത്ത വിതഥനെന്ന ഭരദ്വാജന്റെ പിൻഗാമികളാണ്. ഇവരുടെയെല്ലാം ഭരണരീതി ഒന്നുതന്നെയാണ്. അതായത്,ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ കുലസംഘത്തിലുള്ള ഇവരെല്ലാം ഒരേ രീതി പിന്തുടരുന്ന ഒരേ ഗോത്രക്കാരാണ്. കാടവ അഥവാ കാടക,വനവാസിരാജാവിന്റെ പതിയാണ് ഇക്ഷ്വാകുരാ

ജാവായ ശ്രീഎഴുമല(ഏഴുമല) ശാന്തമുലയുടെ സഹോദരിയും വാസിഷ്ഠി പുത്രിശ്രീശാന്തമുലയുടെ പേരക്കുട്ടിയുമായ രാജ്ഞി. മഹാദേവി രുദ്രഭട്ടാരിക ഉജ്ജയിനിയിലെ മഹാരാജാവിന്റെ പത്നിയും ശ്രീ ശാന്തമുലയുടെ പുത്രിയുമാണ്. വിവാഹംവഴി ദക്ഷിണേന്ത്യയും മദ്ധ്യേന്ത്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മൂഷകവംശകാവ്യത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചപടിതന്നെ ഈ ലിഖിതങ്ങളിലും കാണാം. അതിനാൽ മൂഷകവംശകാവ്യം മിത്തോ കവിഭാവനയോ അല്ല, ചരിത്രമാണെന്ന് കരുതണം.

വാണിജ്യം,കച്ചവടം

അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലെ വാണിജ്യം രാജ്യത്തിലെ പണ്യാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ നിയ ന്ത്രണത്തിലാണ്.. അവരാണ് വസ്തുക്കളുടെ വിലനിർണ്ണയിക്കുന്നതും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും,കച്ചവടക്കാർക്കും രാജാവിനും പ്രജകൾക്കുമുള്ള നിശ്ചിത വിഹിതം നിർണ്ണയിക്കുന്നതുമെല്ലാം. സാർത്ഥവാഹകര് ഒരിടത്തുകൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർക്ക് രക്ഷനൽകുന്നത് അതാതിടത്തെ രാജവല്ലഭന്മാരാണ്. കവാടങ്ങളിൽ ശുല്കം(ചുങ്കം)പിരിക്കുന്ന ശുല്കാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുണ്ട്.ആടവികരും വനവാസികളുമായി സമ്പർക്കംപുലർത്തേണ്

ടതിന്റേയും നല്ല ബന്ധം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റേയും ആവശ്യകത വഴി അറിയലും വഴിയിലെ സുരക്ഷിതത്വവും വനവിഭവങ്ങളുടെ ശേഖരണവുമാണ്. അവർ സ്വന്തം വനഭൂമികളിൽ വസിക്കുകയേ.ുള്ളു. വളരെ ധീരരാണ്. ധർമ്മയുദ്ധംമാത്രം ചെയ്യുന്നവരും രാജതുല്യരുമാമ്. ആക്രമിക്കുമ്പോൾ അവര് ശത്രുക്കളെ കൊള്ളയടിക്കയും ചെയ്യും. ആരുടേയും കീഴിലല്ല വലവാസികളും അവരുടെ രാജാവും. അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലെ ഈ വരികളുടെ വെളിച്ചത്തില് വേണം വാനവാസികരാ ജാവ്,കാന്തരിയരാജാവ് ,കാടവരാജാക്കന്മാരായ തലപ്പള്ളി,കൊല്ലങ്കോട് മൈസൂർപോലുള്ള കാടവ,കദംബാദിആദിമജലസമൂഹങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ കാണേണ്ടത്. തണ്ഡുലനളിജാതകത്തില് ബുദ്ധൻ അഗ്ഗഹാരകനെന്ന ബോധിസത്വനായി കാശിരാജാവിന്റെ കുതിര,ആന,രത്നങ്ങൾ,സ്വർണ്ണം എന്നിവക്ക് വില നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എന്നുപറയുന്നു. അഗ്രഹാരങ്ങളിലെ ബ്രാഹ്മണ,ശമണ, ബൌദ്ധാദികൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒന്നും സമ്പാദിക്കാത്ത നിസ്വാർത്ഥികളാകയാലാണ് അവരെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളേൽപ്പിക്കുന്നത്.

നഗരം(പട്ടണം)പരപ്പകാലത്ത് മുതൽ വാണിജ്യകേന്ദ്രമായിരുന്നു. നഗരത്താർ എന്ന അഞ്ഞൂറ്റവർകുലസംഘം അവിടെ സജീവമായിരുന്നു. കടലോരനഗരവും ഉള്ളൂരിലെ നഗരവും ചേർന്ന പരസ്പരസംവേദനസഹകരണസംവിധാനം,കരയും

കടലും നദീമാർഗ്ഗവുമായ സഞ്ചാരസൌകര്യം,ഇവയുടെ നിയന്ത്രണം, പ്രാദേശികവും കേന്ദ്രാധിഷ്ഠിതവുമായ ഭരണസംവിധാനം ഇവയെല്ലാം ബിസി 7000 മുതലേ ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നതിന് പുരാവസ്തുഗവേഷകർക്ക് തെളിവുകള് കിട്ടിക്കൊണ്ടേയിരിക്കയാണ്. ദാനങ്ങളെല്ലാം ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനും കീർത്തിക്കും ഇഹപരപുണ്യസമ്പാദനത്തിനുമാണ്.വണിക്കുകൾക്ക് ഒരുതരം restricted autonomy ഉണ്ടായിരുന്നു. മഥുരയിലെ ലിഖിതങ്ങളില് വ്യവഹാരികൾ വണിക്കുകൾ,സാർത്ഥവാഹകർ,ശ്രേഷ്ഠികളെന്ന് നാലായി വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടവരെ തിരിക്കുന്നു. വടക്കുപടിഞ്ഞാറന് പ്രാകൃതലിഖിതങ്ങളില് സഹായം എന്ന കൂട്ടുസഹകരണസംഘങ്ങളാമ് കാണുക.ശ്രേഷ്ഠി പണം പലിശക്ക് കൊടുക്കുന്നു. ഗന്ധികൻ,സോവനികൻ,മണികാരൻ, ഹൈരണ്യകൻ,ലോഹവണികൻ(സുഗന്ധവില്പന,തട്ടാൻ,രത്നവ്യാപാരി,ഭണ്ഡാരസൂക്ഷിപ്പുകാരന്,ഇരുമ്പുവ്യാപാരി)എന്നിഹ്ങനെ എല്ലാവരും ചേർന്നതാണ് ഈ സംഘങ്ങൾ. ഇത്തരം ഗിൽഡുകളെ ശ്രേണിയെന്നു വിളിച്ചു. 18 ശ്രേണികളുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്.അവ ഏതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. (pp 193. Merchant lineage and the guild. The archeology of sea-faring in ancient South Asia.H P Ray) രാജാവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരിൽ ശ്രേണിമുഖ്യനും പെടുന്നു. 18 വേളിർമാരെന്ന് തമിഴകത്ത് പറയുന്നവരാണ് ശ്രേണി.രാജാവിനേയും ചേർത്ത് പതിനെട്ടരസംഘമാണ് കേരളം പറയുന്നത്. കനിഷ്കന്റെ 28ആം ഭരണവർഷത്തില് രണ്ടു ശ്രേണികളില് പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന ലിഖിതങ്ങളുണ്ട്. (Epigraphica Indica X1 .61)ഒന്ന് മാവുണ്ടാക്കുന്ന ഗിൽഡാണ്.(flour guild)ഗോവർദ്ധനത്തില് രണ്ട് നെയ്ത്തുകാരുടെ ശ്രേണികളില് നിക്ഷേപിക്കുന്നു. രണ്ടിലും പളിശ വെവ്വേറെയാണ്. (E.I V11 82-5)ആന്ധ്രയിൽ നിഗമം ,ഗോഷ്ഠി എന്നാമ് സംഘങ്ങളുടെ പേർ. ഭട്ടിപ്രൊലുലിഖിതത്തിൽ നിഗമത്തിലെ 30 അംഗങ്ങളും ഗോഷ്ഠിയിലെ 20 അംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ധന്യകടകത്തിലും രണ്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. വംദ എന്ന ഗോഷ്ഠിയുടെ ലിഖിതം അമരാവതിയിലും ധന്യകടകനിഗമത്തിന്റെ മറ്റൊരുലിഖിതത്തോടൊപ്പം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മധുരയിലെ 55 തമിഴ്ബ്രാഹ്മിലിഖിതങ്ങളില് (ബിസി 2 – എഡി 2 നൂറ്റാണ്ടുവരെ)നിഗമത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. അലഹബാദ് ബീഠക്കടുത്ത് കുശാനബ്രാഹ്മിയിൽ നിഗമസ എന്നുകാണാം.നാസിക്കിലെ ലിഖിതത്തിൽ എല്ലാ ഭൂദാനവും ആദ്യം ഒരു നിഗമസഭയിലാണ് അവതരിപ്പിച്ച് അനുമതിവാങ്ങുന്നത്. പിന്നീട് തുണിയിലോ താമ്രപത്രത്തിലോ എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തും.ഇതിന് പ്രത്യേകഎഴുത്തുകാരുണ്ടായിരുന്നു. (എപ്പി.ഇൻഡിക്ക V11 : 82-5)ശ്രീലങ്കയിൽ നിഗമം,നിയമം എന്ന് രണ്ടുപദവും ഇതിനുപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കാണാം.303-27 എഡിവരെ ഭരിച്ച ശ്രീമേഘവ

ർണ്ണന്റെ മൂന്നാം ഭരണവർഷത്തില് അനുരാധപുരം തൊണിഗലലിഖിതത്തിൽ, കലഹമാനകനിയമത്താന(നിഗമസ്ഥാനം)ത്തിന് ധാന്യം ദാനംചെയ്തതായി കാണാം. അതിലെ പലിശകൊണ്ട് ഭിക്ഷുക്കളുടെ നിത്യനിദാനം നടത്തണം. (Epi. Zeylanica 111 ,1933:172-98)100 കാർഹാപണമഹാതപഗനിയമത്തിനു കൊടുത്ത ബ്രാഹ്മിലിഖിതം ലബുഅത്തബന്ദിഗലയില്നിന്നുകിട്ടി. പൂക,പൂഗ,ഗോത്തി(ഗോഷ്ഠി) മുതലായ വാക്കുകളും ഗിൽഡിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. പൂക,പൂഗ എന്നത് ഒരു മുഴുവൻ ഗ്രാമം,ഗ്രാമസമൂഹം(കാംബോജം)എന്നർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കുലസംഘം എന്നർത്ഥം. സിധവൂയപൂഗ(സൈന്ധവഗ്രാമസമൂഹം)യുടെ ജെടെ, അനുജെടെ(Chief, subchief)എന്നും പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. സംസ്കൃതഭഷയിൽ പൂഗം താംബൂലം അഥവാ വെറ്റിലയാണ്. സൈന്ധവ(ഇന്ത്യാ)രാജ്യത്തെ വെറ്റിലവ്യാപാരിസംഘമാണ് സിധവീയപൂഗ. ഇതിന്റെ തലവന്മാർ പശ്ചിമതീരത്താണെന്നത് സംശയമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ.

പാണിനി ക്രയവിക്രയിക,വസനിക,സംസ്ഥാനിക,ദ്രവ്യക എന്ന് പലതരം ആളുകളെ വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടവരായി പറയുന്നു.കുലസംഘത്തിൽ(ഗിൽഡ്) അംഗങ്ങളായി സംസ്ഥാനത്ത്തന്നെ വസിച്ച് വസ്തുക്കളുടെ ഉല്പാദനത്തിൽ സഹായിക്കുന്നവരാണ് സംസ്ഥാനികന്മാർ.ജാതകകഥകളിൽ ബുദ്ധന് പലപ്പോഴും ഇത്തരം വാണിജ്യങ്ങളിലേർപ്പെടുന്ന വൈശ്യസമുദായക്കാരനാണ്. ജലപ ഥകഡികേന (ജലമാർഗ്ഗം)വാണിജ്യം നടത്തുന്നു.. ദ്വിനാവയന(2 നാവ അഥവാ കപ്പലുള്ളവൻ)പഞ്ചനാവപ്രിയ(5 കപ്പലിൽ യാത്രപോകുന്നവൻ)എന്ന് പാണിനി പറയുന്നുണ്ട്. കന്നേരിയിലെ ഒരു ലിഖിതം സാഗരപലോഗനർക്കുള്ള ദാനമാണ്. ബാവേരുജാതകത്തിൽകാശിയിലെ കച്ചവടക്കാര് ഒരു യാത്രയില് കപ്പലിൽ കൊണ്ടുപോയ കാക്കയെ 100 പണത്തിനു വിറ്റു. അടുത്തയാത്രയിൽ മയിലിനെ കൊണ്ടുപോയി 1000 പണത്തിന് വിറ്റു. വിയന്നപാപ്പിറസ്സിൽ ഇന്ത്യയിലെ മലബാറിലെ മുസിരിസ്സിൽനിന്ന് അലക്സാന്ഡ്രിയയിലേക്ക് കടൽവഴി കൊണ്ടുപോയ വസ്തുക്കളെ പരാമർശിക്കുന്നു.

ഉല്ലാസ് നദിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ കരയിലെ കാൻഹേരിലിഖിതങ്ങള് മുറ്റത്തെ മതിലിലാണ്. ആ ദാനങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് കച്ചവടക്കാരും തട്ടാന്മാരും കരുവാന്മാരും വൈദ്യന്മാരും വീട്ടമ്മമാരും കല്ലുചെത്തിമിനുസമാക്കുന്നവരുമൊക്കെയാണ്. ഇവരെല്ലാം കുലസംഘാംഗങ്ങളാണ്. സൊപ്പാര,കല്യാൺ,ചൌ ൾ, നാസിക് എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്ന് സന്ദർശകരെത്തിയിരുന്നു. ത്രൈകൂടകരുടെ കാലത്ത് (ആറാംനൂറ്റാണ്ട്)19 പുതിയഗുഹകളില് ശില്പങ്ങൾകൊത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടു.

അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരുലിഖിതത്തില് സിന്ധുദേശത്തിലെ ഒരാള് ഇവിടെ ഒരു ചൈത്യം പണിയാനായി ദാനം ചെയ്ത രേഖകാണാം.ഗുജറാത്ത് കത്തിയവാർ ലോഹതയിലെ വിഷ്ണുസേനലിഖിതത്തിൽ (എഡി 592)വണിഗ്രാമക്കാർക്ക് 70 നിയമങ്ങളാണ് രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. കച്ചവടത്തിനായി, ഒരുകപ്പൽനിറയെ ഭരണി കൊണ്ടുപോകുന്നപക്ഷം തുറമുഖത്ത് 12 വെള്ളിപ്പണമാണ് ചുങ്കം. ഇത് മതപരമോ ആത്മീയമോ ആയ ആവശ്യത്തിനാണെങ്കിൽ ഒന്നരവെള്ളിപ്പണംമതി. അരിയോ നെല്ലോ (ഭക്ഷണസാധനം)കൊണ്ടുപോകുന്നപക്ഷം മുക്കാൽവെള്ളിമതി. ഉണങ്ങിയ ഇഞ്ചി,മുള എന്നിവയും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. വിളവെട്ടി താമ്രലിഖിതത്തിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സിംഹവർമ്മൻ(5ആം നൂറ്റാണ്ട്)ലോഹപ്പണിക്കാർ,തോല്പണിക്കാർ,നെയ്ത്തുകാർ,കച്ചവടക്കാർ,കലാകാരന്മാർ,മുങ്ങിത്തപ്പുന്നവർ(മുത്തുവാരുക)എന്നിവർക്ക് ചുങ്കം ഏർപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇന്തോനേഷ്യയിലെ 30 ലിഖിതങ്ങളില് സിദ്ധയാത്ര,ജയ,സർവ്വസത്വ മുതലായ സംസ്കൃതപദങ്ങളുണ്ട്. ഒരു മഹാനാവികൻ സമുദ്രസഞ്ചാരം കഴിഞ്ഞ് അനേകം സിദ്ധികൾനേടി മടങ്ങിവരുന്നതാണ് സിദ്ധയാത്ര. ഇത്തരമൊരു മഹാനാവികൻ ബുധഗുപ്തൻ,രക്തമാതൃകയിൽനിന്ന് കെദ്ദയിൽവന്നുനാട്ടിയ ബ്രാഹ്മിലിഖിതെ അവിടെയുണ്ട്. ഇതുപോലെ 2 എണ്ണം ബോർണ്ണിയോവിലും മഹാനാവികനെ പരാമർശിക്കുന്നു. (വെസ്റ്റ് കാളീമന്തനിലും ബ്രൂണേതീരത്തും).ബാലിയിൽ ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിലെ ശെമ്പിരാന് തുറമുഖം ജൂലായുടെ ഒരു കിമീ പടിഞ്ഞാറുകാണാം. അവിടെ പഴയകോട്ട ഉണ്ടായിരുന്നതായി പത്താംനൂറ്റാണ്ടിലെ താമ്രലിഖിതം പറയുന്നു. ജുക്കുങ്ങ്,തളകം,പരഹു,ബനവ,ലഞ്ചഹ്,ജോങ്,ബഹിത്ര മുതലായ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ നാവകളെ പരാമർശിക്കുന്നു. ബഹിത്രയും ജങ്കും പുറങ്കടലിലേക്ക് പോകും. സിലോണിൽ ദമിലരും കാംബോജരുമാണ് പുറംലോകത്തുനിന്നുവന്ന് കച്ചവടം ചെയ്തിരുന്ന വിദേശികൾ.(പേജ് 205)അഭയഗിരി മോണാസ്റ്ററിയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറേപാറമേൽ(അനുരാധപുരം)ഈ ഭാഗം തമിഴ് ഗഹപതികന (ഗൃഹപതികളുടേത്)ആണെന്ന് പറയുന്നു. ഓരോഭാഗത്തും ദമേദസമന, ദമേദ ഗഹപതി,നാവിക എന്ന് ആർക്കാർക്കുള്ള സ്ഥലമെന്ന് പാറമേൽത്തന്നെ കുറിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. തമിഴകച്ചവടക്കാരനായ വിശാഖനെന്ന് പേരെടുത്തുപറഞ്ഞ ലിഖിതവുമുണ്ട്. മഹാവംശത്തിൽ ദമിളഅസ്സനാവികര്(ദ്രവിഡ അഥവാ തമിഴഅശ്വ നാവിക ർ)കപ്പലിൽ അശ്വങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന് ലങ്കയില് വില്ക്കാറുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. കബോഹിയമഹാപുഗിയന ,അവരുടെ ഗോത്രത്തിന്റെ (ഗോത്ത) പരുമക(പെരുമക ൻ പെരുമാള് അഥവാ ചീഫ്)എന്നിവരേയും രോഹണയിൽ അവർമാത്രം താമസിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തേയും ശിഹലവത്ഥു എന്ന പാലിഗ്രന്ഥം പരാമർശിക്കുന്നു.

തുണിത്തരങ്ങൾക്ക് കേളികേട്ടതാണ് ഇന്ത്യ.ദാക്ക,ബനാറസ്,കാഞ്ചീപുരം എന്നിവ പരുത്തിയും പട്ടും മസ്ലിനും നെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളാമ്. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും അവ നെയ്യുന്ന തറിയും നൂലും വസ്ത്രവും ക്രി മു 6000-7000 മുതലേ ചെന്നെത്തിയിരുന്നു. The evolution of a cultivated version of cotton in south Asia is dated to the 5th millennium BCE levels at Mehrgarh in Baluchisthan, while finds dated to the Harappan period occur in a variety of contexts. മോഹഞ്ചോദാരോവിൽ മാർഷല് ചുവന്നചായം മുക്കിയ പരുത്തിത്തുണികൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ രണ്ടു വെള്ളിപ്പാത്രം കണ്ടെടുത്തു. ഗാന്ധാരത്തിലെ കമ്പിളിപ്പുതപ്പും ഉദ്ദിയാനത്തിലെ അമൂല്യമായ പരുത്തിത്തുണിഷാളുകളും മഹാവാണിജ്ജജാതകത്തിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. വാത്മീകിരാമായണകാലത്ത് ഭരതന് കേകയമെന്ന ബലൂചിസ്ഥാനിലെ മെഹ്ർഗാർഹ് എന്ന മഹാഗൃഹത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് അയോദ്ധ്യയിലെത്തുംമുമ്പ് ഉജ്ജിയാനത്തിലെ ചുവന്ന പരുത്തിത്തോട്ടം സന്ദർശിക്കുന്നത് അന്നും അതിന്റെ പ്രസിദ്ധി നിലനിന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാവണമല്ലോ. മാത്രമല്ല, അന്നും അതിന് അന്താരാഷ്ട്രവിപണിയിലുള്ള ആവശ്യകതയും അത് തരുന്ന സമ്പത്തും മുത്തശ്ശനായ അശ്വപതിയിൽനിന്ന് (ദ്രാവിഡനാണ് കേകയത്തിലെ അശ്വപതി)ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുകൂടിയാവണം. മെഹ്ർഗാർഹില് ബിസി 5000 മുതലേ പരുത്തിക്കൃഷിയുണ്ടെന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. അതിന്നെത്രയോ മുമ്പാണ് ഭരതന്റെ രാമായണകാലത്തെ യാത്ര.ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് കയറ്റിയയക്കുന്ന ചുവന്നഷാളുകളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനം ഭരതൻ നടന്നുകാണുന്നത് മെഹർഗാർഹ്കാലത്തിനും മുമ്പാണ്. ഉജ്ജിയാനത്തിലെ വിത്തും ചെടിയും മെഹ്ർഗാർഹിലെത്തിയത് ഭരതന്റെ ഈ സന്ദർശനത്തിനു ശേഷമായിരിക്കാം. അതുവരെ ഫിനിഷ്ഡ് വസ്തുക്കളാവാം എത്തിയിരുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ഇൻ്ിഗോ(നീലം)മഞ്ഞൾ(വസ്ത്രം ഡൈ ചെയ്ത് നിറംമാറ്റുന്നതിന്) ,ചുവപ്പ് ,കറുപ്പ് വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ഇന്നും ചില പ്രത്യേകദേവീദേവന്മാർക്ക് ചിലപ്രത്യേകക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്ക് ,ചില പ്രത്യേകകാലങ്ങളിലുള്ള ഭക്തരുടെ പ്രത്യേകവസ്ത്രധാരണരീതിയാണ്.സാധാരണ വെള്ളവസ്ത്രമാണ് എല്ലാവരും ധരിച്ചിരുന്നത്. നിറവസ്ത്രം പ്രത്യേകആവശ്യങ്ങൾക്കും കയറ്റിഅയക്കാനുമായിരുന്നു. ക്ഷൌമം എന്ന വസ്ത്രമാണ് അശ്വമേധത്തിന് ധരിക്കുന്നത്. വംഗം, താമ്രലിപ്തം,പൌണ്ഡ്രകം,കലിംഗദേശങ്ങളിൽനിന്നാമ് യുധിഷ്ഠിരന് മഹാഭാരതകാലത്ത് ക്ഷൌമം കൊണ്ടുവരുന്നത്. പട്ടിന് മറ്റൊരുപേര് പത്രോർണ്ണമെന്നാണ്. ചീനയിലെ പട്ടിനെ ചീനപട്ടമെന്നാണ് അർത്ഥശാസ്ത്രം വിളിക്കുന്നത്. കൌശേയം പട്ടുനൂൽപ്പുഴുവിൽനിന്നെടുത്തതാണ്. കയറ്റിയയക്കാനുള്ള പരുത്തിയും തുണിയും ഗംഗാതീരത്തുനിന്നും ബാക്ട്രിയയിൽനിന്നും ബാരികഛയിലും തിമിരി

കൈയിലും എത്തുന്നു എന്ന് പെരിപ്ലസ് പറയുന്നു(ചുവന്ന വസ്ത്രം സന്യാസി, യോഗി,ഭിക്ഷുവർഗ്ഗമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്.ദേവീആരാധനക്കും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.) തുണിനെയ്ത്ത്,നൂൽനൂല്പ് ഇവയിലേർപ്പെട്ടിരുന്നത് സ്ത്രീകളായിരുന്നു. (അർത്ഥ ശാസ്ത്രവും ബുദ്ധിസ്റ്റ് സാഹിത്യവും) പരുത്തിയെ സംസ്കരിക്കുക, നൂലുണ്ടാക്കുക, അതിനെ മിനുസപ്പെടുത്തുക,നെയ്യുക,ഉന്നുക –ഇങ്ങനെ 5 കർമ്മവും അവരാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. (parttime domestic job ആയി പണം സമ്പാദിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം)ഇത്തരം കുടുംബങ്ങളുടെ സംഘം(ഗിൽഡ്)ഒന്നിച്ചൊരു ഗ്രാമമായി താമസിച്ചു. ഈ ഗ്രാമങ്ങളെ പളളി എന്ന് ചുരുക്കത്തിലും തഞ്ചുവായൻപള്ളി എന്ന് പൊതുവായും വിളിച്ചിരുന്നു.ചിലപ്പോൾ ഒരു തെരുവുമുഴുവനും .അല്ലെങ്കിൽ ,വ്യത്യസ്തഗ്രാമങ്ങളിലെ ചെറുചെറുഗ്രൂപ്പുകളുടെ ഒരു സംഘം, ഇതുപോലെയാണ് മറ്റെല്ലാ സംഘങ്ങളും കുലസംഘങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഇവരെല്ലാം ചേർന്ന വാണിജ്യസംഘങ്ങളെയാണ് അഞ്ചുവണ്ണം , മണിഗ്രാമം, നൈഗമം (നിയമം),ഗോഷ്ഠി,എന്നെല്ലാം പലപേരുകളിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ മണ്ഡസോർ ക്ഷേത്രത്തില് ഇത്തരമൊരു നെയ്ത്തുകാരഗിൽഡിന്റെ മുഖ്യന് കൊട്ടു ത്ത ദാനലിഖിതം (സംസ്കൃതം)അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽഉണ്ട്. അവർ വർണ്ണാന്തര വിഭാഗചിത്തേന ,(വ്യത്യസ്തനിറമുള്ള വ്യത്യസ്തചിത്രങ്ങൾ)തുണിയിൽ വരക്കുന്ന തായി,നെയ്തിരുന്നതായി പറയുന്നു. നർമ്മദ,തപതി ഈ നദികൾക്കിടയിലെ ലാടദേശത്തുനിന്ന് ദാസപുരത്തിൽ(ആധുനികമാണ്ഡസോർ)കുട്ടികുടുംബവുമായി വന്നുപാർത്തവരാണ് ഇവരെന്ന് ലിഖിതത്തിലുണ്ട്. ഈ സ്ഥലത്ത് ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ധനുർദ്ധാരികളായി, ചിലർ കഥപറയുന്നവരായി,ചിലർ ധർമ്മം ഉപദേശിക്കുന്നവരായി ,ചിലർ തങ്ങളുടെ പുരാതനമായ മനോഹരകലാവിദ്യയില് അദ്വിതീയരായി,ആത്മാന്വേഷികളായ മറ്റുചിലർ ജ്യോതിഷികളായി എന്ന് കാണാം. അതായത്,പ്രൊഫഷൻ അവനവന്ന് ഇഷ്ടമുള്ളത് തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു.ഇങ്ങനെ ഒരിടത്തുനിന്ന് മറ്റൊരിടത്തേക്ക് ചെന്ന് കുലസംഘം സ്ഥാപിക്കുന്നത് പതിവായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെ ഗോത്രങ്ങളുടെ പൊതുസ്വഭാവമാണ്. പലതൊഴിലിൽ വ്യാപരിച്ചിട്ടും തങ്ങളുടെ കുലത്തിന്റെ ദേവതയായ സൂര്യന് ഒന്നിച്ച് ദാനം ചെയ്യുന്നതിന് അവരെല്ലാവരും കുലമുഖ്യന്റെ കൂടെ എത്തുമായിരുന്നു.(പേജ് 223 ഹിമാംശുപ്രഭാ റേ)

മണികളിലും ലോക്കറ്റുകളിലും സ്തൂപ,സ്വസ്തിക,ത്രിരത്ന,ശ്രീവത്സചിഹ്നം വരക്കുന്ന പതിവ് മെഹർഗാർഹ്ഹരപ്പകാലത്തുതന്നെ ഉണ്ട്. ഇന്നും അത് നിലനിൽക്കുന്നു .ആനക്കൊമ്പ്,മുത്ത്,മണി,രത്നം,സ്വർണ്ണം ഇവയുടെ കൊള്ളക്കൊടുക്ക വളരെ

ലാഭകരമായിരുന്നു. ഉത്തരദിക്കിലെ മരുത്തന്റെ യാഗശാലയിൽനിന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന സ്വർണ്ണം ഭീമന് സഹോദരന്റെ രാജസൂയയജ്ഞത്തിനായി കൊണ്ടുവന്നു എന്ന് മഹാഭാരതം. ശ്രീലങ്കയിലെ ജടവനനിധിപോലെ തെക്കേ അമേരിക്കയിലും മദ്ധ്യഅമേരിക്കയിലും സൈബീരിയയുടെ ഉത്തരഭാഗത്തും കിട്ടിയ സ്വർണ്ണാഭരണനിക്ഷേപങ്ങള് ലോകമെങ്ങും പങ്കെടുത്ത വാണ്ജ്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങളാണ്.ബാലിയിലെ പഴയ തുറമുഖങ്ങൾക്ക് കൂടം എന്നാണ് പേര്. കൂടമെന്നാ ൽ തമിഴില് ഗൃഹത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണ്. വാസ്തുവിലും മേൽക്കൂരയുടെ കേന്ദ്രഭാഗത്തെ കൂടം എന്നാണ് വിളിക്കുക. ഇപ്രകാരം രാജകുടുംബങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായ തുറമുഖനഗരങ്ങളേയും കൂടല്ലൂരെന്നും കൂടലെന്നും (കുടം,കുടക്കോനെന്നും)വിളിക്കുന്നവരായിരുന്നു കേരളീയരും. കൂടഗ്രാമത്തിലുള്ളവരുടെ കടമയായി ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിലെ ശെമ്പിരാന്റെ ലിഖിതം പറയുന്നത് ഉത്സവങ്ങൾക്ക് ദാനം, തുറമുഖസംരക്ഷണം,മരത്തടികൾ ഈർന്ന് യാനപാത്രങ്ങള് നിർമ്മിക്കലെന്നിവയാണ്. (ശെംപിരാൻ. A 1. ആർദ്ദികഃ 1991ഃഃ 139 Q. പേജ് 281 ഹിമാംശുപ്രഭ റേ)കൂടാതെ ബണീയഗരായ(വണിക്കുകളായ)സമുദ്രസഞ്ചാരികൾക്ക് താമസിക്കാനും കച്ചവടം ചെയ്യാനും മേൽക്കൂരയോടുകൂടി(ണ്യവസ്ഥ കേടുവരാതിരിക്കാൻ)സ്ഥലം കൊടുക്കുക,അതിന്പകരം അവരിൽനിന്ന് ഒരു മശകം സ്വീകരിക്കുക ഇവയുമുണ്ട്. വണിക്കുകൾ ദേശത്തെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ദാനം കൊടുക്കണം. അവരിലാരെങ്കിലും മരിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ സ്വത്ത് രണ്ടായി പകുക്കും. (ഒന്ന് ക്ഷേത്രത്തിനാണ്). കൂടത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ചേർപ്പശരെന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കീഴിലാണ്. വഴിതെറ്റിവന്ന കപ്പലുകളിലേയും കൂടത്തിൽ വെച്ച്മരിച്ച വിദേശകച്ചവടക്കാരന്റേ യും വസ്തുക്കളെ ഇയാളാണ് ഭാഗിച്ചെടുത്ത് രാജാവിനും പ്രജകൾക്കും തനിക്കും ക്ഷേത്രത്തിനുമായി വിനിയോഗിക്കുന്നത്. ചിലപ്പതികാരകാവ്യത്തിൽ ചേരനെ ചേർപ്പനെന്നാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചേർപ്പരശനായ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ധർമ്മം കേരളത്തിലെ മൂഷകവംശപ്പെരുമാക്കന്മാരും ചെയ്തിരുന്നു. ബാലിയിലെ കൂടവും ചേർപ്പശരും ഇങ്ങനെ കേരളത്തിന്റെ സമ്പ്രദായം തന്നെ കാണിക്കുന്നു.വഴിതെറ്റിയ കപ്പലിലെ സാധനങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുന്ന ചേരന്റെ സ്വഭാവത്തെ വിദേശികളും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സമയം,അയ്യാവോൾ(ഐഹോൾ)മണിഗ്രാമം,അഞ്ചുവണ്ണം ,അഞ്ഞൂറ്റവരെന്നിവര് എങ്ങനെ,എന്തിന്,എപ്രകാരം ഏതുനിയമപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചു ,അതിന്റെ ആരംഭമെപ്പോൾ,എന്നാണ് നാമിവിടെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. മെഹ്ർഗാർഹ് കാലം മുതലേ ഒരേരീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന ഈ സംഘം ഹരപ്പകാലത്ത്

(ശ്രീകൃഷ്ണ)അതീവശക്തമായി. തുറമുഖനിയമങ്ങൾ ദ്വാരകാപുരിയില് ഏർപ്പെടു ത്തിയവതന്നെയാണ്എക്കാലവും വണിക്സംഘങ്ങൾ പിന്തുടർന്നത്. അയ്യാവോ ൾമുതലായ സംഘങ്ങളുടെ തുടക്കം ബിസി 7000-8000 ത്തിലാണ്, അവസാന ഘട്ടമാണ് അവരുടെ ലിഖിതം കാണുന്ന എഡി 8-9 നൂറ്റാണ്ടുകാലം. ഇതൊക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ടുവേണം സൈന്ധവസംസ്കൃതിയേയും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ശക്ത മായ സമുദ്രതീരപ്രതിരോധത്തേയും നാവിക,വാണിജ്യബ്രഹ്മക്ഷത്രവൈശ്യ സം ഘങ്ങളുടെ കുലസംഘപ്രവർത്തനത്തേയും മനസ്സിലാക്കാൻ.വണിക്ഗ്രാമം ,ബ ണിഗ്രാമവും മണിഗ്രാമവുമായതാണെന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ രണ്ടു ബാലിനീ സ് ലിഖിതംവെച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. അത് ഒരു സാദ്ധ്യതയാണ്. മണി,മുത്ത്,രത്നമെ ന്നിവയിൽ വാണിജ്യം നടത്തുന്നതില് സമർത്ഥരായവരുടെ കുലസംഘസ്ഥാ നമെന്നത് മറ്റൊരു സാദ്ധ്യത.മണികൾ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവരുടെ(വണിക്ക്)ബ ണിഗ്രാമം മണിഗ്രാമം. കിഴക്കൻജാവയിലും മദ്ധ്യജാവയിലും ബണിക്ഗ്രാമമെന്നാ ണ് ലിഖിതത്തിലുള്ളത്. കിഴക്കൻജാവയിലെ വടുകര, കാലടിലിഖിതങ്ങളിൽ ബ ണ്യഗർക്കും ഹിലിരന്മാർക്കും രക്ഷക്കായി ,രാജരക്ഷയോടുകൂടിയ ബണിഗ്രാമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിലെ ഹിലിരന്മാരാരാണ്. ഇലി അഥവാ ഹിലി എന്ന് പേരുള്ള മൌണ്ട് എലി എന്ന് വിദേശികളാൽ വിളിക്ക പ്പെട്ടവരല്ലേ. 13ആം നൂറ്റാണ്ടുമുതലുള്ള ബാലിലിഖിതങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവര് പൂ ർണ്ണമായും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് അന്നേക്ക് സാമൂതിരിവാഴ്ച തുടങ്ങുകയും വന്ദേരി എലിഭൂപതി തികച്ചും അശക്തനാകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ്. ഈ ലി ഖിതങ്ങളുടെ ഉറവിടം വടകര (വടുകര),കാലടി എന്ന് എലിവംശത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാനകേന്ദ്രങ്ങളുടെ പേരിലാകയാലും ഈ സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാവതല്ല. തെക്കുകിഴക്കൻഏഷ്യയിലെ കുടൈയിലെ സ്തൂപലിഖിതങ്ങളിൽ(എഡി നാലാം നൂറ്റാണ്ട്)വപ്രകേശ്വരന്റെ പുണ്യതമക്ഷേത്രത്തില് മൂലവർമ്മന് ദ്വിജർക്ക് ആയി രം പശുവും വിപ്രപുരോഹിതർക്ക് സ്വർണ്ണവും ദാനം ചെയ്തു എന്നുണ്ട്. മദ്ധ്യജാവ യിൽധ(ന)ഞ്ജയനെന്നരാജാവ് ശിവലിംഗപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു. ഇതിൽ ഗംഗാതീർത്ഥ ത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന ലിഖിതമുണ്ട്. സാർത്ഥവാഹകസംഘം കച്ചവടാവശ്യ ത്തിനു മാത്രമാണ്. തീർത്ഥയാത്രാസംഘം സംഘപതിയുടെ കീഴില് (ഗുരുസ്വാമി പോലെ) പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം യാത്രാസംഘമാണ്. ഇതിലെ സിദ്ധയാത്രാസംഘമെന്നു വിളിച്ചിരുന്നു.രാജാക്കന്മാർക്ക് സമ്മാനം കൊണ്ടുപോകുന്ന മൂന്നാമതൊരുതരം സഞ്ചാരിസംഘത്തേയും പരാമർശിക്കുന്നു ആവശ്യകച്ചൂർണ്ണി എന്ന ജൈനഗ്രന്ഥം. ഭരതന്റെകൂടെ കേകയത്തിൽനിന്ന് പോ കുന്ന സംഘം ഈ മൂന്നാമത്തെ തരം സംഘമാണ്.യവനർ ഇന്ത്യയിലേക്കു വരാ

നാഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ ഇന്ത്യക്കാരായ കപ്പിത്താന്മാര് നാവികവിദ്യ പഠിപ്പിക്കാതെ, ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നുകാട്ടി തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയേ പതിവുള്ളൂ. അത്രയും വിശ്വസ്തരെ മാത്രമേ നാവികസംഘങ്ങളിൽമഹാനാവികൻചേർക്കുകയുള്ളൂ. ദണ്ഡിയുടെ ദശകുമാരചരിതത്തിൽ രാമേഷു നാമ്നേ നാവികനായികയാഃ എന്ന് രാമനെന്നുപേരായ ഒരു നാവികൻ ഒരു യവനനെ ബംഗാള് ഉൾക്കടലിനപ്പുറം വരെ കൊണ്ടുവന്ന കഥയുണ്ട്.വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കരവഴി വിദേശികള് വന്നു താമസിച്ചിരുന്നു.(തജികന്മാരും തുരുഷ്കന്മാരും)പക്ഷേ ,അവരെല്ലാം ഇവിടെനിന്ന് കച്ചവടാവശ്യത്തിനു വിദേശത്തുപോയി അവിടെ കുടുംബം സ്ഥാപിച്ചവരുടെ മക്കളോ പേരക്കുട്ടികളോ ഒക്കെ ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ വന്നുതാമസിക്കുന്നതിനുള്ള ചുങ്കം (വിസപോലെ ഒരനുമതിപത്രത്തിനുള്ള പണം))അവരെല്ലാം രാജാവിന് കൊടുത്തിരുന്നു.ഗുജറാത്തിലും കൊങ്കണതീരത്തും വിദേശികൾ കച്ചവടത്തിന് പാർത്തിരുന്നു. (സുഗദീപമധുമതി-മുഹമ്മദ് എന്ന താജികൻ ഉദാഹരണം)ഈ വ്യക്തി എല്ലാ വേലാകുപങ്ങളും(തുറമുഖം) പിടിച്ചടക്കി . (രാഷ്ട്രകൂടരാജാക്കന്മാരുടെ കാലം 878-915 കൃഷ്ണ 2, 915-927 ഇന്ദ്ര 3 എന്നിവരുടെ കാലം)സ്വന്തം ആളുകളെ ജോലിക്ക് നിയമിച്ചു. ദശമിദേവിക്ക് നിവേദ്യവും മഠത്തിന്റെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനവും നടത്തി സംഘങ്ങളുടെ പ്രീതി ആദ്യം സമ്പാദിക്കുക എന്ന കച്ചവടതന്ത്രമാണ് ഇദ്ദേഹം ചെയ്തത്. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചാമുണ്ഡ രാജാവിന്റെ കാലമാവുമ്പോഴേക്കും ആ പ്രദേശം മുഴുവനും അറബിനാമം വഹിക്കുന്നവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതേ പ്രക്രിയയാണ് പൊന്നാനിയിലും കോഴിക്കോട്ടും മറ്റു തീരപ്രദേശങ്ങളിലും ആദ്യം അറബി,റോമൻ,പോർത്തുഗീസ്,ബ്രിട്ടീഷുകാരും ചെയ്തത്. അത് മതമായിരുന്നില്ല. പണം,രാഷ്ട്രീയബലം,വാണിജ്യം ഇവക്കുവേണ്ടിയുള്ള വടംവലിയിൽ ഒരു പരമ്പരാഗതആദിവാസിജനസമൂഹത്തേയും അതിന്റെ ഭരണാധികാരികളേയും വിദേശികള് സൂത്രത്തില് കീഴടക്കി നാമാവശേഷമാക്കിയതായിരുന്നു.1095ലെ അനന്തദേവ ഒന്നാമന്റെ ഖരേപത്തൻലിഖിതത്തില് അനന്തപാലന് കൊങ്കണതീരത്തെ അധിപതികളെ ഓടിച്ചു എന്നുകാണാം. അത് ഗ്രീസുകാരോ റോമക്കാരോ ആയിരുന്നില്ല.(Mirashi 1977:115-20. Q pp 289 H.P Ray)

ജാവയിൽ ഇന്ത്യക്കാരെന്നതിന് കില്ലിങ്ങുകള് (Kling)എന്നപദമുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശി എന്നർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണിത്. ശ്രീ കില്ലിങ്ങ് എന്ന് ശ്രീ പദം ചേർത്തും ലിഖിതം കാണുന്നുണ്ട്. കില്ലി,കിള്ളൈ മുതലായ പദങ്ങളെ നേരത്തേ പരാമർശിക്കയുണ്ടായി. ചേര,ചോള,മൂഷക,പിള്ളൈ,കുട്ടി, തത്ത, കുമാരനെന്നിങ്ങനെ അർത്ഥമുണ്ടതിന്. കില്ലിനദിയും അതിന്റെ തീര

ത്തെ സ്ത്രീസൈന്യവും ചരിത്രാതീതകാലം മുതലേ ഇന്ത്യയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിർത്തിമാറുന്ന അവസരങ്ങലില് ചുറ്റും കല്ലുവെച്ച് അളന്നുരേഖപ്പെടുത്തലും ,വസ്തുകൈമാറ്റത്തിനുശേഷം സദ്യ,നൃത്തം,സംഗീതം എന്നിവ രാജസദസ്സിലവ തരിപ്പിക്കലും സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ ലേഖനം ചെയ്യലും ഇന്ത്യയിലും അതിനെ ത്തുടർന്ന് ജാവമുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും പതിവായിരുന്നു. സിന്ധുലിപികളിലും ഇത്തരം നേരട്ടിപ്പേർലിഖിതങ്ങളും അതില് പങ്കെടുത്ത സംഘങ്ങളുടെ ചിഹ്ന ങ്ങളും ആകാനുളള സാദ്ധ്യത ഉണ്ട്. ചിത്രംനോക്കി കഥ അഥവാ ഐതിഹ്യം പറ യുന്ന കിളളികളുടെ ചിത്രം അജന്തയിലുമുണ്ട്.ഇത്തരം കഥാചിത്രങ്ങളും വംശാവ ലികളും പ്രശസ്തികളും ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ നമുക്കു വായിച്ചെടുക്കാം.

അഗ്നികുലം- വടക്കേഇന്ത്യയിൽ:-

പ്രതിഹാരരും പരമാരരും ചാഹമാനരും(ചൌഹാൻ) ചാലൂക്യരും(സോളങ്കി,ശുക്ല) ഉൾപ്പെട്ട നാലുകൂട്ടരാണ് അഗ്നികുലം. ബ്രാഹ്മണരുടെ മുമ്പാകെ രാഷ്ട്രത്തെ സംര ക്ഷിക്കുമെന്ന് അഗ്നിസാക്ഷിയായി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത സൂര്യചന്ദ്രവംശജരാണ് അ ഗ്നികുലം. എഡി 647ൽ ഹർഷനുശേഷം ഇവരാണ് വടക്കേഇന്ത്യയില് പ്രബലരാ യത്. വടക്ക് പ്രതിഹാരരും തെക്ക് രാഷ്ട്രകൂടരും വടക്കേ ഇന്ത്യയെ സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പത്താംനൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവര് അപ്രത്യക്ഷരായി. ഗുജറാത്തിൽ ചാലൂ ക്യർ,രാജസ്ഥാനിൽ ചൊഹാന്മാർ,മാള്വയിലും അബുവിലും പരമാരർ,ദില്ലിയിൽ തോമരർ,കാനൂജിലും വാരാണസിയിലും ഗാഹദവാലർ,ബുന്ദേൽഖണ്ഡില് ഛന്ദേ ലന്മാർ എന്നിവര് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഇവരെല്ലാം പ്രതിഹാരന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യത്തി ലെ കുലസംഘങ്ങളിലെ മുഖ്യന്മാരും ബന്ധുക്കളും അതേ വംശക്കാരുമാണ്. ദാഹ ലയിൽ ചേദികളും മഹാരാഷ്ട്രത്തില് ചാലൂക്യരും പ്രബലരായി. ചാലൂക്യരുടെ വീഴ്ച ക്കു ശേഷം യാദവരും ഹോയ്സലരും ആ സ്ഥാനത്തുവന്നു.

ആദ്യകാലത്ത് ബ്രാഹ്മണർക്ക് അദ്ധ്യയനം അദ്ധ്യാപനം ഈശ്വരചിന്ത ഇവ യാണ് പ്രവൃത്തി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പെഹോവലിഖിതത്തിൽ വാമുകനെന്ന ബ്രാഹ്മണൻ കുതിര യെ വിൽക്കുന്നതും കാണാം. പത്താംനൂറ്റാണ്ടിലെ സിയദോ നി ലിഖിതത്തിൽ ദമാ കബ്രാഹ്മണന് വെറ്റിലയാണ് വില്ക്കുന്നത്. ബംഗാളിലെ കച്ചവടക്കാരായ ബ്രാഹ്മണരെ വള്ളാളസേനൻ ജാതിയില് താഴ്ത്തി. (വള്ളാളചരി തം . കൈവർത്തകർ,കുംഭകാരർ,കർമ്മകാരർ,മാലാകാരർ എന്നിവരാണ് ഉയർന്നവർ. സുവർണ്ണകാരരും കൈവർത്തബ്രാഹ്മണരും അവരുടെ കീഴെയാ ണ്,താഴ്ന്ന ജാതിയാണ്)ബൌധായനധർമ്മസൂത്രത്തില് സ്വന്തവർണ്ണത്തിന്റെ

ധർമ്മം ചെയ്യാന് സാധിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണർക്ക് ക്ഷത്രിയധർമ്മം ചെയ്യാം. (പരശുരാമനെന്നപോലെ)പരമാരർ വാസിഷ്ഠിഗോത്രബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു ,ആദ്യം. ചൌഹാന്മാരും ഗുഹിലരും പ്രതിഹാരരും പല്ലവരും കദംബരും ബ്രഹ്മക്ഷത്രരാണ്. (ബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയധർമ്മം സ്വീകരിച്ചതാണ്). സേനവംശത്തിലെ സാമന്തസേനൻ, പഞ്ചാബിലേയും അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലേയും സാഹികൾ,കേരളത്തിലെ രാജവംശങ്ങൾ ഇവരെല്ലാം അഗ്നികുലക്കാരായ ബ്രഹ്മക്ഷത്രരാണ്. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബാലാദിത്യന്റെ ചാത്സുലിഖിതം ഈ ഭർതൃപട്ടം ശ്രീരാമനെപ്പോലെ ബ്രഹ്മക്ഷത്രാന്വിതമെന്ന് എടുത്തുപറയുന്നു. ഭണ്ഡാർക്കര് ഇതിലെ രാമന് പരശുരാമനാണെന്ന് (ശ്രീരാമനല്ലഎന്ന്)എടുത്തുപറയുന്നു.ഇങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണർ ആയുധമേന്തി പട്ടാളച്ചിട്ട ഏറ്റെടുക്കൽ രാഷ്ട്രസംരക്ഷണത്തിനായി പതിവായിരുന്നു. കേ രളത്തിൽ ഇതിനെ ചാത്തിരർസംഘമെന്നു വിളിച്ചു. വർമ്മവും ചർമ്മവും ധരിച്ച വരെ വർമ്മനെന്നും സർമ്മനെന്നും പണ്ണപയോഗിച്ച് മൂഷകവംശകാവ്യം പരാമ ർശിക്കുന്നുണ്ട്. ക്ഷത്രിയവൃത്തിയും ഉപേക്ഷിച്ച് ബ്രാഹ്മണർ വൈശ്യവൃത്തി എടു ക്കാറുണ്ട്. കൃഷി,കാലിവളർത്തൽ, നാവിക(മഹാനാവിക)സഞ്ചാരം, വാണിജ്യം, കലകൾ(സംഗീതം,നൃത്തം)ഗണിതം,ജ്യോതിഷം എല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. പണം പലിശ ക്കു കൊടുക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണരും ക്ഷത്രിയരും താഴ്ന്ന പ്രവൃത്തിയായി കണക്കാക്കുന്നു. ബൃഹസ്പതിധർമ്മശാസ്ത്രം അത്യാവശ്യഘട്ടങ്ങളില് ,രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥക്ക് ആവശ്യമായിവരുമ്പോൾ ഇതും ചെയ്യാമെന്ന് വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ആപദ്വൃത്തി).ആപദ്ഘട്ടത്തിൽ ശൂദ്രവൃത്തി സ്വീകരിക്കുന്നതും വിലക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വീട്ടിലിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണന് സ്വന്തം പേരുമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഒരഗ്നി ചെയ്താൽ ഇഷ്ടി, മൂന്ന് അഗ്നി പാലിച്ചാൽ അഗ്നിഹോത്രി,അഗ്ന്യാരാധകനായ താന്ത്രിക ബ്രാഹ്മണൻ ദീക്ഷിതർ, ഇങ്ങനെ നാമം വരും.മറ്റുനാമങ്ങളാണ്, ശ്രോത്രീയ ൻ, ശുക്ലൻ, ത്രിവേദി,ചതുർവ്വേദി,പഥക്,ആവസ്ഥികൻ, പണ്ഡിതൻ,സോമയാജി, രാജൻ,ഉപാദ്ധ്യായൻ,മഹാരാജൻ,പണ്ഡിതയാജ്ഞികൻ,മിശ്ര,ശർമ്മ എന്നിങ്ങനെ.

ഇന്ദ്രൻ മൂന്നാമന്റെ രാഷ്ട്രകൂടഭരണകാലത്ത് (926 എഡി)5 തരം ബ്രാഹ്മണരെ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ കണ്ടിരുന്നു. ആര്യദേശീയമഹാപരിഷത്ത്, പഞ്ചഗൌഡീയ മഹാപരിഷത്ത് എന്ന് രണ്ടു സഭകൾ സംയാനത്തിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അന്ന

ത്തെ ലിഖിതം പറയുന്നു.സാരസ്വതരും കന്യാകുബ്ജരും ഉത്കലരും മൈഥിയരും (വടക്കേ ബീഹാർ)ഗൌഡരുമെന്ന് അഞ്ചുകൂട്ടരെ പറയുന്നുണ്ട്. അതായ്വ ബ്രാഹ്മ ണരുടെ സ്ഥലമനുസരിച്ചാണ് ഇത്. 925 എഡിയിലെ പുഷ്കരലിഖിതത്തില് പുഷ്ക രബ്രാഹ്മണരേയും 948ലെ പരമാരരാജാ ശീയകന്റെ ഹർഡോല ദാനലിഖിത ത്തി ൽ നാഗര,ദീക്ഷിതബ്രാഹ്മണരേയും പറയുന്നു. ഇതിൽ അവസാനം പറഞ്ഞ വര് ഒരു പ്രത്യേകദേശവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരല്ല. നാഗരർ നാഗവംശജരും നഗ രവാസികളും ദീക്ഷിതർ 3 അഗ്നിയും ദീക്ഷയും പാലിക്കുന്നവരുമാണ്. ശാകദ്വീപി ലെ മേചകർ അഥവാ ഭോജകന്മാര് ബ്രാഹ്മണരാണ് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (മേ ഘനിറമുള്ളവരും ഭോജരാജകുലവുമായ യാദവവംശമാണ് ഇവർ).ശ്രീകൃഷ്ണനും ഈ അഗ്നിവംശമാണ്.ബ്രഹ്മക്ഷത്രനാണ്,വൈശ്യകുലത്തിലാണ് വളർന്നത്. ഭവിഷ്യപുരാണത്തില് കൃഷ്ണപുത്രനായ സാംബൻ സ്ഥാപിച്ച സൂര്യക്ഷേത്രത്തില് പൂജചെയ്യാൻ ബ്രാഹ്മണരാരും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞതിനാല് ഉഗ്രസേനന് ശാകദ്വീപിലെ മേഘ(മേചക)ബ്രാഹ്മണരെ വരുത്തിയെന്ന് പറയുന്നു. ഇവർ സൂര്യായാധകരാ ണ്. അങ്ങനെ ഗൊന്ദ്വാനാലാന്റ് അഞ്ചായി പിരിയുംമുമ്പ് ഒന്നായിരുന്ന കുല സംഘത്തിൽനിന്ന് വീണ്ടും ആളെ വരുത്തി .കൃഷ്ണന്റെ ദ്വാരകാപുരിയിലേക്ക് ഇങ്ങനെ സഹായിച്ചത് മലബാറിലെ ഫണീശവര്ഗ്ഗ(നാഗരബ്രാഹ്മണർ)ആണ്. കാരണം സാംബനെന്നത് ദ്രാവിഡനായ ഋക്ഷരാജാവ് ജാംബവാന്റെ പുത്രിയി ൽ കൃഷ്ണനുണ്ടായ പുത്രനാണ്. ഭരദ്വാജനാണ് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യമാഗബ്രാഹ്മണ നെന്നു പറയാം. ആ ഗോത്രത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ നൂറോളം ശാഖകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലൊന്നിൽനിന്നാണ് ഉഗ്രസേനന് ആളെ വിളിച്ചത്. ഇതിലൊന്നിലെ ഭരദ്വാ ജനെയാണ് ഭരതമഹാരാജാവ് ദത്തെടുത്തത്. 1137 എഡിയിലെ ഗയഗോവിന്ദ പുരലിഖിതമെഴുതിയതും മാഘബ്രാഹ്മണവംശജരാണ്. മൂലത്താനം(മുൾട്ടാൻ)ഇവ രുടെ മൂലസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കുന്നു. രാമഗിരിയിലെ ചിത്രകൂടത്തിലാണ് ഭരദ്വാ ജന്മാരുടെ ആശ്രമസ്ഥാനം. കേരളത്തിലെ വന്ദേരിമാടഭൂപതിമാരുടെ പെരുമ്പട പ്പിലെ വാസസ്ഥാനത്തിന് ചിത്രകൂടമെന്നു പേരുവന്നത് അവരും ഭരദ്വാജരായ തുകൊണ്ടാണ്.ഭണ്ഡാർക്കറുടെ അഭിപ്രായത്തില് വരാഹമിഹിരനും മാഘബ്രാ ഹ്മണനാണ്. ഗ്വാട്ടിമാല,രോമകപുരം,മയസംസ്കൃതി ഇവയറിയുന്നത് മാഘബ്രാഹ്മ ണരുടെ സഞ്ചാരിസംഘങ്ങള്ക്ക് പ്രയാസമായിരുന്നില്ല.വരാഹമിഹിരന്റെ ആ ർക്കിടൈപ്പല് സ്മൃതിയിലാണ് അവ അറിയപ്പെടുന്നത്.കൃഷ്ണന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം യുധിഷ്ഠിരനുവേണ്ടി സഭാമണ്ഡപം പണിത മയനും മാഘബ്രാഹ്മണനാണ്. ആ ൽബറൂണിയുടെ ഗ്രന്ഥപ്രകാരം ഇവര് പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയും ഇന്ത്യയി ൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം പ്രവചിച്ചതും ബാലനായ

ക്രിസ്തുവിനെ കാണാനെത്തിയതും (3 രാജാക്കന്മാർ) കേരളഭരദ്വാജഗോത്രത്തിലെ മാഘബ്രാഹ്മണരാണ്. അവർ പുരോഹിതർ,വൈദ്യർ,എല്ലാ ദുർവ്വിധികളേയും അകറ്റുന്ന പുണ്യവാന്മാരെന്നെല്ലാം വിളിക്കപ്പെട്ടവരും സൂര്യാരാധകരും കുഷ്ഠം മാറ്റുന്നവരും എന്ന രീതിയിൽ ഇന്ത്യയിലാകെ അറിയപ്പെട്ടവരും ആയ മാഗികളാണ്. ഇവരാണ് കൃഷ്ണജനനവും പ്രവചിച്ചത്. അതായത് ശാകദ്വീപർ വന്നത് അലക്സാന്ററുടെ ശേഷമെ ,ശ്രീകൃഷ്ണനുശേഷമോ അല്ല. രാമായണകാലത്തിനും മുമ്പാണ്. അതലാന്തം മുങ്ങിയ കാലത്താണ്. ബംഗാൾ ബ്രാഹ്മണർ രാഢീയർ,വീരേന്ദ്രര് എന്ന് രണ്ടുതരമാണ്.സിദ്ധളമാണ് വടക്കേ രാഢ. ദക്ഷിണരാഢ വില്വഗവാസവും (ഇപ്പോഴത്തെ മുർഷിദാബാദ് അല്ല.പണ്ട് രാഢ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലമാണ് മുർഷിദാബാദ്.)

ബ്രാഹ്മണരുടെ സഞ്ചാരം കൊണ്ടുള്ള സ്ഥലംമാറ്റം അഥവാ Migration (PP 33-35.Sanskrit Inscriptions of North India Dr Akhilesh K Dubey)കാശ്മീരംമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ പലവട്ടം നടക്കുന്നത് രാജാക്കന്മാർ അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും ആദരിക്കുന്നതും കൊണ്ടാണ് .ഇത് തെളിയിക്കാനായി അനവധി ലിഖിതങ്ങളാണ് അദ്ദേഹംഉദ്ധരിക്കുന്നത്.ഇതിൽ പടിഞ്ഞാട്ട് Migration ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് എടുത്തുപറയുന്നു.It is thus evident that the Brahmanas migrated to the East ,North and South ,southwest,avoiding directions of extreme west . ചംബലിനുകിഴക്കോ സിന്ധുവിന് പടിഞ്ഞാറോ ബ്രാഹ്മണര് പോകാറില്ലെന്ന് ആൽബറൂണി. അതായത് തങ്ങളുടെ ആദ്യകാലവാസസ്ഥാനം വിട്ട് എങ്ങും പോകാത്ത ആദിമവംശമാണ് ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റ് അഞ്ചായിപിരിയും മുമ്പ് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരും ,അന്നത്തെ ചരിത്രപരമായ ആർക്കെയിക്ക് ഓർമ്മവെച്ച് രാമായണകാലത്തിനുതൊട്ടുമുമ്പ് ഇവിടെ വന്നു കുടിയ ശാകദ്വീപവാസികളുമായ വർഗ്ഗം. ഭരദ്വാജാശ്രമമായ ചിത്രകൂടത്തിൽനിന്ന് ചംബൽവരേയും സിന്ധുവിന് തൊട്ടപ്പുറത്ത് ഗാന്ധാരകേകയംവരെയുമാണ് ഇവരുടെ യാത്രകൾ.അതിനപ്പുറം പോകേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവര് ബ്രാഹ്മണധർമ്മമുപേക്ഷിച്ച് ക്ഷത്രിയധര്മ്മവും വൈശ്യധർമ്മവും ശൂദ്രധർമ്മവും എടുക്കും.4 വർണ്ണങ്ങളുടെ ധർമ്മവും പഞ്ചമവേദമായ സംഗീതവും അഭ്യസിച്ച് പാലിച്ച സമുദ്രപാലയോഗിയായിരുന്നു ദ്വാരകാതുറമുഖത്തിന്റെ തലവനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ശ്രീകൃഷ്ണകാലത്താണ് ഹരപ്പൻവാണിജ്യം പരമോന്നതി പ്രാപിച്ചത്. പൂഞ്ഞയുള്ള ഋഷഭം ,സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ ഉപയോഗം, മച്ചയന്ത്രം,ശ്രീവത്സചിഹ്നം എല്ലാമുണ്ട് ഹരപ്പയിലെ സീലുകളിൽ. രാജപുത്രർ ചന്ദ്രവംശത്തിലും സൂര്യവംശത്തിലും പെട്ട ബ്രാഹ്മക്ഷത്രരാണ് .അവർ അവശ്യഘട്ടത്തിൽ ആയുധമെടുത്ത് ക്ഷത്രിയരാവും .മറിച്ച് രാഷ്ട്രം ത്യജിച്ച് ബ്രാഹ്മണ്യവും

സ്വീകരിക്കും. കാന്യജിലെ ജയരാജനെ വത്സഗോത്രത്തിൽ പഞ്ചപ്രവരങ്ങളായ ഭാർഗ്ഗവ,ഔർവ്വ,ച്യവന,ആപ്രവര,ജാമദഗ്ന്യനോട്ടു ചേർത്തുപറയുന്നു.(വത്സർ വാകാടക,മൂഷക,യാദവവംശജരാണ്).ഇതുപോലെ ക്ഷത്രിയവൃത്തി ഉപേക്ഷിച്ച് വൈശ്യവൃത്തി സ്വീകരിച്ചവരാണ് രാജസ്ഥാനിലെ അഗർവാൽ,മഹേശ്വരികൾ, ഓസ്വാലർ(ഉമേശ്വാൾ).ഉപ്പും തോലും മാസവുമൊഴിച്ച് മറ്റുവസ്തുക്കളുടെ ക്രയവിക്ര യം ഇവർ നടത്തും. വെള്ളി,സ്വർണ്ണം,മുത്ത്,രത്നം,അശ്വമെന്നിവയാണ് സാധാര ണ ഇവരുടെ കച്ചവടം.ശാസനങ്ങൾ ലേഖനം ചെയ്യലും പ്രശസ്തിപത്രമെഴുതലും വൈശ്യവൃത്തിയിലാണ് പെട്ടിരുന്നത്. ഇവർ ദീർഘദൂരസഞ്ചാരങ്ങള് നടത്തി നാട്ടുകൾകണ്ട് (സിദ്ധയാത്ര)അനേകം അറിവുകൾനേടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മൂഷകവംശത്തിലെ ചന്ദ്രവർമ്മനെന്ന രാജാവുമുതല് അനേകം പേര് ഇത്തരം സഞ്ചാരം ചെയ്തിരുന്നതായി അതുലന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.വണികനഗരങ്ങളുടെ ഭരണം അവർ തെരഞ്ഞെടുത്ത പഞ്ചകുല(പഞ്ചജന)ങ്ങളാണ് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന ത്. (പാഞ്ചാലർ,പ്രപഞ്ചപ്രവരർ, പഞ്ചജനങ്ങൾ,ഐന്തിണൈകൾ ഇവരെല്ലാം ഇത്തരം കുലസംഘങ്ങളാണ്)കുലസംഘങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് ചന്ദ്ര,സൂര്യ, അഗ്നികുലങ്ങളുടെ ഭരണരീതി.അതൊരുകാലത്തും ഏകാധിപത്യമായിരുന്നില്ല.

എഡി 900ൽ ഇബ്ന ഖുർദാസ്ദ ഇന്ത്യയില് 7 തരം ആളുകളുണ്ടെന്നെഴുതിയത് അൽ ഇദ്രിസി (പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ട്)ഉദ്ധരിക്കുന്നു. 1.സക്രിയ, 2 ക്ഷത്രിയ, 3.ബ്രാഹ്മണ,4 ശാർദ്ദൂല(ശൂദ്ര),5.ബനിയ(വൈശ്യ)അഥവാ വശിയ, 6.ശബ്ദാലിയ (സന്ധാലിയ)പാട്ടുകാർ, 7.ശാക്യ (മായാവികൾ,വാദ്യോപകരണം വായിക്കുന്നവ രും നർത്തകരും.സക്രിയരെന്നത് സദ്ക്ഷത്രിയരാവാം (Sanskrit inscriptions of North India)മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ഛട്ടിസ്ഘാർഹ് ലിഖിതങ്ങളില് രത്നപൂര് കാലാച്ചു രികളുടെ സാമന്തരാജാവും വൈശ്യവൃത്തിയിൽഏർപ്പെട്ടവനുമായ മന്ത്രി വല്ലഭ രാജനെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. നല്ല യോദ്ധാവും ഈശ്വരചിന്തകനും അനേകം ക്ഷേ ത്രങ്ങൾ,തടാകങ്ങൾ,മാന്തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കിയവനുമാണ് അദ്ദേഹം. അതിനാ ൽ രത്നദേവ രണ്ടാമന്റെ പത്നി ലാച്ചലദേവി അദ്ദേഹത്തെ സ്വപുത്രനു തുല്യം സ്നേഹി ച്ചിരുന്നതായി പറയുന്നു. (വിവരണം കൊണ്ട് ഇത് മൂഷകവംശത്തിൽ പറയുന്ന വല്ലഭനാകാനാണ് സാദ്ധ്യത. ശൃംഗാരമഞ്ജരികഥയിൽ ഭോജരാജാവ് അശ്വവാ ഹനസിദ്ധി,ഗജായുർവ്വേദം,വാണിക് കല,ദ്യൂതരഹസ്യം,വൈശകോപനിഷത്ത് എന്ന കാമശാസ്ത്രം ,ചിത്രകല,പുസ്തകകല,ഇവയിലെല്ലാം അദ്വിതീയനായ ഒരു വൈശ്യപുത്രനെ പരാമർശിക്കുന്നു. ശൂദ്ര,വൈശ്യജനങ്ങളിൽ പാട്ട്,നൃത്തം,സാഹി ത്യം, സംഗീതവാദ്യോപകരണങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം ഇവ പെടുന്നു.പക്ഷേ,ഇവ ഉപ യോഗിച്ചിരുന്നവരും പ്രയോഗിച്ചിരുന്നവരും പോഷിപ്പിച്ചിരുന്നവരും ബ്രഹ്മക്ഷത്രി

യരാണതാനും.അതിനാൽ ഇവരില്ലാതെ ഒരു ചടങ്ങും ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലും കൊട്ടാരത്തിലുമില്ല. സിന്ധുലിപിയിലും ഇവരുടെയെല്ലാം സാന്നിദ്ധ്യമാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്. കായസ്ഥ,കരണ,ലേഖക,ലിപികവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട എഴുത്തുകാര് ശൂദ്ര, വൈശ്യ,ക്ഷത്ര,ബ്രഹ്മവംശങ്ങളിലൊക്കെ പെട്ടവരാണ്.വൈജയന്തി ഇവരെ ശൂദ്രരെന്ന് പറയുന്നു. പക്ഷേ ശൂദ്രരെക്കുറിച്ച അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇവരെ ചേർക്കുന്നുമില്ല. അഭിജ്ഞാനചിന്താമണിയിൽ ദേവലന് ശൂദ്രനാണ്.വൈജയന്തിയിൽ ബ്രാഹ്മവർഗ്ഗവും. സ്മൃതിയിൽ സങ്കരവർഗ്ഗമാണ് ആഭീരർ.അമരകോശത്തിലും അഭിജ്ഞാനചിന്താമണിയിലും വൈശ്യരാണ്. മറ്റെല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ക്ഷത്രിയരും. അതായത്,അവരവരെടുക്കുന്ന ജോലി(പ്രൊഫഷൻ) വ്യത്യസ്തമാകയാൽ പലയിടത്തും ഒരേ കുലത്തിന് വ്യത്യസ്തവർണ്ണനാമം കൊടുക്കുന്നു.വർണ്ണാശ്രമധർമ്മത്തിലെ വ്യത്യാസം കർമ്മം കൊണ്ടാണ്,ജന്മം കൊണ്ടല്ല. ഹാരീതസ്മൃതിയെ ഉദ്ധരിച്ച് ലക്ഷ്മീധരൻ ഗൃഹസ്ഥകാണ്ഡത്തില് ശുദ്ധഹൃദയനായ ശൂദ്രന് കലുഷഹൃദയനായ മറ്റ മൂന്നു വർണ്ണത്തിലെ മനുഷ്യരേക്കാളും ആദരണീയനാണ് എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വ്യാകരണവും ശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിപ്പിക്കാനും ആയുധമെടുത്ത് യുദ്ധം ചെയ്യാനും തന്ത്രവിദ്യക്കും ലക്ഷ്മീധരന് ശൂദ്രരെയാണ് മിടുക്കരെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. കൃഷി, ഗോരക്ഷ,ഭാരോദ്വഹനം,വില്പന,ചിത്രരചന,പെയിന്റിങ്ങ്,വാദ്യോപകരണാദികല കൾ ഇവയെല്ലാം ശൂദ്രര് ചെയ്തിരുന്നതായി ദേവലമുനി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. തേനും തോലും മാംസവും അരക്കും മദ്യവും ഒഴികെ മറ്റെല്ലാം ശൂദ്രനു വില്ക്കാമെന്ന് കാളികാപുരാണം. ബൃഹദ് പാരാശരീയം മാംസവും മദ്യവും വില്ക്കരുതെന്നേ വിലക്കുന്നുള്ളു. ശൂദ്രന്മാരുടെ 18 ശ്രേണി(ഗിൽഡ്,വേളിർ)കളുണ്ടായിരുന്നു. അഭിജ്ഞാനചിന്താമണിയിൽ ഹേമചന്ദ്രന് ഇവരെ പ്രാകൃതികളെന്നു പറയുന്നു. കംബാലിഖിതത്തിലും ഗാർവാല് ലിഖിതത്തിലും ഇവരെ പ്രകൃതികളെന്നു വിളിക്കുന്നു. ജംബുദ്വീപപ്രജ്ഞാപ്തി എന്ന ജൈനഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇവരെ തൊടാനും തീണ്ടാനും പാടില്ലാത്തവരെന്ന് ആദ്യമായി വിഭജിച്ച് മാറ്റിനിർത്തുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥമാണ് ഇവരെ നാരുവ,കാരുവ എന്ന് രണ്ടാക്കിയത്.

നാരുവാ (തൊടാനും തീണ്ടാനുമാവുന്നവര്)	കാരുവാ (തൊടാനും തീണ്ടാനും പാടില്ലാത്തവർ)
1.കുംഭാര(മൺപാത്രം)	10.കമ്മായനി(മോച്ചി)ചെരിപ്പുകുത്തി
2.പട്ടൈത്താ(നെയ്ത്ത്)	11.ജന്തപിലഗൻ(എണ്ണയാട്ടുന്നു)
3.സുവർണ്ണകാര(തട്ടാന്)	12.ഗാഞ്ചിയ(ഗച്ചിഗ)
4.സൂപ(വ)കാര(മുറമുണ്ടാക്കുന്നു)	13 ചിമ്പായ(നിറംമുക്കുന്നു)
5.ഗന്ധർവ്വ(പാട്ടുകാരൻ)	14.കാംസ്യകാര(ചെമ്പുപാത്രംഉണ്ടാക്കുന്നു)

6.കസവഗൻ(ബാർബർ)	15.ശീവക(തുന്നക്കാരൻ)അടിമ
7.മാലാകാരൻ(മാലകെട്ടുന്നവൻ)	16.ഗ്വാര
8.കച്ചക്കാരൻ	17.ഭീല
9.തംബോലിയൻ	18.ധീവര(മുക്കുവ)

എല്ലാ ബ്രഹ്മദേയവും ബ്രാഹ്മണരുടെ പേരിലാണെങ്കിലും , അവ ഈ 18 പ്രകൃതികൾക്കുകൂടിയുള്ളതാണ് എന്ന സവിശേഷതയുണ്ട്. ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടിലെ ഒറീസ്സയിലെ ഗ്രാമദാനത്തിലെ സതണ്ഡുവായഗോകുട് ശൌണ്ഡകാദിപ്രകൃതഃ എന്ന വാക്യം ഇത് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. യാദവമഹാസാമന്തഭില്ലക രണ്ടാമൻ (1000 എഡി) അഹമ്മദ്നഗരത്തിലെ ലിഖിതത്തിലെ ശാസ്ഥാദ സപ്രകൃത്യോപേതമെന്ന വാക്കും ഇതാണ് കാണിക്കുന്നത്. ജൈനലിഖിതങ്ങളിൽ ഇവരെ അഹ് മാ (അധർമ്മ)എന്നു പറയുന്നു.ഇത് സംഘകാലത്തെ ലിഖിതങ്ങളിലോ സൈന്ധവകാലത്തോ നടപ്പില്ലായിരുന്നു. അംബിഷ്ഠ(വൈദ്യ)മാഗധ(ഗായക)ആർദ്ധിക(ഒരു വസ്തുവിനെ അർദ്ധിക്കുന്ന ജോലി ചെയ്യുന്ന ഉറമുഖമീനവത്തലവന്)

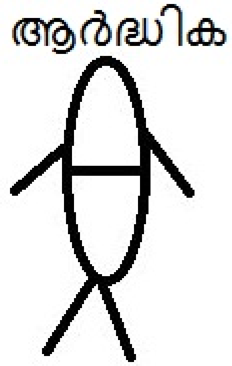

ശ്രേഷ്ഠി അഥവാ മാഹിഷ്യൻ മുതലായവരെല്ലാം സങ്കരജാതിയാണ്.വൈശ്യവൃത്തി സ്വീകരിച്ചവരുമാണ്.

ചില പ്രധാനസങ്കരജാതിക്കാർഃ-

1.നാപിതർ(അംബഷ്ഠർ) ബ്രാഹ്മണൻ പിതാവും ശൂദ്രസ്ത്രീ മാതാവും

2.കൈവർത്തന് നിഷാദനും അയോഗവസ്ത്രീയും അല്ലെങ്കില് മാർഗ്ഗവ അഥവാ ദാശസ്ത്രീ.

3. മഹിഷ്യ ക്ഷത്രിയപുരുഷനും വൈശ്യസ്ത്രീയും .ബ്രഹ്മവൈവർത്തപുരാണത്തില് ഇവർ കൈവർത്തതുല്യരാണ്. ബ്രഹ്മവൈവർത്തപുരാണത്തിലെ മറ്റു സങ്കരജനം സ്ത്രീപുരുഷന്മാര്ഃ-

1.. ഗോപന്മാർ (ശ്രീകൃഷണനെ വളർത്തിയത് ഇവരാമ്)

2. ഭില്ലർ

3.മോദകർ.

4. ക്കുവരർ

5. തംബൂലി

6.സുവർണ്ണകാര

7.വണിക്കുകൾ (1 തൊട്ട് 7 വരെയുള്ളവരെ സദ്ശൂദ്രരെന്നു വിളിക്കുന്നു.)

8.മാലാകാര

9.കർമ്മകാര

10.ശംഖകാര

11. കുബിന്ദക)തന്തുവായ)

12. കുംഭകാര

13 .കംസകാര (8 മുതല് 13 വരെയുള്ളവരാണ് നല്ല അഥവാ സദ് കാരുക്കള്)

14. ആത്താളികാകാര (ആശാരി)

15 കൊടകന് (വീടുണ്ടാക്കുന്നവർ)

16.തീവര

17 തൈലകാര

18.ലാട

19.മല്ല

20 ചർമ്മകാരസുന്ദി

21.പൌണ്ഡ്രക

22 രജക

23കൺലാലി.

കായസ്ഥനെന്നത് എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരു ജോലിപ്പേരാണ്. ഒമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടു മുതൽ കായസ്ഥന്മാരുടെ വ്യത്യസ്തകുടുംബങ്ങളേ കാണുന്നു. വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ടവരെ പൊതുവെ പറഞ്ഞിരുന്ന പേരാണ് കായസ്ഥനെന്ന് ഇവരുടെ നാമങ്ങളിൽനിന്ന് അറിയാം.

1. വല്ലഭ (വളവ).രാജവല്ലഭരെന്നും പറയും.വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ട ഇളംതലമുറത്തമ്പുരാക്കന്മാർ
2. ഗൌഡർ
3. മാഥുരർ
4. കഠാരിയ
5. വാസ്തവ്യ(ശ്രീവാസ്തവ, സക്സേന)
6. നെഗമ(നിഗമ)
7. ഇവരെയെല്ലാം ചേർത്ത് പിൽക്കാലത്ത് ജാട്ടുകള് (യാദവവംശംഎന്നും വിളിക്കുന്നു.

   ഗാഹദവാല,ചാണ്ഡെല്ല ,കാലചുരി ലിഖിതങ്ങളിൽ ഇവരെല്ലാം പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യക്തികളാണ്.വിഷ്ണുധർമ്മസൂത്രം (എഡി 300) രാജാക്കന്മാ ർ കായസ്ഥരെ ആധാരമെഴുതാനും ലിഖിതം രേഖപ്പെടുത്താനും സാക്ഷിനില്ക്കാനും നിയമിക്കുന്നതായി പറയുന്നു. യാജ്ഞവല്ക്യസ്മൃതിയിലും കായസ്ഥന് ഇതേ ജോലിയാണ്. ഗുപ്തകാലത്ത് ഗുമസ്തനാണ് കായസ്ഥൻ. കോട്ട, ക ൺസവാ ലിഖിതകാലം വരെ (8ആം നൂറ്റാണ്ട്)അങ്ങനെയാണ്. പ്രഥമ കായസ്ഥ,ജ്യേഷ്ഠകായസ്ഥ (ദാമോദർപൂര് ലിഖിതം)എന്ന് ഹെഡ് ക്ലാർക്ക് എന്ന തസ്തികയും കാണുന്നു. പത്താംനൂറ്റാണ്ടിലെ ഹരിസേനലിഖിതങ്ങിൽ ലേഖകനെന്നത് കായസ്ഥപര്യായമാണ്.ചിലലിഖിതങ്ങളിൽ കരണ, കരണിക എന്നും കാണാം. കരദവ,കരണവ,കാരണവ (തലപ്പള്ളി കക്കാട്ടു കാരണവ എന്ന പോലെ)മുതലായ പദങ്ങളും വാണിജ്യത്തിലേർപ്പെട്ട രാജവല്ലഭരായ ഇളംതലമുറക്കാരുടെ ചീഫിനെ സൂചിപ്പിച്ച് വിളിച്ചിരുന്നത് കേരളത്തിലും കാണാം.(പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും ഇതുകാണാം) കരണം നിർവ്വഹിക്കുന്നവരായ ആളുകളെന്നേ അർത്ഥമുള്ളു. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ മഥുരയിൽ ലിപികൃതകുലം കായസ്ഥരുടെ ഒരു ശാഖയാണ്.ശ്രീവാത്സവന്മാർ ബുന്ദേൽഖണ്ഡിലും ഗൌഡര് ബംഗാളിലും വല്ലഭർ വളഭി(കേരളം)യിലും മാഥൂർ മഥുരയിലും കഠാരിയമാര് മഥുരയിലും നിന്നു വന്നിരുന്നു. നിഗമസംഘത്തിലെ പഞ്ചകുലത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ് നെഗമ,പാഞ്ചോലി മുതലായവർ. വളഭി അഥവാ വളപട്ടണത്തിലെ

മൂഷകവംശമാണ് വല്ലഭവംശം. വല്ലഭവംശം കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല,വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും പ്രധാനമായ നിഗമപഞ്ചകുലസാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്നു. 1118 എഡിയിലെ ചേദി ജാജാജലദേവന്റെ രത്നപൂർ ലിഖിതത്തില് ശാസ്ത്രസാരജ്ഞരിൽ അദ്വിതീയനും ബുദ്ധിമാനും കാശ്യപഅക്ഷപാദദർശനങ്ങളില് പണ്ഡിതനും വാദിക്കാൻ വരുന്ന ശത്രുക്കൾക്ക് സിംഹവും രാഘവന്റെ പത്മപാദത്തിൽ അചഞ്ചലഭക്തിയാല് കല്പതരുപോലെ മേഘം വർഷിപ്പിക്കുന്നവനും ധർമ്മിഷ്ഠനും വാസ്തവ്യകുലത്തിന്റെ താമരപ്പൊയ്കക്ക് സൂര്യനും ധർമ്മരാജന്റെ വംശജനും രത്നപുരത്തിലെ കാലചൂരിരാജാക്കന്മാരുടെ കുടുംബലേഖകനുമായ രത്നസിംഹനെന്ന വല്ലഭവംശക്കാരനെ പരാമർശിക്കുന്നു.1109 എഡിയിലെ വിജയരാജന്റെ കാലത്തെ അർത്ഥുനലിഖിതത്തില് വല്ലഭകുടുംബത്തിലെ കായസ്ഥരാജപാലപുത്രൻ ശാന്തിവിഗ്രഹികവാമനനാലെഴുതപ്പെട്ടത് എന്നു കാണാം. അക്ഷപടലികനെന്ന വാതേശ്വരൻ 1091 എഡിയിലെ ചാലൂക്യൻ കർണ്ണന്റെ (ഒന്നാമൻ)ശൂനകദാനം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അക്ഷപാടലികനെന്നാൽ റെക്കോഡുകള് സൂക്ഷിക്കുന്നവനെന്ന് അർത്ഥം. അതായത്,രാജകുടുംബത്തിലുള്ളവരെ ഉമസ്ഥന്മാരാക്കി റെക്കോഡുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.അവരേയും കായസ്ഥരെന്ന് പ്രൊഫഷന്റെ പേരിലാണ് വിളിക്കുക.

കരണർ വ്രാത്യക്ഷത്രിയരുടെ മക്കളോ ,വൈശ്യനായ അഛന് ശൂദ്രസ്ത്രീയിലുണ്ടായ മക്കളോ ആകാം. അമരകോശത്തിന്റെ ഭാഷ്യകാരൻ ക്ഷീരസ്വാമിയും വൈജയന്തിയും കരണരും കായസ്ഥരും പര്യായമായി പറയുന്നു. സൂത്രങ്ങളിലും സ്മൃതികളിലും മഹാഭാരതത്തിലും കരണമെന്ന നാമമുണ്ട്. കായസ്ഥനെന്നത് ഇല്ല.അതിനാൽ കരണനെന്നതാണ് പഴക്കമുള്ള പേർ. ഹർഷചരിതകാലത്ത് ഈ രണ്ടുനാമവും ചേർന്ന കരണികായസ്ഥരെന്ന നാമം കാണാം. കരണരെന്നാൽ പണ്ഡിത,സാഹിത്യകാരന്മാരായ scribes , കരണികരെന്നാൽ നിയ മപരമായ ആധാരമെഴുതുന്ന legal document writers എന്ന് രണ്ടായി ചന്ദേല, ഗുഹില,കാലചൂരികൾ ഈ ജോലിയെ തിരിച്ചിരുന്നു.കരണർ മന്ത്രി,സേനാപതി മുതലായ ഏറ്റവും ഉയർന്ന പദവികളിലാണ് ഇരുന്നിരുന്നത്. ഇവരാണ് പടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ പിന്നീടുള്ള കാലത്തെ ഠാക്കുറുകളായത്. പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ചൌഹാൻഭരണകാലത്ത് ശ്രീകരണനെന്ന പേരിലാണ് ഒദ്യോഗികസഭ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. കേരളത്തിലും ശ്രീകാര്യം നടത്തുന്ന കുലസംഘത്തലവനായിരുന്നു ശ്രീകാരണവസ്ഥാനമുള്ള രാജവംശജന്മാർ. കരണികർ പ്രശസ്തി എഴുതലും താമ്രപത്രലിപികള് എഴുതലുമാണ്

ചെയ്തിരുന്നത്. പക്ഷേ അവരും സംസ്കൃതഭാഷാവിജ്ഞക്കളും വിദ്യാംബുധികളു മായിരുന്നു. 1214 എഡി കാലചുരി പ്രതാപമല്ലന്റെ കാലത്ത് പെൺല് രബ്രന്ത് ലിഖിതം എഴുതിയ പ്രതിരാജാ ഒരു വിദ്യാംബുധിയായിരുന്നു. (എപ്പിഗ്രാഫിക്ക ഇൻഡിക്ക. XX111 .6)ഹേമചന്ദ്രന്റെ ശലാകാപുരുഷചരിതത്തിൽ(ജൈനകൃതി) മ്ലേഛന്മാരുടെ ലിസ്റ്റിലാണ് ദ്രാവിഡരുള്ളത്. ജൈനരുടെ ലിസ്റ്റിൽ മാത്രമാണ് ഇങ്ങനെ കാണുന്നത്. ഹേമചന്ദ്രന്റെ മ്ലേഛർ (അഥവാ മെലൂഹർ) ഇവരാണ്. ശാക,യവന.രോമക,പാർസ,മുരുണ്ഡ,ബർബ്ബര,ചീന.ഹൂണ, എന്നീ വിദേശികളും ശബര,ഭില്ല,പുളിന്ദ,കിരാത,കായ,ഖാസ,ഉദ്രസ,ഗോധ്രു അഥവാ ഗുർജ്ജര,ദ്രാവിഡരെന്നീ സ്വദേശികളും.ചെരിപ്പുകുത്തി ജൈനർക്ക് തീണ്ടാനാവാത്തവനാണ്. വല്ലഭകുലക്കാർ പ്രധാനമന്ത്രിമാരായി വാഴുന്ന കാലചുരിയിൽ ചെരിപ്പുകുത്തിയായ ദേവപാലന് ഈശ്വരഭക്തിയാലും ഭൌതികനേട്ടങ്ങളാലും ബഹുമാന്യനായി ഖൽ വാടികയില് (റായ് പൂർ ജില്ലയിലെ ഖലരി. മദ്ധ്യപ്രദേശ്)നാരായണനു വേണ്ടി ഒരു വിഷ്ണുക്ഷേത്രം പണിതു.(cii. 1V ,P CL XIX PP 65. Sanskrit Inscriptions of North India)നാഗരാജധാനിയിൽ വളർന്നുവന്ന ദേവകിയുടെ 6 മക്കള് സന്യാസിമാരും , നന്ദഗോപനെന്ന വൈശ്യഗൃഹത്തിൽ വളർന്ന കൃഷ്ണനെന്ന മകന് ഗൃഹസ്ഥനുമായി എന്ന് ഹേമചന്ദ്രന് ത്രിഷഷ്ടിശലാകാപുരുഷചരിതത്തില് എഴുതിക്കാണുന്നു. യശോവർമ്മന് ജന്മം നല്കിയ ദേവകിയെപ്പോലെ (പുത്രോർജന്മോന്നതംശിരഃ)ശിരസ്സ് ഉയർത്തിനടന്നു എന്ന് ഒരു ലിഖിതത്തിലുണ്ട്. (ബുന്ദേൽഖണ്ഡ്).

പാതകൾ,ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾഃ-

രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ യാത്രകളില് വിവിധതരം പാതകളാണ് വെട്ടിയിരുന്നത്. ഇവയെ ശൃംഗാടകം അഥവാ ശൃംഗരൂപത്തിലുള്ള മുക്കൂട്ടപ്പെരുവഴി, തിഗ്ഗമെന്ന മുക്കൂട്ടപ്പെരുവഴി, ചൊക്ക അഥവാ ചിത്രകൂടമാതൃകയിലുള്ള നാൽക്കൂട്ടപ്പെരുവഴി (കര്ണ്ണാടകത്തിലും പഴയ മലയാളത്തിലും നാലപ്പാട്ട്) ച്ചത്വര (അനേകം വഴികൾ സന്ധിക്കുന്ന ചക്രരൂപമായ പെരുവഴി, മഹാപഥം(ഗ്രാന്റ് ട്രങ്ക് റോഡ്)ഗജമാർഗ്ഗം (ആനകൾക്കു സഞ്ചരിക്കാനുള്ള പാത എന്നിങ്ങനെ

പലവിധം പേരിട്ടു വിളിച്ചിരുന്നു.

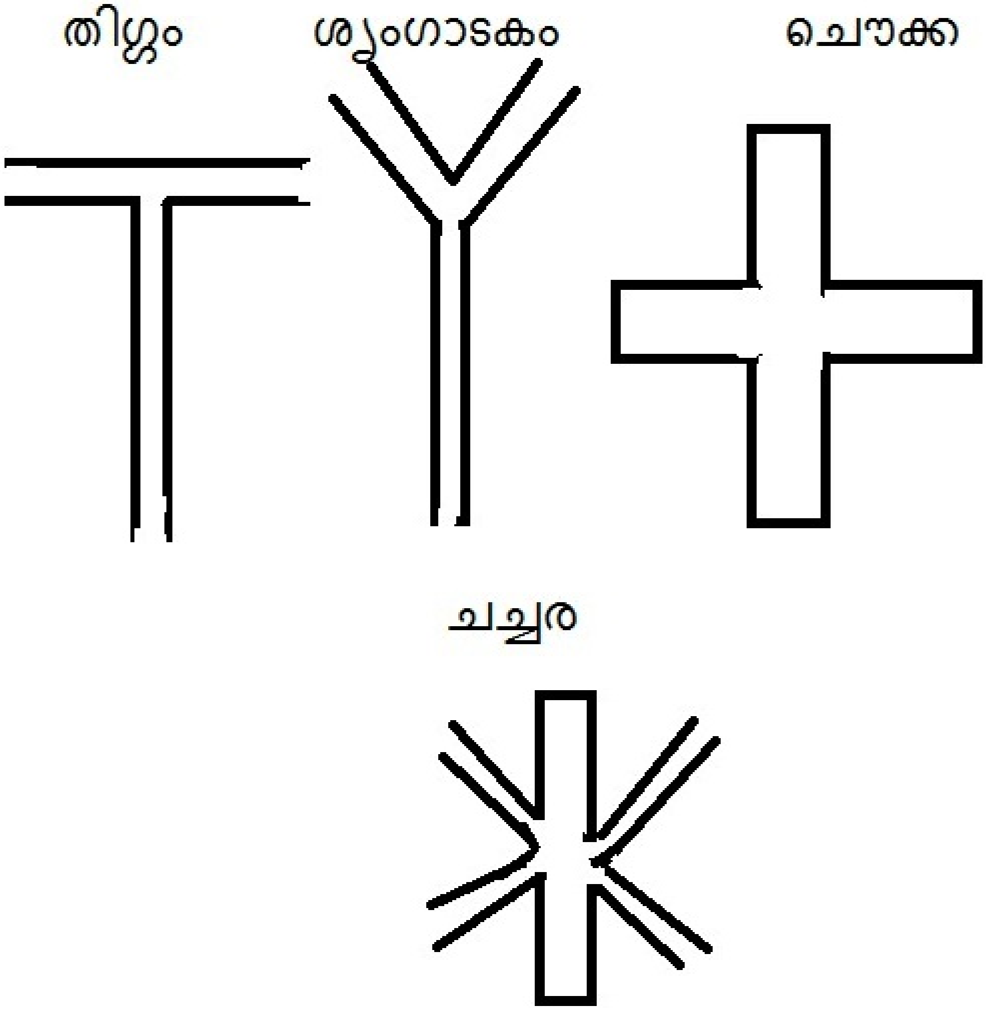

രഥ്യ,മാർഗ്ഗം,പഥം,ഗോപഥം എന്നെല്ലാം റോഡിന് പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഘട്ട
ത്തി ൽ, തോണികളും ജലമാർഗ്ഗത്തിലെ സന്ധികളില് സാർത്ഥവാഹകരും
ചുങ്കം കൊടുത്തിരുന്നു. മാർഗ്ഗദായം (അഥവാ രഥ്യ)എന്ന് ഇതിനും പേരുണ്ടാ
യിരുന്നു. ചമ്പ,ഉജ്ജയിനി മുതലായവ ചച്ചരങ്ങളായിരുന്നു. ഉത്തരമഥുര മുത
ലിങ്ങോട്ട് ദക്ഷിണാപഥംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നമഹാപഥം കച്ചവടക്കാരും, തീ
ർത്ഥാടകരും രാജാക്കന്മാരമെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മാൾവ എല്ലാ പ്രദേശ
ങ്ങളുമായും കരമാർഗ്ഗം സന്ധിച്ചിരുന്നു.ചരിത്രാതീതകാലംമുതൽ,12-13
നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരേ പാതയിലൂടെയാണ് ജനസഞ്ചാരമെന്ന്
അക്കാലങ്ങളിലെ സാഹിത്യരചനകളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.ഇന്ത്യയിൽ

കാന്യജ്,മഥുര, അതിൽ വാട,ധാര,ബാദി,ബയാന ഇവിടങ്ങളിലാരംഭിക്ക്ന്ന15 വ്യത്യസ്തമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്ന് ആൽബറൂണി പറയുന്നു. കാന്യജില്നിന്നുള്ള പ്രധാനവഴി പ്രയാഗവഴി കിഴക്ക് താമരലിപ്തിയിലേക്കും തെക്ക് കാണ്ഡിലേക്കും നീണ്ടുകിടക്കുന്നു.പ്രയാഗവരെയുള്ള വഴിയിൽ ജാജന്നൌ, അമപുരി,കദാ, ബ്രഹ്മശില എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ. ഡോൽപൂരിലെ ബാദി(വാടി)യിൽനിന്ന് ഗംഗ സമുദ്രത്തിൽ വീഴുന്ന സ്ഥാനം വരെയുള്ള പാത ഇന്നും പഴയ പാതതന്നെയാണ്. ഈ പാത അയോദ്ധ്യ,കാശിവഴി ദക്ഷിണാപഥവുമായി ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നെ വടക്കുകിഴക്ക് സരവർ(ഗോരഖ് പൂർ)പാറ്റ്ന,മുരഗർ,ബഗൽപൂര് (ചമ്പാ) ദുഗമപൂർ വഴി ഗംഗാമുഖം വരെ ചെല്ലും. കപിലവസ്തു(നേപ്പാൾ)വിൽനിന്ന് ബുദ്ധന്റെ പരിനിർവ്വാണമാർഗ്ഗത്തെ ഗേറ്റ് കടന്ന് കട്ടുകുപാടങ്ങളിലൂടെ 30 കിമീ സഞ്ചരിച്ചാൽ ഗൊരഖ്പൂർആയി. (ഈ വഴിയാണ് ബുദ്ധൻ തന്റെ കൊട്ടാരം വിട്ട് ഇന്ത്യയിലേക്ക് വന്നത്)

മറ്റൊരുപാത കാന്യജിൽനിന്ന് ആശീ(ആലിഗർ ഉ.പ്രദേശ്)ജന്ത്ര,രജൌരി മുതൽ ബയാന(ഭരത്പൂർ)വരെ നീളുന്നു. മൂന്നാമത്തേതാണ് കാനൌജിൽനിന്ന് പാനിപത്ത്,അതക്ക,കാബൂൾവഴി ഗസനിയിലെത്തുന്നത്. നാലാമത്തേത് കാനൌജ്,കാമരൂപം,നേപ്പാൾവഴി തിബത്തിലേക്കാണ്. അഞ്ചാമത്തേത് ബാരാമൂലമുതൽ ആദിസ്ഥാനം വരെ .ഇത് ബയാനഎന്ന ഭരത്പൂരിലൂടെ മാർവ്വാർമരുഭൂമി,ഭാട്ടി,ലോഹോർ തുറമുഖത്തേക്കും(കറാച്ചി)ധാരവഴി ബയാനയിൽനിന്ന് ഉജ്ജയിനിയിലേക്കും പോകുന്നു. ഇനിയൊന്ന് ദില്ലിയിൽനിന്ന് അജ്മീർവഴി അഹമ്മദ്ബാദിലേക്ക് കന്യജ്-ബയാന ദിശയിൽത്തന്നെ പോകുന്നതാണ്. (മോതിചന്ദ്ര പേജ് 21-22 ഇന്ത്യയിലെ സംസ്കൃതലിഖിതങ്ങൾ).സാർത്ഥവാഹകരുടെ ദേശി(പ്രാദേശിക)സംഘങ്ങൾ അതാതുദേശത്തെ വനവാസികളും ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. വ്യത്യസ്തദേശികളുടെ കൂട്ടായ്മയായി രാഷ്ട്രമാകെ ഒരു സാർത്ഥവാഹകസംഘം(ഗിൽഡ്)പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. അവരിലൂടെയാണ് കരയിലും കടലിലുമുള്ള വാണിജ്യം സുഗമമായി നടന്നിരുന്നത്. ദേശികനെന്നാൽ ദേശത്തിൽനിന്ന് ദേശത്തിലേക്കു സഞ്ചരിക്കുന്ന സഞ്ചാരിയാണ്. മേള,മേളീയ എന്നാണ് ഇവരുടെ സംഗമത്തിനു പറഞ്ഞിരുന്നത്. ദേശീയവണിക് സംഘങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്ന മേളകൾ അഥവാ കൂടലുകൾ(കുംഭമേള, മാമാങ്കം,ഇരുഞാലക്കൂടൽ മുതലായവ)ഇത്തരം സംഗമസ്ഥാനങ്ങളിലായിരുന്നു. ദേശീയവണിക് മേളീയ എന്നാൽ ,A group or guild of travelling vaniks എന്ന് ഹേമചന്ദ്രനെ ഉദ്ധരിച്ച് അഖിലേഷ് ദുബേ (പേജ് 129).1145 എഡിയിലെ നാദാലി ലിഖിതം (വനചാരകന്മാരെല്ലാം അഭിനവപള്ളി ബദരി, നാദാലി

യിലെ ഒരു ദേശിയിൽ കൂടി, ക്ഷേത്രവരുമാനത്തിനായി തുക നീക്കിവെച്ചത്), 973ലെ ഹർഷലിഖിതം(ബ്രാഹ്മഹദേശി ഓരോ കൂടകം ഉപ്പിനും ഒരു വിംശോപദം ശാകംബരിക്ഷേത്രത്തിന്)എന്നിവ ഈ അഭിപ്രായം ശരിവെക്കുന്നവയാണ്. ഒമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിലെ കർണ്ണാല് പെഹോർലിഖിതം അശ്വവണിക്കുകളുടെ ഒരു ദേശിയേയും സംഘത്തേയും പരാമർശിക്കുന്നു. Interstate,interregional ദേശികരായ സഞ്ചാരികളുടെ വണിക്സംഘങ്ങള് കൂടി പ്രാദേശികവണിക്ദേശികളി ൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് സാരം. അതിനാൽ മുമ്പുകണ്ട നൈഗമവും ദേശിയും ഒന്നുതന്നെയാണ്.കേരളത്തിലെ അഞ്ഞൂറ്റവരും അറുനൂറ്റവരും നാല്പത്തെണ്ണായിരത്തവരും ,അഞ്ചുവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും ഇത്തരം സംഘങ്ങളാണ്. അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിദേശിക്ക് ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് താല്ക്കാലിക അംഗത്വം ലഭിക്കുന്നത് കച്ചവടാവശ്യങ്ങൾക്കുമാത്രമാണ്. രാഷ്ട്രഭരണത്തിനുള്ള അധികാരമല്ല അത്. മാർഗ്ഗപതി,മാർഗ്ഗാധികാരി,എന്ന് വടക്കേന്ത്യയിലും കാപ്പതമ്പുരാനെന്നും കാപ്പിരിക്കുന്നവനെന്നും തമിഴിലും മലയാളത്തിലും അറിയുന്ന രാജവല്ലഭരായ വളഭർ ഇവരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു.ഇതിന് അവരെ സഹായിച്ചിരുന്നത് വനവായികളായ കായവരായിരുന്നു(പഴശ്ശിരാജയുടെ കാലം വരെ ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി)

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ കാളിയമർദ്ദനം യമുനയിലുണ്ടായി. ഇതൊരു സിംബലാണ്. നയധമ്മക്കഹാ എന്ന പ്രാകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ,കാളിയവായ(കാളിയമുഖം)എന്നത് അതിഭയങ്കരമായ സൈക്ലോണാണ്.കടലിലെ കൊടുങ്കാറ്റും കോളും ചുഴിയും ചുഴലിയും ,കടലിലെ കൊള്ളക്കാരേയും മകരമത്സ്യങ്ങളേയും ജയിച്ച് സമുദ്രയാത്ര നടത്താനുള്ള തുറമുഖത്തിന്റെ അധീശത്വം വഹിക്കേണ്ടവനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണന്. അതിനാലാണ് നദിയിലെ ചെറിയ ചുഴലിയെ കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ജയിച്ച് പഠിച്ചത്. ഹരപ്പസംസ്കൃതിയുടെ ആരംഭദശയിലാണ് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജീവിത കാലം. ഒരു മിത്തിലുപരി,ജീവിച്ചിരുന്ന ചരിത്രപുരുഷനായ കൃഷ്ണനെ കാണാനാവാത്തത് നമ്മുടെ അറിവില്ലായ്മ മാത്രമാണ്. മലബാർതീരത്തെ തുറമുഖങ്ങളത്രയും ദ്വാരകയുടെ ശക്തമായ ലീഡർഷിപ്പിലാണ് ഹരപ്പൻവാണിജ്യത്തിന്റെ ഭാഗഭാക്കുകളായ കുലസംഘങ്ങളായി പ്രവർത്തിച്ചത്. ഭരദ്വാജ,ഭൃഗു,യദു,ശതകർണ്ണി, ഇക്ഷ്വാകു,അഗ്നി,മൂഷകവംശക്കാരുടെ കുലസംഘങ്ങളാണ് ഇവയെ നയിച്ച രാജവല്ലഭരുടേത്. പുന്നയൂർക്കുളത്ത് മൂഷകവനം(എലിയങ്ങാട്) കോവിലകത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് പൂഴിക്കള,ആറ്റുപുറം എന്ന് രണ്ട് ചന്തകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലെ ആറ്റുപുറം പുഞ്ചക്കോൾകായലിനോടുചേർന്ന് പറവൈയൂരിനോ

ട്(പരൂർ)തൊട്ട് കിടക്കുന്നു. കായലാണടുത്ത്.ആറ്(നദി)അല്ല. എന്നാലും പേര് ആറ്റുപുറമെന്നാണ്. ഇതെങ്ങനെ വന്നു. ഭാട്ടേര പ്ലേറ്റിലെ ലിഖിതം ഹട്ടിയഗൃഹ,ഹട്ടാവര,ഹട്ട എന്നീ ചന്തകളെ മദ്ധ്യേന്ത്യയില് പറയുന്നുണ്ട്. ഹട്ടാവരം (വലിയചന്ത)അപഭ്രംശമാണ് അറ്റാവരം എന്നത്.ഇത് ആറ്റുപുറമായതാവാം. മൂഷകവനക്കാരുടെ തന്നെ തട്ടകത്തില് ഭാട്ടേരിപ്പാടിന്റെ പാടമെന്ന ഒന്ന് കാണുന്നത് ഭാട്ടേരപ്ലേറ്റിനോട്ടു താരതമ്യപ്പെടുത്താം. മൂഷകവംശവും മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ കാർത്തവീര്യന്റെ വംശമാണല്ലോ. പൂഴിക്കള പൂഴിനാടിനെ ജയിച്ച വിജയചിഹ്നമായി നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ബ്രഹ്മദേയമാണ്. എല്ലാത്തരം വണികഹട്ടകളും താമസിക്കുന്ന വണിക്ഗ്രാമമാണ്,വന്നേരിനാടിന്റെ ഗ്രാമക്ഷേത്രമായ ഗോവിന്ദപുരത്തിന്(ഇതിലെ വിഷ്ണുപ്രതിഷ്ഠ യുധിഷ്ഠിരനാണ് ചെയ്തത്)തൊട്ടാണ് പൂഴിക്കള. പരമാരന്മാരുടെ യശോധർമ്മന്റെ കല്യാൺലിഖിതത്തില് 14 വണിക്കുകളുടെ വണിക്ക് ഹട്ടയെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടല്ലോ.അതുപോലെ ഒന്ന്. തലപ്പള്ളി കാരണവരുടെ കുന്നംകുളവും ഇതുപോലെ പ്രസിദ്ധമായ മറ്റൊരു ഹട്ടയായിരുന്നു. അഞ്ഞൂറ്റവരുടെ അഞ്ഞൂരും ചിറ്റഞ്ഞൂരും അടുത്തുതന്നെ. മഹാജനങ്ങളും (ജനപദത്തിലെ)ഗ്രാമീണരും ഒത്തുചേരുന്ന ഇത്തരം വലുതും ചെറുതുമായ അനേകം വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളും അവയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സഞ്ചാരപഥങ്ങളും സമുദ്ര,കരമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ചുരുങ്ങിയത് 8000 വർഷമായി നടക്കുന്ന കച്ചവടവും ആശയവിനിമയവും ഇന്ത്യാഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന് തനതായ ഒരു ചരിത്രവും സംസ്കാരവും നല്കി ജനതയെ ഒന്നാക്കി നിര്ത്തിയതിന് ആർക്കിയോളജിക്കലും ,സാഹിത്യപരവും ലിഖിതങ്ങളിലൂടെ ലഭിച്ചതുമായ തെളിവുകൾ അനേകമാണ്.ഇന്ത്യക്ക് ചരിത്രമില്ല എന്നു പറയുന്നവരാരും ഈ തെളിവുകളൊന്നും പരിശോധിച്ചവരോ പഠിച്ചവരോ ആയിരിക്കാനിടയില്ല. ഇന്ത്യക്ക് മിത്തുകളല്ലാതെ ചരിത്രമില്ലെന്നു ബുദ്ധിജീവികൾ പറയുമ്പോൾ,ബുദ്ധിയില്ലാത്ത അവരെ നോക്കി ഈ തെളിവുകളെല്ലാം കള്ളക്കണ്ണിട്ടു ചിരിക്കുന്ന കൃഷ്ണരൂപമാർജ്ജിച്ച് എന്റെ കണ്ണില് പ്രത്യക്ഷമാവുന്നു.

ദ്വാരികാദാനം(ചുങ്കം)

ദ്വാരം അഥവാ വാതിലിൽ(ഗേറ്റ്)കൊടുക്കേണ്ട ദാനം അഥവാ ചുങ്കമാണ് ദ്വാരികാദാനം. മേവാർ,ഭരത്പൂർ,രജോർ,അർത്ഥുന ലിഖിതങ്ങള് പ്രകാരം,

1.ഒരു മൃഗത്തെ വിറ്റാൽ ഒരു ദ്രമ്മം.

2.ഒരു കൊമ്പുള്ള മൃഗത്തെ(ഒന്നിനെ)വിറ്റാൽ കാൽദ്രമ്മം

3. ഒരു കുതിരയെ വിറ്റാൽ ഒരു ദ്രുപകം

4. ഒരു ലാടൻ കൊടുക്കേണ്ടത് ഒരു തുലാ

5.പൂ വില്ക്കുന്നവൻ ഒരു ദിവസം ഒരു ചതുശ്ശരം

6.ഒരു ചാക്ക് ധാന്യത്തിന് ഒരു വിംശോപകം

7. ഒരു ഘടകകുപകനെയ്യിൽനിന്ന് 2 പാലിക വീതം

8. ഒരു ചോളികകെട്ട് ഇലയിൽനിന്ന് 50 ഇല (ഇല നഗരത്തിനു പുറത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുവന്നതാണെങ്കിൽ

9.ഒരു ഭാരകം നാളികേരത്തിന് ഒരു നാളികേരം

10 ഒരു മൂടകം(ചാക്ക്)ഉപ്പിൽനിന്ന് ഒരു മാനകം

11. ആയിരം അടക്കയിൽനിന്ന് ഒരടക്ക

12.ഒരു കോടിക തുണിക്ക് ഒന്നര ദ്രുപകം

13.ഒരു ജാല(മൊട്ടുകളുടെ പൂങ്കുല)യ്ക്ക് 2 പൂവ്

14. ഒരു സ്വർണ്ണ,വെള്ളി,ലോഹക്കട്ടിക്ക് 2 ശന്താ

15.ഒരു തലച്ചുമട് കാലിത്തീറ്റ അഥവാ വൈക്കോലിൽനിന്ന് ഒരു വൃഷവിംശോപകം

16.ഒരു കർഷം എണ്ണക്ക് ഒരു പാനകം എണ്ണ

17.ഒരു ചാക്ക് പഞ്ചസാരയിൽനിന്ന് ഒരു ദ്രമ്മം

(പ്രാദേശികമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുവദിച്ചിരുന്നു.പക്ഷേ സാമാന്യനിയമം ഒന്നുതന്നെ. അതാതുദേശത്തെ വസ്തുക്കളുടെ ദൌർല്ലഭ്യം ,സുലഭത ഇവ അനുസരിച്ചാണ് വ്യത്യാസം)

ബാലിയിൽ കുതിരമാർക്കറ്റില് ഒരു കുതിരയെ വിറ്റാല് ഒരു ദ്രമ്മം ദേവീക്ഷേത്രത്തിലേക്ക്, 2 ദ്രമ്മം സംഘപതിക്ക്,ഓരോ ദ്രമ്മംവെച്ച് എത്ര മദ്ധ്യസ്ഥരുണ്ടോ അവർക്ക് കൊടുക്കണം. ഇന്ത്യയിലെ ചൈത്രക്കൂടലിൽ(ചൈത്രമാസത്തിലെ കൂടലിൽനിന്നാണ് ചിത്രകൂടമെന്ന നാമം വന്നത്)ഓരോ സംഘത്തിലെ അം

ഗവും അവരവരുടെ ഉല്പാദനവസ്തുവോ തത്തുല്യമായ ധനമോ രാജാവിന് കാഴ്ച ദ്രവ്യമായി കൊടുക്കും. അതിനുപകരം രാജാവ്,അഥവാ മുഖ്യൻ അവർക്ക് കോടിമുണ്ടും പഴവും അരിയും കൊടുക്കണം. ഓണം വിഷു മുതലായ വിളവെടുപ്പുത്സവങ്ങൾ,പൊങ്കൽ മുതലായവ ഇത്തരം സമൂഹാധിഷ്ഠിതമായ ബന്ധങ്ങളുടെ ഉത്സവങ്ങളാണ്. നെയ്യ്,പാൽ,എണ്ണ,മുതലായവ ഗോപന്മാരും എണ്ണക്കാരും രാജാവിനും ക്ഷേത്രത്തിനും കൊടുക്കും. പകരം രാജാവിന്റെ സംരക്ഷണം അവർക്കുണ്ട്.ക്ഷേത്രത്തിലെ ആനുകൂല്യങ്ങളുമുണ്ട്. അർഘത്തം(ജലചക്രം കൊണ്ട് വെള്ളമെടുക്കുന്ന കിണർ),ചക്രം കൊണ്ടുവറ്റിച്ച് ചലസേചനം ചെയ്ത കൃഷി ഇവ ഹരപ്പകാലംമുതലേ ഇന്ത്യയിലുണ്ട് . ഓരോരുത്തരും എല്ലാം ഈശ്വരന്റേതാണെന്നും താനതിനെ പരിപാലിക്കാന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധി മാത്രമാണെന്നും കരുതി ഈശ്വരാർപ്പണമായി ധർമ്മാർത്ഥം കർമ്മം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയാവുമ്പോളാണ് കർമ്മരംഗത്ത് മാക്സിമം പൂർണ്ണത കൈവരിക്കാനും രാഷ്ട്രപുരോഗതിക്കും ഓരോരുത്തരും ഭാഗഭാക്കാവുന്നത്. അതായത്, ഇന്ത്യയിലെ കുലസംഘങ്ങളുടേത്, ഒരുതരം specialized ,civilized community living എന്നു പറയാവുന്ന കമ്യൂണുകളുടെ സംഘജീവിതമായിരുന്നു.(മാർക്സ് ഇതിനെ കമ്യൂണിസമെന്നുതന്നെ വിളിച്ചു) ജാതിയോ മതമോ അല്ല, professionalism ,ധർമ്മം എന്നിവയായിരുന്നു വർണ്ണാശ്രമധർമ്മത്തിന് അടിസ്ഥാനം.

ഒരു സാമന്തന് തന്റെ കീഴിലെ അനേകം ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്ന് ശേഖരിക്കുന്ന നികുതിവരവ് ചെലവുചെയ്യാനും ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. ആകെ ശേഖരിച്ച നികുതിയുടെ പന്ത്രണ്ടിലൊരുഭാഗം അയൾക്കുതന്നെ എടുക്കാം. ബാക്കി ഇങ്ങനെ വിഭജിച്ചുകൊടുക്കണം.

1. പട്ടാളത്തിന് നാലിലൊന്ന്
2. ദാനധർമ്മങ്ങൾക്ക് 24ൽഒന്ന്
3. പ്രജകളുടെ യോഗക്ഷേമത്തിന് 24ല്ഒന്ന്
4. ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് 24ലൊന്ന്
5. മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്ക് 24ൽ1 .ഇതും ആദ്യം നീക്കിവെച്ച പന്ത്രണ്ടിലൊന്നുംകൂടി ചേർത്തതിന്റെ അരഭാഗം സാമന്തന് രാജാവിന് കൊടുക്കണം. അതായത് ഈ ധാന്യം അയാളൊറ്റക്കല്ല, കൊട്ടാരത്തിലെ സർവ്വഉദ്യോഗസ്ഥരും രാജാവും പ്രജകളും കൂടിയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഒരുവർഷത്തില് 100000 കാർഷാപമം ലഭിക്കുന്ന ഒരു രാജാവ് അതെങ്ങനെ ചെലവഴിക്കണമെന്ന് ശുക്രനീതി വിസ്തരിക്കുന്നു.

1. സ്വന്തം ചെലവിന് 1500
2. ഗ്രമസ്ഥന്മാർക്ക് 100
3. മന്ത്രിമാർക്ക് 300
4. രാജകുടുംബങ്ങൾക്ക് 300
5. പണ്ഡിതർക്ക് 200
6. കാലാൾ,കുതിരപ്പട്ടാളം 4000
7. ആന,ഒട്ടകം,കാള,സേനാപതി 400
8. ബാക്കി ഭണ്ഡാരത്തിലിടേണ്ട് 1500
   (രാജാവ് സ്വന്തചെലവിനെടുക്കുന്നതും ക്ഷേത്രഭണ്ഡാരത്തിലിടുന്നതും തുല്യമാണ്)

ചൈത്രം(ഫെബ്രുവരി,മാർച്ച്,ഏപ്രിൽ)റെവന്യൂ കണക്കാക്കുന്ന കാലമാണ്. (മഹേന്ദ്രപാല 1 പ്രതാപ്ഗർ ലിഖിതം) അപ്പോഴാണ് ചിത്തിരക്കുടലും നടക്കുന്നത്. ഭാദ്രപദം (സപ്തംബർ)വാർഷികരാജഭോഗം(നികുതി) കാഴ്ചവെക്കണം (നോദോൽപ്ലേറ്റ് കീർത്തിപാലൻ). ചൈത്രോത്സവത്തിനാണ് നികുതി ലഭിക്കുക (അർത്ഥുന ലിഖിതം). ബംഗാളിൽ പൌഷത്തില് (ഫെബ്രുവരി,മാർച്ച്)വിളവെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞാലുടനെ നെല്ല് രാജഭോഗമായി ലഭിക്കും. കേരളത്തിലെ ഓണം ,വിഷു,പൊങ്കലെന്നിവയും ചിത്തിരക്കുടലും ഇത്തരം ഉത്സവങ്ങളും രാജഭോഗവും ചേർന്നതാണ്. നികുതി പണമല്ല,ഉല്പാദനവസ്തുവിന്റെ ഒരു ചെറിയ പങ്കുമാത്രമാണ്. നിർബ്ബന്ധങ്ങളോ അടിച്ചമർത്തലുകളോ കൂടാതെ ,കളളവും ചതിയുമില്ലാതെ, കുലസംഘങ്ങൾ സമാധാനമായി ജീവിക്കുന്ന മാനുഷരെല്ലാരുമൊന്നുപോലെ ജീവിച്ച കാലമാണ് ഇത് എന്ന് പറയാം. ഇത് ഇല്ലാതായത് കച്ചവടത്തിലും വാണിജ്യസമ്പ്രദായങ്ങളിലും ബ്രഹ്മക്ഷത്രരുടെ ജീവിതരീതിയിലും വനവാസികളുടെ അധികാരപരിധികളിലും രാഷ്ട്രീയശക്തികളിലും വിദേശാധിപത്യത്തോടെ മാറ്റങ്ങള് വന്നപ്പോഴാണ്.ഇന്ത്യ തീർച്ചയായും ആത്മീയതക്കും ധർമ്മത്തിനും മോക്ഷത്തിനും പ്രാധാ ന്യം കൊടുക്കുന്ന രാഷ്ട്രമാണ്.അവക്കുതാഴെ കെട്ടുറപ്പുളള ഒരു അർത്ഥശാസ്ത്രവും കാമശാസ്ത്രവും അസ്ഥിവാരമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ഈ ചരിത്രം കാണിക്ക

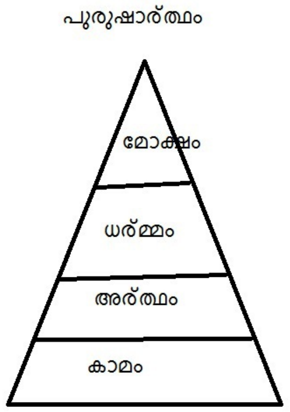

ന്നത്. കൃഷ്ണൻ ഒരു പൂർണ്ണാവതാരമായിരിക്കുന്നത് പുരുഷാർത്ഥങ്ങളെ നാലിനേയും ഒരുപോലെ പോഷിപ്പിച്ച് ,നാലും നേടി ,ചതു ർവ ർണ്ണങ്ങളേയും തന്നില് ഒന്നാക്കി ലയിപ്പിച്ച്,സർവ്വദിശകളിലും സർവ്വകാലത്തും ഇന്ത്യയുടെ സംസ്കാരത്തെ എത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. ഹരിയുടെ ഹരപ്പസംസ്കൃതിക്കുമുമ്പും ഇന്ത്യയിൽ ഒരു സംസ്കാരമുണ്ടായിരുന്നു. (ശ്രീരാമനും,പരശുരാമനും പുത്രരവസ്സും അതിന്റെ സന്തതികളും വിധാതാക്കളുമാണ്).എന്നാലിത്രയും വിപുലമായ ഒരു ഏകാത്മകരാഷ്ട്രമായി കേന്ദ്രീകൃതസമുദ്രമാർഗ്ഗ, കരമാർഗ്ഗവാണിജ്യ,ഭരണ, ആത്മീയസംസ്കൃതിയായി ഇന്ത്യയെ ലോകപ്രശസ്തമാക്കിയത് ഗോപകുമാരനും (ശൂദ്ര,വൈശിക)സംഗീതജ്ഞനും നർത്തകനും യോദ്ധാവും രാഷ്ട്രമീമാംസകനും യോഗേശ്വരനും നിഷ്കാമകർമ്മസമുദ്രപാലരാജയോഗിയുമായ ,പണ്ഡിതനും പാമരനും സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും വർണ്ണാശ്രമം നാലിനും പ്രിയങ്കരനായ, സർവ്വശാസ്ത്രകലകൾക്കും ആധാരമായ പൂർണ്ണപുണ്യാവതാരമായ ദ്വാരകാധീശ്വരൻതന്നെയാണ്. Administration,management,law,dharma,music,dance,vedic knowledge, healing arts,sciences and arts and history- ഏതു ജ്ഞാനമാർഗ്ഗ,ഭക്തിമാർഗ്ഗ, കർമ്മമാർഗ്ഗ,ധ്യാനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോളും ഞാനാ പാദമുദ്രകളാണ് എല്ലായിടത്തും കാണുന്നത്. ഈ മഹാദ്വൈതത്തിന്റെ പ്രകാശനാദതരംഗങ്ങളുടെ ധ്വനികളാല്, രാഗസാന്ദ്രമാണ് എന്റെ മസ്തിഷ്കസരണികളെല്ലാം.

അഞ്ഞൂറ്റവരും അഞ്ചുവണ്ണവും മണിഗ്രാമവും

അയ്യാവോൾ,വളാഞ്ചിയർ,വീരവളഞ്ചിയർ,നഗരത്താർ,നാനാദേശി(കർ),ഉഭയനാനാദേശികർ എന്നെല്ലാം പേരുള്ള വണിക(പണിക,ഫണിക)കുലസംഘങ്ങൾ പാഞ്ചാലർ,(പഞ്ചജനം),കുംഭാലികർ(കുടം,ഭരണി ഉണ്ടാക്കുന്ന കുശവർ) എന്നിവരൊടൊപ്പമാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതും. പ്രശസ്തികളിൽ ചിറ്റി

രമേലി പെരിയനാട്, പടിനെൻഭൂമി ,വിഷയം (അഞ്ഞൂറ്റവരും 79 നാട്ടുകളും ചേർന്നത്)മുതലായ പദങ്ങൾ കാണാം. ചിറ്റിരമേലി എന്നതിന് സുന്ദരമായ ചെറിയ കലപ്പ എന്ന് അർത്ഥമുണ്ട്. കലപ്പചിഹ്നമുള്ള കർഷക,ഉഴവർസംഘമാണത്. ശബരിമലക്കടുത്ത എരുമേലി എരമേലിയാകാമോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ചിറ്റഞ്ഞൂരെന്നത് ചെറിയ അഞ്ഞൂർ ആണ്.) കർഷകന്റെ കലപ്പ ബലരാമന്റെ ആയുധമാണ്.വിദേഹത്തിലെ ജനകനും ഇതാണ് ചിഹ്നം.(നാഗവംശം) കാള,കലപ്പ,ചെടി എന്നിവ സൈന്ധവലിപികളിൽ കാണുന്നു .അഞ്ഞൂറ്റവർ പ്രാദേശികമായും ,അനേകം അഞ്ഞൂറ്റവർസംഘങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികള് ചേർന്ന അഞ്ചുവണ്ണം ഇന്റർനാഷണലായും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. (R.Chembakalakshmy) അതുകൊണ്ടാണ് അഞ്ചുവണ്ണമണിഗ്രാമങ്ങളിൽ യഹൂദർക്കും അംഗത്വം മലബാറിലെ അഞ്ചുവണ്ണഅംഗങ്ങൾ നൽകിയത്. കാവേരിജില്ലാലിഖിതങ്ങളി ൽഅഞ്ചമാന, പാഞ്ചമന്ന എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അഞ്ഞൂറ്റവരുടെ ഐഹോൾശാസനം കാണാം. കേരളത്തിലും 8,9 നൂറ്റാണ്ടുകളില് അഞ്ഞൂറ്റവർപരാമർശമുണ്ട്. ബീജാപ്പൂർ കർണ്ണാടകലിഖിതങ്ങളിൽ അയ്യാവോൾഅഞ്ഞൂറ്റവരെന്ന മഹാജനങ്ങൾഅഥവാ അഞ്ഞൂറുസ്വാമിമാർ,മഹാഗ്രഹാരത്തിലെ ചതുർവ്വേദി ബ്രാഹ്മണരാണെന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ആര്യപുര,അഹിഛത്ര എന്നാണ് ഐഹോളിന് ലിഖിതത്തിലെ പര്യായം. (കൃഷ്ണൻ അഹിഛത്രത്തിൽനിന്നുവന്നവനാണെന്ന ഐതിഹ്യം നമുക്ക് ഓർക്കാം. ലിഖിതങ്ങൾക്കപ്പുറം ഈ സംഘത്തിന്റെ പഴക്കം ഇന്ത്യയുടെ സമുദ്രമാർഗ്ഗ,കരമാർഗ്ഗ വാണിജ്യശൃംഖലയുടെ മുഴുവനും പഴക്കമായതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചും)കേരളത്തിലെ അഞ്ഞൂരും ചിറ്റഞ്ഞൂരും എരുമേലിയും വളാഞ്ചേരിയും (സ്ഥലനാമം)ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകാണേണ്ടവയാണ്. ബണൻജു അഥവാബണജിനധമ്മ (വാണിജ്യധർമ്മം അഥവാ ഫണഞ്ചുധർമ്മം)ഈ സംഘങ്ങൾ പാലിച്ചു. ഇവരിലെ ആയുധധാരികളായ ബ്രഹ്മക്ഷത്രവിഭാഗം സംഘങ്ങൾക്ക് രക്ഷ(കാപ്പ്)നൽകി. ഇളംചിങ്കം,ചിത്തിരവാലി,എറിവീരൻ,മുനൈവീരൻ,കൊംഗൈവാലർ മുതലായ പല വിശേഷണങ്ങളും ഇവർക്കു നൽകിയിരുന്നു. (യശോദയിൻ ഇളംചിങ്കം എന്ന് ആണ്ടാളും കൃഷ്ണനെ വിളിക്കുന്നു). ഈ സംഘക്കാരുടെ ആയുധശേഖര ങ്ങൾ ഉള്ള നഗരങ്ങളായ എറിവീരാപ്പട്ടണങ്ങളാമ് വാണിജ്യനഗരങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരുന്നത്. തമിഴിൽ അയ്യാവോളിന് അയ്യപ്പോളിൻ,ധർമ്മപ്പൊഴില് എന്നും അവരുടെ നഗരേശ്വരന് അയ്യപ്പോളിൽ പരമേശ്വൈ എന്നും പറയുന്നു (ചമ്പകലക്ഷ്മി)ശബരിമലയും ആരുവാമൊഴിച്ചുരവും അയ്യപ്പനാണ് കാക്കുന്നത് ,പാലക്കാട്ടുചുരത്തിലുമുണ്ട് അയ്യപ്പന്റെ കാവൽ. നാനാദിശീയദിശൈഅയിരറ്റു ഐന്തു

റ്റവരെന്നു പഴയ പ്രയോഗം (ആയിരത്തുഅഞ്ഞൂറ്റവർ) ആയിരമല അഥവാ അയിരമല കൊത്തവൈയുടെ സ്ഥാനത്തെ കാണിക്കുന്നു. കേരളം,കർണ്ണാടകം, തമിഴ്,ആന്ധ്ര,മദ്ധ്യേന്ത്യയിൽ സജീവമായ ഈ സംഘത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന രാമനാഥപുരം ജില്ല ശിവഗംഗതാലൂക്കിലെ തിരുമലശാസനത്തിൽ ആ ക്ഷേത്ര ത്തിലെ തിരുക്കാവനത്തില് ദാനം കൊടുത്തവരുടെ വലിയ ഒരു ലിസ്റ്റ് (എഡി 1233) കാണാം. അവരിൽ ചിലത്ഃ-

1. വടകല വലനാട്തിശൈ ആയിരത്തുഅഞ്ഞൂറ്റവർ.
2. മലൈമണ്ഡലത്തിലെ വെംബത്തുർതിരുക്കൊറ്റിയൂര് മണിയമ്പലം (മണിമംഗലം , മണിഗ്രാമം)
3. അളകൈമാനകരത്തിലെ മണിഗ്രാമം
4. പാണ്ടിമണ്ഡലത്തിലെ മണിഗ്രാമം
5. പെരുനീരവൈദിശൈ ആയിരത്ത് അഞ്ഞൂറ്റവർ
6. ദേശിവല്ലഭർ,കോഴിക്കുറിച്ചിദിശൈ ആയിരത്തുഅഞ്ഞൂറ്റവർ
7. കടിത്താവുലദിശൈ ആയിരത്തുഅഞ്ഞൂറ്റവർ.

ഇങ്ങനെ നീണ്ടുപോകുന്ന ഒരു ലിസ്റ്റ്.അഞ്ഞൂറ്റവർ ഭട്ടൻ,അഞ്ഞൂറ്റവർ ഇന്പ ൻതേവൻചെട്ടി മുതലായ നാമങ്ങള് അഞ്ഞൂറ്റവരില് നാനാവർണ്ണങ്ങളേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു.8-9 നൂറ്റാണ്ടുമുതല്,14ആംനൂറ്റാണ്ടുവരെ (600 വർഷം) തുടർച്ചയായി പുതുക്കോട്ട,രാമനാഥപുരംജില്ലയിൽനിന്ന് കാവേരി വൈകൈഗ്രാമങ്ങൾവഴി,കിഴക്കേ തൊണ്ടിതുറമുഖംവരേയും പാലക്കാട് കൊടു മ്പാലൂർ(ചിലപ്പതികാരത്തിലെ കൊടുമ്പൈ) മണിഗ്രാമം,നഗരത്താർ ഇവരുമായും സ്ഥിരമായി ഗതാഗതബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പതികാരം എഡി രണ്ടാംനൂറ്റാ ണ്ടിലാണ്.അതായത് 1200 കൊല്ലം ഒരേ പാതയിലൂടെ രു ജനത സഞ്ചരിക്കയും ആശയവിനിമയവും കച്ചവടവും നടത്തുകയും ചെയ്തു. കന്നടഐഹോളിൽനിന്ന് ചിര്റൂർ,പാലാർതാഴ്വരവഴി, തെക്കോട്ട് ആദിവാസികളായ കുറുംബർ ഉപയോ ഗിച്ചിരുന്നു. ഇതേ പഴയ നാടോടിവർഗ്ഗക്കാരുടെ പാതയാണ് സാർത്ഥവാഹക സംഘങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കൃഷ്ണ മൂന്നാമന്റെ രാഷ്ട്രകൂടസൈന്യവും പ ത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇതേ വഴി ഉപയോഗിച്ചു. കാവേരിക്കുവടക്കുള്ള ദേശങ്ങൾ പിടി ച്ചടക്കാൻ സൈന്യങ്ങള് മാർച്ച് ചെയ്ത വഴിയും ഇതുതന്നെ. (പുഗളിയൂർ, അരക്ക ല്ലൂ ർ,തിരുച്ചിറപ്പള്ളി,ശിത്തണവാസൽ തമിഴ് ബ്രാഹ്മിലിഖിതങ്ങൾ). പാലാർകൊ ങ്ങു ദേശത്ത് അഞ്ഞൂറ്റവർലിഖിതങ്ങള് 11ആം നൂറ്റാണ്ടുമുതലേ ഉള്ളൂ. കൊടുമ്പാലൂ രിലെ ഇരുക്കുവേൾ(വേളിര്) ചോളരുടെ ശാഖയുമായി (ആദ്യകാലശാഖ, മദ്ധ്യകാ

ലശാഖ)വിവാഹബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു എന്നതും ചോളരും പുതുക്കോട്ട അഞ്ഞൂറ്റവരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും ലിഖിതങ്ങൾവഴി വായിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചോളരും അഞ്ഞൂറ്റവരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഏറെ തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ്.(ചേരചോളബന്ധവും 18 വേളിർമാരുടെ ബന്ധവും വന്ദേരിയുടേയും ആദ്യ കാലകേരളത്തിന്റേയും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം).985ൽ രാജരാജചോളന്റെ കാലത്ത് കാവേരിയുടെ വടക്ക് 18,തെക്ക് 18 എന്ന് 36 പട്ടണങ്ങള് വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിന് ദാനം ചെയ്ത രേഖകളുണ്ട്. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ അയ്യപ്പൊഴില് കാട്ടൂർബസിനിക്കൊണ്ടശിരാവല്ലി (ചിങ്കൽപേട്ട്,ചിറ്റൂർജില്ലകളില്) എറിവീരപട്ടണങ്ങളായിത്തീർന്നു. ജയംകൊണ്ടചോളമണ്ഡലമെന്ന തൊണ്ടൈമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രത്യേകകേന്ദ്രങ്ങളായി. ശ്രീലങ്ക ചോളർ പിടിച്ചടക്കിയ ഉടനെ പൊളൊന്നുരുവയിൽ അഞ്ഞൂറ്റവര് സജീവമായി. മദ്ധ്യചോളകാലത്ത് തൊണ്ടൈമണ്ഡലം, കൊംഗു, പാണ്ടി,അംബാസമുദ്രം,തിരുവാലീശ്വരം എറിവീരപട്ടണം എന്നിവയിൽനിന്ന് തെക്കൻകേരളത്തിലേക്കുള്ള ആരംബൊലിചുരം(ആരുവാമൊഴിച്ചുരം താമ്രപർണ്ണിയിലെ പാണ്ഡ്യരുടെ കയ്യിലായിരുന്നു. പന്തളരാജാവ് പാണ്ഡ്യവംശമാണ്)എന്ന ഗതാഗതമാർഗ്ഗം ചോളരുടേതായിതീർന്നിരുന്നു. പാണ്ഡ്യവംശത്തിലെ പന്തളം(അയ്യപ്പവംശം)അന്നേക്ക് ചോളന്റെ സാമന്തനായിരുന്നു.ശക്തനായ രാജാവിനെ അഞ്ഞൂറ്റവരുടെ സംഘം സേവിക്കുന്നു എന്ന് ഈ ചരിത്രരേഖകളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. (ഇന്നും അങ്ങനെയല്ലേ. ശക്തമായഭരണകൂടത്തെ വ്യാപാരികൾ എപ്പോഴും സഹായിക്കുന്നു.തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നേടിയെടുക്കാൻ ശക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയപിൻബലം ഉണ്ടാവണമെന്ന ആഗ്രഹമാണത്) പാണ്ഡ്യന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്ന് ചോളന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായതോടെ, ഗതാഗതമാർഗ്ഗത്തിൽമാത്രമല്ല,താമ്രപർണ്ണിയിലെ കൃഷിനിലങ്ങളിലും കൂടി എറിവീരപ്പട്ടണങ്ങളുടെ എണ്ണം ഏറിവന്നു. അഞ്ഞൂറ്റവരെന്ന പേരെടുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ സംഘങ്ങൾ ചിറ്റിരുമേലി,പാടിനെൻവിഷയങ്ങള്,പാടികൾ മുതലായ പേരുകളിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. 11- 12 നൂറ്റആണ്ടുകളില് ഈ പഴയ പേരുകൾവീണ്ടും പ്രചാരത്തിലായി. പാടി അഥവാ പാണിനെൻവിഷയങ്ങൾ പാടുന്നവർ(പാണ), കാലിമേക്കുന്നവർ,കൃഷിക്കാർ,കച്ചവടസംഘക്കാര് എന്നിവരുടെയാണ്. ചിറ്റിരമേലി ഉഴവർ(കലപ്പ ഉപയോഗിക്കുന്നവര്)ചേർന്ന് വലിയ കർഷകസംഘങ്ങളുടെ (18 വിഷയം ചേർന്നത്)ഒരു മഹാസംഘമാണ്. 18 വേളിർമാര് ചേർന്നതാണ് ഒരു ചിറ്റരശ്. (ചിറ്റിരമേലി,ചിറ്റഞ്ഞൂർ)ചിറ്റിരമേലി പെരിയനാട് ലിഖിതം ഇത്തരമൊരു സംഘത്തിന്റെ മഹാസംഗമത്തിന്റെ രേഖയാണ്. അനേകം ചിറ്റഞ്ഞൂരുകൾ (ചിറ്റൂരുകള്)ചേർന്ന് ഒരു അഞ്ഞൂർ(ഊർ)ഉണ്ടാവുന്നു.(തമിഴകത്തെ ഇത്തരം

ഊരുകളിലൊന്നാണ് ബാബിലോണിലെ Ur ൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.) അഞ്ഞൂരിന്റെ തലവൻ ഒരു രാജവല്ലഭനാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദേശിവല്ലഭനാണ്. കർണ്ണാടകത്തിലെ ഒക്കാലുവും ഇത്തരമൊരുസംഘമാണ്. കേരളത്തിലെ ചാത്തിരർസംഘം(ശാസ്ത്രിരർ അഥവാ ശാസ്താസംഘം),കർണ്ണാടകത്തിലെ മേലിശാസിരവാരു, ആന്ധ്രയിലെ മേദിക്കുറ് എന്നെല്ലാം വിളിക്കും. മേദിക്കുറിനെ മിദിയന്മാരെന്നും സഭ കൂടുന്ന സംഘത്തെ സാഭേയരെന്നും യഹൂദ,അറേബിയൻജനത വിളിച്ചത് ഇന്ത്യയിലെ ഹരപ്പമെഹ്ർഗാർഹ് കാലത്തെ കച്ചവടക്കാരുമായുള്ള സമ്പർക്കം കാണിക്കുന്നു.ചീലൈചെട്ടിമാരുടെ മാനാട്(സഭ)കാഞ്ചീപുരത്ത് നടന്നിരുന്നു. ഓരോ ക്ഷേത്രത്തോടും ചേർന്ന് ചീലൈച്ചെട്ടി,കൈൽക്കോല,ശാലീയഗിൽട്ടുകളും ,വെള്ളാള,ബ്രാഹ്മണ,നൊടിയ,കമ്മാള,അനുലോമരഥകാര,പുഞ്ചകൾ കാപ്പതമ്പുരാന്മാരോട്ടു ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഇത്തരം അനേകം കുലസംഘങ്ങളുടെ ഒരു കോൺഫെഡറേറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് ആയി റിപ്പബ്ലിക് മോഡലിലുള്ള ഭരണസംവിധാനമായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ രാജഭരണം. ഈ സംവിധാനത്തിലേക്ക് വിദേശസംഘങ്ങളെ ചില നിയന്ത്രണങ്ങളോട്ടുകൂടിയാണ് പ്രവേശിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഈ നിയന്ത്രണം കേരളം എടുത്തുകളഞ്ഞതാണ് ചോളന്മാര് ഇങ്ങോട്ടുള്ള ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം കയ്യടക്കാനും അടച്ചുകളയാനും കാപ്പതമ്പുരാന്മാരായ വല്ലഭവംശത്തെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കാനും കാരണമായത്. 18 അഗ്രഹാരം,18 വേളിർസംഘം,32 വേളാപുരം,64 കടികൈ(ഘടിക)താവളം എന്നിങ്ങനെ സാർത്ഥവാഹകസംഘങ്ങളുടെ പ്രധാനയാത്രോത്സവസ്ഥാനങ്ങലായി തമിഴ്നാടിലേയും ആന്ധ്രയിലേയും ലിഖിതങ്ങൾ പറയുന്നു. ഇവയിൽ,വഞ്ചിമാനഗരവും കരൂരും, കൊടുമ്പാലൂരും കുലശേഖരപട്ടിണവും അളകൈമാനഗരവും നാർത്താമലൈയും തൊണ്ടിയും പിരാൻമലയും കടലോരത്തെ തിരുപ്പൂലൈവനവും(പുലിക്കാട്)കോർക്കൈയും കായലും താമ്രപർണ്ണിയും കോവളവും സദ്രസ്സും ടാകിബാറും പെടുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വാണിജ്യസംഘങ്ങളുടെ സമയം(ഓർഗനൈസേഷൻ) കർണ്ണാടകത്തില് പട്ടണസ്വാമി എന്നറിയപ്പെട്ടു. തമിഴ്നാട്ടിൽ അതില്ല(ഗിൽഡ് മാത്രം). കേരളത്തിലും കർണ്ണാടകത്തിലും അവരുടെ കൂടൽനഗരങ്ങളുണ്ട്. ചോളർക്ക് മലൈമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന്(കേരളം)കുതിരച്ചെട്ടിമാർ നല്ല കുതിരകളെ കൊടുത്തിരുന്നു. (9 – 13 നൂറ്റാണ്ടുവരെ)വാണിജ്യക്കാരുടെ എല്ലാ സംഘടനകളും ദേശപ്രമുഖരും രാജപ്രമുഖരുമായ വല്ലഭരും ചേർന്നാണ് വാണീയനഗരം (പാടിനെൻവിഷയം, വാണിയൻകുളം നാട്ടുകൾആന്ധ്രയിലെ തെലിക്കി,) എന്ന വലിയ ചന്തകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. കച്ചവടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന രാജപ്രമുഖർക്ക് ചക്രവർത്തിബിരുദം കോയമ്പത്തൂരിലെ പേരൂർമുട്ടം ലിഖിതത്തില് (13-14 നൂറ്റാ

ണ്ട്) കാണാം. രത്നഗിരി ശീവായം, തിരുച്ചിറപ്പള്ളി തിരുവാൾപൊക്കി, പിര ണ്മലൈലിഖിതം സമയചക്രവർത്തി എന്നു വിളിക്കുന്നു. രാജവല്ലഭൻ,വാൾനമ്പി മുതലായ അയിനിക്കുറ്റുനമ്പിടിവംശബിരുദങ്ങൾ കേരളമൂഷകവംശചരിത്രത്തി ൽകാണുക. 13ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ചോളന്മാരുടെ പതനത്തോടെ തമിഴ്നാട്ടില് ഇവരിലെ പ്രാദേശികനേതാക്കന്മാരായ വീരദലം ,ശൂരദലം പ്രബലമായി. കേര ളത്തിൽ സാമൂതിരിമാരും പ്രബലമായി.

ഒരു കുലസംഘത്തിൽ ആരൊക്കെയുണ്ട്:-

1. ചക്രവർത്തി.
2. അനേകം സാമന്തരാജാക്കന്മാര്.
3. ശ്രേഷ്ഠി ,സാർത്ഥവാഹകരുടെ മജ്ജിമകൾ. കച്ചവടം,പണം കടം കൊടുക്ക ൽ,സഞ്ചാരം,കാലം(സമയം)അറിയിക്കുന്ന വിദ്യ,പശുപാലനം , കൃഷി, കുതിര, ആന,ഒട്ടകം,ഋഷഭം ഇവയുടെ കൈമാറ്റം. ഇതെല്ലാം ജോലികള്.
4. വിമദ്ധ്യം(വിമജ്ജിക) നിലമുഴുന്നവർ,ജലമാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നവർ,കരിമ്പുകൃഷിക്കാർ,ശുക്കും കട്ടിയുമുണ്ടാക്കുന്നവർ
5. അഹമകൾ.തട്ടാൻ,കുശവൻ,കരുവാൻ,മണ്ണാൻ,വെളുത്തേടൻ,ശില്പ,കർമ്മ കാരസമുദായം.

ഓരോരോ ചിറ്റൂരും ഇവരെല്ലാവരുമൊത്തുചേരുന്ന ചിത്രകൂടങ്ങളാണ്. (ചിത്തി രൈക്കൂടൽ)പേജ് 347 Trade In early India .സാംയാത്രികരെന്നും പോതവാണിക രെന്നും കടലിലെ സഞ്ചാരികളേയും വാണിജ്യക്കാരേയും വിളിച്ചിരുന്നു. എ.കെ. മജുംദാർ ഗുജറാത്തിലെ ചാലൂക്യരുടെ ചരിത്രത്തില് ജഗദു എന്ന രാജകുമാരന് ഹോർമുസ്സിൽ(പേർഷ്യ)വാണിജ്യത്തിന് ഇന്ത്യക്കാരായ ഏജന്റുമാരാണ് ഉണ്ടാ യിരുന്നതെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ശബരിമലകേന്ദ്രമാക്കിയ പുളിന്ദവംശം ദന്തവാണി ജ്യത്തിൽ(ആനക്കൊമ്പ്)വലിയൊരു ഘടകമായിരുന്നു. പുളിന്ദരും വനവാസികളു മായി സാർത്ഥവാഹകസംഘം വസ്തുക്കൈമാറ്റം നടത്തുന്നതിന് ഒരു ആചാരമു ണ്ടായിരുന്നു. ബൃഹദ്കഥാലോകസംഗ്രഹത്തിൽ ഇത് വിവരിക്കുന്നു. ഇടുങ്ങിയ മലയിടുക്കുകളിൽ തീയിടുന്നു.അത് ഒരു സിഗ്നലാണ്.ഇതുണ്ട കിരാതന്മാർ കുങ്കു മം,കരിമ്പ്,അരി ,തേൻ,എണ്ണ,ആനക്കൊമ്പ് മുതലായി അവരവരുടെ വിഭവവുമാ യി എത്തുന്നു. ശബരിമലയിലെ കാണിക്കാരും മറ്റ് ആദിവാസികളും തീയിടുന്നത് ഇതിന്റെ ഓർമ്മപുതുക്കലാണ്.സമയക്കണക്കിൽ മകരനക്ഷത്രം ഉദിക്കുന്ന ദിനം, പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ അയ്യാവോള് പ്രതിനിധി അവർക്ക് സ്വർണ്ണനാണ്യങ്ങളും

മറ്റുസമ്മാനങ്ങളും കൊടുക്കും. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപരമായി ഈ നക്ഷത്രം ഉദിക്കുന്ന ദിനം നോക്കിയാണ് മലയിൽ തീയിടുക. ഈ ആണ്ടുകണക്കും അഗസ്ത്യോദയവും ആദിവാസികൾക്കുപോലും അറിയാമായിരുന്നു.

അനേകം ഭാഷകൾ,ശാസ്ത്രങ്ങൾ,കലകള്, വഴികള്,നാണയവിജ്ഞാനീയം, തൂക്കവും അളവും കപ്പലോട്ടം,ജ്യോതിഷജ്ഞാനം,വൈദ്യം,പ്രപഞ്ചവിജ്ഞാനീയം-എല്ലാം അറിയുന്ന വിദ്വാനാണ് വൈശ്യന്.ലോഹവിദ്യ,ആൽക്കെമി, ഗണിതം, നിയമങ്ങൾ,ലേഖപദ്ധതി,ഗതാഗതം,വാർത്ത,വാഹനങ്ങൾ എല്ലാം അവരുടേതാണ്. വലിയ വിദ്യാമഠങ്ങളും അവയിലെ ഗ്രന്ഥപ്പുരകളും അവയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ആചാര്യന്മാരും ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളും ഇവരിൽനിന്ന് ബ്രഹ്മദേയം സ്വീകരിക്കുന്നു. രാജാവിന് പത്മനിധിയും ശംഖനിധിയും ഇവരാണ് കൊടുക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രനടത്തിപ്പിനു വേണ്ട പണം സമാഹരിക്കുന്നതും ഇവരുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ്.ഇവരുടെ നേതാവായി രാജവല്ലഭനായി ഒരു രാജകുമാരനും ഉണ്ടാവും. വണിക്കുകളുടെ ഇത്തരം കോർപ്പറേറ്റ് ബോഡികള് പൂഗ,ശ്രേണി,വ്രാത,വ്രാത്യ,നൈഗമ, സംഘ, സംഘാത,സമൂഹ,സമുദായ,മണ്ഡല,ഗണ,സാർത്ഥവാഹകനാമങ്ങളില് അറിയപ്പെട്ടു. ശ്രേണിയിൽ ഒരേ തൊഴിലിലേർപ്പെട്ട അനേകം വർണ്ണങ്ങളുണ്ടാവും. പൂഗത്തിൽ പലതൊഴിലുചെയ്യുന്ന പലവർണ്ണക്കാര്ഒരേ ഗ്രാമത്തില് താമസിക്കുന്നു. ശരീരംകൊണ്ട്(മാന്വൽ ലേബർ)പണിചെയ്യുന്ന പലതരം തൊഴിൽക്കാരെ വ്രാതമെന്നു പറയും. സാർത്ഥവാഹകസംഘത്തിലും നൈഗമത്തിലും ഇവരെല്ലാവരും പെടും. ഇവരൊന്നിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ് ദിഗ്വിജയമെന്നറിയുന്നത്. രാജസൂയത്തിനുമുമ്പ് ധനസമ്പാദനത്തിനായി യുവരാജാക്കന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാർത്ഥവാഹകസംഘങ്ങളും ചതുരംഗപ്പടയും ഗായകനൃത്തസംഘവും ദിഗ്വിജയം ചെയ്യുന്നു.ഇത് യുദ്ധത്തിലുപരി ഒരു ശക്തിപ്രകടനവും ഐശ്വര്യപ്രകടനവും സുഹൃദ്സമ്പാദനവും എല്ലാവരേയും രാജസൂയത്തിനു ക്ഷണിക്കലും ഒക്കെച്ചേർന്ന ഒരു യാത്രയാണ്. ചുരുക്കം രാജാക്കന്മാരേ യുദ്ധത്തിനു മുതിരാറുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ആളപായം കുറവായിരുന്നു.അഥവാ യുദ്ധം വേണ്ടിവന്നാല്,(ഹിംസ പാപമാകയാൽ,ഓരോ വധത്തിനും(കേരളത്തിലെ രേഖകളില് ഇതിന് മാനുഷം മുറിച്ചതിന് എന്നു കാണാം) രാജാവ് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണം. പ്രായശ്ചിത്തം ദാനം, ധർമ്മം,മരിച്ച(കൊന്ന)വ്യക്തിയുടെ കുടുംബത്തിലെ പുരുഷനെ(പുത്രനെ)രാജാവാക്കി വാഴിക്കല്,പുത്രിയെ വിവാഹം കഴിച്ച് ബന്ധുത്വം സ്ഥാപിച്ച് അവരുടെ വംശവൃദ്ധി വരുത്തലെന്നിവയെല്ലാമാണ്. ക്ഷേത്രനിർമ്മിതിയാണ് മറ്റൊരു പ്രായശ്ചിത്തകർമ്മം.

ഊരും മംഗലവും

ബ്രഹ്മദേയമോ ബ്രഹ്മക്ഷത്രസഭാഭരണമോ ഇല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങൾ ഊരെന്നും , ഇവയുളള പ്രദേശങ്ങൾ മംഗലങ്ങളെന്നും പേരുവഹിച്ചിരുന്നു. നൊബോരു കരാഷിമ(ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിപ്രസ് 2001)തെക്കേഇന്ത്യന്ചരിത്രത്തേയും സമൂഹത്തേയും കുറിച്ച പഠനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യാദ്ധ്യായത്തിൽ ഇത്തരം രണ്ടുപ്രദേശങ്ങളുടെ ഭരണത്തെ ലിഖിതങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ(9-10 നൂറ്റാണ്ട് ചോളഭരണകാലം)താരതമ്യപഠനം ചെയ്യുന്നു.ഈശാനമംഗലവും അല്ലൂരുമാണ് ഇപ്രകാരം പഠനവിധേയമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു സമൂഹത്തിൽ സഭ,പരുദ,ഊർ എന്ന് മൂന്ന് ഭരണസംവിധാനനിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ട്. സഭയാണ് അനേകം വലുതും ചെറുതുമായ കമ്മിറ്റികളിലൂടെ സമൂഹത്തെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പുറമേനിന്നുവരുന്ന ഒരാള് ഈ ഘടകത്തെ മാത്രമേ പരിചയപ്പെടുന്നുള്ളു. കാണുന്നുമുള്ളു. സഭയെയാണ് പുറംനാട്ടുകാർ ബ്രാഹ്മണരാണ് രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. പരുദയോ ഊരോ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്നവരറിയുന്നില്ല. പരുദൈ(പരുടൈ)ക്ഷേത്രഭരണത്തിനുള്ള സംവിധാനമാണ്. ഊരാണ് യഥാർത്ഥജനത. അവരാണ് പരുടയേയും സഭയേയും നിയമിക്കുന്നതും നിയന്ത്രിക്കുന്നതും. കാർഷികവ്യവസായമേഖലകളിലേക്കു വേണ്ട വസ്തുക്കൾ ശേഖരിക്കുന്നതും അതിലൊരു വിഹിതം ക്ഷേത്രത്തിനും സഭക്കും അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനുമായി നല്കുന്നതും അവരാണ്.

അല്ലൂരിൽ 11 ഖണ്ഡം ഭൂമിയില് 7ഖണ്ഡം ഊരാർക്ക്(നാട്ടുകാർക്ക്),2 ഖണ്ഡം ക്ഷേത്രനടത്തിപ്പിനായി തലവാച്ചാന്റാർക്ക്, ഒരു ഖണ്ഡം പൂജാരിക്ക്(തലൈവാക്കോയിലാർക്ക്)ഒരു ഖണ്ഡം ജലസംഭരണി,തോട് മുതലായവ വഴി ജലസേചനത്തിന് . 11ൽ 7 ഖണ്ഡം നാട്ടുകാരുടേതാണ്.ഈശാനമംഗലത്ത് 23 ഖണ്ഡം ഭൂമിയില് 3 ഖണ്ഡം സഭയുടെ നടത്തിപ്പിന്,4 ഖണ്ഡം പരുടയുടെ നടത്തിപ്പിന്, ഒരുഖണ്ഡം കീഴവരാർക്ക്(ഗ്രാമമുഖ്യർക്കും കുടുംബത്തലവരായ വൃദ്ധന്മാർക്കും)2 ഖണ്ഡം സമൂഹം കൂട്ടമായി നടത്തുന്ന പൊതുസ്വത്ത്, 13 ഖണ്ഡം സ്വകാര്യവ്യക്തിക ൾക്ക്. ഇവിടെ പകുതിയിലധികം(23ൽ 13)സ്വകാര്യവ്യക്തികൾക്കാണ്.23ൽ 10 ഭരണനടത്തിപ്പിനും വൃദ്ധന്മാർക്കും സമൂഹത്തിനു പൊതുവേയുമാണ്.രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങളുടെ അതിർത്തിദേശങ്ങള് ആർക്ക്,എന്തിന് ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അല്ലൂരിൽ 44 അതിർത്തിപ്രദേശങ്ങളെ രണ്ടുപ്രധാനഇനമായി തിരിക്കുന്നു. 1. ചിരുക്കളംചേരി ചന്തിരമംഗലത്തുനീർനിലം അരുമാ 23 ഖണ്ഡം. സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുആവശ്യത്തിന്. 2. 8 ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കും 13 വ്യക്തികൾക്കും.

21 ഖണ്ഡം

കിഴക്ക് ഐലിൻചിക്കൈവിളൈ (കൃഷിനിലം).പടിഞ്ഞാറ് കണിയാർചേയ് (ജ്യോതിഷിപുത്ര),തെക്ക് നഗരത്താർതോട്ടച്ചുവര് (നഗരത്തിലെ സാർത്ഥവാഹകകച്ചവടസംഘക്കാരുടെ തോട്ടത്തിന്റെ മതിൽ)ചങ്കരന് പാടിയാർ തോട്ടത്തു മതിൽ,പുളിയൻപറമ്പുരാമന് വഡവൈ,ചിരിയാൻ കുണമന്തരിന് വടവൈ, അല്ലൂർ നാട്ടിയത്താർകൾ(നൃത്തക്കാർ)നിലം. പടിഞ്ഞാറ് കണിയാർചേയ്ക്കുപുറ മേരണ്ടു നൃത്തക്കാരുടെ നിലം(എട്ടൻകണ്ടനും ചിങ്കനീലനും നാട്ടിയത്താർനിലം)ഏട്ടനിലം(എട്ടൻകണ്ടന്റെ അച്ഛൻ) ചിരിയൻ പുല്ലന് അമ്പലച്ചേയ്യിലം ചാത്തൻവയക്കൽനിലം അല്ലൂര് എട്ടികള് നിലം (എട്ടികൾ ക്ഷേത്രഗായകര് അഥവാ ഉവച്ചരെന്ന് കാണുന്നു) എന്നിവയുണ്ട്. വടക്ക് അല്ലൂരിലെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ നാന്റുറ്റവര് തേരി ചേയ്. അല്ലൂരിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന നാന്റുറ്റവർഎന്ന സംഘത്തിന്റെ മുഖ്യൻ(കേന്ദ്രസ്ഥാനീയൻ)വടക്കുഭാഗത്തെ അതിർത്തിദേശം പാലിക്കുന്നു.44 ഖണ്ഡത്തിലെ 6.9 മാത്രം സ്വകാര്യവ്യക്തികൾക്ക്. മറ്റെല്ലാം ഗ്രാമക്ഷേത്രം,സഭ,ശ്രേണി മുതലായവയുടെ നടത്തിപ്പിനാണ്.ഇതെല്ലാം നോക്കി നടത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുള്ള ഗവർമ്മെണ്ടുശമ്പളമാണ് ഇവിടെ സ്വകാര്യഭൂമി. അല്ലാതെ അവരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്തല്ല. വിദേശഭരണംവരുംവരേയും ഇന്ത്യയിലെ ഭൂമി പൊതുസ്വത്തായിരുന്നു. രാഷ്ട്രനടത്തിപ്പിനുള്ളതായിരുന്നു. ബ്രഹ്മക്ഷത്രവൈശ്യശൂദ്രരുൾപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും ഊരാരും വെവ്വേറെയായിരുന്നില്ല. ഭിന്നിച്ചിരുന്നില്ല. രാജാവിനുപോലും ജോലിക്കുള്ള ശമ്പളമായാണ് ഭൂമിയിലെ വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കപ്പെട്ടുന്നത്.

ഈശാനമംഗലത്ത് വടക്ക് കരികാലക്കരൈ,പടിഞ്ഞാറ് പരുടൈ.കിഴക്ക് ദേവദാനം. ഈശാനമുഗലത്തുണ്ടാക്കിയ നെല്ലു മുഴുവനും സ്വാമിഭോഗം (ഈശ്വരന്റേത്)ആണ്.സ്വകാര്യവ്യക്തികളുടേതല്ല. ഭൂമി സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് (ഇറൈക്കാവലാക,ഇറൈക്കാട്ട്)അതിൽനിന്ന് നിശ്ചിതഭാഗം ശമ്പളമായി രാജാവിന് കൊടുക്കുന്നു. തിരുച്ചിറപ്പള്ളിയിൽ ആദ്യകാലചോളഭരണത്തില് ഇറൈ നികുതിയാണ് .(ഇറൈ അഥവാ തീറ്റക്കുള്ളത്)ഇതു ശേഖരിച്ചിരുന്ന കൊട്ടുംബാളൂരിലെ മുഖ്യന് ചില പ്രത്യേക ഇറൈയിളവുകളും പൂർവ്വകാലസേവനത്തിനായി (പെൻഷൻവക)മദ്ധ്യകാലചോളഭരണത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഊരേ ഉള്ളതുകൊണ്ട് –നാട്ടുകാർതന്നെ കൃഷിചെയ്ത് അത് ക്ഷേത്രത്തിന് വഴിപാടായി സമർപ്പിക്കയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അതിൽനിന്നുതന്നെയാണ് നാട്ടുകാർക്കും രാജാവിനും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഓരോരോ നിശ്ചിതഷെയര് ക്ഷേത്ര

സഭ നിശ്ചയിച്ച് കൊട്ടത്തിരുന്നത്. ഇരൈക്കാവൽ,ഇരൈക്കാട്ട്,ഇരൈയിളി മുതലായ പദങ്ങൾ ലിഖിതങ്ങളിലുണ്ട്. കുടിനീക്കം അഥവാ കുടിയൊഴിപ്പിക്കലെന്ന ഒന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്രിക്കോയിപ്പട്ടുദൈയാർകളേ ഉളുതുകൊണ്ട്- ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ പരുദയാർതന്നെ ഉഴുതുകൊണ്ട്.(കോവിലിലെ പരശുടയാർ എന്നല്ല പരിഷകളെല്ലാം എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ അർത്ഥമാവണം കേരള ത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നത്)പട്ടുദൈ അഥവാ പരുദൈ കോവിലിലെ പൂജാരികളും തന്ത്രിമാരും നർത്തകീവൃന്ദവും നൃത്തവാദ്യക്കാരും എല്ലാമാണ്.അവരെല്ലാവരും ഉഴവാനും കൃഷിചെയ്യാനും കൂടിയിരുന്നു.നാട്ടുകാരിൽ ഇവരെല്ലാവരും പെടുന്നു. ഇവരുടേതടക്കം നാട്ടുകാരുടെ മുഴുവനും കർമ്മഫലം ബ്രഹ്മദേയഭൂമിയില് (മംഗ ലത്ത്)ക്ഷേത്രത്തിനുളളതാണ്.അല്ലൂരിൽ മുഴുവൻഭൂമിയും ഊരാര് നടത്തുന്നു. അവർ നിശ്ചിതവിഹിതം ക്ഷേത്രത്തിനും രാജാവിനും കൊടുക്കുന്നു.ബാക്കി അവ രാണ് എടുക്കുന്നത്. മംഗലത്ത് ഊരാരും മറ്റ് ക്ഷേത്രഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും ചേ ർന്നു നടത്തി ക്ഷേത്രത്തിനു സമർപ്പിച്ചശേഷം ക്ഷേത്രസഭ എല്ലാവർക്കുമായി പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഈ വ്യത്യാസമാണുളളത്.അതായത് വ്യക്തികൾക്ക് നീക്കി വെച്ച ഭൂമി അവർക്ക് കൃഷിചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ , ഭൂമി എപ്പോഴും (ഊരിലും മംഗ ലത്തും)ഈശ്വരന്റെ സ്വത്തുതന്നെയാണ്. ഭരണരീതിയിൽ ചെറിയ ഒരു മാറ്റമേ യുളളൂ.

എഡി 1231- 1249 വരെയുളള ഹ്രസ്വകാലഘട്ടത്തില് ജംബുകേശ്വരക്ഷേത്രത്തിന് 7 ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഭൂമി കൈമാറുന്ന 16 ലിഖിതങ്ങളാണ് തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്ന് കിട്ടിയി രിക്കുന്നത്.

1. ഈശനായ്ക്കുറൈഗ്രാമം . 3 ലിഖിതം. കാണിഉടൈയാർ ക്ഷേത്രത്തിന്, ഊരു് ക്ഷേത്രത്തിന്, 7 പുഞ്ചനിലം ക്ഷേത്രത്തിന് ദാനം.
2. കാരിചാത്തൻകുറൈഗ്രാമം. 3 ലിഖിതം. 16 കാണിഉടൈയാർമാര് അവ രുടെ വിഹിതം ക്ഷേത്രത്തിന് . 12 വിഹിതത്തില് ഓരോ കൈമാറ്റത്തിലും 4 വിഹിതം വീതം വില്ക്കുന്നു. 3 കൈമാറ്റത്തില് ഗ്രാമം മുഴുവനും ക്ഷേത്രത്തിന് നല്കുന്നു.
3. രാജരാജക്കുറ്റൻകുടി. 39 പേരുടെ 5 ലിഖിതം. 21 വേളിനിലം കൈമാറ്റം .നേരത്തേ ഗ്രാമത്തിൽ കാണിനിലമുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടുപേരിൽനിന്ന് 39 പേർകൂടി വാങ്ങി,അത് ക്ഷേത്രത്തിന് കൊടുക്കുകയാണ്.

4. ശെമ്പിയൻകുറ്റർ.ഒരു ലിഖിതം. 33 വേലിനിലമുള്ള ഒരു ഗ്രാമം മുഴുവനും നേരത്തേ 4 ഗ്രാമക്കിഴവരും അവരുടെ 3 അനുജന്മാരും ചേർന്നു ഒരു വ്യക്തിക്ക് നല്കിയത്,അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രത്തിന് കൊടുക്കുന്നു.
5. ശെമ്പിയനല്ലൂർ. 4 വർഷംമുമ്പ് പണയപ്പെടുത്തിയ 14 വേളിനിലം രാജരാജപെരുവിലയിൽ രാജാവിൽനിന്ന് പിതൃക്കൾക്ക്,പിതൃസ്വത്തായി ലഭിച്ചത് ഒരു വ്യക്തി ക്ഷേത്രത്തിന് കൈമാറുന്നു.
6. തത്തനല്ലൂർ.ശെമ്പിയനല്ലൂർ ദാനം ചെയ്ത അതേ വ്യക്തി പണയപ്പെടുത്തിയ പിതൃസ്വത്തിലെ 3 വേളിനിലം ക്ഷേത്രത്തിന് കൊടുക്കുന്നു.
7. തണ്ടൻഗുറൈ. 2 പുഞ്ചനിലവും അമ്മയുടെ സ്വത്തായ 7 വേളിനിലവും അതേ വ്യക്തി ക്ഷേത്രത്തിന് ദാനം ചെയ്യുന്നു.

കാണിനിലം,കീളമൈ,കിളവൻ(വൃദ്ധനായ ഉടമ)എന്നുടയ മുതലായ പദങ്ങളും, ശെമ്പിയൻകുറ്റർ,ശെമ്പിയനല്ലൂർ,തത്തനല്ലൂർ,തണ്ടൻഗുറൈഗ്രാമങ്ങളില് ഒരേ വ്യക്തിയുടെ അവകാശവും ഇവിടെ കാണാം. അതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്ന ജന്മിത്വവും ജന്മാവകാശവും രാജരാജ,രാജേന്ദ്രചോളകാലത്ത് ഉണ്ടാവാനാരംഭിച്ചതായും അവരുടെ കാലശേഷം അതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനായി എല്ലാം (സർവ്വസ്വ) ക്ഷേത്രത്തിനു ദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതായും ഇവിടെ കാണാം.വൻകിട ഭൂവുടമകളെക്കൊണ്ട് എല്ലാം ദേവദാനമായി പ്രഖ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. വ്യക്തിഗതഉടമസ്ഥാവകാശമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് ഒരു തിരിച്ചുപോക്കിനാണിത്. രാഷ്ട്രത്തിന് ഈശ്വരനാമത്തിലുള്ള സ്വത്തുമാത്രമാണ് ഉള്ളത്. അതാണ് അഭികാമ്യമായ വ്യവസ്ഥ എന്ന് അറിവുള്ളതുകൊണ്ടാവണമല്ലോ ഈ നയം. 77 പേരാണ് ഇങ്ങനെ ക്ഷേത്രത്തിന് സ്ഥലം ദാനം ചെയ്യുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതിലെ 55 പേര് ഉടൈയാന്മാരാണ്.47 പേർക്ക് ഗ്രാമനാമവും കൂടി ചേർത്താണ് ഉടൈയാനെന്ന നാമം .ഉദാഹരണത്തിന് തണ്ടൻഗുറൈ ഉടൈയാ ൻ. 19 പേര് അരയന്മാരാണ്. (അരയൻ,അടരയൻ,പേരരയൻ, നിഴൈയുടൈച്ചോളപ്പേരരയൻ മുതലായ പദങ്ങൾ). 11 വേളാന്മാർ(ഇവരിൽ 3 പേര് മൂവേന്തവേളാന്മാരാണ്) 6 പേർ ആള്വാൻ(നാടാൾവാനെന്നും കാണുന്നു).34 പേർക്ക് അരയൻ(അരച)വേളാൻ,ആള്വാൻ ബിരുദമുണ്ട്. അരയ,ആൾവാൻ,ഉടയാ ൻ, കിളാവൻ(മുഖ്യ),വേളാൻ ബിരുദങ്ങള് പരസ്പരം overlap ചെയ്യാവുന്നവയാണ്. ഒരാള്ക്കുതന്നെ ഈ ബിരുദങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തുകാണുന്നുണ്ട്. 100 പേര് സാക്ഷികളുണ്ട്. അവർക്കുമുണ്ട് ഇതേ ബിരുദങ്ങൾ.

നമ്പ്ര് 493 RJ 3 ലിഖിതം ഉട്ടത്തൂര് ശിവക്ഷേത്രലിഖിതമാണ്. പിരമാത രായ മുത്തരയൻ ഒരു നഞ്ച, അരവേലി പുഞ്ചയുള്ള കാണിനിലം തന്റെ ചുരുട്ടിമാൻ(അടിയാൻ,സാമന്തൻ)ചോരൻ കൊണ്ടൻആന ഇലങ്കേശ്വരദേവന് (നീർക്കുളത്ത് കാണിയുള്ള)കൊടുക്കുന്നതാണത്. നമ്പ്ര് 493 RJ 3 മല്ലന് ചീയന് ആന പിരമാതരായമുത്തരയന് ഉറ്റ്ടൂർനാട്ടുടൈയാന് കാണി (നഞ്ച ഇരുപതിൽരണ്ട്, വേളി)നിലം അകമ്പടിയാൻ നായന് ചോരന് ആന ഇരുങ്കോലന് ചുരുട്ടിമാന് നേർക്കുളത്ത് കൊടുക്കുന്നത്. നമ്പ്ര് 501 RJ 3 ഇവര് തമ്മിലുള്ള വടപാടാവൂരിലെ നഞ്ച,പുഞ്ച,വേളി,തോട്ടം ദാനമാണ്. നമ്പ്ര് 388 ഉയ്യക്കൊണ്ട തിരുമലക്ഷേത്രലിഖിതം (കാവേരിയുടെ തെക്കേ കര)കൊങ്ങുക്കൊണ്ട ചോളപുരത്തെ(ഗംഗൈകൊണ്ട)രാജശാസനത്താല് കുലോത്തുംഗചോളവിജയപാലനെന്ന ഗ്രാമക്കിളവൻ(രാജവംശജനായ വ്യാപാരി)ഒരുനാടിനെ നഗരമാക്കി നാനാദേശീയരായ വ്യാപാരികൾക്ക് അവിടെ കാണിഅവകാശങ്ങളും കൊടുത്ത് കുടിയിരുത്തുന്നതാണ്.

മൂന്നുലിഖിതങ്ങൾ വന്നേരി,വലികണ്ടപുരം കേരളരാജാവിനെ സംബന്ധിച്ചതാണ്.

1. KL1 .20, 283. വലികണ്ടപുരം ലിഖിതം. ചുട്ടലൻആനചെയ്യൻ കൊങ്ങചോല വന്നാട്ടുടൈയ വന്നാട് കാണിഉടൈയാൻ ഇറൈയിളി തിരുനാമത്തുക്കാണി ഇരുപതുവേലിനിലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം കാണിനിലത്തിൽനിന്ന് 20 ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നായി ദാനം ചെയ്യുന്നു.(മദ്ധ്യചോളകാലം)
2. KL1. 29, 274. ഒമ്പതുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ കാണിയിൽനിന്ന് ഒരുഗ്രാമം വലികണ്ടപുരം ശിവക്ഷേത്രത്തിന് തനിക്ക് അനപത്യത തീർന്ന് ഒരുകുഞ്ഞുജനിച്ചതിന്റെ നന്ദിക്കായി ദാനം ചെയ്യുന്നു.
3. A. 265. നാടാൾവാന് തിരുനാമക്കാണിയായ വലികണ്ടപുരം മുഴവന് കളങ്ങളും പുരങ്ങളും അടക്കം(കളാനി,പുരാണി)ദാനം ചെയ്യുന്നു. കൊള്ളിടത്തിനു വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ഭൂമി ,തെക്കേകരയിലുള്ള ധനിക ക്ഷത്രിയർ വാങ്ങിച്ച് പടനിലമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാല് കൃഷി നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ വടക്കുഭാഗത്തെ തീരം ഇനി തെക്കുഭാഗത്തുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുകയോ വില്ക്കുകയോ അരുതെന്ന ശാസനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

.

സമൂഹത്തെ ഒന്നാക്കി നിർത്തുന്നതില് കൃഷിക്കാരായ വെള്ളാളരുടെ ചിത്രമൂല സഭകൾ(ചിത്രകൂട)ശ്രേണികളോടും രാജാക്കന്മാരോടും ബ്രാഹ്മണന്മാരോടും ചേർന്നാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഊരുകളായിരുന്നു എണ്ണത്തിലധികം. ബ്രഹ്മദേയവും വ്യക്തിഗതമായ സ്വത്തും കുറവായിരുന്നു.ഉള്ളഴ തന്നെ ഊരുകള് നിയമിച്ചവർക്ക് കിട്ടുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങളായിരുന്നു. രാഷ്ട്രത്തെ മണ്ഡലങ്ങളായും മണ്ഡലങ്ങളെ വലനാട്ടുകളായും (വളം,വളഭ)വളനാട്ടുകളെ നാട്ടുകളായും നാട്ടുകളെ ഗ്രാമങ്ങളായും ഗ്രാമങ്ങളെ ബ്രഹ്മദേയം(മംഗലം)ഊര്(അബ്രഹ്മദേയം)എന്നു രണ്ടായും തിരിച്ചിരുന്നു.ഒരു നാട്ടിൽ 2 തൊട്ടു 3 വരെ ബ്രഹ്മദേയമുണ്ടാവും. മറ്റെല്ലാം ഊരുകളാണ്. നാട്,മാനാട് (മഹാനാട്)എന്നിവ ഭരണത്തിനുവേണ്ടി കൂട്ടം ചേരുന്ന അസംബ്ലികളാണ്. കാണിഅവകാശങ്ങൾ നാട്(നാട്ടുകാർ) അംഗീകരിച്ചാലേ കിട്ടുകയുള്ളൂ. എല്ലാ ഗ്രാമത്തിലെ പ്രതിനിധികളും നാട്ടിൽ ഒത്തുകൂടുന്നു. (കൂടൽ)സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ ഇതിലും അംഗങ്ങളായിരിക്കും. തെക്കും വടക്കും ഇന്ത്യയിലെ മണ്ഡലങ്ങൾ സഭ,നാട് എന്നിവവഴി പരസ്പരം സംവദിക്കുന്നു. സഹകരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമസഭകളെ കുറിച്ച് ഇന്ത്യയുടെ ആക്ടിങ്ങ് ഗവർണ്ണര് ജനറലായിരുന്ന സര് ചാൾസ് മെറ്റ്കാഫ് പറഞ്ഞ പ്രസക്തഭാഗം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.The village committees are little Republics, having nearly everything that they want within themselves ,almost independent of any foreign relations. They seem to last where nothing else lasts. Dynasty after dynasty tumbles down. Revolution succeeds to revolution. But the village communities remain the same.(Minutes 1830) 19ആം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശാശ്വതമായ ഈ നിലനില്പിനെയാണ് മാർക്സ് തന്റെ stagnant India Theory കൊണ്ട് വികൃതമാക്കിയത്.

1.ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഭൂമി പൊതുസ്വത്താണ്

2. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായി സ്വതന്ത്രവും സ്വയംപര്യാപ്തവുമാണ് ജനത. മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കിടുന്ന ഇക്കോണമിയായിരുന്നു അവരുടേത്.

3.അതേസമയം അവരുടെ കാർഷിക,വ്യവസായഉല്പന്നങ്ങൾക്ക് ആഗോളവിപണി ഉണ്ടായിരുന്നുതാനും .

ഇത്തരമൊരു സംവിധാനത്തെ stagnant അഥവാ കെട്ടിക്കിടക്കുന്ന എന്ന് തെറ്റിവ്യാഖ്യാനിച്ച മാർക്സ്. ശാലാഭോഗങ്ങള്(കച്ചവടക്കാർ, സന്യാസിമാർ, ഭിക്ഷുക്കൾ,അന്യദേശത്തുനിന്നുവരുന്ന സഞ്ചാരികൾഇവർക്കുള്ള താമസവും ഭക്ഷണവും) പള്ളിച്ചന്തം(വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങള് അഥവാ പള്ളിക്കൂടങ്ങ ൾക്കു ള്ള വിഹിതം). എന്നിവയെല്ലാം നാട്ടുകാരുടെ സഭയാണ് നൽകിയിരുന്നത്. classless society എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ആദ്യം പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ജന തയെ stagnant എന്നു വിളിക്കുന്നതുവഴി മാർക്സ് സ്വന്തം സിദ്ധാന്തത്തെത്തന്നെ യാണ് പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. എല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിന്റേതാണെന്നു പ്രായോഗികമാ യി കാണിച്ചുതരുന്നതിനുപകരം ഭൂമിയെ തുണ്ടംതുണ്ടമാക്കി സ്വകാര്യവത്കരിക്കു ന്ന ഭൂപരിഷ്കരണനിയമമാണ് ഇതിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടായത്. പ്രൈവറ്റൈസേഷ ന്റെ ആദ്യത്തെ സ്റ്റെപ്പായ ഇത് സമ്പൂർണ്ണമായും രാജ്യത്തെ സ്വകാര്യവത്കരി ച്ചു. class/caste സിസ്റ്റം വർദ്ധിക്കാന് സ്വകാര്യസ്വത്തവകാശമാണ് കാരണ മാകുന്നത് എന്ന പ്രാഥമികതത്വം വിസ്മൃതമായിപ്പോയി. മൂവേന്തവേളൻ,ബ്രഹ്മരായ നെന്ന രണ്ടുവിധം ബിരുദങ്ങൾ ആർക്കൊക്കെയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന് താഴെക്കാണുന്ന ലിസ്റ്റിൽകാണുക. (Personal names and designations used in Tamil language , a study conducted by Institute for study of languages and cultures of Asia and Africa)ജാതിയല്ല,അവനവന്റെ ജോലിയാണ് പ്രധാനമെന്ന നിയമം ഇവിടെ കാണാം. ഉദാ:മൂവേന്തവേലരിൽ നാം സേനാപതിയെ കാണുന്നി ല്ല, ബ്രഹ്മരായരില് കാണുന്നുണ്ട്താനും.

മൂവേന്തവേലൻ		ബ്രഹ്മരായൻ
ആകെ	307	ആകെ 94
ബിരുദം		
രാജാവ്	288	83
ഉടയോൻ	118	1
കിഴാർ	12	0
കിഴവൻ	12	0
നാട്	34	0
സ്ഥാനം		

അധികാരി 78 പെരുന്തരം 3 കങ്കാണി 3 നായകം 12 കരണം 6 പുറവുവരി 37	4 2 1 4 1 0
നികുതിഉദ്യോഗം ശ്രീകാര്യം 9 തിരുവായ്ക്കേഴ്വി 3 ഓലൈ 39	 1 0 8
മറ്റുള്ളവ സേനാപതി 0 ദണ്ഡനായകം 0 വരിപൊട്ടകം 2 കൂറ് 4 മുനവെട്ടി 5 കരുമൻആരായും 12 പള്ളിത്തൊങ്കൽ 0 നഗര 13 ഊർ 4 ശിവബ്രാഹ്മണ 0	 6 1 1 0 0 0 2 0 0 1

നക്കൻഅഥവാ നഗ്നനെന്നത് (ദിഗംബര)ശിവപര്യായമായിട്ടാണ് ചോളകാലത്തും അതിനുമുമ്പും തമിഴിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് .ആദ്യചോളന്മാരുടെ കാലത്ത് വളരെ ജനസമ്മതരായിരുന്ന നഗ്നർ പില്ക്കാലചോളകാലത്ത് അസമ്മതരായത് അക്കാലത്ത് അവരുടെ അഹിംസാസിദ്ധാന്തമാണ് ഇവിടത്തെ രാഷ്ട്രഭരണവ്യവസ്ഥയെ വിദേശികൾക്ക് കൊടുത്തതെന്ന അറിവ് ചോളർക്ക് ഉദിച്ചതുകൊണ്ടാവണം. അരയൻ,ബ്രഹ്മരായൻ,പല്ലവരായൻ,വില്ലുപ്പരായൻ,ഇളങ്കോവേൽ മുതലായവർ ഭരണത്തില് പ്രധാനപങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരുടെ ഫ്യൂഡേറ്ററി ബിരുദങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നു.

1.ബ്രഹ്മ,2 ചേദി, 3 ഗംഗ,4. ഇളങ്കോവേൽ,5.ഇളാട,6 കാടവ, 7 കളപ്പാല, 8. കേരള 9 മലയകുല, 10 മാളവ, 11 മുനൈയ 12 മൂവേന്ത, 13. നലംബ ,15 പല്ലവ, 16.പാലുവേ ട്ടു, 17 പങ്കല,18 ശംഭ,19. തിപട്ടു,20 വല്ലവ,21. വാനകോ,22. വാന, 23 വയിര, 24 വില്ലവ, 25 വിലീന, 26. വില്ലൂപ്പ , 27 യാദവ, 28 നാട്ടാൾവാർ, 29 മദ്ധ്യസ്ഥ (ARBITRATORS,SECRETARY,REGISTRAR OF THE SABHA),30. കുടൈയാ ൻ, 31 ചിത്തിരമേലി(ചിറ്റിരമേലി),32 അരയ, 33 ആദി അരയ, 34. പേരരയ, 35 പേ രാദിഅരയ, 36 മുത്തരയ 37 ബ്രഹ്മമാരായൻ,38. ആചാരി ,39.ഭട്ട,40 കാവിരി , 41 നാട്ടുമൂവേന്തവേലന് മറ്റ ബിരുദങ്ങളും ഉണ്ട് (താഴെ) ഇവയെല്ലാം പ്രൊഫഷ നെ നോക്കിയാണ് ,ജാതി എന്ന (കാസ്റ്റ്)ഒന്ന് ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാ ക്കാനാണ് ഈ ലിസ്റ്റ് മുഴുവനായും എഴുതുന്നത്.

തലൈക്കോലി,കടികൈ,നിരുത്ത

പണ്ണൈക്കാരൻ,കോൻ,പണ്ഡിതർ

തച്ചൻ,തട്ടാൻ,കാമര,പീച്ചൻ

കൊല്ലൻ,കണ്ണാൻ,പിരയോഗ

നായക്കൻ,കുശവന്,പിടാരൻ

ഏനാടി,ചാക്കൈ,മംഗല,ശിവൻ

ചെട്ടി,മാണിക്കം,ശ്രീവാസ്ത

ഗണി,നാടക,തൈയ്യൻ

തൊങ്കൽ,നാവിച്ചൻ,തിഗൈ

ഉവച്ചൻ,വാദ്യ,വീണൈ,ഉത്തരമന്തിരി

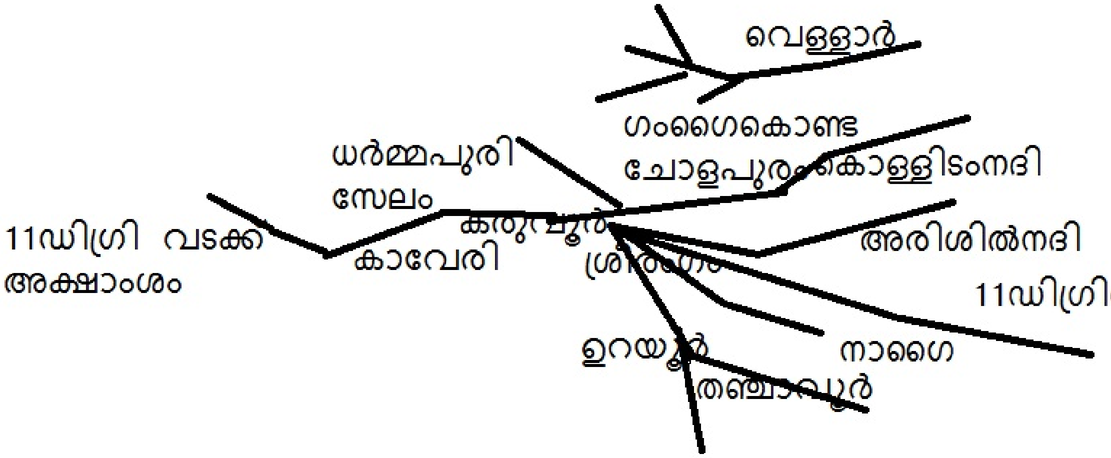

വെള്ളാർ താഴ്വരയിലൂടെ കേരളത്തിലേക്കുള്ള ഇടയരുടെ പുരാതനപാത

വടക്കൻആർക്കോട്ടുജില്ലക്കും തെക്കൻആർക്കോട്ടുജില്ലയുടെ പടിഞ്ഞാറേ പകുതി ക്കുമുള്ള മലമ്പ്രദേശങ്ങൾ,അവക്കു കിഴക്കുള്ള സമതലം(തെക്കൻആർക്കോട്ട്) ഇവിടത്തെ വെള്ളാറിന്റെ താഴ്വരയിലൂടെ കേരളത്തിലേക്ക് അല്ലൂർ,പാലക്കാട്ടു ചുരംവഴി എത്താം. വടക്കൻആർക്കോട്ടിലെ ഇടയര് ഈ വഴി എന്നും ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. കൊള്ളിടം കൊങ്ങുദേശത്തിനു തൊട്ടാണ്. കേരളത്തിൽ കല്ലേക്കുറിച്ചി,പറവൂർ സ്ഥലനാമങ്ങൾക്ക് (പലക്കൂർപാതു)പാലാറിനും ചെയ്യാറിനു മിടയിൽ ബ്രഹ്മദേശം,വെല്ലൂർ ഇവയുടെ തെക്ക് പടവീടിനടുത്ത് കളവൈപ്പാറു (കേരളത്തിലെ കവളപ്പാറ)മുതലായ ഒരേതരം പേരുകളുടെ ആവർത്തനം കേര ളവും ഈ പ്രദേശവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കാണിക്കുന്നു.ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കിയിരുന്നവരെ കാരിയത്തുക്കു കർത്തരാരു അഥവാ കരദരെന്നു വിളിക്കു ന്നു. (കരദാവികൾ,തലപ്പള്ളി കൊങ്ങുചേരരെന്നിവരെക്കുറിച്ച് വന്ദേരിനാട്ടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ എഴുതിയത് വായിക്കുക)283,274,265 എന്ന് മൂന്നുലിഖിതങ്ങളില് പറഞ്ഞ നാടാൾവാര് തിരുനാമക്കാമി വലികണ്ടന് ഈ പ്രദേശത്തെ കരദവ

നായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. കൃഷിസ്ഥലത്തെ യുദ്ധസ്ഥലമാക്കരുത് എന്ന ശാസനം ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതാണ്.എഡി 1527 വരെയും ഈ വംശത്തിലെ ആളു കൾക്ക് ആർക്കോട്ടുജില്ലയില് സ്ഥാനമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.56 ദേശത്തെ മുത ലിമാരും നാനാപ്രകാശപണ്ടാരങ്ങളും ഇലവനാസൂർമുതലിമാരും പന്ത്രണ്ടുപറ്റ്പ ട്ടണശീർമൈ മുത്തുക്കൃഷ്ണപ്പനായക്കന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് വിരുത്താചലപ്പെരുനാട്ടിലെ (വൃദ്ധാചലം)കണ്ടിയൻ(കന്തൻ)തേവർക്ക് യാദവരായനെന്ന ബിരുദവും പല്ലക്കും കൊടുക്കുന്നു. പകരം അദ്ദേഹം തന്റെ കുലസംഘത്തിലെ നെയ്ത്തുകാര്, വണികർ, തോൽപ്പണിക്കാരെന്നിവരുടെ സേവനം കൊടുക്കുന്നു. (എഡി 1527 കടലൂർലിഖി തം)കന്തൻതേവ എന്നത് എലിയങ്ങാട്ട് മൂഷകവംശത്തിന്റെ (തലപ്പള്ളി) ബിരുദ മാണ് എന്ന് നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചു. എലിയങ്ങാട്ടും കുന്നത്തുരുമനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വന്ദേരിചരിത്രത്തിലും പറഞ്ഞു. നോർത്ത് ആർക്കോട്ടിലും കുന്നത്തുരു ണ്ട്.(1551 കുന്നത്തൂർശാസനം)എഡി 1482ലെ ഒരു ലിഖിതത്തിൽ പേട്ട(മാർക്ക റ്റ്) വാരച്ചന്ത വെള്ളാറിന്റെ വടക്ക് നിർബന്ധമായി കരിമ്പുകൃഷി എന്നിവ വേണ മെന്നും ,കേരളത്തിൽനിന്ന് അക്കാലത്ത് വിദേശവിപണിയിലേക്ക് ഏറ്റവുമധികം ഡിമാന്റ് കരിമ്പിനാണെന്നും കാണാം. മുതലിയാർമാരെന്ന ധനികകച്ചവടക്കാര് തെക്കൻആർക്കോട്ടുനിന്ന് കൊട്ടുമ്പൈ(പാലക്കാട്)വഴി കേരളത്തിലേക്കു വന്നി രുന്ന പഴയ ഗതാഗതമാർഗ്ഗത്തിന്റെ കച്ചവടോപയോഗം ,അതിന്മേൽ ചരിത്രാ തീതകാലംമുതൽ എഡി 1527 വരെ കരദവരെന്ന മൂഷകവംശശാഖക്ക് ഉണ്ടായി രുന്ന അധീശത്വമെന്നിവ ഈ ലിഖിതങ്ങള് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മന്റാടി(മന്നാടിയാർ) എന്ന ഇടയവംശക്കാർക്ക് സാദം(നികുതി)കൊടുക്കാതെ ആർക്കും ആ വഴി പോ കാനായിരുന്നില്ലെന്ന് ചോളലിഖിതങ്ങളും കാണിക്കുന്നു.എഡി 1429 വൃദ്ധാചലലി ഖിതത്തിൽ ഇരുംകോലപ്പടിനാട്ടിലെ വലങ്കൈ,ഇടങ്കൈനാട്ടവർ, എറുമ്പൂർഊര വ ർ, മറ്റ് പാറു(ഭാരു)ക്കൾ,നാനാദേശിപ്പാടിനെൻവിഷയം, കൈക്കോലത്തന്തിരി കൾ(നെയ്ത്തുകാർ,കച്ചവടക്കാർ,തന്ത്രിമാർ),സേനൈക്കടയർ,മന്റാടി,കമ്മാള,ആട്ടു യകൈകുടിമക്കൾ,വാണിയർകള് വൃദ്ധാചലത്തില് സഭ കൂടി പെരിയനാട്ടാ ർസേവനത്തിനുവേണ്ട ചെലവ് നിശ്ചയിക്കുന്നു.തെക്കൻആർക്കോട്ടുജില്ലയി ൽകൊംഗരായർ,ചേദിരായർ,ഗംഗരായൻ,കച്ചിരായൻ,മലാവരായനെന്നിവരാമ് വാണിജ്യസംഘടനകളുടെ നേതാക്കളായിരുന്നത്. (എല്ലാവരും മൂഷകവംശവു

മായി ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ്).കൊംഗ(കൊങ്ങുചേര)കച്ചി(കച്ച് സമതലം മുതൽഭൂഗകച്ഛംവരെ)മലാവ(മലയാള,മലവാരനാട്),ഗംഗ(ഗംഗാധരപ്പെരുമാൾ,പെരുമ്പടപ്പ്കൊച്ചി) ഇവരെല്ലാം പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തെ കച്ചവടത്തേയും ചേദി മദ്ധ്യേന്ത്യ,കിഴക്കേ ഇന്ത്യയിലേയും കച്ചവടം നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ആർക്കോട്ടിലെ കുന്നത്തൂർ വന്ധേരിയിലെന്നപോലെ തിരുക്കോയിലൂര് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധീനത്തിലാണെന്നതും വെറും സാന്ദർഭികമെന്നു കരുതാവതല്ല. പാഞ്ചാലത്താർ(പഞ്ചജനം,അഞ്ചുജാതി)തന്നെയാണ് കമ്മാളർ.(കൊല്ലൻ, തട്ടാൻ, ആശാരി, മൂശാരി,കരുവാൻ).

തമിഴ്,കര്ണാടക,തെലുങ്കുഭാഷകളിലെ റെവന്യൂ പദങ്ങളുടെ താരതമ്യം.

	തമിഴ്	കന്നഡ	തെലുങ്ക്
സാമാന്യമായ പദങ്ങൾ	ആയം ഇറൈ ഇറക്കൈ കടമൈ പഴവരി പുതുവരി പൊൻവരി വരിയും ഉപാധിയും	കുലം തെരിഗെ ശുങ്കം സിദ്ധായ സുവർണ്ണദായ ഭട്ടാദായ	പണ്ണ റൊക്കം(റൊക്കധാന്യാവു) ശുങ്കം സിദ്ധായം സുവർണ്ണദായ ധാന്യാദായ
സമ്മാനം	കാണിക്കൈ അരശുപേരു കട്ടായം മുഖംപാർവ്വൈ	കാണിക്കൈ ബെഡിഗൈ ബിരാദ,കഡ്ഡായ ഉഡുഗോരൈ	കാണിക കട്ട്ണം കഡായം വർത്തന
ടോൾനികുതി(കച്ചവടത്തിനുള്ള നികുതി)	കൊണിഗൈ	ഹാഡിഗൈ(ഹോഡിഗൈ)	ഹൊരവാരു(വൊലവാരു)
കർമ്മത്തിനുള്ളത്	പട്ടാടൈ നൂലായം, പേർക്കടമൈ,	മഗ്ഗദേരെ (നെയ്ത്തുകാർക്ക്)	

	തറിക്കടമൈ എന്നിവ നെയ്ത്തുകാർക്ക്	കുംകരദേരെ(കുശവ) മാദാരികൈ(ചെരിപ്പകുത്തി)	മംഗല്ല പണ്ണ(ബാർബർ)
പ്രാദേശികം	അരിശികാനം അശ്ശുപൊതുമക്കൾപേർകടമൈ നാട്ടുവിനിയോഗം വിനിയോഗം തലൈയാരിക്കം	തലവരികൈ ഗ്രാമഗദ്യാനം കൊട്ടണ	ഗ്രാമകട്ടണം കേര
ആറാംമുഖ ജോലി	വെറ്റിവരി ആൽഅമഞ്ചി	ബിറ്റി വിഷ്ടി(സംസ്കൃത)	വെറ്റിവേമുല്ല
കന്നുകാലി	നല്ലെരുത് നൽക്കിടാവ് നല്പശ്ശു സാദം ഇടൈത്തുറൈ	(ഇല്ല)	പുല്ലരി
--	ഇനവരി വാസൽപണം ജോടി,ശ്ശുലവരി	മനൈവന ജോടി അലിവ്,അന്യായം(പിഴ) മഡുവേയശ്ശുങ്കം(കല്യാണം)	ദൊമവരിപണ്ണ

വംശപരമ്പരയും ജനിതകവും

എന്റെ അമ്മക്ക് ജനിതകഗവേഷണത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയില്ല. അമ്മ സ്കൂളിൽപോയിട്ടുമില്ല. എന്നാലും തന്റെ ജനിതകം പൂർണ്ണമായും തലപ്പള്ളി രാജവംശത്തിന്റേതായിരിക്കുന്നു എന്നറിയാം. നാലുതലമുറ തുടർച്ചയായി തലപ്പള്ളി രാജവംശത്തിലെ രാജാക്കന്മാരാമ് നാലപ്പാട്ട് സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത് ,അതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ ജനിതകം തലപ്പള്ളി ജനിതകമായിരിക്കുന്നു എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞത്. പിൽക്കാലത്ത് പല്ലവരിൽനിന്ന് ചോളന്മാര് ദത്തെടുത്തത് ഇതേ നിയമം വെച്ചാണെന്ന് ഞാനറിയുന്നത് ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നാണ്.

മെഡിക്കൽശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയില് ഇതിങ്ങനെ പറയാം. ഒരാൾക്ക് 2 മാതാപിതാക്കൾ,4 മുത്തശ്ശനും മുത്തശ്ശിയും, 8 മുതുമുത്തശ്ശനും മുതുമുത്തശ്ശിയും.

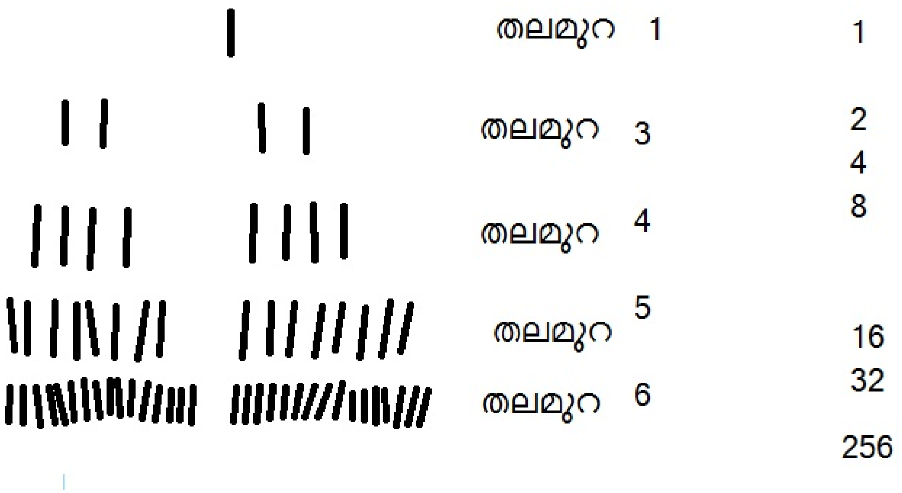

ഇങ്ങനെ 9 തലമുറകഴിഞ്ഞാൽ വൈ ക്രോമസോം(പുരുഷ)എല്ലാ പ്രജകളിലേക്കും സംക്രമിക്കപ്പെടുന്നു.

അമ്മക്ക് 9 തലമുറയായി തന്റെ കുടുംബക്രോണോളജി അറിയാം.അതുകൊണ്ട് അമ്മപറഞ്ഞത് ശരിയാണ് എന്ന് ശാസ്ത്രഭാഷയില് പറയാം.അമ്മയുടെ എക്സ് എന്ന മാതൃജനിതകം 4 തലമുറകൊണ്ടുതന്നെ ഒരുപുത്രിയില് മുഴുവനും തലപ്പ

ള്ളിമാതാക്കളുടെ ജീനായിക്കഴിയും എന്നുകൂടി അതിനർത്ഥമുണ്ട്.

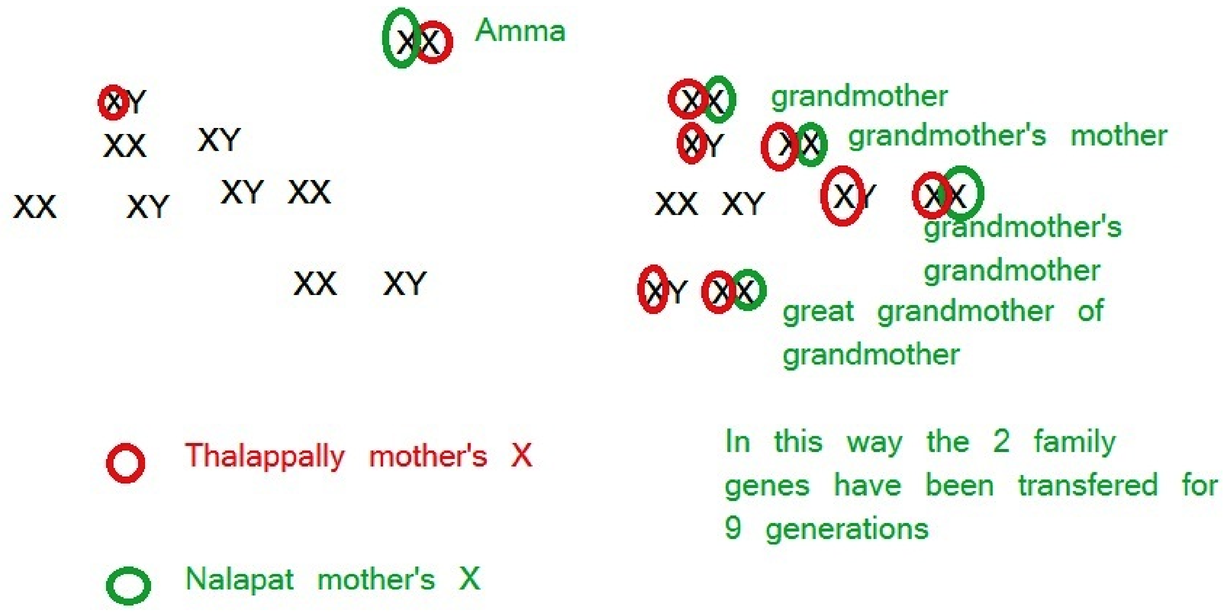

മനുഷ്യൻ(ഹോമോസാപ്പിയൻ) എല്ലായിടത്തും ജനിതകപരമായി ഒരേ വർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നത് ഈ പ്രക്രിയകൊണ്ടാണ്.ഒര് ട്രൈബൽ(ആദിവാസി) ഇന്ത്യൻ,ആസ്ട്രേലിയൻജനിതകവും ആധുനികയൂറോപ്പിലെ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജനിതകവും തമ്മിൽ വ്യത്യാസത്തേക്കാളേറെ സാദൃശ്യങ്ങളാണധികം. Our ability to understand the past is a central part of what makes us different from the apes (Chris Pomery .Forward :Steve Jones 2004. The National Archieves :Kew Richmond,Surrey .DNA and Family History) മാതാവിൽനിന്നുള്ള Mitochondrial DNA ഘടന പഠിച്ചും 22 ഓട്ടോസാമല് ഡി.എൻഎ പഠിച്ചും മനസ്സിലാവുന്നത് ഓരോ മുത്തശ്ശനിൽനിന്നും 25 ശതമാനം വീതം 4 പേരിൽനിന്ന് (മൂന്നാം തലമുറ)50 ശതമാനം, 8 പേരിൽനിന്ന് (നാലാം തലമുറ)100 ശതമാനം ആണ് ജനിതകത്തിൻ അളവ്.അതുകൊണ്ട് അഞ്ചാം തലമുറ വീണ്ടും ഒരേ വംശത്തിൽനിന്നായാൽ ,പ്രതിലോമവിവാഹത്തിലുണ്ടായ കുട്ടികളായാലുംകൂടി അവരുടെ ജനിതകം ശുദ്ധജനിതകമായി മാറിയിരിക്കുമെന്നാണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെ തത്വം. 12 തലമുറയിലെ പിതൃക്കളെ നമുക്കറിയാമെങ്കിൽ 4096 പിതൃക്കളുടെ ജനിതകം, 20 തലമുറ അറിയാമെങ്കിൽ ഒരു മില്യന് പിതൃക്കളുടെ ജനിതകം നമുക്കുണ്ട്,അവ നമുക്കറിയുകയും ചെയ്യാം എന്ന് സാരം. ഈ ഫൈലോജനിറ്റിക് ചാർട്ട് ആണ് ഓരോ

വംശവൃക്ഷവും. ഇന്ത്യയിലെ പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നത്ര ദീർഘങ്ങളായ വംശവൃക്ഷപരമ്പരകള് ലോകത്തിന്റെ മറ്റൊരുഭാഗത്തും നാം കാണുന്നില്ല. അത് നമ്മുടെ പൂർവ്വികരുട് ഭൂതകാലചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച അറിവ് ,മേധാശക്തിഎന്നിവ കാണിക്കുന്നു. ചാംക്രികമായ കല്പാദിഗണനകാലചരിത്ര ത്തോടൊപ്പം രേഖീയമായ ഈ ചരിത്രവും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അതിനെ മിത്ത് എന്നു വിളിക്കുന്നത് ,തള്ളിക്കളയുന്നത്, ചരിത്രമെന്തെന്നറിയാത്ത ചരി ത്രത്തെ അവലംബിക്കുന്ന കാലത്ത് വിദേശികൾക്കു പറ്റിയ മണ്ടത്തരം മാത്രമാ ണ്.അവരത് തിരുത്തുമ്പോളും നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ബുദ്ധിജീവികള് തിരുത്തിത്തുട ങ്ങിയിട്ടില്ല. സ്കൂളിൽപോകാത്ത എന്റ അമ്മക്കുള്ള അറിവുപോലും ഈ സ്യീഡോബു ദ്ധിജീവികൾക്കില്ലല്ലോ എന്ന ദാരുണസത്യമാണ് ചരിത്രത്തിന്റേയും ശാസ്ത്രത്തി ന്റേയും ഭാഷയിലൂടെ ഞാനിവിടെ സംവദിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

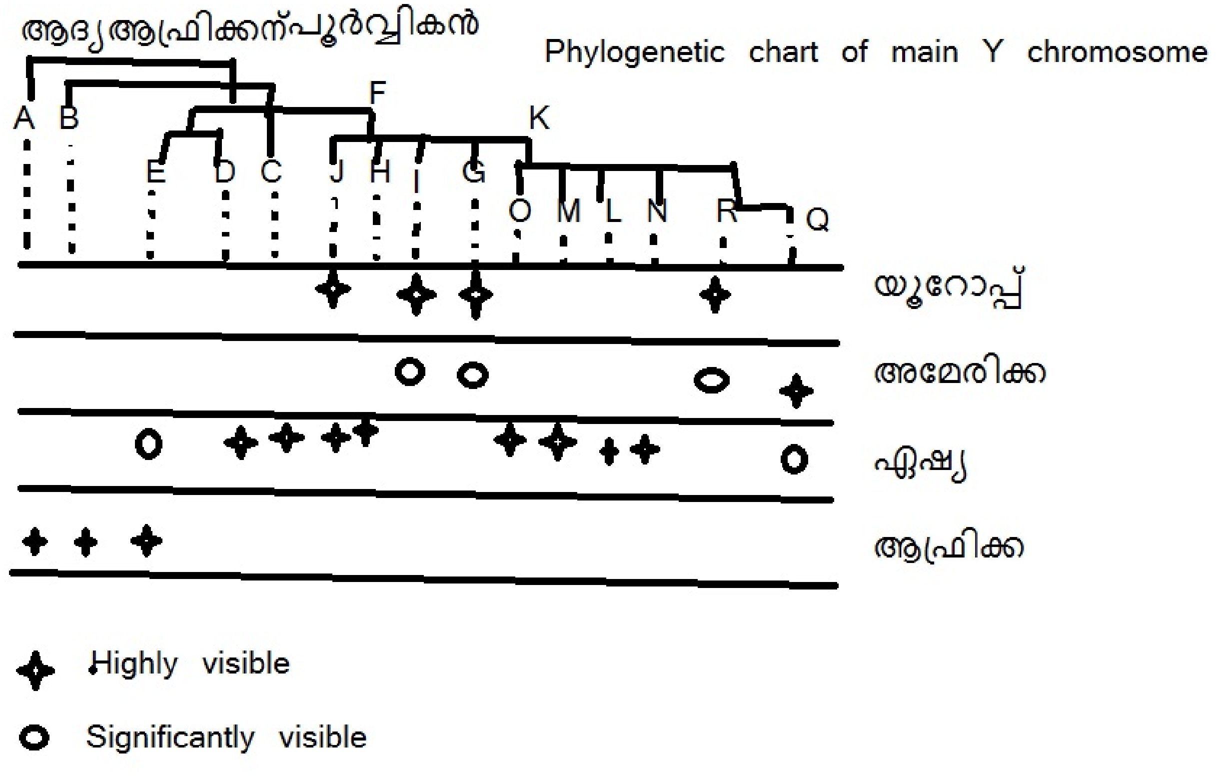

ഈ ചാർട്ടിനെ ആധാരമാക്കി നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന പ്രാഥമികകാര്യങ്ങൾ:- ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള E മുതല് ഏറ്റവും ഇളയ Q വരെ എല്ലാ ഹാപ്ലോടൈപ്പുകളും ഏഷ്യിലാണുള്ളത്. 80000 വർഷംമുമ്പ് ഇന്ത്യയിലെ നർമ്മദാതീരത്ത് ഹോമോ സാപ്പിയന്മകളുണ്ടെന്നത് പുരാവസ്തുഗവേഷകരും പുരാണങ്ങളിലെ കഥകളും

പറയുന്നുമുണ്ട്.ആഫ്രിക്കയിലാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും പഴയ A,B,E മാത്രമേ ഉള്ളൂ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഇല്ല. ഇതിലെ E ഏഷ്യയിലുണ്ട്. യൂറോപ്പിലോ അമേരിക്കയിലോ ഇല്ലതാനും.യൂറോപ്പിലെ J,I,G,R എന്നിവയില് I,G,R അമേരിക്കയിലുമുണ്ട്. J,R ഏഷ്യയിലും ഉണ്ട്. എന്നാൽ I,G ഇല്ല.Q എന്ന സങ്കരജനം അമേരിക്കയിലും ഏഷ്യയിലുമുണ്ട്.

ഇതുവെച്ച് ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് യൂറോപ്പിലേക്കും ഏഷ്യയിലേക്കും ഒരേ സമയം വനുഷ്യവർഗ്ഗം വ്യാപിച്ചു എന്ന തിയറി സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. CDE എന്ന പഴയ ജനിതകം ഏഷ്യിലേ ഉള്ളൂ,യൂറോപ്പിലില്ല. അതിനെ വിശദീകരിക്കാന് ഈ തിയറി പറയുന്നവർക്ക് കഴിയില്ല. അമേരിക്കയിലെ വംശം I,G മുതലേ ഉള്ളൂ എന്നത് സ്പെയിനും പോർച്ചുഗലും നടത്തിയ വലിയ ജീനോസൈഡുകളുടെ ഫലമാണ്. I,G,R ജീനുകൾ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും കാണുന്നതും യൂറോപ്യന് കോളനൈസേഷന്റെ ഫലമാണ്. (അമേരിക്കയിലെ പഠനം അതിനാല് ഇപ്പോഴും അപൂർണ്ണമാണ്)

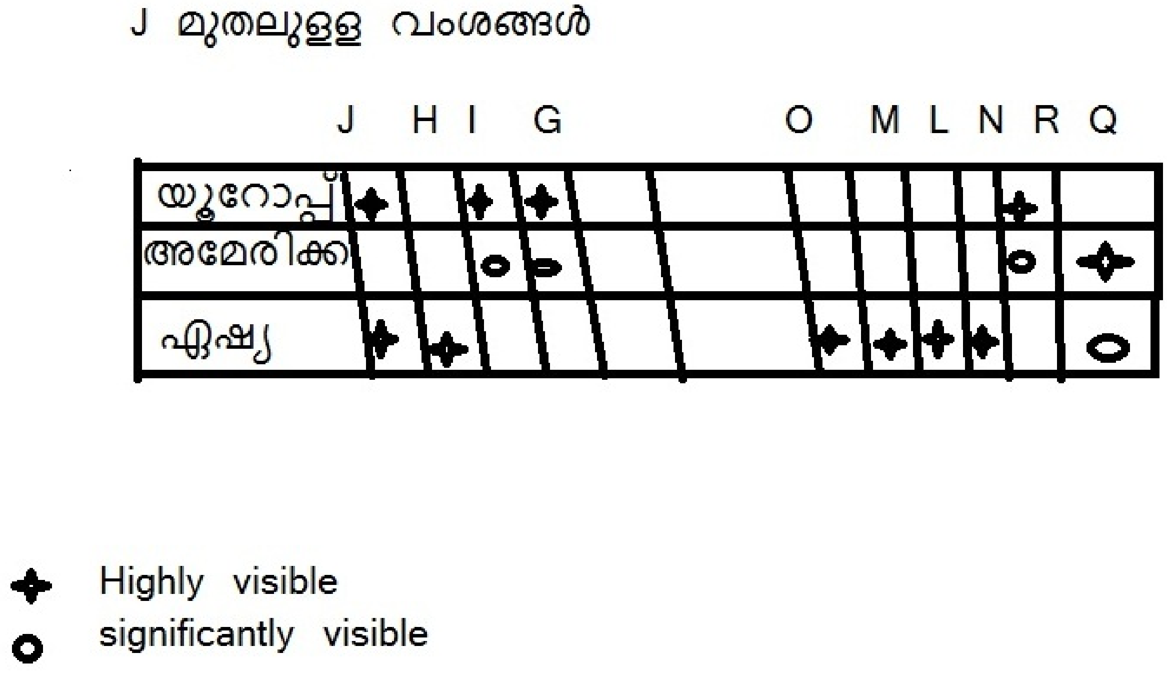

ഏറ്റവും പഴയ E ആഫ്രിക്കൻ ഹാപ്ലോടൈപ്പ് ഏഷ്യയിലേ ഉള്ളൂ.യൂറോപ്പിലോ അമേരിക്കയിലോ ഇല്ല. അതിനാൽ ഏഷ്യയിലെ J ഹാപ്ലോടൈപ്പ് യൂറോപ്പിലേ

ക്ക് വ്യാപിച്ച് അവിടെ വംശങ്ങളുണ്ടായി എന്ന് വിശ്വസിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യത .മറിച്ചല്ല. ആഫ്രിക്കക്കാരന്റെ മക്കളാണ് ഏഷ്യക്കാര്,ഏഷ്യക്കാരന്റെ മക്കളാണ് യൂറോപ്യരെന്നുവരും. ഇത് യൂറോപ്പിൽനിന്ന് ഏഷ്യയിലേക്കുള്ള ആര്യൻഅധിനിവേശമെന്ന തിയറിക്കും വിരുദ്ധമാണ്. 150000 വർഷംമുമ്പ് ആഫ്രിക്കയിലെ മനുഷ്യർ സഞ്ചരിച്ച് Y ക്രോമസോം അറേബിയയിലും ഇന്ത്യയിലും യൂറോപ്പിലും എത്തി എന്നല്ല, ആഫ്രിക്കയും ആസ്ത്രേല്യയും ഏഷ്യയും ചേർന്ന ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റിൽ ജനിച്ച പൂർവ്വികമനുഷ്യവംശത്തിന്റെ രണ്ടുശാഖകൾ(ഏഷ്യ,ആഫ്രിക്ക) ഗൊണ്ട്വാനാലാന്റ് കഷണമായപ്പോൾവേർപിരിഞ്ഞ് നാലുവൻകരകളിലായിപ്പോയെങ്കിലും അവർ സമുദ്രം വഴി കച്ചവടവും സമ്പർക്കവും തുടർന്നിരുന്നു എന്നും അങ്ങനെ ചില സങ്കരവംശങ്ങളുണ്ടായി എന്നുമാണ് കരുതേണ്ടത്.

ഇന്ത്യ,ലങ്ക(ഏഷ്യ)	ആഫ്രിക്ക	ആസ്ട്രേല്യ	തെക്ക്,മദ്ധ്യഅമേരിക്ക
Eമുതൽ Jയൂറോപ്പിലേക്ക്. I,G ഇതിൽനിന്ന്. (ഇവർഏഷ്യയിലില്ല) Bയുടെശാഖ Fന്റെ JHഎന്നപഴയവംശം, Kഎന്നപുതിയവംശം, അതിന്റെ നാലുവക ഭേദംഏഷ്യയിൽമാത്രം	ABE മാത്രം പിന്നെസങ്കരമോ, വികാസമോ ഇല്ല	ആസ്ത്രലോഏഷ്യൻ	14,15നൂറ്റാണ്ടിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു

ആഫ്രിക്കയിൽ J ഇല്ല, അതുമുതലാണ് യൂറോപ്പിലെ വംശം.അതുള്ളത് ഏഷ്യയിലാണ്.

An encyclopedia of world history (William .l. Larger. Harward Uty 1972) 250000 വര്ഷം പഴക്കമാണ് ഹോമോസാപ്പിയൻവംശത്തിനു കൊടുക്കുന്നത്.വടക്കൻയൂറോപ്പില് 8000 ബിസിയിൽമാത്രമാണ് സീസോലിത്തിക് ദശ ആരംഭിച്ചതും കൃഷിയെ ആസ്പദമാക്കിയ ഒരു വ്യവസ്ഥ ആദ്യമായി ഉണ്ടാവുന്നതും. അന്നേക്ക്

ഇന്ത്യക്കാർ മെഹ്ർഗാർഹ് എന്ന നഗരസംസ്കൃതിയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരായിക്കഴി ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏഷ്യൻമുത്തശ്ശിയുടെ ചെരുപ്പിലേക്ക് യൂറോപ്പ്പേരക്കുട്ടിയുടെ കുഞ്ഞിക്കാല് കുത്തിച്ചെലുത്തി ചരിത്രത്തെ തിരുത്തിയെഴുതാനുള്ള വിഫലശ്രമ മാണ് ആര്യൻഅധിനിവേശകഥ. ഇത് ബാലിശമാണ്. ഗാന്ധാരദേശത്തിൽ 34000 വർഷംമുമ്പ് കാരക്കോറം ഗുഹയില് അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് സംസ്കാര മുണ്ട്. ആസ്ത്രേല്യയിൽ 16000 + -400 BCയിലാണ് ഏറ്റവും പഴയ കല്ലായുധം. അമേരിക്കയിലും ഇതേ കാലത്താണ്. അഫ്ഘാനിസ്ഥാൻ(ഗാന്ധാരം)പോലുള്ള അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് ഗുഹാചിത്രങ്ങൾ,ആയുധങ്ങൾ മദ്ധ്യേന്ത്യ(നർമ്മദാതീ രം), വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യ എന്നിവിടങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ,ശിലായുഗകാലത്ത് ഏഷ്യ,ആസ്ത്രേലിയആദിവാസികൾ(പോളിനേഷ്യ,തെക്കേ ഇന്ത്യ,ലങ്ക) ലോകത്തി ന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും (യൂറോപ്പ്,അമേരിക്ക അടക്കം)എത്തി അവരുടെ സമുദ്രസ ഞ്ചാരവും കടലോരനഗരങ്ങളും ആർക്കിയോളജിസ്റ്റുകള് കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. പെറുവിൽ 4000 ബിസിയിലെ ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടമുണ്ട്. സ്പാനിഷ് കോ ൺക്വിസ്റ്റഡോറുകൾമതഭ്രാന്തുകൊണ്ട് അവിടത്തെ വംശം നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നവീനശിലായുഗകാലത്ത് വലിയൊരു സംസ്കൃതി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യ യിലെ മീസോലിത്തിക് നിയോലിത്തിക് ആരംഭിച്ചത് യൂറോപ്പിലേത് ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷമാണെന്ന് യൂറോസെന്റ്റിക്ക് ആയ അഭിപ്രായം സ്ഥാപിക്കാൻശ്രമിക്കുന്നവര് ജനിതകങ്ങളുടേയും സമുദ്രയാനത്തിന്റേയും ചരി ത്രം കൂടി വിശദമായി പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്.തെക്കേഇന്ത്യയിലും (മലബാറിൽപ്രത്യേ കിച്ചും)മറ്റും കാണുന്ന മെഗാലിത്തുക്കളെ സമുദ്രസഞ്ചാരത്തിന്റെയും മൺസൂൺമ ഴക്കാറ്റുകളുടേയും പശ്ചാത്തലത്തിൽപഠിക്കാതെ ,യൂറോപ്പിലെസഞ്ചാരസാഹിത്യ ക്കാരുടെ കഥമാത്രം വെച്ചുപഠിക്കുന്നു.ഈ രാജ്യത്തെ ഇതിഹാസചരിത്രകാര ന്മാരെല്ലാം തന്നിട്ടുള്ള വംശാവലികളും ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ വിവരണവും, സംസ്കൃതിയും അവയെല്ലാം എഴുതിവെക്കപ്പെട്ടഭാഷകളും തീരെ അവഗണിച്ചിട്ടാ ണ് ഈ പഠനം.ഇതാണ് നമ്മുടെ ബുദ്ധിജീവികളുടെ പ്രശ്നം. സമന്വയത്തിലൂടെ വേണം ഏതുപഠനവും. ശാസ്ത്രീയമായ ആധുനികരീതികൾക്ക് പാശ്ചാത്യരേയും മറ്റെല്ലാത്തിനും ഭാരതത്തിലെ ജ്ഞാനസ്രോതസ്സുകളേയും ആധാരമാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

അക്കാദിയൻ രാജവംശത്തിലെ 3 രാജാക്കന്മാരുടെ നാമം സാർഗ്ഗൻ(ബിസി 2360-2305),നരംസിൻ(സാർഗ്ഗന്റെ പൌത്രനാണ്.ബിസി 2280-2244), ശാർക്കലിശാരു(ബിസി 2243-2209)അഥവാ ഗാരു. ഇവ സംസ്കൃതനാമങ്ങളാണ്(ഇന്ത്യയിലെ നാമങ്ങളാണ്).അപ്പോൾ അക്കാലത്തെ അവിടത്തെ ഗണിതവും (sexagismal system of place value notation for whole numbers and fractions, tables of squares,square roots, cubes,cube roots, sine of squares,cubes,cubic equations,exponential factors,the table of Pythagorean numbers,hanging gardens,stepped pyramid construction, construction with mud bricks)വാസ്തുവും ഇവിടെനിന്ന് കൊണ്ടുപോയതും ഈ ഇന്ത്യക്കാരാണെന്ന് ഊഹിക്കാനെന്തു വിഷമമാണുള്ളത്. അവർക്കുവേണ്ട വസ്തുക്കള് ഇവിടത്തെ വാണിജ്യകേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് എത്തിച്ചിരുന്നത് അവരും ഈ കുലസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളുമായതുകൊണ്ടാണ് എന്നംഗീകരിക്കാനും വിഷമമില്ല. അതുപോലെ മിത്തനി (മിത്രാനി) വംശം ഭരിച്ചവരെ നോക്കുക.

ബിസി 1500ൽ സുധർണ്ണൻഒന്നാമൻ,1475ൽ പൌത്രനായ ശുശ്ക്ഷത്രൻ(സുക്ഷത്രൻ).അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൌത്രനായ അർത്ഥദാമൻ ഒന്നാമൻ,തന്റെ മകളെ ഈജിപ്തിലെ തുത്മോസിസ് നാലാമന്(1425-1415)വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അയാള് മിത്തനിയെ തുടരെത്തുടരെ ആക്രമിച്ച് സ്വത്തുക്കള് കവരുന്നത് തടയാനാണ്. ഇതിനെത്തുടർന്ന് സുദർണ്ണന് രണ്ടാമന് (1400)മകളെ അമ്നോഫിസ് മൂന്നാമന് (1417-1379)വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തു.1379ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി ദശ്രഥൻ(ദശരഥൻ)തന്റെ മകളെ അമ്നോഫിസിന് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. മൂന്ന് മിത്തനിരാജകുമാരിമാര് തുടർച്ചയായി ഈജിപ്തിലെ രാജവംശത്തിന്റെ വധുവാകുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ഹിക്സോസ് അഥവാ ഇക്ഷ്വാകുവംശം ഇങ്ങനെ മിത്തനി(മിത്ര അഥവാ സൂര്യ)വംശത്തിലെ അമ്മമാരിൽനിന്നുണ്ടായി. ഹിക്സോസിന് ഈജിപ്തിൽ വിദേശത്തെ മലമ്പ്രദേശത്തെ മുഖ്യനെന്നാണ് (chief of a foreign hill country)അർത്ഥം. മലബാറിലെ (മല അഥവാ കുന്നിലെ മുഖ്യൻ)ശാഖയിൽനിന്ന് ഹിക്സോസുകളുടെ പുന്തിലേക്ക് ചന്ദനമരങ്ങള് കൊണ്ടുപോകാനായി ഈജിപ്തിലെ സംഘം വന്നതും ഇതേ കാരണംകൊണ്ടാണ്.

മിത്തനിയിലെ ദശരഥൻ ഒരു അവകാശത്തർക്കത്തില് തന്റെ സഹോദരനായ അർത്ഥസുമര എന്ന സഹോദരനെ വധിച്ചു.(സുമര എന്നത് കേരളത്തിലെ വള്ളുവനാട്ടിലെ ഒരു സ്ഥാനപ്പേരാണ്. തമിഴ്നാട്ടിലെ ലിഖിതങ്ങളിലും ഇത് കാണാം). ഭയപ്പെട്ട മറ്റൊരു സഹോദരനായ അർത്ഥദാമന് രണ്ടാമന് 1380ൽ ഹിതായത് രാജാവായ സുപ്പിലിയുലിയുമിസ്സിനോട് സന്ധി ചെയ്തു. ഈ സന്ധി മിത്രൻ, വരുണൻ മുതലായ വൈദികദേവതമാരുടെ നാമങ്ങളില് സ്വസ്തിപറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ഇത് വെച്ചുകൊണ്ടാണ് മാക്സ്മുള്ളരെപ്പോലുള്ള പണ്ഡിതർ വേദം ഇക്കാലത്തേ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളു എന്ന് തെറ്റായി ധരിച്ചത്. അശ്വപരിപാലനം ,യുദ്ധത്തിൽ അശ്വങ്ങലെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിധം എന്നിവയടങ്ങിയ ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥം മിത്തനിക്കാരുടേതായിട്ട് ആദ്യമായി കാണുന്നതും ഇക്കാലത്താണ്. മൂഷകവംശത്തിലെ ഉഗ്രന്റെ അശ്വപ്പടയെക്കുഖിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ചന്ദ്രവർമ്മാവിന്റെ സമുദ്രയാത്രകളെയും ജലസമാധിയേയും കുറിച്ചും മൂഷകവംശകാവ്യകാരൻ പറയുന്ന ചരിത്രം (കേരളരാജവംശത്തിന്റെ വംശാവലി) ചരിത്രമല്ല മിത്താണ് എന്നു കരുതുന്നവർ, തള്ളിപ്പറയുന്നത് സ്വന്തം ചരിത്രത്തെയാണ്.

ദശരഥന്റെ പുത്രൻ മതിവോസയുടെ മരണശേഷം സുധർണ്ണന് മൂന്നാമന്റെ സുഹൃത്ത് അസുരഭല്ലിത ഒന്നാമൻ അസ്സീറിയയിൽനിന്നു വന്ന് മിത്തനിയെ ആക്രമിച്ചു. പിന്നീട് ബിസി 705-682ൽ സെന്ന ചെറീബിന്റെ കാലത്ത് യൂദായിലെ എസക്കിയാ(ഈ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ പ്രവിശ്യയിൽ) ഫുണീഷ്യർ,ഈജിപ്തുകാർ,ഫിലിസ്റ്റീനുകളിവരോട്ടു ചേർന്ന് വിപ്ലവം നയിച്ചതിന് സെന്നാചെറീബിന്റെ മകനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു.ഇവിടുന്നങ്ങോട്ടുള്ള ചരിത്രമാണ് ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമത്തിലുള്ള ചരിത്രം.

ബിസി 669-627 അസുര് വനപാല്

നിയോബാബിലോണിയൻ സാമ്രാജ്യം നബോ പോളശർ(പോൾ അസുര്) ബിസി 626-605, നബു ചന്ദസർ(ചന്ദ്ര അസുർ) ഒന്നാമൻ ബിസി 561-539, സിറസ് ബിസി 547ൽ പേഴ്സ്യയും മിദിയയും ഒന്നാക്കുന്നു. ബിസി 539-332 വരെ പേഴ്സ്യൻഭരണം. ബിസി 332-323 വരം അലക്സാന്ററുടെ ഭരണം. ബിസി 280

ആദ്യമായി ഈജിപ്തിലെ പൂജാരി മനെത്തോ ഈജിപ്തിന്റെ ചരിത്രം ഗ്രീക്കുഭാഷയിലെഴുതുന്നു.

ദാവൂദിന്റെ കാലത്ത് (ബിസി 1000-961)ഫുണിഷ്യയെ ജയിച്ചില്ല,പകരം സിഡോനിയന്മാരുടെ രാജാവായ ടൈറിലെ ഇരാം(രാം ബിസി 969-936)എന്ന രാജാവിനോട് സന്ധിചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. മകൻ സോളമന് (961-922)അങ്ങനെയാണ് മലബാറിലെ തീരവും ഏഴിയോൻഗബറുമായി ഇരാമന്റെ ഫുണീഷ്യൻകപ്പൽപ്പടയിലൂടെ കച്ചവടബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. സോളമന്റെ കാലത്ത് ആദ്യമായി ഏഴിയോൻഗബറില് ചെമ്പ് സംസ്കരിക്കാനാരംഭിച്ചതും ഈ ബന്ധത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ആദ്യമായി അവിടെ യുദ്ധത്തിന് തേർ ഉപയോഗിച്ചു,രാജ്യത്തെ ഭരണസൌകര്യത്തിനായി ജില്ലകളായി തിരിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ കുലസംഘങ്ങള് ചെയ്യുന്നപോലെ സന്ധികളും ഡിപ്ലോമാറ്റിക്ക് അയിനിക്കുറ് വിവാഹങ്ങളും തുടങ്ങി. ഇരാമിന്റെ കപ്പലുകളോടൊപ്പം സോളമന്റെ ഭാര്യയുടെ വിഹിതമായ (സ്ത്രീധനം)കപ്പലുകളും മെഡിറ്ററേനിയൻ ,ചെങ്കടലുകൾവഴി ഇന്ത്യാസമുദ്രം വരെ യാത്രചെയ്തു. സിലിസിയ,ഈജിപ്ത് എന്നിവിടങ്ങളുമായി കുതിരയും തേരും കച്ചവടം ചെയ്യാനും അറേബിയക്കാരുമായി സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ വരുന്ന സാർത്ഥവാഹകസംഘസഞ്ചാരമാർഗ്ഗം പങ്കിടാനും ഫുണീഷ്യയിലെ രാജാവായ ഇരാമന്റെ മകളുമായുള്ള വിവാഹം സോളമന് സഹായകമായി. 1100 -332 ബിസി വരെ, അലക്സാണ്ടറുടെ കാലം വരെ, ഈ മാർഗ്ഗം പ്രബലരായ ഫുണീഷ്യന്മാരുടെ(മലബാറിലെ ഫണീശരുടെ)മാത്രമായിരുന്നു. ഇരാമിന്റെ കമ്മാളരാണ് സോളമന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ക്ഷേത്രം പണിതുകൊടുത്തത്. അതിലുപയോഗിച്ച തേക്കുതടി മലബാറിലെ തേക്കാണ്.

ഇരാമിന്റെ പിൻഗാമികൾ:

ബിസി 1000 അഹിരാം, ബിസി 975 ഇത്തോബാൽ(അസ്താർത്തേയുടെ പുരോഹിതൻ), ബിസി 950 യെഹിമില്ക്ക്,ബിസി 930 അഹിപാൽ,ബിസി 920 എലിപാൽ, ബിസി 900 ശിപിത്പാൽ,(ബിസി 935-910 വരെ ഇരാമിന്റെ സഹോദരനായ പാൽ മാശര് ഒന്നാമന് ,918-910 വരെ അഷ്താർത്തേ,897-889 വരെ അസ്താർത്രോം , 988 പില്ലസ് എന്നിവരും പ്രബലരായിരുന്നു)മിന്നോവർ അഥവാ

മീനവരെന്ന ഫുണീഷ്യരുടെ പിൻഗാമിയാണ് ഇരാം(ഇരാമനെന്ന രാമൻ). അതായത് ബിസി 3000 മുതല് 323ലെ ഗ്രീക്ക് ആക്രമണം വരെയും അതിനു ശേഷവും ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറേ തീരത്തെ സഞ്ചാരികളായ മീനവർക്ക് ശക്തമായ ഭരണസമ്പ്രദായവും ഏകീകൃതമായ കച്ചവട,ഗതാഗതനിയമങ്ങളും ശാസ്ത്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു.അസ്സീറിയ,ബാബിലോണിയ,ഈജിപ്ത്,ഏഴിയോൻഗബർ എന്നിവിടങ്ങളില് അവര് എത്തിച്ച് പഠിപ്പിച്ച വിദ്യകളും ശാസ്ത്രങ്ങളും അതുകൊണ്ടുണ്ടായ അഭിവൃദ്ധിയും ആദ്യം ഗ്രീക്കുകാരേയും പിന്നീട് പോർച്ചുഗീസ്,ഫ്രഞ്ച്, ഡെച്ച്, ബ്രിട്ടീഷുകാരേയും ഇവിടേക്ക് എത്തിച്ചു. ലോകം മുഴുവനും ഒന്നായിക്കണ്ട് ബന്ധുത്വം സ്ഥാപിച്ച ഇന്ത്യക്കാരെ അമേരിക്കയിലെ ആദിവംശത്തെപ്പോലെ മുഴുവനായി നശിപ്പിക്കാൻ സ്പെയിനും പോർച്ചുഗലും ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ല. പകരം അവർ മറ്റൊരു തന്ത്രം ഉപയോഗിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇവിടത്തെ ഒരൊറ്റ സംസ്കാരചിഹ്നവും നിലനില്ക്കാത്ത വിധം പോർച്ചുഗീസുകാര് തുടച്ചു നീക്കുമായിരുന്നു. ഈശ്വരാധീനം കൊണ്ട് ബ്രിട്ടീഷുകാർ അതിനു തുനിഞ്ഞില്ല. അതിനവരോട് നാം നന്ദിപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രകാരിയോ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റോ അല്ലാത്ത ഞാനെന്തിനീ ചരിത്രമെഴുതുന്നു. എന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ,എന്റെ പൂർവ്വീകരുടെ ചരിത്രത്തില് സഹജമായ താല്പര്യം തോന്നിയതുകൊണ്ടുമാത്രം. അതിന് വന്ദേരിയിലെ മണ്ണും ,അമ്മയുടേയും അഛന്റേയും ചരിത്രബോധവും വളവും വെള്ളവും നൽകിയതുകൊണ്ട്. **ഡോക്ടർമാര് എന്തിന് ഇതൊക്കെ എഴുതുന്നു എന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചവരുണ്ട് കേരളത്തിൽ. അവരോട് വിനയപൂർവ്വം ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. പാടലീപുത്രത്തിന്റെ ആർക്കിയോളജി പഠിച്ച് പ്രശസ്തനായത് ആർക്കിയോളജിസ്റ്റായിരുന്നില്ല, ഒരു മെഡിക്കൽ ഡോക്ടര് മാത്രമായ L.A.Waddell ആയിരുന്നു. ഒരാളുടെ താല്പര്യം, ശ്രദ്ധ, പഠനം എന്നിവയാണ് ഒരാളെ ഒന്നുപറയാനും എഴുതാനും അധികാരിയാക്കുന്നത്. ബിരുദങ്ങളോ അക്കാദമിക്ക് തസ്തികകളോ അല്ല.**

ഇന്ത്യയുടെ ജിയോളജി:-

1. അർച്ചയൻ: ദക്ഷിണേന്ത്യൻഭൂമിയില് ആദ്യം ഗ്രാനൈറ്റും നിസെസ്സും (granite & gnessus) ഉണ്ടായി. പിന്നെ യാർവാർആരവല്ലി ഉണ്ടായി.

2. ആദ്യപ്രീകാംബ്രിയൻ: മദ്ധ്യപ്രദേശിലെയും ആന്ധ്രപ്രദേശിലേയും കടപ്പക്കല്ല്.
3. യങ്ങർപ്രീകാംബിയൻ: ദില്ലി ക്വാർട്ട്സൈറ്റ്,ആരവല്ലിയുടെ കേന്ദ്രം.
4. കാംബ്രിയൻ:വിന്ധ്യപർവ്വതം,മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ കടപ്പ. ഓഢ്ലോവിസിലൻ.
5. ഗൊന്ദ്വാനാലാന്റിന്റെ 3 ഘടകങ്ങളായ ലോവർ,അപ്പർ,മിഡിൽ കാർബോണിഫറസ്. ട്രയാസിക് മുതൽ ജുറാസിക് കാലം വരെ . സാന്റ്സ്റ്റോണും ഷേലുംകളിമണ്ണും.ഗോദാവരി,മഹാനദി, ദാമോദർനദീ താഴ്വാരങ്ങൾ.ഭുഉകച്ഛം,കത്തിയവാർ,തെക്കും കിഴക്കും സമുദ്രതീരങ്ങൾ-ജുറാസിക്,ക്രറ്റേഷ്യസ് ,ടെർഷ്യറി പാറകള്.ലാവ ഉറഞ്ഞ കട്ടിയുള്ള ബസാൾട്ട് ഡെപ്പോസിറ്റ് ഡക്കാൻലാവ അര മില്യൻസ്ക്വയ ർകിലോമീറ്ററിലധികം (അതായത്,ഒരഗ്നിപർവ്വതം തണുത്തുറഞ്ഞതാണ് ഡെക്കാൻപീഠഭൂമി. താഴെ ഇപ്പോഴും ലാവ ഉണ്ട്.ലാവ ഒഴുകിയ പാട് ഇപ്പോഴും തിരുനെല്ലിയിലെ കാളിന്ദീബേസിനിലുണ്ട്.)ദണ്ഡകനെന്ന ഇക്ഷ്വാകു പുത്രന്റെ കാലത്ത് ഈ അഗ്നിപർവ്വതം ലാവചീറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാടാകെ പൊടി മൂടിപ്പോയത് ആദികവി വാത്മീകി രാമായണത്തില് പറയുന്നത് അതിനാല് വിശ്വസനീയമാണ്. ഈ സ്ഥലമാണ് പിന്നെ ദണ്ഡകാരണ്യമെന്ന് വാത്മീകിയും കൊന്നവനമെന്ന് കമ്പരാമായണവും വിളിക്കുന്നത്. ഇവിടെ യാണ് ദണ്ഡകാരണ്യത്തിലെ നർമ്മദാനദീതീരത്ത് പുതിയ ഒരു വംശം ജനസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചത്.താടകയും രാവണനും സുബാഹുവും മാരീ ചനും ശൂർപ്പണഖയും മഹാബലിയും കാർത്തവീര്യനും ഘടോത്കചനുമെ ല്ലാം ഇതേ വംശത്തിലെ പ്രജകളായി പലകാലത്ത് പലസ്ഥലങ്ങളിൽ ജീവിച്ചവരാണ്. കേരളവും തമിഴ്നാട്ടും ഡെക്കാനുമായി ബന്ധിക്കുന്ന രണ്ടുച്ചുരങ്ങളുണ്ട്. പാലക്കാട്ടും ആരുവാമൊഴിച്ചുരവും. അതു പോലെ മൂന്നുചുരങ്ങളാണ് വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ പ്രവിശ്യയിലുള്ളത്. അവിടെ ശക്തമായ കാവലുമുണ്ട്. ബോളനെന്നും ഖോജനെന്നും രണ്ടുമുഖങ്ങളോട്ടുകൂടിയ ബോളൻചുരം, സിന്ധുവിലെത്തുന്ന ഗോമൽചുരം,ഗോമലിനും ഉത്തര ഭാഗത്തെ കൈബർചുരത്തിനും ഇടയിലായി അഫ്ഘാനിസ്ഥാനമെന്ന ഗാന്ധാരത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള തൊച്ചി,കുറം ചുരങ്ങൾ. വടക്ക്

കാബൂൾച്ചുരത്തെ ചുറ്റി സ്വാത്,കാബൂളെന്നീ നദികളുമുണ്ട്. കൈബർച്ചുര ത്തിലെ പോരാളികൾ ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി നിരന്തരം പോരാടിയവരാണ്. സിൽക്ക്റൂട്ടായി ചൈനമുതല് റോം വരെ ഉപയാഗിച്ചിരുന്ന ,കാരക്കോറ ത്തിലൂടെ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനം (ഗാന്ധാരം)വരെയുള്ള പാതകൾ:

1. ഹുന്,ഗിലിഗിറ്റ്,കാരക്കോറം ഹൈവേ വഴി പെഷവാര്,ചിത്രാൽ ,പാമീറി ലെത്തുന്നത്.
2. പാമീറിൽനിന്ന് കാഷ്ഗർ,യാർക്കണ്ഡ് എന്നീ രണ്ട് ഏഷ്യന് വിപണന സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുള്ളത്.
3. ലേയിൽനിന്ന് മുസ്താക് അത്തായുടെ ശിഖരംചുറ്റി ലഡാക്കില് മദ്ധ്യേഷ്യവ രെ.

ഈ വഴികളിലൂടെയാണ് ബുദ്ധമതം അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലും ചൈനയിലും എത്തിയത്. ശ്രീലങ്കയിലെ ബെഗ്രാം ഭണ്ഡാരത്തിലെ ആനക്കൊമ്പ് കാബൂ ളിലെത്തിയത് ഇന്ത്യയിലെ നദീമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉത്തരാപഥം ചുറ്റിയാണ്. കൌശികന്മാർ(കുശിക,വിശ്വാമിത്രഗോത്രം)ഗംഗയിലെ ശോണാതീരംമുതൽ ഓക്സസ്(ചാക്ഷുഷി)ജക്സാർത്തസ് വരെയുള്ള സാർത്ഥവാഹകസംഘങ്ങളു ടേയും തീർത്ഥാടകരുടേയും ഭിക്ഷുക്കളുടേയും ഗതാഗതം നിയന്ത്രിക്കയും സുര ക്ഷക്ക് ഏർപ്പാടുചെയ്കയും ചെയ്തിരുന്നു.അതിനാൽ ഈ ഭാഗത്തിന് സിന്ധുകു ശ് (ഹിന്ദുക്കുഷ്)എന്ന് പേരുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഒരു ശാഖമാത്രമാണ് ചരിത്ര ത്തിൽ കാണുന്ന കുശാനരാജവംശം.

തിബത്ത്: സിംലയിൽനിന്ന് സത്ലജ് താഴ്വരയിലൂടെ ഷില്പ കി ലാ, ഉത്തര പ്രദേശിലേക്ക് നിതി പാസ്, സിക്കിമിനും ഭൂട്ടാനും ഇടയിലെ ചുംബി താഴ്വര, വടക്കുകിഴക്ക് തവാങ് ബോംഡില വഴി അരുണാചൽവരെ വേഗത്തിലെത്താ വുന്ന വഴി.

തെക്കൻചൈനയിൽനിന്ന് 600 ബിസി മുതല് 1200 എഡിവരെ ഉപയോഗി ച്ചിരുന്ന വഴി: യുണ്ണാനിൽനിന്ന് സദിർജാ അതിർത്തി(കിഴക്കൻബർമ്മ), മണിപൂർതാഴ്വര,വടക്കൻബർമ്മ വരെ. ചിറ്റഗോങ് വഴിയും ബർമ്മയിലെ ത്തിയിരുന്നു. മണിപ്പൂർതാഴ്വര സില്ക്റൂട്ടിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. നർമ്മദ,കാ

വേരി,ഗംഗാമുഖം(മൂഷകകേരളവംശവും മാഹിഷ്മതിയും, മൂവേന്ത ർവംശം, ചേദി, പാലകവംശം ഇവരുടെ സ്ഥാനം)ശക്തരായ ചേദി,മൂഷക,ചേര ചോളപാണ്ഡ്യ പാലകരുടെ കയ്യിലായിരുന്നു ഇപ്രകാരം ശക്തവും സുദൃഢവുമായ ഒരു കേന്ദ്രീ കൃതരാഷ്ട്രമായി ഒറ്റ യൂണിറ്റായി ചക്രവർത്തിക്ഷേത്രമെന്ന് ഹിമാലയം മുതല് ഇന്ത്യാസമുദ്രം വരെയുള്ള ഭാരതത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് വിഷ്ണുപുരാണത്തി ലും നാം കാണുന്നു

India.An Archeological history .Dileep Chakaravarthy 1999 pp 26. പുരാതന മായ സിന്ധു,ഗുജറാത്ത്,ഏൽഫ്,കേരള,കർണ്ണാടകതീരസമുദ്രജലപാത ഇപ്പോൾ കള്ളക്കടത്തുകാരുടെ പാതയായിരിക്കുന്നത് ഒരു ആർക്കിടൈപ്പ ൽഓ ർമ്മയായിട്ടാണ് എടുത്തുകാട്ടുന്നത്.ഗുജറാത്തും കേരളവും എക്കാലത്തും വിദേശവാണിജ്യത്താലാകർഷകമായിരുന്നിട്ടും ശക്തമായ പ്രതിരോധനിരയും ഗതാഗതരഹസ്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കില്ലെന്ന ദൃഢപ്രതിജ്ഞയും കൊണ്ട് വിദേശികൾക്ക് എത്തിപ്പെടാന് പ്രയാസമേറിയ പ്രദേശങ്ങളായി തുടർന്നു എന്നത് ഒരു വൈരുദ്ധ്യമായിട്ടല്ല,ഒരു ജനതയുടെ ഒരുമ,അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് വിശ്വസ്തത ഇവയുടേയും സ്വന്തം കേന്ദ്രീകൃതഭരണസമ്പ്രദായത്തിൽ അവർക്കു ണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തേയും കൂറിനേയും കാട്ടുന്ന ചിഹ്നമായിട്ടുമാണ് അറി യേണ്ടത്. ഈ സ്വഭാവം കൊണ്ടാണ് അവരെ കടലിലെ കൊള്ളക്കാരായി വിദേശികൾക്ക് തോന്നിയതും. ദ്വാരകാപതിയായ കൃഷ്ണന്റെ കാലം മുതൽ കള്ളനെന്ന പേർ ഇവർക്ക് അസൂയക്കാരെല്ലാം ചാർത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു വല്ലോ.

ആന്ത്രപ്പോളജിക്കൽസർവ്വേ:)ചക്രവർത്തി(1999) ഒരേ ജാതിയും മതവുമുള്ള ഇന്ത്യയിൽ 4635 സമുദായങ്ങളുണ്ട്. ഒരേ സമുദായക്കാർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹ വും ഒരേ തൊഴിലിൽ പരമ്പരകളായി ഏർപ്പെടലും ഇവിടെ കാണുന്ന പൊതു സ്വഭാവങ്ങളാണ്. ചാമരർ(തോൽപ്പണി)ജോഗി(ഭിക്ഷു)കമ്മാര (പാത്രനിർമ്മാ ണം) കല്യ(എണ്ണയുണ്ടാക്കുന്നവർ)നൈ (ബാർബർ)എന്നിവർ വടക്കേ ഇന്ത്യ യിലെ തൊഴിൽസമുദായങ്ങളാണ്,ജാതികളല്ല.ഇതുപോലെയാണ് തെക്കേഇ ന്ത്യയിലും. സർവ്വേയില് 584 മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവരിലെ 53

സമുദായങ്ങൾക്ക് അവരവരുടെ വർണ്ണമറിയാം. 12 സമുദായം ബ്രാഹ്മണര് മതംമാറിയതാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. 339 കൂട്ടര് ക്രിസ്ത്യാനികള് മതംമാറിയതാണെന്നാണ് കരുതുന്നത്. 76 കൂട്ടര് തങ്ങള് വർണ്ണധർമ്മത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയവരാണ്. മതം,ജാതി,സമുദായം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അറിയാത്തത് ചരിത്രം എഴുതുന്ന ബുദ്ധിജീവികൾക്കും മനുഷ്യരെ തമ്മിലടിപ്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും ഏതാനും മതഭ്രാന്തന്മാർക്കുമാണ്. ജീവിതത്തിലെ ചില പ്രത്യേകതകള് ഈ ആന്ത്രപ്പോളജിക്കല് സർവ്വേയിൽ കണ്ടെത്തി. ജാതിമതഭാഷാഭേദമെന്യേ, ഇന്ത്യക്കാരെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്ന ഈ പ്രത്യേകസ്വഭാവങ്ങളിവയാണ്.

1. ഗ്രാമഭരണരീതികൾ.
2. വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായങ്ങൾ
3. അരിയോ ഗോതമ്പോ സ്റ്റേപ്പിൾ ഭക്ഷണം
4. എണ്ണ ,എണ്ണക്കുരുക്കളുടെ ഉപയോഗം
5. കലപ്പ,കൃഷിയായുധങ്ങൾ,ഉമി കളയുന്നവിധം
6. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ വേഷധാരണം
7. പാദരക്ഷ
8. കാള,കാളവണ്ടി ഉപയോഗം
9. കലപ്പ,ചാണ,അമ്മി,ഉലൂഖലം(ഉരൽ) ശുദ്ധമാണെന്നു കരുതുന്നു.
10. വസ്ത്രം കുട്ടിത്തുന്നാതെ ,രണ്ടു കഷ്ണമായി ചുറ്റിയുടുക്കുന്നു.
11. സ്ത്രീകളുടെ വർണ്ണം ശുദ്ധമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.
12. ഇപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു ശുദ്ധങ്ങൾ(9,10,11) എല്ലാ സമുദായക്കാരിലും സാമ്പ്രദായികമായി കാണുന്നു.

ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഏകത്വത്തെ പിരമിഡ്രൂപത്തിൽ വരച്ചാല് ഏറ്റവും താഴെയുള്ള നിലയിലേ വൈവിദ്ധ്യങ്ങളോ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളോ ഉള്ളൂ എന്നും വാസ്തവത്തിൽ അദ്വൈതമാണ് അതിന്റെയെല്ലാം ആധാരമായി നിലനിൽക്കുന്നതെന്നും ചുരുക്കം. പ്രാദേശികവും ഭാഷാപരവുമായ വൈവിദ്ധ്യങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ ദേശീയവും രാഷ്ട്രീയവുമായി തനിമയുംഒരുമയും നിലനിർത്തിയവരാണ്

ഇന്ത്യയിലെ സമൂഹം അന്നും,ഇന്നും എന്നും. റിസ്ലി പറഞ്ഞ 7 തരം റേസുകള് (seven races of India.Risley. page .36-37 ചക്രവർത്തി 1999) ഇപ്രകാരം നോക്കിയാൽ വെറും പ്രാദേശികവൈവിദ്ധ്യം മാത്രമാണ്.

1. Indo-Iranian ബലൂചി,ബ്രഹുയി,അഫ്ഘാൻ.(കേകയ,ഗാന്ധാര)
2. Indo-Aryan രജ്പുത്,ഖത്രി,ജാട്(പഞ്ചാബ്,രജ്പുത്താന,കാശ്മീർ)
3. Sittho-dravidian മഹാരാഷ്ട്രബ്രാഹ്മണ,കുൺബി,പടിഞ്ഞേറേഇന്ത്യയിലെ കൂർഗ്ഗികൾ.ഉയരം മദ്ധ്യമം.വെളുപ്പനിറം,മുഖത്ത് രോമം കുറവ്, നീണ്ട സുന്ദരമായ മൂക്ക്,പരന്ന് ഉയർന്ന വിശാലമായ നെറ്റി.
4. Aryo-Dravidian യു.പി,രാജസ്ഥാനം,ബീഹാർശ്രീലങ്ക,ഹിന്ദുസ്ഥാനിബ്രാഹ്മണർ,ചാമരർ.
5. Mangol Dravidian ബംഗാൾ കായസ്ഥബ്രാഹ്മണർ,കിഴക്കൻബംഗാൾമുസ്ലീം
6. Mangoloid ഹിമാലയത്തിലെ ആളുകൾ,ബ്രഹ്മപുത്രയിലെ ബോഡോ
7. Dravida ദക്ഷിണേന്ത്യ,മലകളിലെ പണിയ,കിഴക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സാന്താൾ.

ബി.എസ്.ഗുഹയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ മെഗാലിത്തിക്ക് ജനതയാണ് ഇന്ത്യയിലെ സംഘടിതമായ(സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള) കൃഷിസമ്പ്രദായം ആദ്യം ഏർപ്പെടുത്തിയത്.ഇത് ശരിയാവണം. മൺസൂ ൺകാലവർഷക്കാര്റുകളുടെ പാതയും ട്രോപ്പിക്കല് മഴക്കാടുകളും വനവിഭവങ്ങളും സ്വാഭാവികമായ സസ്യസമൃദ്ധിയും അതുനോക്കി കാലവർഷത്തിനനുസരിച്ച് വിത്തു നടാനുള്ള പ്രവണതയും ജലസേചനത്തിനുള്ള നദികളുടെ സുലഭതയും ഈ പ്രദേശത്തുണ്ട്.മാത്രമല്ല,ഇവിടെ തീരദേശത്തെ കോൾനിലങ്ങളിലാണ് ജനതയുടെ സ്റ്റേപ്പിൾ ഭക്ഷണമായ നെല്ല് ഏറ്റവുമധികം ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. കോൾപ്പാടങ്ങളിൽ വ്യക്തികൾക്ക് കൃഷി നടത്താനാവില്ല,സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കൂട്ടുകൃഷിയേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇവിടെനിന്നുപോയവരെല്ലാം തങ്ങൾ ചെന്നസ്ഥലത്ത് കൃഷി നടപ്പാക്കി. അങ്ങനെയാണ് സിന്ധു,അർമ്മേനിയ പ്രദേശങ്ങളിലടക്കം കൃഷിയുടെ പ്രചാരം.

ഹട്ടന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇന്ത്യയില് 5 റേസുകളേയുള്ളൂ,ഏഴില്ല.

1.ഏറ്റവും പ്രാചീനം നെഗ്രിറ്റോ(ഏഷ്യൻആഫ്രിക്കന്) കൃഷി തൊഴിൽ

2 പ്രോട്ടോആസ്ത്രലോയിഡ് ,(ആസ്ത്രലോഏഷ്യാറ്റിക് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നു) കൃഷിയും സമുദ്രസഞ്ചാരവും

3.ഇവരിൽനിന്ന് ആദ്യകാലമെഡിറ്ററേനിയന് വംശം ,പാലസ്തീനിയന്മാരെന്നിവ രുണ്ടായി.അങ്ങനെ കൃഷി,സമുദ്രസഞ്ചാരമെന്നിവ മറ്റുവൻകരകളിലുമെത്തി.

4. പിൽക്കാല മെഡിറ്ററേനിയന് വംശം

5.ആർമ്മനോയിഡ് ആല്പ്പൈൻവർഗ്ഗം. ദ്രാവിഡഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരാണ്. ഇവരുടേയാണ് സൈന്ധവസംസ്കൃതി.

ഈ അവസാനം പറഞ്ഞ വാചകം(അടിവരയിട്ടത്) പ്രോട്ടോആസ്ത്രലോയിഡുക ൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. നേരത്തേ പറഞ്ഞ ജനിതകപാറ്റേണുകളെല്ലാം അതാണ് തെളിയിക്കുന്നതും. ദ്രാവിഡഭാഷ സംസാരിക്കയും സൈന്ധവസം സ്കൃതി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത , സിന്ധുലിപിയും സംസ്കൃതവും പൊതുസംവേദനഭാഷ കളായി ഉണ്ടായിരുന്ന (പ്രാദേശികഭാഷാബാഹുല്യപ്രശ്നംഅങ്ങനെ തീർത്ത)പ്രോ ട്ടോ ആസ്ത്രലോയിഡ് ,നെഗ്രിറ്റോ സങ്കരവംശം ഹരപ്പയും മൊഹഞ്ജോദാരോയും മെഹ്ർഗാർഹും സൃഷ്ടിച്ചു. ആദ്യകാല,പിൽക്കാലമെഡിറ്ററേനിയ ൻവംശപിതാക്ക ളായി. ലോകത്തിലെ എല്ലാ വൻകരകളിലും തങ്ങളുടെ വംശവും സംസ്കാരവും എത്തിച്ചു. ആർമ്മനോയിഡ് ആൽപ്പൈൻവർഗ്ഗം ദ്രാവിഡഭാഷ സംസാരിച്ചത് അവരുടെ പൂർവ്വീകര് ദ്രാവിഡഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ദ്രാവിഡരാകയാലാണ്. മറിച്ചല്ല. ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറെ തീരത്തുള്ളവരെയും 3000 ബിസിയിലെ ഇന്തോയൂറോപ്പ്യൻ ബ്രാക്കികെഫാലിക്ക് റേസ് എന്നു വിലിക്കുന്ന ഹട്ടന് തെക്കേ ഇന്ത്യയുടെ അറ്റത്തുള്ളവർ മംഗളോയിഡ്(1500 ബിസി)എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് ആകെ കൺഫ്യൂഷനിലാണ്. ഇന്ത്യയിൽ യൂറോപ്പിന്റെ അധിനിവേശത്തിനുമുമ്പ് ഒരു സംസ്കൃതിയുണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ല,അവർ പാഗനാണല്ലോ എന്ന പ്രീഫോംഡ് മുൻവിധികൊണ്ടാണ് ഇത്. 1500 ബിസിയില് തെക്ക് മംഗോളിയരും വടക്ക് പഞ്ചാബിൽ ഇന്തോയൂറോപ്യവർഗ്ഗവും വന്ന് പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തേക്ക് വ്യാപിച്ച് ഇവിടത്തെ ഫിലോസഫിയും കലകളും ലിപികളും ഭാഷകളും പൌരാണിക ഭാരത

ത്തിന്റെ ഗ്ലോറിയും സൃഷ്ടിച്ച എന്ന ഹട്ടന്റെ വാക്കുകളേക്കാളും വലിയ ഒരു മിത്ത് ഇന്നുവരെ ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. പൌരാണികഭാരത ത്തിന്റെ ഗ്ലോറി യൂറോപ്പി ന്റെ സംഭാവനയല്ല എന്ന് സൈന്ധവസംസ്കൃതിയുടെ കണ്ടെത്തലോടെ തെളി ഞ്ഞു. ആര്യന്മാരുടെ ആക്രമണവും ഇതുപോലെ ഒരു മിത്താണ്. 1500ൽ വേദമു ണ്ടാക്കിയ യൂറോപ്പിലെ ആര്യജനത അതും കക്ഷത്തുവെച്ച് നേരെ ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്ന്,ഇവിടെ അത് പ്രചരിപ്പിച്ചു,സ്വന്തം നാട്ടിലത് ആരും അറിഞ്ഞതുമില്ല. ഇതാ ണ് ശരിയായ മിത്ത്.

കൃഷിയും മൺസൂൺകാലവർഷക്കാറ്റനുസരിച്ച സമുദ്രയാത്രയും അതിനാവശ്യ മായ അറിവുകളും നിരന്തരമായ പ്രകൃതിസാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ട് ലഭിച്ച് വായ്മൊഴി ദ്രാവിഡവും ലിപി സൈന്ധവലിപിയും വരമൊഴി സംസ്കൃതവുമായ പ്രോട്ടോആസ്ട്ര ലോയിഡ് ആസ്ത്രലോവേടവംശമായ മീനവ(പരതവ)ന്മാരുടെ സംസ്കാരവും ജനി തകവുമാണ് ഇവിടെയുള്ളത്,അവരാണ് സംസ്കൃതി ലോകമെങ്ങും വ്യാപിപ്പിച്ചതും. ഇത് അംഗീകരിക്കാനുള്ള പ്രയാസം തങ്ങളുടെ റേസാണ് മികച്ചതെന്ന വിചാരമു ള്ള കൊളോണിയൽ പ്രഭുക്കന്മാർക്കുണ്ടായതില് അത്ഭുതമില്ല.പക്ഷേ ഇന്ന് കൊ ളോണിയൽ പ്രഭുക്കന്മാരല്ല നമ്മെ ഭരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ ആർക്കിയോളജിക്കല് തെളിവുകൾ ,ജിയോളജിക്കലും ജനിതകപരവുമായ തെളിവുകള് നമുക്ക് കിട്ടി ക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും ചരിത്രകാരന്മാര് പഴയ കൊളോണിയല് ചരിത്രപല്ലവി പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് അത്ഭുതം.

പാലിയോലിത്തിക് ,ജിയോക്രോണോളജിക്കൽ:-ശോണാനദീതീരത്തെ ആയു ധങ്ങൾ ഗ്ലേഷ്യൽസൈക്കിൾവെച്ച് തെറാ പെറ്റേഴ്സന്റെ സ്കീമിൽ(1939) ഇപ്രകാരം ക്ലാസിഫൈ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

TD 2,Glacial

T-1 -2 Interglacial

T 2 -3 Glacial

T3-3. Interglacial

T4-4.Glacial

T 5 The last , current level of the river.

ഇത് നർമ്മദാതീരത്തെ സംസ്കൃതിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, ശോണയിലെ T1, T2 നർമ്മദയിലെ Lower (.basal) ആദിമസോഹൻഇൻഡസ്ട്രി, അച്ചൂലിയൻകൈമഴുകാലം.ശോണയിലെ T3 ,T4 നർമ്മദയിലെ Upper (late) സോഹൻകാലം.

മദ്രാസിലെകോർത്തലയാർസമതലം,വടമധുരൈ,അതിരംപക്കം.കോർത്തലയാർ 3 ടെറസ്സ്. വടമധുരയിൽ3 ഗ്രൂപ്പ് പുരാതനംമുതല് പുതിയതുവരെ. അതിരംപക്കത്ത് ലേറ്റ് അച്ചൂലിയൻ.

സ്വതന്ത്ര്യഇന്ത്യയിൽ ജനവരി 1947ൽ വി,ഡി,കൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ കീഴിലാണ് പാലിയോലിത്തിക് റിസർച്ച് ആരംഭിച്ചത്. (എച്.ഡി.സങ്കാലിയ ആദ്യ എഡിഷൻ.രണ്ടാമത്തേത് 11 വര്ഷംകഴിഞ്ഞ് 1974ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.) ഇതുപ്രകാരം-അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക് കാലം കുർണൂലിലും ആന്ധ്രയിലെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും,ഉത്തർപ്രദേശത്തെ ബേലൻസമതലം,മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ഛത്തീസ്ഗാർഹിലെ പാതേ,എന്നിവിടങ്ങളിലാരംഭിച്ചു.എ.പി ഖാട്ടു നർമ്മദാതീരത്തെ ഓൾഡോവൻ പെബിൾആയുധവും എ.കെ.ഘോഷ് തെക്കൻബീഹാറിലെ സിംഹഭൂമിയിലെ അബ്ബവില്ലൻ മുതല് അച്ചൂലിയൻവരെയുള്ള കൈമഴു(കൽമഴു)വും കണ്ടുപിടിച്ചു. അരുൾ സോനാക്കിയ(1982) നർമ്മദാതീരത്തെ ആർക്കേയിക്ക് മനുഷ്യാസ്ഥി കണ്ടെത്തി.സിഡിൽ പ്ലീസ്റ്റോസീൻകാലത്തുതന്നെ ഉയർന്ന നെറ്റിയുള്ള, മസ്തിഷ്കവളർച്ച പൂർണ്ണമായതിനാല് ബുദ്ധിശക്തികൂടിയ മനുഷ്യവർഗ്ഗം നർമ്മദാതീരത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നും ഇവർ നിയാൻഡർതാല് മനുഷ്യനുമുമ്പേ ഉള്ള വർഗ്ഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി. ഹതോറ തലയോടിന്റെ ഫ്ലറിൻ,ഫോസ്ഫറസ് അനുപാതം 1995ൽ മാത്രമാണ് പഠനവിധേയമാക്കിയത്.7.53 ആണ് അനുപാതം. 900000 മുതല് 127000 വർഷംവരെ നീണ്ടുനിന്ന മദ്ധ്യപ്ലീസ്റ്റോസീൻകാലത്താണ് ആ തലയോടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ നർമ്മദാതീരത്ത് ജീവിച്ചതെന്ന് അർത്ഥം.

നർമ്മദാതീരത്തെ പ്ലീസ്റ്റോസീൻകാലം ബ്രൂൺഹസ് ക്രോണെന്ന് (Brunhes chron) അറിയപ്പെടുന്ന ജിയോമാഗ്നറ്റിക് പൊളാരിറ്റി (കാന്തികധ്രുവീകരണകാലം) കാലത്താണ് ഉണ്ടായതെന്നും ഈ കാലം 780000 വർഷം മുമ്പാണ് ഉണ്ടായ തെന്നും കൂടി ഓർക്കുക. ഹത്നോവയിൽനിന്ന് ഈയിടെ ആന്ത്രപ്പോളജിക്കല് സർവ്വേക്ക് ഒരു പുരാതനമനുഷ്യന്റെ തോളെല്ല് (ക്ലാവിക്കിൾ) കിട്ടി.അത് പഠനവി ധേയമാകുന്നതെയുള്ളൂ.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പൂനയിലെകുക്ക്ടിനദീതാഴ്‌വരയിലെ ബോറിഗ്രാമത്തിൽ പാലി യോലിത്തിക് ആയുധങ്ങൾ(കന്മഴു,ഫ്ലേക്സ് മുതലായവ) കിട്ടി. കുക്ക്ടിനദിയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ കുക്കുടേശ്വരക്ഷേത്രം കുക്കടനീർ ഗ്രാമം എന്നിവിടങ്ങളിലേക്കു ള്ള പാതയുടെ ആരംഭത്തിൽ(3 കി മീ അകലെ) 34 കി മീ ജുന്നാറിനു പടിഞ്ഞാ റാണ് നാനേഘട്ട് ലിഖിതങ്ങൾ കിട്ടിയതെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാലിയോലി ത്തിക് കാലം മുതൽ ശതകർണ്ണികാലം വരെ കൊങ്കണതീരം,സൊപ്പാര, കല്യാ ണെന്നിവയെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ഗതാഗതമാർഗ്ഗമാണത്. ജക്കതിക്കാരാംഗൺ (ചു ങ്കം ശേഖരിക്കുന്ന പാത്രം) എന്ന പേരിൽ വലിയ ഒരു കൽച്ചട്ടി ഈ പാതയുടെ തുട ക്കത്തിലുണ്ട്. നാനേഘട്ടിലെ നാനേപദം നാണയമെന്ന പേരിൽ ഇന്നും ഇന്ത്യയി ലെ ഭാഷകളിലുപയോഗിക്കുന്നുമുണ്ട്. (റെഫ. 77 പേജ് 239-260).അച്ചൂലിയ ൻആ യുധശേഖരം നെഫ്റയിലെ അഗ്നിപർവ്വതഭസ്മത്തിൽനിന്നും കിട്ടി.(ആദ്യകാല, മദ്ധ്യകാല പ്ലീസ്റ്റോസീൻ,അച്ചൂലിയൻ ഇൻഡസ്ട്രിയുടെ തെളിവ്) ആർഗോ ൺജില്ലയിലെ പൊട്ടാമിയിലെ ഇത്തരം ആയുധശേഖരത്തിന് 538000 വർഷം
പഴക്കം കണ്ടു. ഏറ്റവും പുതിയ നെഫ്ര ആയുധശേഖരം (കിട്ടിയവയിൽവെച്ച്) തോബലിലേതാണ്. ഇതിനും ഇന്തോനേഷ്യയിൽനിന്നു കിട്ടിയതിനും പഴക്കം 75000 വർഷമാണ്. ഗോദാവരിയുടെ പോഷകനദിയായ പ്രവരയുടെ താഴ്‌വര യിലെ നെവാസയിൽ ലോവർ, മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് ആയുധശേഖരം കിട്ടി. അത് പെട്ടെന്നു പൊടിയുന്ന ബസാൾട്ട് കൊണ്ടുള്ള അച്ചൂലിയന് ആയുധ ശേഖരമായിരുന്നു. മദ്ധ്യപ്രദേശ് ബോപ്പാലിനടുത്ത് ഭീംഭേക്ത ഗുഹയിൽ കുതിരയു ടെ ചിത്രം വരച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഇന്ത്യക്കാർ കുതിരയെ കണ്ടിട്ടില്ല എന്ന വാദത്തിന്റെ പ്രസക്തി അതോടെ തീർന്നു) മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ സോൺതാഴ്‌വരസിദ്ധി സെക്ട ർ,മഹാരാഷ്ട്ര,കൊങ്കൺതീരം,വാർദ്ധ,കിഴക്ക് വനഗംഗ(ബാണഗംഗ) വരെയുള്ള

നാലു നദീതാഴ്‌വരകളിൽ ഇതുപോലെ പൌരാണികആയുധശേഖരം കണ്ടെത്തി യിട്ടുണ്ട്.

പ്രാദേശികമായി ദത്താവതിയെന്നു വിളിക്കുന്ന മൂലമുക്താനദി(പൂന) ഗോദാവരി (നാസിക്)പ്രവര(നേവാസ)തപതി(പാറ്റ്ന)ഈ താഴ്‌വരകളിലെ ആയുധശേഖരം പഠനവിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ദത്താവതിയിൽ മണൽത്തിട്ടകൾക്ക് ക്രമബദ്ധമായ ലയറിങ്ങ് ഉണ്ട്. 12 അടി കട്ടിയിലാണ് ലോവറ് പാലിയോലിത്തിക് . 35 അടി കട്ടിയുണ്ട് മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് ലയറിന്. ഇത്രയും കട്ടിയിൽ പഴയ മണ്ണു ള്ളതും അതിൽ ആയുധശേഖരം കണ്ടതും വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. മൂലമുക്ത അഥ വാ ദത്താവതി ദത്താത്രേയമുനിയുടെ പൌരാണികവാസസ്ഥാനമാണ്. (കാ ർത്തവീര്യാർജ്ജുനാദി മാഹിഷ്മതിരാജാക്കന്മാരുടെ ഗുരുസ്ഥാനമലങ്കരിക്കുന്ന കാലത്ത്)നെവാസയിലെ മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് ലയറ് വളരെ ചെറുതാ ണ്. ഗുജറാത്ത് മുതൽ ഗോവവരെയുള്ള കൊങ്കൺതീരത്ത് ലോവറ് പാലിയോ ലിത്തിക് ആയുധങ്ങൾ കിട്ടി. കേരളതീരത്തെ ബസാൾട്ട്,യുറാനിയം മുതലായവ യുടെ ആധിക്യം ഇത് അഗ്നിപർവ്വതശിലയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. അതായത് ഡെക്കാൻ പീഠഭൂമിയുടെ പഴക്കം തന്നെ കേരളത്തിനുമുണ്ടാവണം. തിരുനെല്ലിയി ലെ കാളിന്ദീതീരത്ത് കാണാനായ ലാവ ഉരുകിയ പാട് ഇത് സാധൂകരിക്കുന്നു. കർണ്ണാടകത്തില് കൃഷ്ണാനദിയുടെ പോഷകനദികളായ മലപ്രഭ,ഘടപ്രഭ നദീതാ ഴ്‌വരകളിൽ ലോവർ,മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക്ക് അഷ്യൂലിയൻശേഖരം കിട്ടിയി ട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണാതീരത്തെ യദുർവാടിയില് ഗ്രേവലില് പൂഴ്ന്നുപോയ വൃക്ഷങ്ങളുടെ കാ ൽസൈറ്റ് കാസ്റ്റുകള് കണ്ടെത്തി. (buried in fluvial silt and pedogonised).ഇത്രയും പുരാതനമായ ബൂമി,ഇത്രയും പുരാതനമായ മനുഷ്യവംശം ജീവിച്ച സ്ഥലം. അവരു ടെ ചരിത്ര,വംശ,സംസ്കാരരേഖകളും ഇതിഹാസങ്ങളും ധാരാളം ഉണ്ടുതാനും.അവ യെ ഗൌരവമായി പഠിക്കുന്നതിനുപകരം , അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം മതപരമാ ണെന്നും മിത്ത് ആണെന്നും തള്ളിക്കളയുന്നതിലെ യുക്തിഹീനതയാണ് ബുദ്ധി യുണ്ടെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവരെല്ലാം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്.

ചരിത്രാതീതജിയോളജി പ്രൊഫൈൽഃ-

1. ബോറിഃ-കുക്ക്ടിതാഴ്‌വര.പൂന.2.8 മി.മീ. അച്ചൂലിയന് ആയുധവും 1- 1.5 മീറ്റർ കട്ടിയുള്ള അഗ്നിപർവ്വതഭസ്മവും.
2. ഗോദാവരി .6- 35 മീറ്റര് കട്ടി. നദീനിരപ്പിൽനിന്നുയരെ കൃഷ്ണ,ഭീമ,ഗോദാവരി, ഘടപ്രഭ,മലപ്രഭ,തുംഗഭദ്ര താഴ്‌വരകളിൽ മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങൾ.
3. അപ്പർഭീമാഃ-ഭീമാ.കൃഷ്ണാനദീതീരങ്ങളിൽനദീനിരപ്പിൽനിന്ന് 5.30മീറ്റർ കട്ടിയിൽ താഴത്തെ ഭാഗത്ത് ചരലുള്ള വലിയതരികളുള്ള മണലും അതില് അച്ചൂലിയൻ ആയുധശേഖരവും കുതിര,ആന എന്നിവയുടെ ഫോസിലുകളും . പൂഞ്ഞക്കാളയുടെ ഫോസിലുകൾ താഴത്തെ ഭാഗത്ത്.മുകളിൽ അപ്പര് പാലിയോലിത്തിക്,പ്ലീസ്റ്റോസീൻ.
4. ചന്ദ്രപുരിഃ-താഴെ ലേറ്റ് പ്ലീസ്റ്റോസീൻ,ഹോളോസീൻ. ഹോളോസീൻ ആദ്യകാലത്ത് ഇവിടുത്തെ നദികളുടെ പുനരുജ്ജീവനം നടന്ന തെളിവുകളുമുണ്ട്. (1 -4 വരെ ആർ.എസ്.പപ്പ 1995)
5. പാലക്കാട്ട് ക്വാർട്സ് പെബിള് ആയുധങ്ങള് .പാലിയോലിത്തിക് ആയുധശേഖരം. (രാജേന്ദ്രൻ). മുതലമടയിലെ കപ്പ് മാർക്കിങ്ങുകള് (ഡോ.സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട് ട്രസ്റ്റ് 2013-14)
6. പാലാർ കോർത്തലയാർ(ചെന്നൈക്ക് അടുത്ത്) ടെർഷ്യറിമുതല് ആദ്യകാലപ്ലീസ്റ്റോസീൻ വരെ .ഇരുമ്പുള്ള പോറപ്പുറത്ത് ആദ്യകാല അച്ചൂലിയൻ ആയുധങ്ങള് (ശാന്തിപപ്പ 1996).മദ്ധ്യപ്ലീസ്റ്റോസീൻ ആദ്യപ്ലീസ്റ്റോസീൻ വരെ അച്ചൂലിയന് മിഡില് പാലിയോലിത്തിക്ക്, പുറത്തെ സ്ലിറ്റിൽ ആയുധമൊന്നും കിട്ടിയില്ല.
7. ആന്ധ്ര,കടപ്പ,കർണ്ണൂൽ,ചിറ്റൂർ,നെല്ലൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളില് പാലിയോലിത്തിക്ക്. കർണ്ണൂല് ഗുഹകളില് അസ്ഥികൊണ്ടുള്ള ആയുധശേഖരം (അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക് തൊഴിൽശാല). സാംഗോഗുഹ (വടക്കുപടിഞ്ഞാറ്) ജനവാസമുണ്ട്. പക്ഷേ,അസ്ഥിആയുധങ്ങളില്ല. വിശാഖപട്ടണം അച്ചൂലിയൻ ഇൻഡസ്ട്രികള് .ഏറ്റവും പഴയത് ഇപ്പോഴത്തെ സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 7 മീറ്റര് ഉയരത്തിലാണ്.

8. ഒറീസഃ-മയൂരബഞ്ജ് ,ഡെൻകനാൽ,സുന്ദർഗാർഹ്,സംബൽപൂർ, ഫൂൽബനി,ബോലാൻഗർ. 3 ഘട്ടത്തിലേയും പാലിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങൾ .
9. പടിഞ്ഞാറൻ ബംഗാൾ. ബീർഭൂം,ബർദ്വാൻ,ബങ്കുര,പുരുളി,മിഡ്നാപൂർ. പാലിയോലിത്തിക്.മിഡ്നാപൂര് താരഫേനി നദി,പുരുലിയയിലെ നദികൾ -ലോവർ പാലിയോലിത്തിക് മുതല് ഏറ്റവും അടിയിലെ സിമന്റഡ് ഗ്രേവൽ വരെ ഉണ്ട്.
10. ബീഹാർഃ(ഛോട്ടാനാഗ്പൂർ മുഴുവനും ഏറ്റവും കിഴക്ക് സിംഹഭൂം മുതല് റാഞ്ചി, പലമാവു,ഹസാരിബാഗ്,ഗിരിഡീ,സന്താൾ,പർഗാനജില്ലവരെ.). ഗയ ജില്ലയിലെ നവധാ പ്ലാറ്റൂമുതൽ രാജ്ഗർ,ഖരഖ്പൂരിൽ മുങ്കേർകാട്ടിലെ പൈശ്റ വരെ. മുകളിൽ അപ്പര് പാലിയോലിത്തിക് ,പുറത്തെ തലത്തില് മണലിൽപോലും കാണുന്നു. പ്രാദേശികമായ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്കുമുകളിലായി ഇത്തരം ശേഖരങ്ങളുണ്ട്.
11. യു.പിഃ-ലലിത്പൂരിലെ ഝാൻസി,മഥുരയിലെ ഗോവർദ്ധനഗിരി, രേനക്കോട്ടിനപ്പുറത്തെ ശിൻഗ്രോലി,അലഹബാദിനടുത്ത് വേലൻ താഴ്വര. വില്യം ക്ലർക്ക് (1995) ബേലൻതാഴ്വരയിലെ 7 ഘട്ടങ്ങളെ വിവരിച്ചു. 1. വിന്ധ്യൻ സാൻഡ്സ്റ്റാണ് പാറകൾക്കുമുകളില് (tabular sandstone) ലോവർ പാലിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങളും മിഡിൽ പ്ലീസ്റ്റോസീനും. 2. കാൽക്കേരിയസ് തവിട്ടുകളിമണ്ണ്(loam)മിഡിൽ പ്ലീസ്റ്റോസീന് കാലം (sterile)3. Planar and X-bedded sandstone gravel .middle Pleistocene and late to upper pleistoceve. 4.ചുവപ്പും ബ്രൌണും കലർന്ന കളിമണ്ണ്. Clay loam upper Pleistocene 5. Shell-bearing gravel. Carbonate nodule,കറുത്ത ഇരുമ്പയിരുള്ള പിസൊലൈറ്റ്,അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്,അപ്പർ പ്ലീസ്റ്റൊസീൻ,.6. തവിട്ടും മഞ്ഞച്ച തവിട്ടുമുള്ള കാൽക്കേരിയസ് കളിമണ്ണ്(ലോം)മണൽ.അപ്പർപാലിയോലിത്തിക്,എപ്പിപാലിയോലിത്തിക്,മൈക്രോലിത്തിക്,ലേറ്റ് അപ്പ ർപ്ലീസ്റ്റോസീൻ. .7. ഹോളോസീൻ കളിമണ്ണ്,നനുത്ത അലൂവിയം, മീസോലിത്തിക്,നിയോലിത്തിക്,പ്രോട്ടോഹിസ്റ്റോറിക് വസ്തുക്കൾ,ഉപകരണങ്ങ ൾ.

12. നേപ്പാൾഃ-ശിവാലിക്കിലെ ദാങ്, ദിയോക്കുറി എന്നീ താഴ്‌വരകളിലെ 5 ലവലുകളിലായി. 1.ലോവർശിവാലിക്ക് പാറകൾ.2 ബേസൽ ഗ്രാവൽ, കന്മഴ (ദാങ്ങിലെ ഗദാരിയിൽ. വലിയ ഫ്ലേക്കുകൾ,കോറുകൾ -മിഡിൽ പ്ലീസ്റ്റോസീൻ തുയി(tui)നദിയുടെ പോഷകനദികളുടെ താഴ്‌വാരങ്ങളിൽ. 3.ബബ്വയ് അലൂവിയം 25.30 മീറ്ററ് നദീനിരപ്പിൽനിന്നുപരി ഫ്ലേക്ക്,ഫ്ലേക്ക് ചോപ്പർ ഇൻഡസ്ട്രി(ദെങ്ങിൽ). ഫ്ലേക്ക്ചോപ്പർ,ചോപ്പർ,ചോപ്പർബ്ലേഡ് (ദിയോക്കുറിയിൽ).ലേറ്റ് പ്ലീസ്റ്റോസീൻ.4. സീതൽപ്പൂര് 10 മീറ്ററ് ഉപരി .ഇന്ഡസ്ട്രിയുടെ അവശേഷിപ്പില്ല. യങ്ങർ അലൂവിയം.
13. അപ്പർ ഇരാവതിഃ- (മിയാന്മാർ,ബർമ്മ) ഇന്ത്യ,ബംഗ്ലാദേശ്,ബർമ്മ അതിർത്തിപ്രദേശത്ത് തുടർച്ചയായി അപ്പര് പാലിയോലിത്തിക് .

ഇതിൽനിന്ന്എല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാവുന്നത് മിഡില് ,അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക് ആയുധശേഖരവും അവശിഷ്ടങ്ങളുമാണ് കൂടുതലെന്നാണ്. ലോവർ പാലിയോലിത്തിക് കുറവാണ്,പക്ഷേ ഉണ്ട് (ബിപി 50000) അതായത് തുടർച്ചയായി ഈ ഭൂഖണ്ഡത്തില് സദാ ആൾപ്പാർപ്പുണ്ട്.സംസ്കൃതിയുണ്ട്.

കാർബണ് 14 പഠനങ്ങൾഃ-

1. വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻസംഗവോ ഗുഹ (അപ്പർപാലിയോലിത്തിക്) ജബൽപൂർ,ദിന(പൊത്വാർ താഴ്‌വര)ലോവർ പാലിയോലിത്തിക്	41825+-4120BP to 20260+360(one sample 12088BP)- 600000-400000BP (paleomagnetic stratigraphy) Minimum 45000BP site 55 upper Paleolithic
2. പടിഞ്ഞാറൻരാജസ്ഥാൻ(ദിദ്വന) ലോവർപാലിയോലിതിക്, മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്	390000BP (Uranium Thoriumseries) 144000-150000BP(thermoluminiscent dating Quartz grain) 26210+-2200-1700BP(C14)
3. സൌരാഷ്ട്ര,ഗുജറാത്(ഹിരൺതാഴ്‌വര)	190000-69000BP(Uranium

ലോവർപാലിയോലിതിക്ക് മിഡിൽപാലിയോലിതിക്	thorium Acheulean weapons) 56800BP
4. മദ്ധ്യപ്രദേശ്(സോൺതാഴ്‌വര) ലോവർ പാലിയോലിത്തിക് അപ്പര് പാലിയോലിത്തിക് ബാഗോർ 1. നർമ്മദ,ചംബൽ(മാലിനി) അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്	 103800+=19800BP 10000-12000BP C14
5. മഹാരാഷ്ട്ര നെവാസ,പ്രവര. ലോവർപാലിയോലിത്തിക് അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്	 3500000BP 27000-25000 Minimum till 13000 BP
6. കർണ്ണാടക,യദുർവാടി,അപ്പർകൃഷ്ണലോവര് പാലിയോലിത്തിക് തെഗ്ഗിവില്ലി,ഹംസുരി,ബൈക്ബെൽലോവര് പാലിയോലിത്തിക് അവിടെത്തന്നെയുള്ള സദപ്പ്	 350000BP (before) 350000BP (before), 287731+27269 or 18186 BP (2 opinions) 290405+20999 or 18186
7. ആന്ധ്ര,കർണ്ണൂൽഗുഹ അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്മാത്രം	ESR(Electrospin resonance) 16686,&19224 BP Tc method 17390BP+-10% difference
8. യുപി ബേലൻതാഴ്‌വര ഏറ്റവും പഴയത് ഏറ്റവും പുതിയത്	C14. 25000 BP 9000 BC

ചംബൽ(മാലിനീ) നദീതീരത്തുനിന്ന് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ടത്തോട് കിട്ടി. ഇതിന്റെ പഴക്കം 36550 + -660BP to 38900+ - 750BP . അതേ നദീതീരത്ത് (നഗ്ദാ എന്ന

സ്ഥലത്ത്) 31000 BP പഴക്കമുള്ളതും മെഹ്ത്താഖേരിയിൽ 41000 BP പഴക്കമുള്ള തുമായ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ടത്തോട് കിട്ടി. ശുദ്ധജലത്തിൽമാത്രം കാണുന്ന കക്ക ത്തോട്(freshwater shell)കിട്ടിയതിന് 30680 + - 1040-920 BP പഴക്കം . ഒട്ടക പ്പക്ഷി മരുഭൂമിയിലെ പക്ഷിയാണ്. ഒരുകാലത്ത് ഈ പ്രദേശം മരുഭൂമിയായി രുന്നു എന്ന രാമായണത്തിലെ പരാമർശം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദണ്ഡകവനം ഭസ്മം (അഗ്നിപർവ്വതഭസ്മം)വർഷിച്ച് പൊടിമൂടിയശേഷം ഏറെക്കാലം മരുഭൂമിയായി രുന്നു.പിന്നീടാണ് കാടായത് എന്ന് വാത്മീകി പറഞ്ഞത് ഇതുവെച്ച് സത്യമാവ ണം.

ആയുധശേഖരങ്ങൾ,ഫാക്ടറികൾ എന്നിവ മുകളിലെ നിരപ്പിലാണ് കണ്ടത്. എങ്ങനെയാണ് ആയുധങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. എന്തൊക്കെ അസംസ്കൃതവസ്തു ക്കളായിരുന്നു പ്രിയം. ഇതെല്ലാം പഠിക്കാൻ ആദ്യം മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ അച്യൂലിയന് ശേഖരങ്ങളെയാണ് ആധാരമായി എടുത്തത്. കാട്ടിനുനടുവിലെ അരുവിക്കരയി ലെ മിനർവാലക്കുണ്ഡത്തില് 1500-4500 സ്ക്വയർമീറ്ററില് അനേകം ശേഖരങ്ങ ളാണ്കണ്ടെത്തിയത്. ആറെണ്ണം 2000-3000 സ്ക്വയർമീറ്റര് (അര മുതൽ മുക്കാ ലേക്കർവരെ)വീതം പരന്നുകിടക്കുന്നു.ഗുഹാസ്ഥാനങ്ങളാണ് പ്രൈമറിസ്ഥാനങ്ങ ൾ. ഇന്ത്യയിൽ അനേകം ഗുഹാസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിൽ മൂന്നെണ്ണംമാത്രമേ ഖനനം ചെയ്ത് പഠിച്ചിട്ടുള്ളു. (സംഗവോ,കുർണൂൽ,ബിംബേക്തയിലെ അച്യൂലിയ ൻ റോക്ക് ഷെൽട്ടര് 3. F.23.)

ആന്ധ്രയിലെ കുർണ്ണൂൽഗുഹകൾഃ-ഉപകരണങ്ങളുടെ ഇവൊല്യൂഷൻ ഇവിടെനി ന്ന് ഗ്രഹിക്കാനാവും. ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ള കൈമഴു,ചോപ്പര്, പോളിഹെഡ്രൂൺ, സ്പൈറോയിഡ്,ക്ലീവറുകൾ,ഫ്ലേക്കുകൾ മുതലായ കോര് ആയുധങ്ങള് ഇവിടെ യുണ്ട്.കല്ലുളികൊണ്ടു മേട്ടുന്നത് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നു. Levallus technique ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുറച്ചുകൂടി പുതിയ ശേഖരം ബൈഫേസർ,ഫ്ലേക്ക് ഉപകരണ(സ്ക്രേപ്പ രുകള്)ങ്ങളെന്നിവ ഉപയോഗിക്കാനാരംഭിച്ചു. ക്ലീവറുകളുടെ എണ്ണം കൂടി. കൈമഴു വിന്റേത് കുറഞ്ഞു. Soft hammer ,levellus ,discoid core techniques ഉണ്ടായിക്കഴി ഞ്ഞു.വെളുത്തകന്മഴു(വെണ്മഴു)ഏറ്റവുംപഴക്കമുള്ള ആയുധമായിരുന്നു എന്നു കാ ണുന്നു. പെബ്ബിൾബേസിൽനിന്ന് വെണ്മഴുവിലേക്കുള്ള ആദിമമനുഷ്യന്റെ ഇവൊല്യൂ ഷനാണ് വരശുരാമകഥയിൽ നാം കാണുന്നത്. മഴക്കാടുകൾ വെട്ടിത്തെളിയിച്ച് നഗരങ്ങൾ ,ഗ്രാമങ്ങളെന്നിവ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ചിഹ്നവുമാണ് മഴു.

കന്മഴവിനുശേഷം , നേടിയതെല്ലാം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽനിന്ന് വില്ല് (ധനുസ്സ്)എന്ന ആയുധവും അതിന്റെ ധാരിയായി വില്ലവനായ ശ്രീരാമനുമുണ്ടായി. നേടിയെടുത്ത കൃഷിസ്ഥലത്തെല്ലാം ജലസേചനം ചെയ്യാനും ഉഴാനുമുള്ള കലപ്പയേന്തിയ ബലരാമനും ഉണ്ടായി. പതുക്കെ പതുക്കെ കാട്ടുജീവിയായ മനുഷ്യൻ ഗ്രാമ,നഗരവാസിയും കൃഷിക്കാരനും ക്ഷത്രിയനുമായതിന്റെ സൂചനകളാണ് ഈ മൂന്നു രാമന്മാരും. പിന്നീടാണ് സംഗീതവും തുറമുഖനഗരപരിപാലനവും രാഷ്ട്രമീമാംസയും ശംഖനി ധിയും പത്മനിധിയും ശ്രീവത്സവുമായി സർവ്വവർണ്ണങ്ങളേയും സർവ്വലോകങ്ങ ളേയും ഒന്നായിണക്കിയ അദ്വൈതിയായ പൂർണ്ണപുണ്യാവതാരമായ കൃഷ്ണന്റെ വരവ്. ദശാവതാരകഥ ഭൂമിയിലെ മനുഷ്യന്റെ പരിണാമചരിത്രമാണ്.

നർമ്മദാതീരത്ത് മഹേശ്വറിനടുത്ത് ദുർക്കാടിയില് നിരവധി pebble artefacts, രൂപം ശരിയാകാത്ത pebblebutted കൈമഴു,2 പ്രോട്ടോകൈമഴുക്കളെന്നിവ മുകളിലെ 15 സെ.മീ ലവലിൽനിന്ന് കിട്ടി. യൂറോപ്പിലെ അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക്ക് കാലത്ത് അസ്ഥികൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ കുർണ്ണൂലിലെ ഗുഹകളില് മാത്രമാണ് അസ്ഥികൊണ്ടുള്ള ആയുധശേഖരം കിട്ടിയത്. അവയിൽ 90.30 ശതമാനം ആയുധങ്ങളും മുച്ചട്ട ചിന്തമണ ഗവി എന്ന് പ്രാദേശികമായി വിളിക്കുന്നവയാണ്(അതായത്, instruments made on shafts of long animal bones ,including finished forms of scrapers ,perforators,chisels, shouldered points ,barbs and spatulas)ഒരു ജലധാരയുടെ ചുറ്റും 40 സ്പീഷീസില്പു ള്ള കാട്ടുസസ്യങ്ങളും കൃഷി ചെയ്തിരുന്നതായും കാണുന്നു. അതിലെ 26 എണ്ണം പഴം,കായ,കടലവർഗ്ഗങ്ങളിൽപെട്ടതും പത്തെണ്ണം പച്ചക്കറി,ഇലവർഗ്ഗവുമാണ്. കുണ്ടുകളുമുണ്ട്. ആന്ധ്രകുർണ്ണൂൽഗുഹയില് മനുഷ്യന് അഗ്നി ജ്വലിപ്പിച്ചിരുന്ന അഗ്നികുണ്ഡവും അടുപ്പുമുണ്ട്. പാലിയോലിത്തിക് ഇന്ത്യൻമനുഷ്യന്റെ അഗ്നിഉപ യോഗത്തിന്റെ തെളിവാണിത്. വറ്റാത്ത ജലധാരക്കും ജലസ്രോതസ്സിനും സമീപം ഇന്നും കാണുന്ന യാനാടികൾ(കേരളത്തിലെ നായാടിസാമ്യം)എന്ന ആദിവാസി കള് അന്നത്തെ മനുഷ്യന്റെ പിൻഗാമികളാണെന്ന് പണ്ഡിതരുടെ അഭിപ്രായം. ഇവരാണ് ആന്ധ്രകന്മാരെന്ന പേരിൽ (രാക്ഷന്മാരെന്നും സുമേരുവിലെ ദേവന്മാ രെന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്) മഹാജനപദമായ രാമായണകാലശ്രീലങ്കയിലറിയപ്പെട്ടി രുന്നത്. ഈ പുരാതനവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിണാമചരിത്രമാണ് നമ്മുടേത്. വേട, വെ ഡ്ഡ, ആസ്ത്രലോവേടഇനത്തിൽ പെട്ട ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരുടെ ചരിത്രം.

ഹുംസ്ഗി-ഗുൽബർഗ്ഗ (കർണ്ണാടക)ക്കടുത്ത് ഇന്ത്യയിലെ വലിയ അച്യൂലിയ ന്ആയുധശേഖരം ലഭിച്ചത് ഗുഹക്കു പുറത്തുനിന്നാണ്. ലൊക്കാലിറ്റി അഞ്ചിലെ 63 സ്ക്വയര് മീറ്ററാണ് പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ തറ ഗ്രാനൈറ്റ് ബ്ലോക്കുകൊണ്ട് ഈരണ്ടുമീറ്റർവീതം കിഴക്ക്,പടിഞ്ഞാറ്,വടക്ക്,തെക്ക് എന്ന് വേർതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഗ്രാനൈറ്റുകൊണ്ടുള്ള മുകൾഭാഗത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഒരു ഭാഗംതന്നെയാണ്. വടക്ക് മനുഷ്യർ ഗ്രാനൈറ്റ് ബ്ലോക്ക് കൊണ്ട് ഒരു ഋജുരേഖയിൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കയാണ്. ഇത് ജനവാസമുള്ള തറ യുടെ(occupation floor)താഴേക്ക് പോകുന്നില്ല. അതായത് അച്യൂലിയൻആയുധ ശേഖരം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അച്യൂലിയൻഇന്ത്യക്കാര് താഴെ കട്ടിയുള്ള പാറ,ചുറ്റും ശക്തമായ വലിയ ഗ്രാനൈറ്റ് ബോൾഡറുകള് ഇവയുള്ള ഭൂപ്രദേശം (പ്രതലം) തങ്ങളുടെ താമസത്തിനുമ ഫാക്ടറിക്കും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ചില കൂട്ടി ച്ചേർക്കലുകൾ(വടക്കേ അതിർത്തിപോലെ)ഉണ്ടാക്കിയതരം കോട്ടകൾ (ദുർഗ്ഗങ്ങ ൾ)ആയിരുന്നു അവ. അതിർത്തിതിരിവ് ,മുകളിൽ മേൽക്കൂരയുള്ള ഗുഹ ,മേ ൽക്കൂരയില്ലാത്ത പ്രതലത്തിലും താല്ക്കാലികമായ ഓല,മരം,മുള എന്നിവ മേഞ്ഞ് താമസിക്കാമെന്ന അറിവ് ഇതെല്ലാം അക്കാലത്തേ വന്നിട്ടുണ്ട്. (കുന്നംകുളത്തെ നരിമടക്ക് മുകളിലെ കക്കാട്ടുകലശമലയിലും ഇത്തരമൊരു സെറ്റിൽമെന്റ് ഉണ്ടാ യിരുന്നിരിക്കണമെന്ന് അതിന്റെ ഘടന പറയുന്നു. ഒരു ഫാക്ടറി കോംപ്ലക്സ് ,അ സംസ്കൃതവസ്തു ലഭിക്കുന്ന ഒരു ബേസ് ഇവചേർന്നതാണ് ഇന്ത്യയിലെ പുരാതന അധിവാസകേന്ദ്രങ്ങളെല്ലാം. ആന്ധ്രകുർണ്ണൂൽഫോസിലില് റൈനോസറസ്(ഒ റ്റക്കൊമ്പനായ കണ്ടാമൃഗം)കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.വെസ്റ്റ് ബംഗാളിലെ ബങ്കുരയിലും അതി ന്റെ ഫോസിൽ കിട്ടി . മറ്റുഫോസിലുകൾ കന്നുകാലി, കുതിര,ആന, പോത്ത്, മാ ൻ,നാൽഗായ്,പുലി,നരി,എന്നിവയാണ്. മദ്ധ്യപ്രദേശിലും മഹാരാഷ്ട്രയിലും രാജ സ്ഥാനിലും ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ഫോസിൽ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ബിനിബന്ധിലെ പൈസ്ര , കരഗ്പൂറിലെ ഉഷ്ണജലപ്രവാഹം ,ബീഹാറിലെ മുംഗേറിനടുത്ത് കിട്ടിയ ആയുധശേ ഖരങ്ങളിൽ finished ,semifinished ആയുധങ്ങളും flakes,chips,quartzite blocks എന്നിവയും Anvil ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അസംസ്കൃതവസ്തുക്കളും കണ്ടതുകൊണ്ട് ഇത് ആയുധമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഫാക്ടറിയാണെന്ന് ഊഹിക്കുന്നു. അച്യൂലിയന്മാരുടെ താമസസ്ഥലത്ത് 8 കുഴികള് (തൂണ് നാട്ടിയത്)കണ്ടു. ഏറ്റവും വലുത് 20 സെ മീ ,ഏറ്റവും ചെറുത് 12 സെ മീ. ഈ രണ്ടെണ്ണം ഒരേ വലിപ്പത്തിൽ പരസ്പരം 80-120 സെ മീ അകലത്തിലാണ്. ഹെമറ്റൈറ്റ് (ഇരുമ്പയിർ)പെല്ലറ്റുകളുടെ പാറമേലാ ണ് ഈ കുഴികൾ കുഴിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയിൽ ഇളംമഞ്ഞമണ്ണ് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആഴം 20-30 സെ മീ. ഈ തൂണുകൾക്കുമുകളില് മേഞ്ഞ മേൽക്കൂര കെട്ടിമേഞ്ഞ

തായിരുന്നിരിക്കാം. ഇപ്പോഴും ട്രൈബൽനാടോടികള് അത്തരം കുടിലുകള് കെട്ടുന്നുണ്ട്. മദ്ധ്യപ്രദേശ് ബോപ്പാലിനു തെക്ക് ഭീംഭേക്തറോക്ക് ഷെൽട്ടർ മൂന്ന് എഫ്ഫിൽ, പല വലിപ്പത്തിലുള്ള പാറകൾ അടുക്കിയ അനേകം നിലങ്ങളുണ്ട് (floors) അവിടെ അഗ്നി കാണുന്നില്ല. വേനലിൽ പുറത്തും മഴക്കാലത്തും ഹേമന്തത്തിലും അകത്തെ ഗുഹയിലും താമസിച്ചവരാണ് അന്നത്തെ ഗുഹാമനുഷ്യരെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളാണിവയെല്ലാം.

ബാഗേർ 1 പാലിയോലിത്തിക്ക്

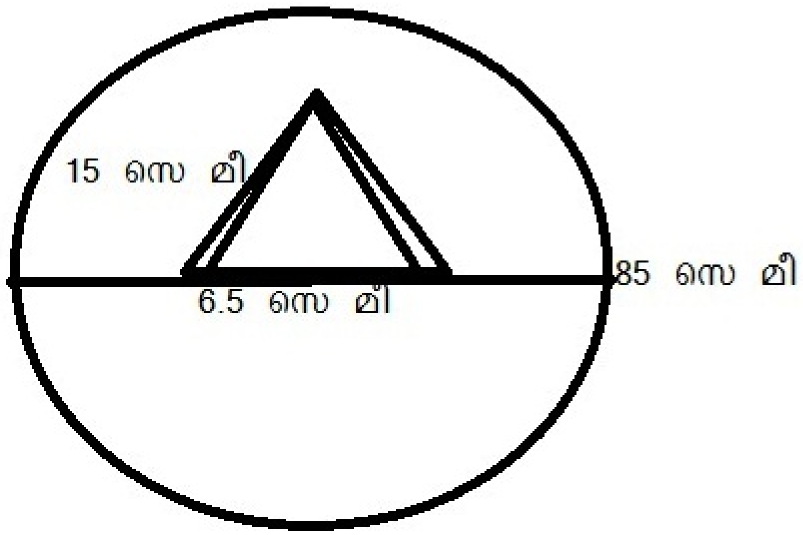

85.സെ മീ വ്യാസത്തിൽ വൃത്താകൃതിയില് (ദ്രാവിഡശൈലി) കല്ലുപടുത്ത ഒരു വേദി. അതിന്നു നടുവിലായി ത്രികോണാകൃതിയിൽ ഒരു പാറക്കല്ല്.15 സെ മീ ഉയരം,6.5 സെ മീ വീതി, 6.5 സെ മീ കനം. തൊട്ടടുത്ത് ജനവാസമുള്ള കൈമൂറിൽ അതേ പോലുള്ള മറ്റൊരു കല്ലിനെ മായി (അമ്മ) എന്ന് ശക്തിസ്വരൂപമായി അവിടത്തെ പ്രാദേശിക ആദിവാസിജനത പൂജിക്കുന്നു. ഈ ശക്ത്യാരാധനയുടെ ശിലയും അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് കാലശിലയും ഒരേ രൂപം മാത്രമല്ല,ഒരേ അളവുമാണ്. കൈമൂറിലേത് ഗ്രാമദേവതയായി ആരാധിക്കപ്പെടുന്നു. അതിന് 9000-8000 ബിസിയിലെ പഴക്കമുണ്ട്. പാലിയോലിത്തിക് കാലം മുതൽ 9000-8000 ബിസിവരെ തുടർച്ചയായി ഒരേ രൂപഭാവങ്ങളില് ശക്ത്യാരാധനയുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ തെളിവായി ഇതിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.ഈ ശിലയുടെ ആസ്ട്രോണമിക്കലായ പ്രാധാന്യം ആരും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. 85 വ്യാസമുള്ള വൃത്തത്തിന്റെ അർദ്ധവ്യാസം 42.5. നടുവിലെ ത്രികോണശിലയുടെ വീതിയും കനവും കൂടി ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടുക 42.25 . ഉയരമായ 15 കൊണ്ടു 6.5 നെ ഗുണിച്ചാല് 975.

താന്ത്രികമായി (ശാരദാതിലകതന്ത്രം) ഋഉസപ്തനവ (976)എന്ന ഭാരതഖണ്ഡ ത്തിലെ ദേവി,ആഗ്നേയആരാധനകളുടെ എണ്ണത്തിൽനിന്ന് ഒന്നു മാത്രം കുറവ്. 6.5 നെ 6.5 കൊണ്ടും പിന്നീട് 15 കൊണ്ടും തുടർച്ചയായി ഗുണിച്ചാല് 633.75. പഞ്ചദശി (15)എന്നത് തിഥിസംഖ്യയുമാണ്. ഈ ത്രികോണശില ഒരു ശങ്കുവായി കരുതേണ്ടതുണ്ട്.(വരാഹമിഹിരന്റെ പഞ്ചസിദ്ധാന്തിക നോക്കുക)ഇതും 8 കുഴി കളിലായി വ്യത്യസ്തവലിപ്പങ്ങളിൽ ഒരേ അവലത്തിലായി നാട്ടിയ തൂണുകളും ശങ്കു ഛായ,അടിയളവ് മുതലായ ആദിമആസ്ട്രോണമിക്കൽ പഠനങ്ങളുടെ ചിഹ്നങ്ങളു മാണ്.

ബാഗോർ രണ്ടില് അരകല്ല്,ചാണ,ഉളിക്കല്ല്,ചുറ്റും ചെത്തിയ വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കല്ലുകൾ,പ്രതലം ഉഴിഞ്ഞുചിന്തേരിട്ട ഇരുമ്പയിരുള്ള ഹെമറ്റൈറ്റ് ഓക്കർ,15 സെ മീ വ്യാസമുള്ള കുഴികൾ,10 സെ മീ നീളമുള്ള ഒരേതരം കല്ലുപാകിയ തറ, ഉറങ്ങാ നും വസ്തുക്കൾ സംഭരിക്കാനുമുള്ള ഉയരമുള്ള പ്ലാറ്റ്ഫോമുകള്,കിടക്കാനുള്ളവയി ൽ കല്ലുകൊണ്ട് തലവെക്കാനും കൈവെക്കാനും ഉപധാനങ്ങള് (ഏതാണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ സോഫപോലെ) ഇതെല്ലാം കണ്ടുകിട്ടി. സോൺതാഴ്വരയിലെ നാടോടികൾ കല്ക്കരി കളിമണ്ണടുപ്പിൽവെച്ച് ഹേമന്തകാലത്ത് തീ കാഞ്ഞിരുന്നു. 7000-8000 ബിസിയിലെ സാംബാർമാനിന്റെ മൂന്ന് കുളമ്പടയാളങ്ങള് അതിന്ന ടുത്തു കാണുന്നു.റിവ്വാത്(സൈറ്റ് 55) പൊത്വാർ സമതലത്തില് 45000 ബി പി പഴക്കമുള്ള താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ മരംകൊണ്ട് തൂണും മേൽക്കൂരയും വെച്ച വാസ്തു അന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കിട്ടി. ചുമരുകളുടെ രണ്ടുവശ ങ്ങളിലായി 7 കുഴികളുണ്ട്(തൂണുകൾക്ക്)ഇവ തൂണുകൾക്കാണെന്ന അഭിപ്രായം ശരിയെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് തൂണുകള് ഏഴ് എന്ന ചോദ്യം ഞാനിവിടെ ചോദിക്ക യാണ്. എന്തു കൊണ്ട് അവ 4, 8, 12 എന്നിങ്ങനെയല്ല. സപ്തസ്വരമണ്ഡപത്തി ന്റെ ആദിമരൂപമായതുകൊണ്ടാവണമെന്നാണ് എന്റെ വിചാരം. 7നെ 3 കൊണ്ടു ഗുണിച്ച 21 യൂപം നാട്ടുന്ന രാമായണകാലത്തെ യാഗശാലയുടെ മുൻഗാമിയോ പൂർവ്വരൂപമോ ആയതുകൊണ്ടാവാമോ എന്നും ചോദിക്കാം. ബിംബേക്തയിലെ ചെറിയ കപ്പിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള 7 കുഴികളും ഇതുമായി താരതമ്യവുമാകാം.

ബിംബേക്ത സൈറ്റ് 3 എഫ് 24ലെ കല വളരെ പ്രാചീനമാണ്. ഇവിടത്തെ 25 ആം ടണലിന് 25 മീറ്ററാണ് നീളം. ഇത് പ്രവേശിക്കുന്നത് വലിയ ഒരു ഹാളിലേ

ക്കാണ്. അതിന്റെ നടുവിലായി വലിയൊരു പാറ. അതിന്റെ സമപ്രതലത്തിൽ , പ്രവേശിക്കുന്ന ഇടനാഴിയെ അഭിമുഖീകരിച്ച് 7 കപ്പുകളുടെ ആകൃതിയിലുള്ള കോപ്പക്കുഴി(കപ്മാർക്കിങ്ങ് അഥവാ കുപ്പോള). ഇവയുടെ ആഴം 16.8 മി.മീറ്ററാണ്. ഈ പാറക്കരികിലുള്ള മറ്റൊരു പാറമേലായി ഒരൊറ്റ വൃത്താകൃതിയിലുള്ള കോപ്പക്കുഴിയുണ്ട്. അതിനുമുകളിലായി ഒരു ചെറിയ വര(നേർരേഖ)യുണ്ട്.ഇത് സംഗീതലിപിയാണ്. കോപ്പക്കുഴികളും ആകാശഗോള,നക്ഷത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്ന് നേരത്തെ മുതലമടയിലെ കോപ്പക്കുഴികൾ കണ്ടെത്തിയപ്പോള് ഞാന് പറഞ്ഞിരുന്നത് ഓർക്കുന്ന പക്ഷം ഈ 7 കുഴികളും സപ്തർഷിമണ്ഡലമാകാം.

സപ്തസ്വര(സപ്തമാതൃക)മാതൃകയിലുള്ള കോപ്പക്കുഴി

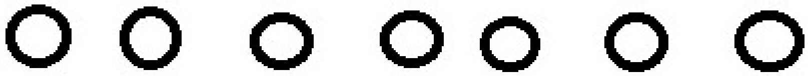

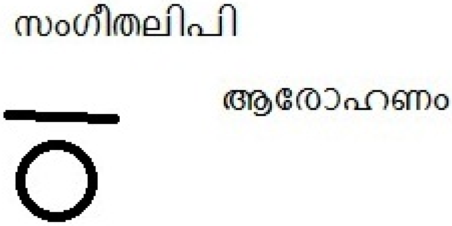

ആരോഹണത്തിന് ഇപ്പോഴും സംഗീതലിപിയിൽ ഇപ്രകാരം മുകളിലൊരു ചെറിയ വരയാണ് ഇടുക. വൃത്തത്തിലും ഗുരുവായി ഉച്ചരിക്കുക എന്നാണ് ഈ ചിഹ്നത്തിന്റെ അര്ത്ഥം .ഇതേ രീതിയിൽ സൈന്ധവലിപിയും ഞാന് വായിച്ചത് ഓർക്കുക. മിഡിൽ പാലിയോലിത്തിക് ,അച്യൂലിയൻ കാലഘട്ടങ്ങൾക്കിടയില് അച്യൂലിയൻ കാലത്തോടടുപ്പിച്ചാണ് ഇവ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത് എന്നു കാണുന്നു (പേജ് 89.ദിലീപ് ചക്രവർത്തി 1999)ബിംബേക്തയിലേയും മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ

അച്യൂലിയൻ സൈറ്റ് മൈഹാറിലേയും ചക്രാകൃതിയില് നിർമ്മിച്ച (ഡിസ്ക് രൂപം) കല്ലുകളും ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്നു.പടിഞ്ഞാറൻ രാജസ്ഥാനിലെ ദിദ്വാനയിലെ സുർഗിതലാറില് അച്യൂലിയൻകാലത്തെ 6 ചെറിയ ക്വാർട്ട്സ് ക്രിസ്റ്റലുകള് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഹ്വാസ്ഗിയിലെ അഞ്ചാം സൈറ്റില് ഒരു സെ മീ വലിപ്പമുള്ള ചുവന്ന ഓക്കർ മണികള് കിട്ടി. പാലിയോലിത്തിക് സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൽമണി (റോക്ക് ക്രിസ്റ്റൽ)ചുവന്ന ഓക്കറെന്നിവ അക്കാലത്തെ മനുഷ്യന്റെ ബോധം അഥവാ അവബോധം(cognitive awareness)എത്രമാത്രം വികസിച്ചിരുന്നു എന്നനുഗ്രഹിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതായി ആധുനികശാസ്ത്രരീത്യാ ചിന്തകരും ആർക്കിയോളജിസ്റ്റുകളും ഒരുപോലെ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബിംബേക്തയിലെ 3 എ 28 എന്ന ഗുഹയിലാണ് പച്ചച്ചായം (പ്രകൃതിദത്തം)ഉപയോഗിച്ചഏറ്റവും പഴയ അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് പെയിന്റിങ്ങും കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള്. മഹാരാഷ്ട്രയിലെ പത്വയിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ടത്തൊണ്ടുപതിച്ച് 2 പാനലുകളിലായി എക്സ് എന്നെഴുതിയപോലുള്ള ക്രിസ്ക്രോസ് ഡിസൈനുകളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതിലെ കലാഭംഗി അന്നത്തെ മനുഷ്യരുടെ കലാഭിരുചി കാണിക്കുന്നു. ബേലൻതാഴ്വരയിലെ ലോഹന്ദനളയിലെ അപ്പർ പാലിയോലിത്തിക് മേഖല (25000- 19000 ബി പി)യിൽനിന്നുകിട്ടിയ അസ്ഥിക്കഷ്ണംകൊണ്ടുള്ള രൂപം ആദ്യം അമ്മദൈവത്തിന്റെ രൂപമെന്നാണ് വിചാരിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീടാണ് അതൊരു ഹാർപ്പൂണാണെന്നു മനസ്സിലായത്.അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് ഇന്ത്യയിലെ അസ്ഥിആയുധങ്ങൾക്ക് അത്രയും സോഫിസ്റ്റിക്കേറ്റഡ് ആയ ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും ഇതാണ് പിന്നീട് കല്ലായുധങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ശില്പവിദ്യയിലെത്തിയതെന്നും അർത്ഥം. പാർപ്പൂണ് അസ്ഥികള് ആഫ്രിക്കയിലും കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ജിയോളജിക്കൽ പർവ്വതനിരകള്

പാലിയോലിത്തിക്ക് കല്ലായുധങ്ങൾ

ആർക്കിയോളജിക്കല് ചരിത്രം

സാമ്പ്രദായികവും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലുള്ളതുമായ സാഹിത്യചരിത്രം

ഇവനാലും ഇത്ര കൃത്യമായി ഒത്തുപോകുന്ന ഒരു ഭൂപ്രദേശം ഇന്ത്യയിലൊഴികെ മറ്റെവിടേയുമില്ല. കോർത്തലയൻസമനിരപ്പിലുള്ളവർക്ക് 4 കി മീ അപ്പുറം ഹുൻസ്ഗിയില് തങ്ങൾക്കുവേണ്ട അസംസ്കൃതസാധനങ്ങള് കിട്ടുമെന്നറിയാം. ഈ അറിവ് (എവിടെ എന്തുകിട്ടും,അതെങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം ,അതിന്റെ ആവശ്യക്കാരാര് ,അവർക്ക് എങ്ങനെ എളുപ്പത്തില് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാം) പാലി യോലിത്തിക്ക് ഗുഹാമനുഷ്യർക്കുപോലും ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് ഈ തെളിവുകളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.ഈ അറിവും മൺസൂൺകാറ്റും,ഭൂപ്രകൃതിയും സമുദ്രത്തെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗമാക്കി തുറമുഖനഗരങ്ങളുടെ ശൃംഖലയുണ്ടാക്കിയതുമാണ് ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം.സൌത്ത് ഏഷ്യ എന്ന ജ്യോഗ്രഫിക്കൽസോണിക് ആർക്കേയിക്ക് ഹോമോസാപ്പിയൻസിന്റെ ജീവിതമേഖലയിലെ ഇന്ത്യയുടെ പ്രാധാന്യം മൺസൂൺകാറ്റുകളാണ് നിശ്ചയിച്ചതെന്നുപറഞ്ഞാലത് അതിശയോക്തി യാവില്ല.

മീസോലിത്തിക് ചക്രവാളം

അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് കാലത്തെ നായാടി,വേട്ടക്കാര,വർഗ്ഗക്കാർ, കാട്ടു കനിശേഖരണവർഗ്ഗക്കാര് മീസോലിത്തിക് കാലത്തേക്ക് ഗ്രാമനഗരസംവിധാനമുള്ള പരിഷ്കൃതമനുഷ്യരായി വളർന്ന ചിത്രമാണ് സൈന്ധവസരസ്വതീസംസ്കൃതിയിലൂടെ നമുക്ക് കാണാനാവുക. പാലിയോലിത്തിക് മൈക്രോലിത്തിക് ആയുധോപകരണങ്ങൾക്ക് ഇടയിലുള്ള കാലത്തെ മീസോലിത്തിക് എന്നു വിളിക്കുന്നു. മീസോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നമാണ് മീസോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങൾ. മൈക്രോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ഇങ്ങനെഃ- ഇരുവശം സമാന്തരമായ ചെറിയ ബ്ലേഡുകൾ,കേന്ദ്രം(Core)ക്രിപ്റ്റോക്രിസ്റ്റലൈൻ സിലിക്ക (ചെർട്ട്,ചാൽസെഡെനി,ക്രിസ്റ്റൽ,ജാസ്പർ,അഗേറ്റ്) അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് ഉപകരണങ്ങളുടെ പിഗ്മിമോഡല് ഉപകരണങ്ങൾ (സൂചി,,സ്ക്രേപ്പറുകൾ, ചന്ദ്രക്കലാകൃതിയിലുള്ള ഉപകരണങ്ങള്,awls, മരം,അസ്ഥിഇവകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പിടിയിലേക്ക് അടിച്ചിറക്കിയ ഡ്രിൽപോയിന്റുകൾ, റോംബോയിഡ്, ട്രപ്പീസിയം, ട്രപ്പീസിയോയിഡ്,ത്രികോണം മുതലായ ജ്യാമിതീയരൂപങ്ങൾ,ഇവയാണ് മൈക്രോലിത്തുകൾ.ശ്രീലങ്കയിൽ നടുവിലെ പീഠഭൂമിയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ബത്തദോംബേ-

ലേനയിൽനിന്ന് 26000 ബിസി മുതല് 9500 ബിസിവരെയുള്ള ജ്യാമിതീയ മൈക്രോലിത്ത് ഉപകരണങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഇപ്പോളത്തെ കല്ലാശാരിമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പരമാണ(പരമണ)എന്നുവിളിക്കുന്ന ഉപകരണം , മരത്തിനും അസ്ഥിക്കും പകരം കല്ലുകൊണ്ടുള്ള പിടിയിലേക്ക് ഡ്രിൽപോയിന്റ് അടിച്ചിറക്കുന്ന ഒന്നാണ്.ഇതിന്റെ മുൻഗാമിയാണ് അസ്ഥികൊണ്ടും മരം കൊണ്ടും പിടിയുള്ള ഉപകരണം. കുർണ്ണൂല് ഗുഹയിലെ അസ്ഥിആയുധശേഖരത്തെ പ്രാദേശികർ വിളിക്കുന്ന പേര് മുച്ചട്ട ചിന്തമണഗവി എന്നാണ് . മൈക്രോലിത്തിക് ആയുധശേഖരത്തിലെ ഒരിനത്തെ കേരളത്തിലെ കല്ലാശാരി ഇപ്പോഴും പരമണ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ചിന്തമണ ,പരമണ എന്ന വാക്കുകളുടെ സാമ്യം ശ്രദ്ധേയമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. തെക്കുകിഴക്കേ ഇന്ത്യയിലെ തൂത്തുക്കുടിയിൽ ചുവന്ന മണ്ണുള്ള (റെഡ് സാൻഡ്സ്റ്റൂൺ)പ്രദേശത്തിന് തേരി എന്നാണ് പറയുക. തൂത്തുക്കുടിയിലെ തേരിയിൽനിന്ന് മൈക്രോലിത്തിക് ആയുധശേഖരം കിട്ടി.ലങ്കയിലെ ആയുധശേഖരത്തോട് സാമ്യമുള്ള ഇതിനും തേരി ഇൻഡസ്ട്രി എന്ന് പേരുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വൻ തേരി,വന്ദേരി,തേരപുത്ത,തേരീപുത്ത മുതലായ വാക്കുകളെ ഈ അർത്ഥത്തിലെടുക്കണം. പില്ക്കാലപ്ലീസ്റ്റോസീൻകാലത്തും ആദ്യമദ്ധ്യ ഹോളോസീൻകാലത്തും ഇരുമ്പയിരുള്ള പാറ പൊടിഞ്ഞാണ് തേരിമണ്ണ് ഉണ്ടായത്. വന്ദേരിനാട്ടിലെ ചെമ്മണ്ണൂർ ചെക്കച്ചെവന്ത മണ്ണും വലിയ തേരികളുമുള്ള വന്തേരിയെന്ന പിംഗലനിഘണ്ടുവിന്റെ നിർവ്വചനത്തിനോട് അടുത്തുനില്ക്കുന്നു. രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളാണ് തേരിമണ്ണിന്റേയും ആയുധശേഖരത്തിന്റേയും ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ളത്. ഒന്ന്,തേരിമൺകൂമ്പാരങ്ങൾക്കുശേഷമാണോ ആയുധമുണ്ടാക്കിയത്. മണ്ണുപൊടിയുന്നതിനു മുമ്പോ ശേഷമോ. രണ്ട്,തേരിയേക്കാളും പഴക്കമുണ്ട് ചുവന്ന ഫെറിക് ഓക്സൈഡിന്റെ അംശമുള്ള ഉപകരണങ്ങൾക്ക് .അതിനാലവയാണ് പഴയവ.

ബോളൻതാഴ്വരയിലെ താഴത്തെ ലവല് ആറില് ബ്രൌൺ,മഞ്ഞ കാൽക്കേരിയസ് കളിമണ്ണ്,മണലെന്നിവ കാണുന്നു.ഇത് അപ്പർപാലിയോലിത്തിക് ,എപ്പിപാലിയോലിത്തിക്,നിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങളെല്ലാം കാണുന്ന ലയറാണ്. എപ്പിപാലിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങൾ അപ്പര് പാലിയോലിത്തിക് ആയുധങ്ങളേക്കാ ൾ ചെറുതാണ്.പക്ഷേ,നീളം,ഭാരം,വീതി എന്നിവ മീസോലിത്തിക് ആയുധ

ങ്ങളേക്കാളും കൂടുതലാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യകാലഇരുമ്പുയുഗം വരെ മൈക്രോ ലിത്തുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മദ്ധ്യകാലത്തും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇന്നും ഉപ യോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഇന്നുവരെ തുടർച്ചയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധ ങ്ങൾ ,ഉപയോഗിക്കുന്ന വംശപരമ്പരകളുടെ ശ്രേണി എന്നിവയെ മനസ്സിലാക്ക ണം. വെസ്റ്റ് ബംഗാളിലെ ബംഗ്ഗറയില് പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരേതരം ആയു ധങ്ങളുപയോഗിച്ച് കളിമൺപാത്രനിർമ്മാണം ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്തമാനിൽ 19ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരേതരം ആയുധമുപയാഗിച്ചിരുന്നു.പരമണ എന്ന മൈ ക്രോലിത്ത് ഇരുപത്തിഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും കേരളത്തിലെ കുന്നംകുളത്തെ കുറുക്കം പാറയിലടക്കമുള്ള കല്ലാശാരിമാരുപയോഗിക്കുന്നു.മൈക്രോലിത്ത് ഇല്ലാത്ത ഒരേ ഒരു ഇന്ത്യൻസ്ഥലം പ്രതാപ്ഗാർഹ് മുതല് കാശിവരെയുള്ള ഗംഗാതടം,വടക്കു കിഴക്കെ മലനിരകളെന്നിവയാണ്. വിന്ധ്യനിലും ഗംഗാതടമൊഴിച്ചുള്ള കാശിയി ലും ധാരാളമുണ്ട്.

രാജസ്ഥാനിലെ പഠനം,ക്രോണോളജി(മെഹർഹോംജി 1980)

Pre-middle stone age	Major dune formation, major dry phase
Middle stone age	Deep weathering . Humid
Upper Paleolithic (before 8000 BC)	Base of lake covered with dunes. Severe dry phase.
8000-7000 BC	Pollen grains seen. Moist phase
7500 BC	Homosapiens start to burn grass . Pollen grains of foodgrain plants plenty.(Agriculture common)
7500- 3000 BC	Dry phase with scanty plants
3000-2000 BC	Steppes,Savanna. Moist phase
2000 BC	Western Lake Lankaaran becomes dry.
1800-1400 BC	Sambhar lake becomes salty
1400-1000 BC	Slight amelioration of climate
1000 BC	Aridity
AD 1st century till date	Aridity

ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും സസ്യംകുറഞ്ഞ പ്രദേശമായ രാജസ്ഥാനിലാണിത്. സസ്യ സമൃദ്ധവും കാലവർഷക്കാറ്റുകൊണ്ടും സമുദ്രം,നദി ,കായലെന്നിവകളാലും സമൃദ്ധമായ കേരളതീരത്തല്ല. ചെക്കച്ചിവന്ത മൺപാങ്കുള്ള വൻതേരികളുടെ സസ്യസമൃദ്ധി ഇന്നും പ്രീമിഡിൽ,മിഡിൽ,പാലിയോലിത്തിക് കാലത്തേതെന്നപോലെ കാണണമെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ വന്ദേരി(വൻ തേരി) നാട്ടിലേക്കു ചെല്ലുക. അറബിക്കടൽ മുതല് പാലക്കാട്ടുച്ചുരംവരെയുള്ള ഭൂമിയുടെ പ്രകൃതികാണുക

മീസോലിത്തിക് ഇന്ത്യ റേഡിയോകാർബണ് പഠനം (Possehel 1994)

Adam Garh (M P)	5505+- 130BC , 6179- 5960 BC
Bheembhektha (M P)	6556 – 6177 BC , 4875-4580 BC
Bagore Near Sindhu in MP	.6385+- 225 -7416-6622 BC , 4246-3991 BC
Bagore Bethwara (Near Rajasthan)	4480+- 205, 5418-4936, 4575-4344 BC
Mahagrih (UP)	8175+- 165, 9253- 8965, 9049-8741 BC, 11748-11320 BC, 11135-10761 BC
Sarai Nahar Ray (Prathap Garh UP)	9958-9059 BC
Paishara Mungur Near Bihar	6377-6067 BC

സരായ് നഹർ റായ്ഃ-

സരയു,നഗരം,രാജാരാമനെന്നീ മൂന്നുവാക്കുചേർന്നതാണ് പ്രതാപ്നഗറിന് 15 കിമീ തെക്കുപടിഞ്ഞാറുകിടക്കുന്ന സരായ്ഗഹർറായ്. സരയുവിന്റെ കനാലായ(നഹർ) ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് രാമനെ ഗുഹന് സരയുവിനപ്പുറത്തേക്ക് കടത്തിയതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ ഗംഗ 55 കിമീ തെക്കോട്ടുമാറിയാണ് ഒഴുകുന്നത്. 1800 സ്ക്വയർമീറ്ററ് വരുന്ന വറ്റിപ്പോയ ധനുസ്സാകൃതിയുള്ള ഒരു ഭാഗം പണ്ടത്തെ ഗംഗയുടെ അവശിഷ്ടമായി ഇവിടെ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഭാഗത്തുനിന്ന് 3 റേഡിയോകാർബണ് ഡേറ്റിങ്ങുകള് കിട്ടി. ഏറ്റവും പഴയത് 9000 ബിസി(ആദിമമീസോലിത്തിക്) കാലത്തേതാണ്. ദാംദഹയിൽ 5000 ബിസി,മഹാദഹയിൽ 2853-2347 ബിസി, കാലത്തേതും. ദഹ,ദാഹ് എന്നത് ദാശ എന്നതിനുള്ള പ്രാകൃതപദമാണ്. ശരത്കാലത്ത് ദേശാടനക്കിളികളുടെ വംശവർദ്ധനവിനായുള്ള പ്രജനനസ്ഥാനമാണിത്.ഭരതന്റെ യാത്രയിൽ വാത്മീകി ദേശാടനക്കിളികളെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രദേശത്ത് ഒരു ജ്യോമെട്രിക്ക് മൈക്രോലിത്തിക് ഇൻഡസ്ട്രിയും ആയുധഫാക്ടറിയുമുണ്ടായിരുന്നു. മഹിഷം,കണ്ടാമൃഗം,കലമാനെന്നിവയുടെ കൊമ്പുകളും അസ്ഥികളും ,ആമത്തോടുകൾ,ശംഖുകൾ മുതലായി അനേകവസ്തുക്കള് ഇവിടത്തെ ഖനനത്തില് കിട്ടി. 11 ശ്മശാനങ്ങളിൽനിന്നായി 14 മനുഷ്യാസ്ഥികൂടങ്ങളും കിട്ടി. 4 അസ്ഥികൂടങ്ങള് ഒരേ സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെയാണ്. (കുടുംബശ്മശാനം)അണ്ഡാകൃതിയിലുള്ള കുഴിയില് മണലുവിരിച്ച് കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുദിശയിൽ തല പടിഞ്ഞാട്ടാണ് മറവുചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പുരുഷന്റെ ഇടത്തുകയ്യും സ്ത്രീയുടെ വലത്തുകയ്യും നാഭീദേശത്തു തൊട്ടു വെക്കുന്നു. മൈക്രോലിത്തുകളും ശംഖുകളും ചിപ്പികളുമാണ് ഓരോ ശ്മശാനത്തിലും ശവത്തിന്റെ കൂടെ മറവുചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരാളുടെ വാരിയെല്ലിൽ ഒരു മൈക്രോലിത്തിക് അമ്പുതറച്ചിരിക്കയാൽ ഇദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിലാണ് മരിച്ചതെന്നു കരുതുന്നു. 16 തൊട്ടു 34 വയസ്സുവരെ മതിക്കുന്ന 9 പുരുഷന്മാരും 15 തൊട്ട് 35 വരെ മതിക്കുന്ന 4 സ്ത്രീകളും ഒരു കുട്ടിയുമാണ് ഇവിടെ കിട്ടിയത്. പുരുഷന്മാരുടെ ശരാശരി ഉയരം 173.93 മുതല് 192 .08 വരെ.സ്ത്രീകളുടേത് 174.89 മുതല് 187.68 സെ മീ വരെ. എല്ലാവരും വലിയ ശക്തമായ തലയോട്ടുകളുള്ളവരാണ്. ആർക്കും ദന്തരോഗമില്ല.ചില അസ്ഥികൂടങ്ങളിൽ സന്ധിരോഗലക്ഷണമുണ്ട്. മഹാദഹയിലെ ശ്മശാനത്തിൽ അസ്ഥികൊണ്ടുള്ള ആഭരണങ്ങൾ(മാല, ലോക്കറ്റ്)

കിട്ടി. 70-100 കി മീ അകലെയുള്ള വിന്ധ്യനിൽനി ന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ചാല്ക്കോ ദമി, ക്വാർട്ട്സ്,ക്രിസ്റ്റൽ,അഗേറ്റ്,കാർണീലിയന് മണികളും കിട്ടി. അവിടത്തെ പുരുഷന് 190 സെ മീ ,സ്ത്രീക്ക് 162- 176 സെ മീ ഉയ രമുണ്ട്. ഒരു സ്ത്രീക്ക് 40-50 വയസ്സുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം 18-40 വയസ്സുള്ളവരാണ്. ഓസ്റ്റിയോആർത്രൈറ്റിസിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. ഒരു അടുപ്പിൽ വേവിക്കാനിട്ട മഹിഷത്തല കണ്ടു. അവിടത്തെ ശവങ്ങൾക്കെല്ലാം ദന്തരോഗമുണ്ട്. ഒരു വർഷം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദാംദഹയിൽ സംസ്കാരത്തിനുമുമ്പ് അഗ്നിആരാധന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ഒന്നിച്ച് മറവുചെയ്യുന്നു. ഭംഗിയായി കൊത്തുപണിചെയ്ത ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ലോക്കറ്റ് ഒരു അസ്ഥികൂടത്തിന്റെ ഉയർന്ന സാമൂഹികാവസ്ഥയും ധനസ്ഥിതിയും കാട്ടുന്നു. ഒ.സി.പി അഥവാ ഓക്കറും കണ്ടു. 7000 ബിസിയില് പൈസ്രയില് 3 തരം അഗ്നി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കണ്ടെത്തി. (ലൊക്കാലിറ്റി എഫിൽ).നിലത്ത് ഉണക്കച്ചുള്ളിക്കമ്പുകൂട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്നതും, കളിമൺകട്ടകൾക്കു മുകളിലും ചുവട്ടിലുമായി ഉണ്ടാക്കുന്നതും കുഴി അഥവാ കുണ്ഡത്തിൽവെച്ച് ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ് ഇവ. 26 തരം ആയുധങ്ങൾ ഈ സ്ഥലത്ത് കിട്ടി. ഈ സ്ഥലം താല്ക്കാലികവാസത്തിനും ആയുധനിർമ്മാണത്തിനും മീസോലിത്തിക് മനുഷ്യര് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ആയുധനിർമ്മാണത്തിനുമുമ്പ് (ഫ്ലേക്കിങ്ങിനു മുമ്പ്)കല്ല് ചൂടാക്കിയിരുന്നു.

പാറകളിലെ ചുവന്ന മീസോലിത്തിക് പെയിന്റിങ്ങ്:-

കിഴക്കൻവിന്ധ്യനിലെ ഗെറുവിൽ(തുരുമ്പെടുത്ത ഹീമറ്റൈറ്റ് –അയേൺ പെറോക്സൈഡ്)കൊണ്ടുള്ള ചിത്രങ്ങൾ മദ്ധ്യേന്ത്യവരെ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറെ ദിശയിലായി പർവ്വതം മുഴുവനും നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. പൂർവ്വികശിലായുഗമനുഷ്യരുടെ മൃഗങ്ങൾ,ആയുധങ്ങൾ,ജീവിതദൃശ്യങ്ങളെന്നിവയും കാണാം. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചിത്രങ്ങൾ മദ്ധ്യേന്ത്യയിലാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ആധുനികമനുഷ്യർ അതിലെ പല മോട്ടിഫുകളും തിരിച്ചറിയാനാവാത്തവിധം ജീവിതരീതികൾ മാറ്റി പരിഷ്കൃതരായിരിക്കുന്നു. ആസ്ത്രേലിയയിലെ അബോറിജിനുകൾക്ക് അവരുടെ പാറച്ചിത്രങ്ങളിലെ മോട്ടിഫുകൾ ഇന്നും വായിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും കഴിയുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കാരന് സാധിക്കുന്നില്ല.

ഭോപ്പാലിന്റെ 45 കി മീ തെക്കുപടിഞ്ഞാറ്, 10 കി മീറ്ററില് കിടക്കുന്ന 7 ലൊക്കേഷനുകളെയാണ് ബീംഭേക്തറോക്ക് ഷെൽട്ടറുകളെന്നു പറയുന്നത്. (വിനായക, ബോനരവാലി,ബീംഭേക്ത,കിഴക്കെ ലക്കജ്വാരം ,പടിഞ്ഞാറെ ലക്കജ്വാരം,ജോൺഡ്ര, മുനിബാബാ കി പഹാഡി) 642 ഷെൽട്ടറുകളില് 55 ശതമാനം ചിത്രങ്ങളാണ്. ബീംഭേക്തയിൽമാത്രം 243 ഷെൽട്ടറുകളുണ്ട്. 133 എണ്ണത്തില് പെയിന്റിങ്ങുകളുണ്ട്. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറുകിടക്കുന്ന വിന്ധ്യനിരകളിൽ നിന്ന് വടക്കോട്ടുനീണ്ടുകിടക്കുന്ന 40 മൈല് നീളം 8 മൈല് വീതിയുള്ള പാറമേലാണിത്. നർമ്മദാനദിയുടെ ഡ്രെയിനേജ് ഏരിയയിൽ റെയ്സൺജില്ല ഗോഹർഗഞ്ച് തഹസിലില് പൂത്ലികാരർ മാത്രം പെടുന്നു(പൂത്ലിയെന്നാൽ പാവ അഥവാ ശില്പമാണ്).മറ്റെല്ലാം ബെത്വാമദീതാഴ്‌വരയിലാണ്. 1600- 2051 അടി ഉയരം (സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന്) ഇതിനുണ്ട്. സാൻഡ്സ്റ്റോൺപർവ്വതങ്ങളുടെ ഉയർന്നശിഖരങ്ങളിലാണിവ കാണുന്നത്. ചിലതുമാത്രം സ്വാഭാവികമായി രൂപപ്പെട്ട കുഴികളിലും ഗുഹകളിലുമായി താഴത്തെ ഭാഗത്തും കാണാം. 4- 16 അടിവരെ ഉയരമുള്ള ഗുഹാമുഖം , 10- 60 അടി മുതൽ 1390 അടിവരെ നീളമുള്ള സ്വാഭാവികഗുഹകൾ, 10-15 അടി ആഴം (5 തൊട്ട് 30 വരെ റേഞ്ച്) ഉള്ള ഇവയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കുടുംബങ്ങൾക്ക് സുഖമാ യി താമസിക്കാം. ചുമരും മോന്തായവും നിറയെ ചിത്രാലംകൃതമാണ്. ചുവപ്പ്, വെ ളുപ്പ്,ഇവരണ്ടും ചേർന്ന നിറം ആണ് ചിത്രങ്ങൾക്ക്. ചിലതിൽ മഞ്ഞ,പച്ച,കറുപ്പ്, ഇവയുമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ മ്യൂറൽ പെയിന്റിങ്ങ് ഈ ഗുഹാചിത്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണ്. നായാടിവർഗ്ഗം,വനത്തിൽ കായ്കറി ശേഖരിക്കുന്നവർ,ആന, കുതിര,ലോഹായുധം എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ,ജാഥയായി പോകുന്ന ചതു രംഗപ്പട ഇവ കാണാം. ഈ ആളുകളാണ് ചിത്രം വരച്ചതെന്ന് ചിത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കൊണ്ടു വ്യക്തമാണ്. നായാടി,കായ്കറി ശേഖരിക്കുന്നവരുടെ പിൻഗാമികളാണ് ലോഹായുധവും ചതുരംഗപ്പടയുമുപയോഗിച്ച യോദ്ധാക്കളെന്നും (സ്റ്റൈ ലിസ്റ്റിക് സക്സസേഴ്സ്)ഇവതമ്മിൽ ഓവർലാപ്പിങ്ങ് ഉണ്ടെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധേയമാണ്.(മത്പാൽ 1984)

ഫേസ് എ ആദ്യഘട്ടം. വലിയ മൃഗങ്ങൾ,പകുതിയോളം നിറം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ജ്യോമെടിക് മേസ് ശൈലി. 26 ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. കാട്ടുപോത്ത് ,പുള്ളിപ്പുലി,പശു,

ആന ഇവയുണ്ട്. നിറങ്ങൾ വെള്ള,ഇളംചുവപ്പ്,ചുവപ്പ്,ക്രിംസൺ,പർപ്പിള്, raw sienna .

ഫേസ് ബി.രണ്ടാം ഘട്ടം . 1167 ചിത്രങ്ങൾ. മൃഗ, മനുഷ്യരൂപങ്ങളുണ്ട്.മൃഗങ്ങൾ ആദ്യഘട്ടത്തേക്കാളും ചെറിയവയാണ്. മൃഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനകത്ത് ജ്യാമിതീയ,അബ്സ്ട്രാക്റ്റ് രൂപങ്ങളും വരച്ചിട്ടുണ്ട്. 22 തരം മൃഗങ്ങളെ കാണുന്നു. പ്രധാനമായും മാനും കാട്ടുപോത്തുമാണ്. മനുഷ്യരൂപമെല്ലാം വടിപോലെയാണ്. സിന്ധുലിപിയിലെ മനുഷ്യരൂപങ്ങളും ഇങ്ങനെ വടിപോലെയാണെന്ന് ഓർക്കണം. ചിലർ മുഖംമൂടി വെച്ചിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ വടിയേന്തിയവരും അമ്പുംവില്ലും ഏന്തിയവരും കുന്തം പിടിച്ചവരും മൃഗങ്ങളെ തുരത്തി ഓടിക്കുന്നവരും അരയിൽ ചൂലുപോലെ ഒരുടുത്തുകെട്ടുകെട്ടി ഒട്ടപ്പക്ഷിയെപ്പോലെയുള്ളവരും തലയിൽ പീലിപോലെ ഒന്നു ധരിച്ചവരും കാണുന്നു. സ്ത്രീകളും വേട്ടയാടുന്നുണ്ട്. നിറങ്ങൾ ഇളംചുവപ്പ് ,കരിച്ച burned sienna,ക്രിംസണ്ൺ,സെപ്പിയ, പർപ്പിൾ,മരതകപ്പച്ച, സ്കാർലറ്റ്, മഞ്ഞൾനിറം.

മൂന്നാംഘട്ടം (സി) .മനുഷ്യരുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും ചിത്രങ്ങൾ കൂടുതല് സ്വാഭാവികമായി. മൃഗങ്ങൾക്ക് രണ്ടുനിറം. അകത്ത് കുത്തനേയും വിലങ്ങനേയും ക്രിസ്ക്രോസ് ആയും വരകളുണ്ട്. മനുഷ്യർ വടിയും അമ്പും വില്ലും ധരിച്ചവരാണ്. കരിച്ച മരക്കഷ്ണം,ഇളംചുവപ്പ്, Raw sienna , ഓറഞ്ച്, burned sienna,ക്രിംസൺ, കടുംപർപ്പിൾ,മഞ്ഞൾ,സെപ്പിയ നിറങ്ങളാണുള്ളത്. മാനുംപശുവുമാണ് അധികം. സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ കുട്ടികളേയും കാണാം. വരകളും കുത്തുകളും, വർണ്ണങ്ങൾകൊണ്ട് patches ,കയ്യടയാളങ്ങൾ,വിരലടയാളങ്ങൾ (കേരളത്തിൽ നിറയ്ക്കുമ്പോള് അരിമാവുകൊണ്ട് വാതിലിലും മറ്റും ചെയ്യുന്നപോലെ) എന്നിവ കാണാം.

നാലാംഘട്ടം(ഡി). 280 ചിത്രം. 183 മനുഷ്യരൂപം. ബാക്കി മൃഗരൂപം. കുത്തുകളിട്ട ഋജുരേഖകൾ, വർണ്ണ patches, വെള്ള, Raw sienna,ഇളംചുവപ്പ്,കടുംചുവപ്പ്, കരിച്ച മരക്കഷ്ണം,ക്രിംസൺ,സെപ്പിയ,ഇവ നിറങ്ങൾ. സ്റ്റൈലൈസ്ഡ് ജൈവ വസ്തുക്കൾ കാണാം.

അഞ്ചാംഘട്ടം(ഇ). അലങ്കാരരൂപങ്ങളാണ്. നീണ്ടകൊമ്പുള്ളപോത്തുകൾ, ശരീരത്തിൽ തേൻകൂട്,സിഗ്സാഗ്,കോൺസെൻടിക്ക്,സ്കയർ പാറ്റേണുകൾ,ക്രീമി വെള്ളനിറത്തിൽ. അതേ ക്രീമിവെള്ളനിറത്തിലുള്ള അമ്മദൈവങ്ങളെ കാണാം. കരിച്ച ആംബർ,കരിച്ച സിയന്ന,സെപ്പിയ,ക്രിംസൺ,കറുപ്പ് നിറങ്ങളുണ്ട്. ബിസി 2000ത്തിലെ നീലഗിരിജില്ലയിലെ കരിക്കിയൂരെന്ന ഗ്രാമത്തിലെ പാറമേലുള്ള കാളകൾ ഇതേ സ്റ്റൈലിലാണ് വരച്ചിരിക്കുന്നത്. കോട്ടഗിരിയിൽനിന്ന് 40 കി മീ മാറിയാണ് കരിക്കിയൂർ. കരി അഥവാ കലപ്പകൊണ്ട് കന്നുപൂട്ടുന്ന ആളുടെ ചിത്രമാണവിടെയുള്ളത്. കണ്ടെത്തിയ ഗാന്ധിരാജനും പ്രൊ.ചന്ദ്രശേഖരനും ഇതിനെ ബുൾചേസിങ്ങ്(കാളയോട്ടം)എന്നു പറയുന്നു. ഒരുകാള കറുപ്പും ഒരുകാള വെളുപ്പുമാണ്.(ഇരട്ടക്കാള).അതിനുപിന്നിലായി വെളുത്ത കലപ്പ,അതിനു മുകളിലായി മനുഷ്യരൂപം. വയലിൽ രണ്ടുമൂന്നാളുകളെ കാണാം. കാളപൂട്ട്,എരുതുപൂട്ട് എന്ന കാർഷികസമൂഹത്തിന്റെ ഉത്സവചിത്രമാണ്.തമിഴിൽ എരുതുകട്ടുതലെന്നും മാഞ്ചുവിരട്ട് എന്നും പറയും. ഇത് ജല്ലിക്കെട്ടല്ല.

ഗംഗാസമതലത്തിലെ മിർസാപ്പൂരിൽനിന്ന് ഡക്കാനിലേക്കുള്ള പഴയ പാത, റോബർട്ട്സ് ഗാർഹിനപ്പുറം സോൺതാഴ്വരയിലേക്ക് മദ്ധ്യപ്രദേശത്തിലെ സുർഗീയദേശംവഴിയുള്ള പാത,അഹ്രൌര മുതൽ കാശിവരെയുള്ള മലകളിലെ ഭ്രയിശിലിപെയിന്റിങ്ങ്, അഹ്രൌരമുതൽബീഹാർവരെയുള്ള സസരാൻവഴികളിലുള്ളവ –ഇപ്രകാരം മൈക്രോലിത്തിക്ക് പിതൃക്കളുടെ സഞ്ചാര, സാർത്ഥവാഹകമാ ർഗ്ഗങ്ങളിലാണ് റോക്ക് പെയിന്റിങ്ങുകള് കാണുന്നതെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഗിൽഗിറ്റിൽക്കൂടിവരുന്ന കാരക്കോറം പർവ്വതനിരമുഴുവനും ഇത്തരം പെയിന്റിങ്ങുകളാൽ അലംകൃതമാണ്. 6000 ബിസിയിലുള്ള ആദാംഗർ, ബഗർചിത്രങ്ങള് ചെമ്മരിയാട്,ആട്,കന്നുകൾ(വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ),ഇവയെ ആട്ടിത്തെളിക്കുന്ന ഇടയവംശ(നോമഡ്)ത്തിന്റേതാണ്.നീലഗിരിയിലുള്ളവ കർഷകരുടേതാണ്. 7000-8000 ബിസിക്കുമുമ്പേ ശക്തി ആരാധന ഉണ്ട് എന്നതും സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങള് അതിപ്രാചീനമാണെന്നതും അതാതു സഞ്ചാരമാർഗ്ഗത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾ സഞ്ചാരികളുടെ സ്വഭാവം കൂടി കാണിക്കുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

കേകയദേശം

ഭൃഗുകച്ഛത്തിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് ബലൂചിസ്ഥാനം അഥവാ ബാഹ്ലീകദേശമെന്ന കേകയമാണ്. ബൃഹ് എന്ന ധാതുവാണ് ഭൃഗുപദം അഥവാ ബ്രഹ്മപദമാവുന്നത്. ബൃഹദ്ഗൃഹം അഥവാ വലിയഗൃഹം(കാര്യൂഷകം)എന്നാണ് ഭൃഗുവർഗ്ഗക്കാരായ ഭരദ്വാജ മാഗബ്രാഹ്ണണരുടെ ഗൃഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്. അവരുടെ മഹാഗൃഹം 2 ബോളൻനദീതീരത്തെ മെഹർഗാർഹ് ആയിരുന്നു. ക്വറ്റതാഴ്വര,രണഗുണ്ടൈ (zhob loralai),കാലാത്ത് സമതലം,കോശധര,നള,ശക്രസ്ഥാനം, കുള്ളി, മൂഷികി താഴ്വരയിലെ മേഹി,ബാലക്കോട്ട് സൊന്മിയാനി ഉൾക്കടൽ, പാഞ്ച്ഗർ, ബന്നുപർവ്വതം,കൊട്ട്ദിജി,ഗോമൾവാലി,ഇൻഡസ്ഹക്രയുടെ പടിഞ്ഞാറന് അതിർത്തിയില് കൊഹിസ്ഥാൻ,കിർത്താർഅദ്രിവരെയുള്ള വടക്കുഭാഗം, അതിനുതെക്ക് സിന്ധു,ഗുജറാത്ത്, മഹാരാഷ്ട്ര,സൌരാഷ്ട്ര, കൊങ്കൺ,കേരളം, കന്യാകുമാരി വരെയുള്ള പടിഞ്ഞാറൻതീരം ഇങ്ങനെ ഭരദ്വാജഗോത്രക്കാർക്ക് വടക്കപടിഞ്ഞാറേ ഭാരതത്തിൽ 2 മഹാഗൃഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.ഭരദ്വാജരുടെ ഈ ദ്രാവിഡ,ആന്ധ്രക,ശതകർണ്ണി,മെലൂഹ,മൂഷകവംശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗമായ ബാഹ്ലീക,പാർശ്വീക(പാരസീക)ദേശത്തേക്ക് നമുക്ക് ഒന്നു കണ്ണോടിക്കാം.

വടക്കുകിഴക്കൻ ബലൂചിസ്ഥാനിന്റെ വടക്കേ ഖണ്ഡത്തിൽ ഗോമൽ(കോമള)നദി ശോഭാനദിയുമായി(zhob)ചേരുന്നഭാഗത്ത് ശോഭലോറലായ് എന്നുവിളിക്കുന്ന രണഗുണ്ടൈ കാണാം. റാണാഗുണ്ടൈ എന്നും ഉച്ചരിക്കും. സന്ധേമാൻകോട്ട നില്ക്കുന്ന പെരിയാനഗുണ്ടൈ(പെരിയാനക്കുണ്ട്)മുതൽ 4 നദികൾ(അനംബര,തൽ, കോമൾ,ശോഭ)സന്ധിക്കുന്നതാണ് സന്ധേമനമെന്ന ഈ പ്രദേശം. ആന്ധ്ര, വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിലും രണഗുണ്ട, ആനക്കുണ്ഡ(ആനഗുണ്ഡി)ഗുണ്ടൂര് , പെനുഗൊണ്ട മുതലായ സ്ഥലനാമങ്ങളുണ്ട്. അതേ ദ്രാവിഡസ്ഥലനാമങ്ങളാണ് കേകയത്തിലുമെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.പ്രത്യേകിച്ചും പെരിയാനക്കുണ്ടൈ എന്ന പേർ തമിഴുതന്നെയാണ്. ഈ സന്ധിസ്ഥാനത്ത് ദാംബ്സലാത്ത് 3, മെഹർഗാർഹ് 6 ലവലില് കണ്ണാടക്കണ്ണും സർപ്പഫണവുമുള്ള ടെറാക്കോട്ട നാഗമാതാവിന്റെ പ്രതിമയും സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ പാത്രങ്ങളും കിട്ടി. അനംബരനദീതാഴ്വരയിൽ സുർജംഗൽ,ദബർക്കോട്ട്,രണഗുണ്ട എന്നീ

മൂന്നുസ്ഥലങ്ങൾ 4500-4300 ബിസിമുതലുള്ളവയാണ്. വടക്കും തെക്കും ബലൂചിസ്ഥാനിന്റെ പരസ്പരഗതാഗതത്തിന്റെ പ്രധാനസംഗമസ്ഥാനം കലാത്ത് സമതലത്തിലെ അഞ്ചിറയും സിയാദംബ(സൌരബാരിയ)യുമാണ്. അവിടെ പിരീഡ് രണ്ടിലെ ചളിക്കട്ടഇഷ്ടികകൊണ്ടാണ് കെട്ടിടങ്ങള്. വടക്കും തെക്കും ബലൂചിസ്ഥാനിന്റെ ഇടയിൽ കോശധര,നള,ശക്രദേശങ്ങൾ ത്രികോണാകൃതിയി ല് കിടക്കുന്നു.ശക്രനെന്നാൽ ഇന്ദ്രനാണ്. കോശധരനെന്നാൽ ഭണ്ഡാരം ധരിക്കുന്നവനായ നാഗമാണ്. നള അഥവാ നാളി,നാഡി നാഡിക,ജലനാളികയുടെ ഉടമസ്ഥനാണ് നളൻ. ശക്ര(ഇന്ദ്ര)കോശധര(നാഗ)നളദേശങ്ങളുടെ ത്രികോണസ്ഥാനം അതുകൊണ്ട് പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്.

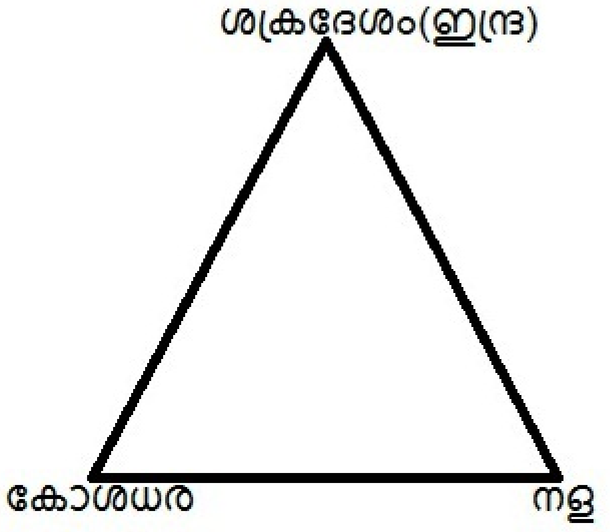

നളത്തിലെ ചളിക്കട്ടഇഷ്ടികകൊണ്ടുള്ള ശവക്കല്ലറയിൽ 16 മണികളുള്ള മാലയിൽ ക്രിസ്റ്റലുകൊണ്ടുള്ള പതക്കം ചാര്ത്തിയ കുട്ടിയുടെശവം അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നൾപോട്ടറിയിലെ പ്രത്യേകശൈലി ,മത്സ്യചിത്രങ്ങൾ,ഐബെക്സ് അഥവാ നീല ഗിരിക്കാളയുടെ ചിത്രങ്ങളെന്നിവ എടുത്തുപറയേണ്ടതുണ്ട്. ഈ സ്ഥലത്ത് ജല സംഭരണവും കൃഷിയും രണ്ടുവിധത്തിലാണ് നടത്തിയിരുന്നത്. വെള്ളം ഒഴുകി യിറങ്ങുന്ന കുന്നിന്റെ ചെരുവില് പടിപോലെ ബണ്ടുകെട്ടി മണ്ണ് ഒഴുകിപ്പോകുന്നത് തടഞ്ഞ് ചെയ്യുന്ന പുനംകൃഷി . ജലത്തെ ഒരുകായലോ

തടാകമോ പോലെ ബണ്ടുകെട്ടി റിസർവോയര് അണക്കെട്ടുകൾക്കകത്തു പിടിച്ചുനിർത്തി , അതി ൽനിന്ന് അല്പാല്പമായി തോടുകൾ(നൾ)വഴി വയലു കളിലേക്ക് തുറന്നുവിട്ടുകൊടുക്കു ന്ന രീതി .ഇത് വന്ദേരിനാട്ടിലെ പുഞ്ചക്കോൾക്കൃഷിയോടുതുല്യമാണ്. പാലക്കാട്ടുമുതൽവന്ദേരിവരെ കേരളത്തിലുപയോഗിക്കുന്ന രണ്ടുവിധകൃഷിതന്നെയാണ് നൾ, കോശധര,ശക്രദേശത്തെ ദ്രാവിഡരും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ബേലക്കു ചുറ്റുമുള്ള നിയായിബുത്തി,നിന്ദോവരി, ഇഡിത്ത്ഷാകോംപ്ലക്സും കൊല്ലുവ(കൊലവ)യും ചേർന്നപ്രദേശത്തെയാണ് കുള്ളി എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഇവിടത്തെ പുരാതന സംസ്കൃതിയെ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റുകള് കുള്ളിസംസ്കൃതിയെന്നു വിളിക്കുന്നു. വേൽപ്പട്ട് മാർഗ്ഗത്തില് ബേലയെ പൊറളിനദി (പുരുലി)എന്നാണ് പറയുക. (കേരളത്തിലും പുരുളി,പറളി പുരലിമല മുതലായവ കാണുന്നു)തീരദേശംമുഴുവനും കാലാത്ത് തെക്കൻബലൂചിസ്ഥാനിൽകൃഷിയിടങ്ങളാണ്. കൊല്ലുവമാർഗ്ഗം ബേലയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറാണ്. അവിടെനിന്ന് ധാന്യം ചുറ്റുമുള്ള ,കൃഷിയില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കൊല്ലുവയിലെ പ്രധാനസ്ഥാനമായ കുള്ളിയിലെ പോട്ടറിയുടെ പ്രത്യേകസ്വഭാവമാണ് ഇതിന് കുള്ളിസംസ്കാരമെന്ന പേരുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തത്. ചേരന്മാരെ കൊല്ലികാവലനെന്നും മൂഷകരാജധാനിയെ കോലമെന്നും കൊല്ലമെന്നും വിളിക്കുന്നവരാണ് കേരളീയർ. കൊള്ളിടംനദീതീരമുള്ള തമിഴ്നാട്,കിള്ളി എന്ന സ്ത്രീയോദ്ധാക്കളുടെ ചോളനാട് ,മൂഷകനാട് ഇവയെല്ലാം ദ്രാവിഡവംശജരുടേതാണ്.ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ് കുള്ളിസംസ്കൃതിയും.

കൊല്ലുവയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് മൂഷ്കിതാഴ്വരയിലെ മെഹിയാണ് കുള്ളികഴിഞ്ഞാൽ പ്രധാനനഗരം. കുള്ളിയിലും മേഹിയിലും ഇതുവരെ മുകളിലെ ലയറുകൾ മാത്രമാണ് പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. താഴത്തെ ലയറുകൾ കുല്ലി(കുള്ളി) അനേകം അറകളുള്ള ,കല്ലുകൊണ്ടുപണിത വാസ്തുവാണ്. 3 കി മീ അപ്പുറത്തുനിന്ന് ഇതിനു ള്ള കല്ല് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. വളരെ വലിയ രണ്ടുകല്ല്(അമ്മിക്കല്ല്), അവ മേലു രക്കാനുള്ള കുഴകൾ,കറുത്തമണികൾ,ലാപിസ് ലസൂലി,അഗേറ്റ് , കാർണീലിയൻമണികള്,വളഞ്ഞ അസ്ഥിവളകൾ,താമ്രം, സ്വർണ്ണം ,ഗ്ലാസ് വസ്തുക്കൾ എന്നിവ ഇവിടെ കിട്ടി. മൃഗങ്ങൾ നീണ്ടവയും വലിയകണ്ണുള്ളവയും പ്രകൃതി പശ്ചാത്തലത്തില് വരക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്.. മേഹിയിൽ കേരളത്തിലെ ദ്രാവിഡര്

ചെയ്യുന്ന പോലെ ആദ്യം ശവം ചിതയില് ദഹിപ്പിച്ച ശേഷം ബാക്കിവരുന്ന അസ്ഥിക്കഷ്ണം കലത്തിലോ മണ്ണിന്നടിയിലോ കുഴിച്ചിടുന്നു.നിയായിബുത്തിയിൽ കുല്ലിസംസ്കാരത്തിന്റെ ഉപരിഘട്ടമാണ്. ഇതിന് കാർബൺ14, ബിസി 3000 എന്നകാലം കൊടുക്കുന്നു. നിന്ദോവരിയിൽ കേന്ദ്രഭാഗത്തായി പടികൾഉള്ള ഒരുശിലാവാസ്തുവുണ്ട്. ഇതിൽ ഒരു ടണ് ത്തൂക്കമുള്ള കല്ലുകളുപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുല്ലിപോട്ടറിയില് അമ്മദൈവചിത്രങ്ങളുണ്ട്. കാളകളുടെ ചിത്രങ്ങളുമുണ്ട്. രണ്ടു സൈന്ധവസീലുകൾ ഇവിടെനിന്ന് കിട്ടി. (3000 ബിസിയിലെ). സോപാനരീതിയിൽ പടികളായി വേദി (പ്ലാറ്റ്ഫോം)കളുടെ ശ്രേണി കെട്ടുന്നത്, അമ്മദേവികൾട്ട് ,കുല്ലി പോട്ടറി എന്നിവ ഇവരുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. സൊന്മിയാനി ഉൾക്കടലില് വിന്ദർനദീമുഖത്ത് ഖുർഖെരാ അലൂവിയൽസമതലത്തിലാണ് ബാലക്കോട്ട്. ആർക്കിയോളജിസ്റ്റുകള് ഇവിടത്തെ താഴത്തെ ഘട്ടം 1 ബാലക്കോട്ടിയനെന്നും മുകളിലെ ഘട്ടം സിന്ധുസംസ്കാരമെന്നും കരുതുന്നു. ബാലക്കോട്ടിലെ മചർഹരപ്പൻസൈറ്റിലെ ഒരു ഫ്ലോർഡിസൈന്, ബോധഗയയിൽ ബിസി മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബോധിസിംഹാസനത്തിൽ കാണുന്നതു തന്നെയാണെന്നാണ് എന്റെ നിരീക്ഷണം. ഇതിലെ ഒന്നിനെ ഒറ്റക്കെടുത്താൽ അത് (സിംബൽ)

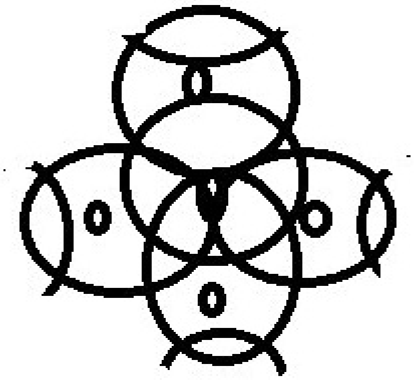

സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലും കാണുന്നുണ്ട്.

ബാലക്കോട്ടിലെ കളിമണ്ണിഷ്ടികകൾ പാകിയ ഗൃഹങ്ങളിലെ ഇഷ്ടികകളുടെ അനുപാതം കേരളത്തിലും സൈന്ധവ,ഹരപ്പൻ,ഇന്ത്യൻ വാസ്തുവിലും സാധാരണ കാണുന്ന 10 x 20 x 40 (1 :2 :4)തന്നെയാണ്.കുലാലചക്രമുപയോഗിച്ചും പെയിന്റു ചെയ്തും കളിമൺപാത്രമുണ്ടാക്കുന്നു. നൾപ്രദേശത്ത് ജനവാസം തുടങ്ങിയമുതലേ പോളിക്രോംശൈലി പോട്ടറിയും പൂഞ്ഞക്കാളസിംബലും ലാപിസ് ലസൂലിയും മൈ

ക്രോലിത്തിക് ആയുധങ്ങളും ശംഖും താമ്ര,ടെറക്കോട്ട,അസ്ഥിവസ്തുക്കളുമുണ്ട്. അവരാരും കടലിലെ മത്സ്യം തിന്നിരുന്നില്ല. 4200 ബിസിമുതല് വളർത്തുമൃഗങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതായത് 4200 ബിസിയില് നളിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്തവര് ഇന്ത്യയിലെ ദ്രാവിഡ,ഹരപ്പൻ,ഭൃഗുകച്ഛ,മൂഷകവംശമാണ്. (ജനവാസം തുടങ്ങിയമുതലേ ഈ സിംബലുകളുള്ളതിനാൽ.)

കെഗ് താഴ്‌വരയിലെ തുർബാത് മരുപ്പച്ചയുടെ പടിഞ്ഞാറ്,ഇറാനിയൻ ബലൂചിസ്ഥാനിലാണ് ബേലചുരം. ഇവിടെ 7 മൈല് വ്യാസത്തില് അനേകം ഗ്രാമങ്ങളിലായി വസിക്കുന്നവരാണ് മക്രൻജനത. മദ്ധ്യത്തിലായി ജലസേചനംകൊണ്ട് കൃഷിവിഭവങ്ങളുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മിറികാലാത് സിന്ധുസംസ്കാരകേന്ദ്രമാണ്. തൊട്ടടുത്ത ഷാഹിതുമ്പിലും പൂഞ്ഞക്കാളസീലുകളുണ്ട്. ബലൂചിസ്ഥാനിലെ ഏറ്റവും പുരാതനജനത താമസിച്ചിരുന്ന പ്രീഹിസ്റ്റോറിക് ഗ്രാമങ്ങളാണിവ. വടക്കുകിഴക്ക ൻബലൂചിസ്ഥാനിലെ പാഞ്ച്ഗർ(പഞ്ചഗൃഹം)മരുപ്പച്ച ഇതുവരെ പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടില്ല. വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് ബന്നു(ബന്ദു,വന്ദ്യ)താഴ്‌വര 70 x 80 കി മീ ഉള്ള ഒരു സെഡിമെന്ററി ബേസിനാണ്. ചുറ്റും മലകളാലാവൃതമായ ഒരു രാജഗൃഹം. കുറം, തൊച്ചി എന്ന് രണ്ടുനദികൾ ഒഴുകുന്നു. തൊച്ചിതാഴ്‌വരയിൽ 4500-3000 ബിസിമുതല് സൈന്ധവസംസ്കൃതി ഉണ്ട്. ബന്ദുവോട് തൊട്ട കോട്ട് ദിജിയിലും 3000 ബിസി മുതൽ സൈന്ധവസംസ്കൃതിയുണ്ട്. ബന്ദുവിൽ ബിസി 5000 മുതല് ഗ്രാമീണജീവിതവും ബിസി 4500-3000ത്തിൽ നാഗരികസംസ്കാരവുമുണ്ട്.ഗോമൾതാഴ്‌വര സിന്ധുഹക്രസരസ്വതി അലൂവിയൽസമതലത്തിന് തൊട്ടുപടിഞ്ഞാറാണ്. ഗോമൽപിരീഡ് 1 സിന്ധുസംസ്കാരം അവസാനിച്ചതോടൊപ്പംന്നെ അവസാനിച്ചു. ഇവിടത്തെ റഹ്മാൻഢേരിയില് വർഷത്തില് 164 സെ മീറ്ററില് കുറവാണ് മഴ. അതിനാൽ ഒരു പ്രത്യേകജലസേചനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ 3400-2100 ബിസിവരെ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗത്തെ പരണിദാഹ (BARANI DAHAR)എന്നു വിളിക്കുന്നു. പരണി അഥവാ ഭരണി, ദാഹ അഥവാ ദാശ(ദാസ)എന്ന രണ്ടു വാക്കുകൾ ചേർത്ത ദ്രാവിഡപദമാണിത്. താഴ്ന്ന ഭാഗത്ത് ബണ്ടുകെട്ടി വയലിലേക്ക് മഴക്കാലത്ത് വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തുക. വെള്ളം വറ്റുമ്പോൾ ഉഴുത് വിത്തുവിതക്കുക. വയൽ കട്ടയുടച്ച് സമമാക്കാനായി മരക്കട്ടഉപയോഗിക്കുന്നു. ചെറിയ നാളികൾ(തോട്) സീൽചെയ്ത് വെള്ളം തേവിനനച്ച് നനവുനിലനിർത്തുന്നു. മഴകുറഞ്ഞ തമിഴ്ദ്രാ

വിഡദേശത്തുചെയ്യുന്ന (താമ്രപരണി ഭാഗത്ത്)ഈ മാർഗ്ഗത്തെ പരണിദാഹ എന്നുതന്നെ രഹ്മാൻതേരിയിലും വിളിക്കുന്നു. ചളി,കളിമണ്ണ്ഇഷ്ടിക പതിച്ച ചുമ രുകൊണ്ടുള്ള മൺകോട്ട,ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള സീലെന്നിവ കിട്ടി. സീലിന്റെ ഒരുവശത്ത് 2 കലമാനും (കൊമ്പുള്ളത്)മറുവശത്ത് ഒരുതേളും(വൃശ്ചികം) തവ ളയും .കൊറ്റവൈയുടെ വാഹനമാണ് കൊമ്പുള്ള കലമാൻ. തവള മഴകിട്ടാത്ത ഭാഗത്ത് മഴ കൊണ്ടുവരുന്ന നിമിത്തമാണ് തമിഴ്നാട്ടിൽ. നവംബറിൽ വടക്കുകിഴ ക്കന് കാലവർഷക്കാറ്റിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടാണ് തമിഴ്നാട്ടില് മഴയും ജലസമൃദ്ധിയും കൃഷിയും .നവംബർ വൃഷ്ചികരാശിയാണ്. അതിനാൽ ഈ സീല് തമിഴ്ദ്രാവിഡ ദേശത്തെ സീലാണ്. പടിഞ്ഞാറൻ സിന്ധുഹക്രസരസ്വതിഅലുവിയത്തിൽ കി ർത്താർ,കോഹിസ്ഥാൻ,സിന്ധുനദിയുടെ വലത്തേ കരയിൽനിന്ന് 2 കി മീ മാറി അമ്രി എന്നിവ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കോഹിസ്ഥാനിലെ പ്രത്യേകത മനുഷ്യനിർമ്മി തവും കോണാകൃതിയുള്ളതും സമതലത്തിൽനിന്ന് 25 മീ ഉയരത്തിലുണ്ടാക്കിയ തുമായ മലയും അതിനുചുറ്റും ടെറസ് മാതൃകയിലുള്ള മതിലുകളുമാണ്.ഏറ്റവും താഴെ കല്ലുകൊണ്ടുള്ള അടിത്തറമേൽആളുകള് താമസിക്കുന്ന വീടുകളാണ്. തെക്കേഭാഗത്ത് റാമ്പ് പോലെ സ്ലോപ്പ് . മറ്റുവശങ്ങളിൽ സോപാനമാതൃകയി ലുള്ള കോണിപ്പടി. 3400-2800 ബിസിയാണ് ഇതിന്റെ കാലം. ബാഗേർ1 പാലി യോലിത്തിക്ക് ശക്തിആരാധനാമാതൃകയിൽ ത്രികോണാകൃതി കല്ലിനുപകരം ത്രികോണാകൃതിയിൽ കുന്നുതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു(മേരുയന്ത്രം) കുന്നംകുളം നരിമടക്കുന്നിന്റെ വശങ്ങളിലെ സോപാനം .താഴത്ത് കല്ലുകൊണ്ടുള്ള അടിത്തറ മേൽ താമസിക്കാനുള്ള സ്ഥലം ,കുളം,എന്നിവ നേരത്തെ വിവരിച്ചു. നരിമട സ്വാ ഭാവികമായ കുന്നാണ്. കോഹിസ്ഥാനിലേത് മനുഷ്യനിർമ്മിതമാണ്. കൂടുതൽ പരിഷ്കൃതവും ആണ്. ആസ്ട്രോണമിക്കൽ നിരീക്ഷണത്തിന് രണ്ടും ഉപയോഗി ക്കാം. കോഹിസ്ഥാനെന്നത് കോയി(ൽ)സ്ഥാനമാണ്. വന്ദേരിയിലെ കോയി പ്പള്ളിപോലെ. കോ,കോൻ,കോയി, കോഴി,കൊറ്റവൈ,രാജാവ് മുതലായ പദ ങ്ങളാണ് ഇതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം. കോയിസ്ഥാനിലും ബാഗേറിലും കുന്നംകുള ത്തും ശക്തിആരാധന, കൃഷി, കോട്ട കൊത്തളമാതൃക, ശങ്കുഛായ കാണുന്ന വിധം മുതലായി ഒട്ടേറെ സാദൃശ്യങ്ങളുണ്ട്.ഹക്രസമതലത്തെ ഗഗ്ഗർഹക്ര, സര സ്വതിമുതൽ റാൺഓഫ് കച്ച്(ഭുഗകഛം)വരെ ചോളിസ്ഥാനെന്നും കോലി

സ്ഥാനെന്നും ഗൌഡസാരസ്വതദേശമെന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ച ,ക എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ചേര(ള),കേര(ള)എന്ന് മാറിവന്നപോലെ ഇവിടേയും ചോളി(ലി), കോളി(ലി)എന്ന് ഉച്ചാരണം മാറിവരുന്നത് കാണാം. ചോര.ചോള എന്ന് രള (ല)യോരഭേദവുംവരുന്നു.

ഗുജറാത്തിലെ പ്രീഇൻഡസ് സിക്വൻസ്ഃ-

റാൺഓഫ് കച്ച് എന്ന താഴ്ന്ന (അനൂപദേശം)ഭൂഭാഗത്തിൽ പഴയ ഗഗ്ര-ഹക്കർ-സരസ്വതിനദീമുഖത്ത് പ്രോട്ടോഹിസ്റ്റോറിക്കൽകാലത്തെ വെള്ളത്താല് ചുറ്റപ്പെട്ട (ജലദുർഗ്ഗം)ദോളവീര(ധവളവീര)കാണാം. ഹരപ്പയുടെ തെക്കുകിഴക്കേ ദ്വാരാപുരി യാണ് ധവളവീര. ബൈറ്റ് (Bight 1996)പ്രീഇന്ഡസ് ദോലവീരദ്വീപി ന്റെ ഘട്ടങ്ങളെ ഇങ്ങനെ തരുന്നു.

ഒന്നാംഘട്ടം തെക്കുവശത്തെ അറ്റത്ത് കോട്ടമതിലിന്റെ അവശിഷ്ടം കണ്ടു. ഇഷ്ടിക 1 :2 :4 എന്ന ക്ലാസിക്കല് അനുപാതത്തിലാണ്. താമ്രം(ചെമ്പ്)മെറ്റലർജി , കല്ലുപണി,കല്ലുളി,കല്ൽബ്ലേഡ് ഇന്ഡസ്ട്രി, ശംഖുപണികൾ ടെറാക്കോട്ട വസ്തുക്കളും ശംഖുവളകളും കല്ലുമണികളും ,ചെറിയ ദ്വാരമിട്ട ഭരണികൾ, കാലുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ഭരണികൾ എന്നിവയുണ്ട്. രണ്ടാംഘട്ടത്തിൽ 2.8 മീറ്ററ് കട്ടിയുള്ള ഇഷ്ടികച്ചുമരു കളുണ്ട്. മൂന്നാംഘട്ടം ഇന്ഡസ്‌വാലി സംസ്കൃതിയുടെ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും കാ ണുന്നു.നാലാം ഘട്ടം ക്ലാസിക്കല് സൈന്ധവസംസ്കൃതി തന്നെയാണ്.

കിഴക്ക് വശം വളരെ ഉയർന്നകോട്ട,പടിഞ്ഞാറുവശം ഉയരം കുറഞ്ഞകോട്ട , ഘട്ടം രണ്ടിലെ വാസ്തുഗൃഹങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറേ കോട്ടക്കു വടക്ക് കാണാം. അവിടെ ഒരു ശ്മശാനമുണ്ട്. അതിനും വടക്ക് കോട്ടമതിലുള്ള ഒരു നഗരം. പകുതിഭാഗം റോക്ക് ആർട്ട്,പകുതി മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ജലസംഭരണികള്,ചതുര, ദീർഘചതുരാകൃതിയിൽ ലിപികളില്ലാത്ത സ്റ്റിയറ്റൈറ്റ് സീലുകള്,സിന്ധുമോട്ടിഫുകളോടുകൂടി കാണുന്നു. സിന്ധുലിപികളുള്ള രണ്ടു പാത്രക്കഷ്ണങ്ങളും ക്ലാസിക്കൽ സൈന്ധവ ളുക്കക്കട്ടികളും കിട്ടി.

ഇന്ത്യയിലെ നഗരങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ഏറ്റവും അകലെയുള്ള സൈന്ധവസംസ്ഥിതിസ്ഥാനം വടക്കുകിഴക്കൻ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിൽകോക്ച്ചയിൽനിന്ന് 25 കി മീ അകലെയുള്ള ഷോർത്തുഗൈയിലാണ്. ചാക്ഷുഷി(ഓക്സസ്)നദിയുടെ ഒരു കൈവഴിയാണ് കോക്ച അഥവാ കൊച്ച. ചാക്ഷുഷീതീരത്തെ ശത്രുഘ്നനഗരം ,മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ ഭരത്പൂർ,അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ ലഗ്മനം(ലക്ഷ്മണ്) മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ ബാന്ധവപുരമെന്ന ലക്ഷ്മണഗൃഹവും എല്ലാം രാമരാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായിരുന്നു. വേദത്തിലും ചാക്ഷുഷിമുതൽ ഇങ്ങോട്ടുള്ള നദികളെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വേദവും കൊണ്ട് ഒരു വിദേശിആര്യനും ഇന്ത്യയിലേക്കു വന്നതല്ല എന്ന് സ്ഥലനാമങ്ങളും കൂടി പറയുന്നുണ്ട്. അശോകന്റെ കാലംവരെ ലഗ്മനെന്നായിരുന്നു അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ പ്രസിദ്ധനഗരത്തിനു പേര്. അവിടെ ഒരു അശോകശാസനമുണ്ട്.

ഷോർത്തുഗയില് ഹരപ്പൻഇന്ത്യക്കാരല്ലാതെ മറ്റാരും താമസിച്ചിട്ടേ ഇല്ല എന്നും അത് ഒരു ഹരപ്പൻഇന്ത്യന് ഔട്ട്പോസ്റ്റ് ആയിരുന്നു എന്നും ആർക്കിയോളജിസ്റ്റുകൾ കരുതുന്നു. .അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗമാണ് വടക്കൻഅഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലെ ബാക്ട്രിയ. തെക്കൻഅഫ്ഘാനിസ്ഥാനും ഹിന്ദുക്കുഷും കടക്കാതെ ഷോർത്തുഗയിലും (അവസാനത്തെ ഇന്ത്യൻ ഔട്ട്പോസ്റ്റ് ആയ ശത്രുഘ്നനഗരം) അപ്പുറമുള്ള ബാക്ട്രിയയിലും എത്താനാവില്ല എന്നത് വേദകാലത്തേയും രാമായണകാലത്തേയും ഇന്ത്യയുടെ അതിരുകൾ കാണിക്കുന്നു. ബാക്ട്രിയചാക്ഷുഷീതീരത്തെ സൈബീരിയക്കാർ,കിംപുരുഷർ,സിന്ധുക്കൾഅഥവാ ഇന്ത്യക്കാര് എന്നിവർ പരസ്പരം വസ്തുക്കള് കൈമാറുന്ന ഇന്റർആക്ഷൻപ്രദേശത്തിന്റെ ഉത്തരാപഥഭൂപടം ഇതിൽനിന്ന് മനസാ കാണാം. ജമ്മുവിലെ മന്ദ(മാണ്ഡ)യിലും ഹരപ്പൻസംസ്കാരസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ബലൂചിസ്ഥാനിലെ ഗ്രാമങ്ങളിലാണ് ഹരപ്പസംസ്കാരചിഹ്നങ്ങളധികവും.

മോഞ്ചദാരോ എന്ന മോഹഞ്ജോദാരോ മരിച്ചവരുടെ നഗരമാണ്. മാഞ്ചവർ,മാണ്ടവർ,മണ്മറഞ്ഞവരെന്നാണ് മോഞ്ചപദത്തിനർത്ഥം. മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളെ ധർമ്മരാജാവിന്റെ വാഹനമായ മഹിഷം(പോത്ത്)കൊണ്ടുപോകുന്നു. മഹിഷവും പൂഞ്ഞക്കാളയും ഒരേസമയം പ്രജനന(ഫെർട്ടിലിറ്റി)മരണ,പുനജന്മ

ങ്ങളുടെ സിംബലാണ്. സിന്ധുവിന് 5 കി മീ പടിഞ്ഞാറ് 2 മൌണ്ടുകളെയാണ് മോഹഞ്ജോദാരോ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. ഇവക്കിടയിൽ തുറന്ന സ്പേസ് അഥവാ മുറ്റം ഉണ്ട്. പടിഞ്ഞാറ് ഉയരം കൂടിയ ചെറിയതും കിഴക്ക് ഉയരം കുറഞ്ഞ വലിയതും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ആകെ 22 മീറ്ററ് ഒക്കുപ്പേഷനല് ഡെഫിസിറ്റ്. മോഞ്ചോദാരോവിലെ ഏറ്റവും പഴയ ലയർ പഠനവിഷയമാക്കിയിട്ടില്ല. 4.5 മീ തറ ലവലിൽ,താഴെ ജലമായതുകൊണ്ട് പഠനം സാധിച്ചിട്ടില്ല. 7 മീറ്ററോളം ഇനിയും ഖനനം നടത്താൻ ബാക്കിയിരിക്കെയാണ് നാം ഇപ്പോള് മോഞ്ചോദാരോവിലെ ഇന്ത്യൻസംസ്കൃതികാലം നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ഓർക്കണം. ആ 7 മീ കനമുള്ള ലവലിൽ എന്തുകാണുമെന്നോ എത്ര പഴക്കമുണ്ടെന്നോ അറിവില്ല. മെഹ്ർഗാർഹിൽ 7000- 8000 ബിസിയോളം പഴക്കമുണ്ട് എന്ന് എല്ലാ ലയറും ഖനനം നടത്തിയാണ് പറയുന്നത്. സൈന്ധവസംസ്കൃതി മോഞ്ചോദാരോവിലെ 7 മീറ്ററും കൂടി ഖനനം ചെയ്തു പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനേക്കാളുംപഴക്കമുള്ളതാവാനാണ് സാദ്ധ്യതയെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് അറിയാം.

ഗഗ്ഗർനദിയുടെ ഉണങ്ങിപ്പോയ തിട്ടിലാണ് കാളീബംഗൻ. കിഴക്ക് വലുതും പടിഞ്ഞാറ് ചെറുതുമായി രണ്ടു മൌണ്ടുകളാണിവിടെ. ഇടയിലായി തുറന്ന അങ്കണം. പടിഞ്ഞാറ് കോട്ടമതിലിന്റെ അവശിഷ്ടം. (240 x 120 മീ നീളം, 3 x 7 മീ വീതി) ഇടക്ക് ഗോപുരമുണ്ട്. ഇരുവശവും സോപാനപ്പടികളാൽ ഈ കോട്ടമതിലിനെ രണ്ടായി പകുത്തിട്ടുണ്ട്. തെക്കുഭാഗത്തെ പടികള് ഇടക്കിടക്ക് വിസ്താരമേറിയ വേദികൾ(പ്ലാറ്റ്ഫോമുകള്)ഉള്ളവയാണ്.ഇവമേൽ ദീർഘചതുരാകൃതിയില് തറമേൽ വരിവരിയായി കുഴിച്ച 7 ഹോമകുണ്ഡങ്ങളുണ്ട്. ഇതിനോടുചേർന്ന് കുളവും കുളത്തിലേക്കുള്ള പടവുകളുമുണ്ട്.(നരിമടക്കുന്നിലെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്ത് ജലാശയം,പടവ്,ഇടക്ക് പ്ലാറ്റ്ഫോമുകള്,എന്നരീതിയിലുള്ള കോട്ടമതിലും ഈ മാതൃകയാണ്) തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് പിതൃക്രിയ, ഹോമം,യാഗമെന്നിവക്കും തർപ്പണം തേവാരങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്ന് അർത്ഥം. 7 ഹോമകുണ്ഡങ്ങളിൽ ഒന്ന് അല്പ്പം മാറി മറ്റൊരു എൻക്ലോഷറിലാണ്. അതായത് , ഋഗ്വേദത്തിലെ ധിഷ്ണകളില് പറയുന്ന അഗ്നീധ്രമെന്ന ധിഷ്ണയാണ് അത്. 360 x 240 മീ കിഴക്കേ മൌണ്ടും വടക്കേമുറികളും കൂടി (താമസഥാനം)3 x 3.9 മീ ഇഷ്ടികച്ചുമരുവെച്ച് മറച്ചിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാട്ട് വാതിലുണ്ട്. (വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ മൂലയി

ൽ). 1.8 x7.2 മീ വീതിയില് 5 റോഡുകള് ഇഷ്ടികപാകിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ വീട്ടിലും ഹോമകുണ്ഡമുണ്ട്. ദീർഘവൃത്താകൃതിയില് കന്നുകാലികൾക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കാനുള്ള തൊട്ടി എല്ലാ വീട്ടുമുറ്റത്തുമുണ്ട്. ഏറ്റവും കിഴക്കുഭാഗത്ത് വളരെ വിശുദ്ധമായ 5 ഹോമകുണ്ഡങ്ങള് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വിട്ട് പണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ദോളവീരക്കും ബെറ്റ്ദ്വാരകക്കും അരികിലായി,സൌരാഷ്ട്രത്തിലെ കച്ചിലാണ് ജിംജോധാനനദീതീരത്തെ കുന്തസി. ഇതിന് ഇരട്ടക്കോട്ടമതിലുണ്ട്. അസംസ്കൃതങ്ങളായ രത്നക്കല്ലുകളുടെ സംസ്കരണം ഇവിടെ നടന്നിരുന്നു. 20.3 x 3.8 മീ ഉള്ള വലിയ കല്ലുകൊണ്ടുള്ള പ്ലാറ്റ്ഫോം(വേദിക) വടക്കുതെക്കുദിശയിലായി കാണാം. ചുറ്റും അനേകം മുറികൾ,ഹോമകുണ്ഡങ്ങൾ,ചൂളകൾ,സംഭരണശാലകൾ, വസ്തുക്കളെല്ലാം നദീതീരംവരെ എത്തിക്കാനായി ഒരു ചെരിഞ്ഞ പ്രതലം(റാമ്പ്) മാഞ്ചോദാരോ,ലോത്തൽ,കാളിബംഗൻ,കുന്തസി-എല്ലായിടത്തും വാസ്തുവിന്റെ ലേ ഔട്ട് ഒരേപോലെയാണ്.വലിപ്പവ്യത്യാസമുണ്ടെന്നേ ഉള്ളു. സിന്ധിലെ രോർഹിമലകളിൽ2466-2201 ബിസിമുതല് പാറവെട്ടും ഖനനവുമുണ്ട്. (ഹരപ്പൻ ശിലാഖ്വാറി). മോഹഞ്ചോദാരോവിലെ എല്ലാ വീട്ടിലും കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങളുണ്ട് (ഫ്ലേക്ക്സ്,കോർസ്)ചെർട്ടുകള് രോർഹിഹില്ലിൽനിന്നല്ല,അവ ചെറുതാണ്. ഹരപ്പയിൽഅവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. രോർഹി കൂടാതെ വേറേയും ക്വാറികള് ഹരപ്പയിലേക്ക് കല്ലായുധങ്ങളെത്തിച്ചിരുന്നു. (സ്പെഷ്യലൈസ്ഡ് മിനിയേച്ചർ ബ്ലേഡുകൾ)ലോത്തലിൽഇരുവശം സമാന്തരമായ ആയിരക്കണക്കിന് കൽക്കത്തിയലകുകളാണ് കിട്ടിയത്. വീട്ടാവശ്യത്തിനുള്ള കത്തികളും കൃഷിക്കുള്ള അരിവാളുകളും അടക്കം. അവയിൽപലതും തെക്കേഇന്ത്യയിലെ കൃഷ്ണാനദീതാഴ്വരയിലെ കലദ്ഗിപർവ്വതത്തിൽനിന്നു വന്നവയാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. നല്ല വാണിജ്യ,ഗതാഗതബന്ധങ്ങൾ ഹരപ്പകാലത്തും നിലനിന്നിരുന്നതിന്റെ തെളിവാണത്.

മെറ്റലർജ്ജിഃ- സങ്കരലോഹങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ആയുധങ്ങൾ,ഒറ്റ ലോഹത്തകിട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചെമ്പുപാത്രങ്ങള്,രണ്ടുതകിട് വിളക്കിച്ചേർത്ത ഉപകരണങ്ങൾ,വലുതും ചെറുതുമായ ചെമ്പുമഴു,അമ്പുമുനകൾ,കത്തികളും കഠാരകളും, വാൾ, ഈർച്ചവാൾ,മീൻകൊക്ക,ഉളി,awls,സൂചി,reamer,അഞ്ജനമെഴുതാനുള്ള ചെമ്പുകോൽ,ഡ്രില്‍ഡോൾട്ട്,പ്ലംബ് ബോബ്,തുലാസുതട്ട്,തുലാക്കോൽ, കണ്ണാടി, സ്പാറ്റു

ല, മോതിരം,കാതിലണിയുന്ന ആഭരണങ്ങൾ,വള, പാത്രപ്പിടികൾ, നാളികൾ, കവചം,പക്ഷികളുടേയും പൂഞ്ഞക്കാളകളുടേയും ബിംബങ്ങൾ,മണികൾ, സിംഹാസനങ്ങൾ,മനോഹരമായ നർത്തകീവിഗ്രഹം, പിടിയിൽ ദ്വാരമുള്ള മഴു,(ഇതിന്റെ ടെറക്കോട്ടമോഡൽ മൊഹഞ്ജോദാരോവിലും കിട്ടി)ഇങ്ങനെ അനേകംവസ്തുക്കൾ അക്കാലത്തെ മെറ്റലർജ്ജിയുടെ വികാസം മാത്രമല്ല, ജനജീവിതത്തിന്റെ പരിഷ്കാരവും കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ തൊഴിലുകളും വസ്ത്രാഭരണരീതികളും കലാഭിരുചികളും ആരാധനാസമ്പ്രദായവുമെല്ലാം ഈ വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

തൂക്കം

സൂസയിലും ഇറാക്കിലും കിട്ടിയ തൂക്കക്കട്ടികളുടെ തൂക്കം കൃത്യമല്ല. (കള്ളത്തൂക്കം എന്ന് വ്യാപാരികൾ വിളിക്കുന്നതാണ്അവിടെ കിട്ടിയത്). എന്നാൽ, ഹരപ്പ, സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ തൂക്കവും കട്ടിയും ക-ത്യമാണ്. കനമുള്ള ചെർട്ടില് മുഖങ്ങൾ പോളിഷ് ചെയ്ത് ചെറിയ തൂക്കങ്ങള് ബൈനറിസിസ്റ്റത്തിലും ദശാംശത്തിലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.തൂക്കങ്ങളുടെ അനുപാതം എല്ലായിടത്തും ഒന്നുതന്നെയാണ്. 1, 2, 1/3 X 8,4,16,32,64,160 ,200,320,640,1600 എന്നിങ്ങനെ. (ഈ ഗണിതം തന്നെയാണ് സംഗീതത്തിലും ആസ്ട്രോണമിയിലും ഇന്ത്യക്കാർ കൃത്യമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.ലോത്തലിൽനിന്ന് കോണുകള് അളക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന ശംഖുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കോംപാസ് കിട്ടി. ശംഖുനിർമ്മിതമായ സ്കെയിലിന്റെ കഷ്ണം മോഞ്ചോദാരോവിലും കിട്ടി. ഈ കഷ്ണം 1.57 സെ മീ വീതി,5.29 സെ മീ നീളം 0.67 സെമീ കനമുള്ളതാണ്. സ്കെയിലിലെ ചെറിയ അടയാളരേഖകൾ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി മൂർച്ചയുള്ള ഉപകരണത്താലാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു ബിന്ദുവിനും വൃത്തത്തിനുമിടയിൽ ദശാംശസ്കെയിലുണ്ട്. ഒരു ബിന്ദുവിനും വൃത്തത്തിനും ഇടയിലുള്ള ദൂരം 33.53 സെ മീ. ഇതിനെ ഇന്ഡസ് ഇഞ്ച് എന്നു വിളിക്കുന്നു. (ഒരു കാർഷാപണം 3.33 – 3.74 ഗ്രാം സ്വർണ്ണമാണ്.അതിന്റെ മദ്ധ്യം അഥവാ ശരാശരി) രേഖായൂനിറ്റ് (സ്കെയിലിലെ)ഒരുവാരയുടെ 36ൽ ഒരുഭാഗം ഒരിഞ്ച് എന്ന കണക്കിലാണ്. ഭക്ഷണധാന്യങ്ങൾക്കും സസ്യങ്ങൾക്കും പുറമേ ശേഫാലികാപുഷ്പം(പവിഴമല്ലി)മയിലാഞ്ചി,ദേവദാരു,തേക്ക്,സാലവൃക്ഷം,മുന്തിരി,പരുത്തി,മുതലായവയും ഹരപ്പക്കാർ കൃഷിചെയ്തിരുന്നു. പശു,പോത്ത്,കാള,എരുമ,ആട്, ചെമ്മരി

യാട്,പന്നി,ഒട്ടകം,ആന,നായ,പൂച്ച,കഴുത,കുതിര എന്നിവയെ വളർത്തിയിരുന്നു. ഹരപ്പ,മോഞ്ചദാരോ,ലോത്തൽ,സുർക്കോത്തദ,കാലിബംഗൻ,കുന്തസി എന്നിവിട ങ്ങളിലെല്ലാം കുതിര ഉണ്ടായിരുന്നു. മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ പാറച്ചിത്രങ്ങളിൽ അതിപു രാതനകാലം മുതലേ കുതിരച്ചിത്രം കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യക്കാർക്ക് കുതിരയെ അറിയില്ല എന്ന വാദഗതി തീരെ കഴമ്പില്ലാത്തതാണ്. കന്നുകാലിക ളുടെ ബീജസങ്കലനം,വിത്തുകാള വളർത്തല് എന്നിവ ഹരപ്പക്കാർക്ക് അറിയാമാ യിരുന്നു. വൈദികകാലത്തും ഇവ അറിയാമെന്ന് കാണുന്നു. ആമ,മത്സ്യം,കക്ക മുതലായ സമുദ്രോല്പന്നങ്ങള് ഭക്ഷിക്കയും കയറ്റിഅയക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഗുജറാ ത്ത് ഭാഗത്തുനിന്നുമാത്രം 28 അസംസ്കൃതപദാർത്ഥങ്ങള് കയറ്റിഅയച്ചിരുന്നു.

മദ്ധ്യസിന്ധുദേശം-രാജസ്ഥാനം ഗതാഗതമാർഗ്ഗം

1. മുൾത്താന് അഥവാ മൂലസ്ഥാനത്തെ രാജപാത ബഹവത് പൂര് (ഭഗവത്പു രം)വഴി അനൂപ്ഗര്(ഭാഗവതത്തിലെ അനൂപദേശം),ലങ്കാരൺ സരസ്സ്, ബിക്കാനീർ, ജുംജ്ജുനുവരെ പോകുന്നു.
2. മുൾത്താനിൽനിന്ന് പൂദൽവഴി ബിക്കാനീറിലേക്കുള്ള വഴി
3. ഗണേശ്വരം- സോത്തി- ബദ്രൃവഴി നീംകൈത്താന- ഖേത്രി വരെ
4. രാജസ്ഥാനും വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് സിന്ധുദേശവും തമ്മിൻ കാന്ത്ളി അഥവാ കാന്ത്രിനദിയിലൂടെ ജലഗതാഗതമാർഗ്ഗം.

കിഴക്കൻപഞ്ചാബും രാജസ്ഥാനും ഗതാഗതമാർഗ്ഗം

1. ഇപ്പോൾ വറ്റിപ്പോയ ഒരു പോഷകനദിയിലൂടെ(കാന്തളിനദിയുടെ)സിക്കാറും ഹിസ്സാറും തമ്മിലുള്ള ജലഗതാഗതം
2. ഹരിയാനയിലേക്ക് ദോഹൻനദിവഴി
3. ഗണേശ്വരിൽനിന്ന് രാജഗൃഹംവരെയുള്ള കരമാർഗ്ഗം ഭിവാനിയിലേക്കും, സോത്തിഭദ്രായിലേക്കും.

ഇങ്ങനെ ദക്ഷിണേനത്യ,മദ്ധ്യേന്ത്യ ,രാജസ്ഥാനം സിന്ധുദേശം,പഞ്ചാബ് വഴി കരയിലൂടെയും ജലമാർഗ്ഗമായും ഇന്ത്യക്കാരുടെ വാണിജ്യവും ഗതാഗതവും നടന്നു.

മെസപ്പട്ടോമിയയിലേക്കുള്ള കരമാർഗ്ഗങ്ങൾ:-

1.വടക്കേ ഇറാനിയൻ മാർഗ്ഗം. എൽബുർസ് മലനിരകളുടെ തെക്കേ താഴ്വാരത്തിൽ ഹിസ്സാർ- മെഷെദ്(വടക്കുകിഴക്കേ ഇറാൻ)- ഹേരാത്ത്-ഗിരിഷ്ക്- കാന്തഹാർ(ഗാനാധാരം).ഒരുകാലത്ത് ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായിരുന്ന ഹേരാത്തും,ഗിരിഷ്കം കാന്തഹാറും ഇപ്പോൾ അഫ്ഘാനിസ്ഥാനിലാണ്.

2.തെക്കൻ മാർഗ്ഗം. ബലൂചിസ്ഥാൻ(ബാഹ്ലീകം,കേകയം)- കിസ്മാന്-ഫാർസ് സമതലം-ലൂറിസ്ഥാൻ-കുജേസ്ഥാൻ.

3. തുർക്ക്മെനിസ്ഥാനിലേക്ക് മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് ഷോർത്തുഗൈ വഴി,രണ്ടാമത്തേത് ഹേരാത്ത് വഴി,മൂന്നാമത്തേത് മേഷദിൽനിന്ന് കോപ്പറ്റ്ദാഗ് പർവ്വതനിരകളിലൂടെ.

ശില്പങ്ങൾ:-ചെറിയൊരു ചെടി വിത്തുപൊട്ടി മുളച്ച് അമ്മദൈവത്തിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്ന് വരുന്ന ചിത്രം ഒരു ഹരപ്പൻസീലിലുണ്ട്. അണ്ഡാകൃതിയുള്ള ആലിലയിലെ,ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നുവരുന്ന ഉണ്ണിശിശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന ,ആരാധിക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായത്തിന് ഇന്ത്യയിൽ ഏറെ പഴക്കമുണ്ട്. ഈ മോട്ടിഫ് പിന്നീട് പലരാജ്യക്കാരും (ഗ്രീസ് അടക്കം)കടമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രീഇൻഡസ് മോട്ടിഫുകളിലെ ടെറക്കോട്ട സ്റ്റൈലൈസ്ഡ് സ്ത്രീകളുടേയും മൃഗങ്ങളുടേയും ശില്പങ്ങൾ മനോഹരമാണ്. ചക്രമുള്ള ആനയെയും മറ്റുമൃഗങ്ങളേയും കുട്ടികൾ ചരടിട്ടു വലിച്ചുനടന്നിരുന്നു.ഇന്നും ഇന്ത്യയിലെ കുട്ടികള് അതുചെയ്യുന്നുണ്ട്. എനിക്ക് ഒരു വയസ്സാവുമ്പോൾ കളിക്കാനായി കിട്ടിയ ആനയും ഹരപ്പൻകാലത്തെ കുട്ടികളുടെ കളിപ്പാട്ടമായ ആനയും നേപ്പാളിലെ ശംഖുനാരായണക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗർഭഗൃഹത്തിൽ കണ്ട ആനയും തമ്മിലുള്ള അത്ഭുതാവഹമായ സാദൃശ്യം ഇവിടെ സ്മരിക്കുകയാണ്. കേരളംമുതൽ നേപ്പാൾവരെ ഹരപ്പൻകാലംമുതല് ഇന്ന് വരെ ഒരേപോലെ തുടർച്ചയായി കാലദേശങ്ങളെ അതിജീവിച്ചുനിന്ന ഒരു സംസ്കാരസ്മൃതി.

മോഞ്ജോദാരോവിലെ അർദ്ധനിമീലിതനേത്രനായി കണ്ണുകള് മൂക്കത്ത് ഉറപ്പിച്ചുനോക്കുന്ന യോഗി(ശ്രമണ)രൂപത്തിന്റെ ഉത്തരീയത്തിലെ ത്രിദളസുവർണ്ണപുഷ്പമുദ്ര ,അതു ധരിച്ചവിധം,ഇവയെല്ലാം മുമ്പ് പലയിടങ്ങളിലായി നാം ചർച്ചചെയ്യ

കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരോലങ്കാരം മുന്നില് പതക്കത്തോട്ടുകൂടി,പിന്നിൽ

കെട്ടിയവിധമാണ്.

ഈ ചിത്രത്തിലെ മനുഷ്യന്റെ ഹനു (കീഴ്ത്താടിയെല്ല്) വളരെ ദൃഢമാണ്.ഹരപ്പയിലെ അനേകം ടെറക്കോട്ടരാജ്ഞിമാരുടെ മുഖം ആസ്ത്രലോനീഗ്രോയിഡ് , ദ്രാവിഡിയൻവംശജരുടേതാണ്. (ഹനു,ചുണ്ട്,നെറ്റി എല്ലാം).ഇതേ മുഖസ്വഭാവങ്ങളാണ് തലപ്പള്ളികോവിലകത്തെ അംഗമായ എന്റെ അമ്മയുടെ അഛന്റേതുമെന്നത് യാദൃഛികമാണെന്നു ഞാൻകരുതുന്നില്ല. തലപ്പള്ളി ചിറ്റഞ്ഞൂരിലെ ദ്രാവിഡകോവിലകത്തെ ബ്രഹ്മക്ഷത്രനായ ചിറ്ററചനായിരുന്നുവല്ലോ അദ്ദേഹവും. ദോലവിരയിലെ (ഹരപ്പയിൽനിന്ന് 160 കി മീ അകലെ)തലയോട്ടുകളും ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യക്കാരുടെ തലയോട്ടും തമ്മിലൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല എന്നാണ് ലുധിയാന ക്രിസ്ത്യൻമെഡിക്കൽകോളേജിലെ പഠനത്തിനുശേഷം ഉള്ള റിപ്പോർട്ട്. അവർക്ക് മലേറിയജനിതകത്തോട് ബന്ധമുള്ള തലാസീമിയ ,സിക്കിൾസെൽജീനുകൾപോലും ഉണ്ടായിരുന്നു. (ദിലീപ് ചക്രവർത്തി പേജ് 198)ഉർഡൈനാസ്റ്റി 3 യുടെരാജകീയശ്മശാനഗുഹകളില് എച്ച്ഡ് കാർണീലിയന് ,നീണ്ട ബാരൽസിലിണ്ടർസീലുകൾ,ലിപികളെന്നിവ 2600 ബിസിമുതലേ കാണുന്നുള്ളു. നിപ്പൂറിൽ പൂഞ്ഞക്കാളയുടെ സിന്ധുസീലുകള് 1400-1300 ബിസിമുതലേ ഉള്ളു. അതിന്നെത്രയോമുമ്പ് ഷോർത്തുഗൈവരെയുള്ള പഴയ ഭാരതഭൂമിയില് പലസ്ഥലത്തും അവയുണ്ട്.യോഗം,ശക്തിആരാധന,തന്ത്രം,വേദം,വൈദികമായ ഹോമം, യാഗം,അശ്വമേധം,നൃത്തം,സംഗീതം,സാർത്ഥവാഹകസംഘങ്ങളിലൂടെകരസമുദ്ര മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാനുള്ള എല്ലാവിധ അറിവുകളും, ചതുരംഗപ്പടയും,

ആയുർവ്വേദവും ഇതിനെല്ലാം ആവശ്യമായ കേന്ദ്രീകൃതഭരണസംവിധാനവും അതിനായി കുലസംഘങ്ങളായി പഞ്ചജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ എല്ലായിടത്തും വസിക്കയും സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്യുന്ന രീതിയും- ഇത്രയും ഭാരതത്തിലെ ആളുകള് സ്വയം ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത സംസ്കാരമാണെന്നതിന് വേണ്ടത്ര തെളിവുകളാണ്. തെളിവുകളെല്ലാം ഇവിടെത്തന്നെ ധാരാളം ഉണ്ട്. അവയെ അവഗണിച്ച് റോമി ലേക്കും ഗ്രീസിലേക്കും (അവർക്ക് ബിസി 5ദദന് ഇപ്പുറമുള്ള ചരിത്രമേ ഉള്ളു) നോ ക്കിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഈ ചെറുസംരംഭം ഒരു വഴികാട്ടിയാവുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഓർമ്മയുടെ സംഭരണികൾ:-18 മഹാപുരാണങ്ങളിലെ വംശവൃക്ഷങ്ങളെ storehouses of folk memory എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ വിളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഓർമ്മ കളിലെ ആ വംശവൃക്ഷങ്ങളെ നേരത്തേ പറയുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോളിവിടെ അവ രുടെ തലസ്ഥാനനഗരികളേയും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥാനങ്ങളേയും ഒന്നു പറയാ ൻശ്രമിക്കാം.

കുരുവംശം ആരംഭിച്ചത് തപതിതീരത്താണ്.(മദ്ധ്യേന്ത്യയിൽ).അവരുടെ പില്ക്കാല തലസ്ഥാനം ഗംഗക്കും സരസ്വതിക്കും ഇടയിലായിരുന്നു. ആദ്യം തലസ്ഥാനം അശാന്തരഥ് (ദൃഷദ്വതീതീരം)എന്ന അശാന്തനഗരവും പിന്നീട് മീററ്റിനടുത്തുള്ള ഹസ്തിനാപുരവുമായി.ജനമേജയരാജാവ് തക്ഷശില കീഴടക്കിയപ്പോൾ താഴത്തെ സമതലത്തിൽ വംശ(വത്സ)രാജ്യത്തെ കൌശാംബിയിലും മറ്റൊരു തലസ്ഥാനം ഉണ്ടായി. ഹസ്തിനാപുരം ശാഖയേക്കാളും ഈ ശാഖ പ്രബലമായി. കൂടാതെ യുധി ഷ്ഠിരന്റെ ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥം(ദില്ലി,ആഗ്ര ഭാഗത്ത്)ഏറെക്കാലം തലസ്ഥാനമായിരുന്നു.

പാഞ്ചാലം- കുരുപാഞ്ചാലദേശം എന്നാണ് ഒരുമിച്ചുപറയാറുള്ളത്. റായ് ബറേ ലി, ബുദാവുൻ,ഫറൂക്കബാദ്,രോഹിത്ക്കണ്ഡ് ,മദ്ധ്യസമതലം(Central doab)എന്നിവ പാഞ്ചാലത്തിലാണ് ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നത്.

വിദേഹം- വടക്കേ ബീഹാര് മുതല് ഗണ്ഡകീനദി(സദാനിര)എന്ന പടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിവരെ. ഇതിന്റെ തലസ്ഥാനം മിഥില. അഗ്നി സരസ്വതീനദിയെ ഇഎരിച്ചകാലത്ത് സരസ്വതീതീരത്തുനിന്ന് നിമിവംശജനായ വിദേഹമാധവന്

ഇവിടെയെത്തി സ്ഥാപിച്ച നഗരമാണ് വിദേഹം. നേപ്പാളിലെ ആളുകൾ സീതാപ്പൂരിനെ വിദേഹന് സീതയെ ലഭിച്ച സീതാജന്മഭൂമിയായിട്ടാണ് കരുതുന്നത്. അവർ ശ്രീരാമനെ തങ്ങളുടെ മരുമകനായി വിചാരിക്കുന്നു. കപിലവസ്തുവിൽ ശ്രീരാമവംശത്തിലാണ് ശുദ്ധോദനനും ഗൌതമബുദ്ധനും ജനിച്ചത്. കപിലവസ്തുവിൽനിന്ന് 20 കി മീ കടുകുപാടത്തിലൂടെ നടന്നാൽ ഗൊരഖ്പൂരിൽ(യു.പി) എത്തും.

യദുവംശം. – മഥുര,ജാലന്ധരപീഠം, ദ്വാരക,വൃന്ദാവനം,ഭൃഗുകച്ഛംമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള ദക്ഷിണാപഥം(ആയ് വംശം) എന്നിവ യദുവംശത്തിന്റേതായിരുന്നു. മറ്റര യു പിയിലും,ജാലന്ധരപീഠം അഥവാ ജലന്തർ പഞ്ചാബിലും ദ്വാരക ഗുജറാത്തിലും (ദോലവീര സൌരാഷ്ട്രത്തില്)വൃന്ദാവനഭൂമി രാജസ്ഥാനത്തിലും യുപിയിലുമാണ് .അതായത് ഏതാണ്ട് മുഴുവനും ദക്ഷിണേന്ത്യയും പടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയും യദുവംശത്തിന്റെയാണ്. കച്ചം അഥവാ കച്ഛിസമതലമെന്ന് ഭൃഗുകച്ഛത്തെ പ്രാകൃത,പാലിഭാഷകളിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ജൈനബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രാകൃത,പാലിഭാഷകളും നോക്കിയാൽ കച്ച എന്നതിന് കൊച്ച എന്നും പറയുമെന്ന് കാണാം. അച്ച(അംഗ,ആന്ധ്ര) വച്ച(വജ്ജ,വത്സ),കൊച്ച(കച്ച്)പദ (പട,പാണ്ഡ്യ)പൌണ്ഡ്ര(വടക്കൻവംഗം)ലാധഅഥവാ ലാട(ഗുജറാത്ത്, പടിഞ്ഞാറേ സമതലത്തിലെ ലാടദേശം,ലോത്തൽ)സംബൂത്തര അഥവാ ശംബൂത്തര (സമുദ്രദേശം) എന്ന് പ്രാകൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളത് കാണുക.

ഗാന്ധാരഃ-കാന്തഹാറും പെഷവാറും റാവൽപിണ്ഡിയും

കേകയം- ബാഹ്ലീകദേശം,ബലൂചിസ്ഥാനം,ജലം ചീനാബിനിടയിലും അപ്പുറവും

മാദ്ര- ചീനാബ് രവിനദികൾക്കിടക്ക്

ഉശീനരം ഹരിദ്വാരം

മത്സ്യവും വീരമത്സ്യവും

കാശി-ബനാറസ് –വാരാണസി

കോസലം –സരയൂ സമതലം .നദിയുടെ ഇരുകരയിലുമായി

വിദർഭ- ബേറാർ.

അസ്സക,അശ്മക- നാഗപുരം

കലിംഗ –മഹാനദി ഡെൽട്ട

ദണ്ഡക-ജനസ്ഥാനം നാസിക്

വിന്ധ്യ- അതായത് ണദ്ധ്യേന്ത്യയിലേയും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേയും വർഗ്ഗം. ആന്ധ്ര, ശബര,പുളിന്ദ,മുതിബവർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്ഥാനം (ശബരപുളിന്ദന്മാർകേരളത്തിലും മുതിബവർഗ്ഗം കർണ്ണാടകത്തിലുമാണ്)

ശ്രാവസ്തി (മദ്ധ്യഗംഗാസമതലം,സരയൂസമതലം)പ്രപ്രവാഹ അഥവാ പിപ്രവാഹ എന്ന് വേദത്തിലുള്ള പ്രദേശം.

വാരാണസി കാശിസെക്ടറിൽ നഹുഷ്കാ തിലാ (നഹുഷന്റെ തലസ്ഥാനം) എന്ന ഒന്ന് കാണാം.നൾകാ തിലാ (നളചക്രവർത്തിയുടെ തലസ്ഥാനം)

വടക്കേ ബീഹാറിൽ: മഞ്ചി,ക്ഷത്രഗാർ,ദൽബർഗ്ഗ,വൈശാലി,മധുബനിയിൽ കോപഗാർഹം ബായിരാജ് കാ ഗാർഹം, സമസ്തിപൂരിൽ മംഗലഗാർഹ്,നാവ്ല ഗാർഹ്,ജയ്മംഗലഗാർഹ്

തെക്കേ ബീഹാറിൽ:-ബോധഗയ,മഗധയുടെ രാജഗൃഹം(ജരാസന്ധന്റെ തലസ്ഥാനം)പാടലീപുത്രം ,ചമ്പാ (അംഗതലസ്ഥാനം),സോൺപൂർ,ദേവൻഗാർഹ്

ബംഗാൾ,ബംഗളാദേശ്:-
മഹാസ്ഥാനനഗരം(പുണ്ഡ്രനഗരം)കർത്തോയനദീതീരത്ത്.

വാരിബഡേശ്വരം മേഘ്നാനദീതീരത്ത്.ഇത് ജലമാർഗ്ഗം ബ്രഹ്മപുത്രാനദിതാഴ്വരയോട് ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബൻഗ്രഹ് (വടക്കുപടിഞ്ഞാറേ ബംഗാളിലെ വനപ്രദേശം)

ചന്ദ്രകേതുഗ്രഹം (ബരസാത്തിനരികിൽ)

താമ്രലിപ്ത (Tamluk)കോടാസുർ(ബീർഭൂം)മംഗൾകോട്ട്(ബർദ്വാനിലെ അജയനദിക്കര)പൊക്കാർണ(ദാമോദർനദിയുടെ തെക്കേക്കര) ദീഹാർ(ദ്വാരകേശ്വരനദീതീരം)

ഒറീസ്സ: ശിശുപാലഗ്രഹം (ഭുവനേശ്വരത്തിനടുത്ത്),ജവുഗഘടം (സമുദ്രതീരത്ത്) രാധാനഗരം (ബ്രാഹ്മണിനദിയുടെ പോഷകനദി കാളിയുടെ തീരത്ത് ജജ്പൂരി

നടുത്ത്.)പഴയ കലിംഗത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ദന്തപുരമാണ് രാധാനഗരം. മഗധയിലെ അധിരഥന്റെ (കർണ്ണന്റെ വളർത്തമ്മ)പത്നി രാധയുടെ ജന്മഭൂമിയാണിത്.

ആന്ധ്ര,കർണ്ണാടക,കേരളം,തമിഴ് നാട്:-(ദ്രാവിഡദേശം)

കൃഷ്ണ,ഗോദാവരി ഡെൽട്ടയിലെ നാഗാർജ്ജുനക്കൊണ്ട,കുർണ്ണൂലിലെ തംഗഭദ്രാതീരത്തെ ശതനിക്കോട്ട,അമരാവതി,കൊണ്ടപ്പൂർ(കുന്ദപുരം)അടുത്ത് ധേനുകാടകം.

കർണ്ണാടകത്തിലെ സന്നതി,ഉദയവരം(ഉദയാൻ,ഇപ്പോഴത്തെ ഉഡുപ്പി) ബനവാസി(വടക്കെ കാനറദേശം),വടഗാം (മാധവപുരം ബെൽഗാം) ഇശില (ചിത്രദുർഗ്ഗിലെ ബ്രഹ്മഗിരിയും കുടകം)

തമിഴ് നാട് – മധുര വൈകൈനദിക്കരയിൽ, പാലാർ,താമ്രപർണ്ണിനദിഇവയുടെ കരകളിലെ ദേശങ്ങൾ,പമ്പാതീരത്തെ ശബരിഗിരിയും ആരുവാമൊഴിച്ചുരവും, അരിക്കമേട്ടം കപ്പലൂരുഊരണിയും, ചെല്ലൂർ(പെരിഞ്ചെല്ലൂർ)നളസേതുഅഥവാ രാമസേതു (രാമനാഥപുരം ഡില്ലയിലെ രാമേശ്വരം,പാമ്പൻ,മണ്ഡപം,ധനുഷ്കോടി ഉൾപ്പെട്ട ഭൂഭാഗം)കാവേരിപ്പൂമ്പട്ടണം (പൂംപുകാർ)കൊടുമണൽ, കൊട്ടുമ്പൈ (കൊട്ടുമ്പ്) നെടുമ്പ്ര(നെടുമ്പ്രനാട് .ഇതിന്റെ ഭരണകേന്ദ്രം നെടുമ്പ്രത്തളി) പാലക്കാട് ചുരം ,സിലോണിലെ അനുരാധപുരം കൊങ്കണതീരത്തെ സൊപ്പാര. പെരുമ്പടപ്പ് അഥവാ മഹാഉദയമെന്ന മാക്കോതപുരം(കേരളം)

മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ നാസിക് (ജനസ്ഥാനം)ദണ്ഡകം,പൈത്താൻ,കൌന്തൻപൂർ, ഉജ്ജയിനി,വിദിശ,പവയ,ഭൃഗുകച്ഛം(ബ്രോച്ച്)

(ലിസ്റ്റ് പൂർണ്ണമല്ല)

മധുരയിലെ അരിത്തപ്പട്ടി (അരിഷ്ടഗ്രാമം)അഥവാ മാങ്കുളം എന്ന സ്ഥലത്താണ് യാക്കസിതി വെള്ളാടൈയുടെ മകള് രചിച്ച് ചാത്തന് പിനക്കല് കൊത്തിവെച്ച് ഏറ്റവും പഴയ തമിഴ്ബ്രാഹ്മി ലിപിയിലുള്ള ലിഖിതം കാണുന്ന ഗുഹ. അശോകനെപ്പോലെ പ്രസിദ്ധർമാത്രമല്ല, ഇങ്ങനെ ലിഖിതം കൊത്തിവെച്ചിരുന്നത് എന്നർത്ഥം. (സബ് ആൾട്ടേണ് ഹിസ്റ്ററി)പടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷത്രപ് നഹാപനന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവ് ഉഷദത്തന് നാസിക് ഗുഹ 10, 12ൽ 2 ലിഖിതം കൊത്തിയിട്ടുണ്ട്. 10ൽ,താൻ പുണ്യംകിട്ടാനായി 8 കന്യകമാരെ ബ്രാഹ്മണർക്ക് കന്യാദാനം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നു കാണാം. തപതിഅടക്കമുള്ള വലിയ നദി

കളിലും ചങ്ങാടം കൊണ്ടുള്ള ഗതാഗതം തുടങ്ങി എന്നും ഈ ലിഖിതത്തിലുണ്ട്. അതുവരെ ചെറിയവഞ്ചികളാണ് നദികളിലുപയോഗിച്ചിരുന്നത്.വലിയവ സമുദ്ര ത്തിൽ മാത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. 12ൽ താന് നെയ്ത്തുകാരുടെ കുലസംഘ ത്തിൽ(ഗിൽഡ്)പണം നിക്ഷേപിച്ചത് ഗുഹകളിൽ വസിക്കുന്ന സന്യാസിമാരുടെ ചെലവിന് അതിലെ പലിശ ഉപയോഗിക്കാനാണെന്നും ഈ കല്പന നഗരത്തി ലെ കണക്കെഴുത്തുകാരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നു.

കുന്നിക്കുരു ഒരു വലിയ ഉരുളിനിറച്ചുവെച്ച് കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് വാരിയിടീക്കും ഗുരു വായൂരിൽ.ദുർഗ്ഗയുടെ ഒരു രൂപം (കിരാതിവേഷം)ആയ ത്വരിതയും ഗോപവാട ത്തി ല് വസിക്കുന്ന കാലത്ത് കൃഷ്ണനും കുന്നിക്കുരുമണിമാല അണിഞ്ഞിരുന്നു. പണ്ടെല്ലാം വീട്ടിലെ കോലായിലിരുന്ന് തട്ടാന്മാരെക്കൊണ്ട് ആഭരണമുണ്ടാ ക്കിക്കും.അവരുടെ കയ്യിലും കുന്നിക്കുരുമണി കാണാറുണ്ട്. കുന്നിക്കുരു ഒരു തൂക്കവും നാണ്യവുമായി പണ്ട് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതിന്റെ ആധുനികകാലത്തെ തെളിവുകൾ ഇതുമാത്രമാണ്. ഒരു കുന്നിക്കുരുത്തൂക്കത്തിന് ഒരു രതി എന്നു പറയും.

100 രതി(100 കുന്നിക്കുരുത്തൂക്കം)ഒരു ശതമാനം ആണ് 10.4 – 11.7 ഗ്രാം. 32 രതി ഒരു കാർഷാപണം(കാർഹാപണം) .ഒരു കാർഷാപണത്തൂക്കമാണ് 3.33 – 3.74 ഗ്രാം. വെള്ളി,ചെമ്പ്,സ്വർണ്ണം എന്നിവ ഇങ്ങനെ തൂക്കിയാണ് നാണ്യമുണ്ടാ ക്കിയിരുന്നത്. പഞ്ച്മാർക്ക് നാണ്യങ്ങള് ആദ്യം ചതുരം ,ദീർഘചതുരസീലുകളാ യിരുന്നു. പിന്നെയാണ് വൃത്താകൃതിയായത്. ജ്യാമിതീയരൂപം,ആൽമരം,ചെടി,ആയുധം,മനുഷ്യരൂപം,ആന,ഋഷഭം,പത്മം,ചക്രം എന്നീ മുദ്രകള് നാണ്യത്തില് കൊത്തിയിരുന്നു. 6 ഗ്രൂപ്പ് ആക്കാവുന്ന 500 സിംബ ലുകൾ സൈന്ധവകാലംമുതല് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഒരുനാണ്യത്തിൽ ഒന്നുമുതല് അഞ്ചുവരെ സിംബലുകളുണ്ടാവും. ഗാന്ധാരത്തിൽ ഒരു ബാറിന്റെ രണ്ട് അറ്റത്ത് ഓരോ ചക്രം വെച്ച് ഇത്തിരി വളഞ്ഞ ഒരു നാണ്യം (bent bar coin)ഉണ്ടായിരു ന്നു. ശൃംഗിവേരപുരത്തും കൌശാംബിയിലും മൂന്നുതരം നാണ്യം കാണാം.

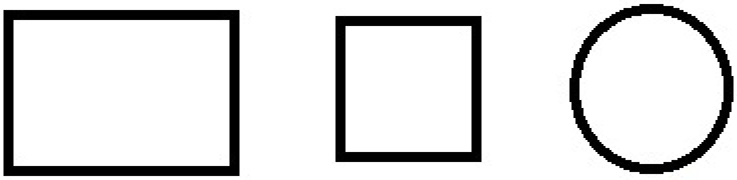

പഴയ നാണ്യം
ദീർഘചതുരം,ചതുരം

പുതിയ നാണ്യം
വൃത്തം

ശൃംഗിവേരപുരം,കൌശാംബിനാണ്യം

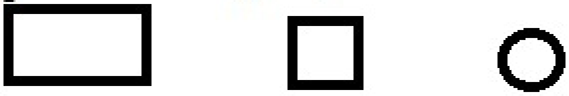

വാസ്തുവിലെ മാതൃകകൾ

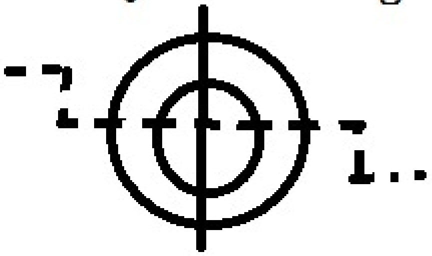

സൈന്ധവസീലുകൾ ആദ്യകാലത്ത് ലിഖിതമായും നാണ്യമായും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. ചതുരവും ദീർഘചതുരവും സ്വസ്തികസർവ്വതോഭദ്രവുമായ വാസ്തുവിൽനിന്ന് ഗോള,വൃത്ത,വേസര,ദ്രാവിഡവാസ്തുവിലേക്കും നഗരദുർഗ്ഗസംവിധാനത്തിലേക്കും ഉള്ള മാറ്റവും നാണ്യത്തിലെ ആകൃതിമാറ്റവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. വീണാദാസിന്റെ The Oxford India companion to sociology and social anthropology (2003)page 219ൽ,യാഗങ്ങൾ,രാജസൂയാദികളെന്നിവക്ക് ദേശാന്തരസഞ്ചാരങ്ങ ൾ ,അറിയാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്രകൾ ആവശ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജന തയുടെ Institutionalised de-localisations ആയിരുന്നു എന്നു കാണാം. Ethnography എന്നു പറയുന്നത് Mutual bonds between spaces and people ആണ്. ഇന്ത്യക്കാർക്ക് ചരിത്രാതീതകാലം മുതല് തങ്ങളുടെ ദേശകാലങ്ങളോടും വിവിധജനസമൂഹങ്ങളോടും ഉള്ള പരസ്പരബന്ധം

അവരുടെ സഞ്ചാര,ഗതാഗത മാ ർഗ്ഗങ്ങളും ആശയവിനിമയവും വഴിയായിരുന്നു. സ്വന്തം സാംസ്കാരികത്തനിമ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു ഗ്ലോബൽ സൌഹൃദശൃംഖല എല്ലാവരുടേയും അഭിവൃ ദ്ധിക്കും നന്മക്കുമായി നിഷ്കാമമായി കെട്ടിപ്പടുത്തതാണ് നമ്മുടെ നേട്ടം എന്നു പറ യാവുന്നത്. അങ്ങനെ കെട്ടിപ്പടുത്ത പൂർവ്വികരുടെ നിരയില് ആരെല്ലാമുണ്ടായി രുന്നു.

1. Pastoralists/Animal husbandry കൃഷി,കന്നുകാലിവളർത്തൽ,കാലിമേക്കൽ,പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറം തേടല്, ഇവരെ wandering nomads എന്നു വിളിക്കുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ യദു,ആയ്, ഗോപ,ആഭീരവംശം ഇതിലാണ് പെടുക.
2. Hunter /gatherers.നായാടികളും വേടന്മാരും മത്സ്യം പിടിക്കുന്നവരും (മീന വ)കടവുകടത്തുന്നവരും ദാശരും പരതവരും . കിരാത,ക്ഷത്രിയവംശക്കാ രും ഇതേ പ്രൊഫഷനാണ് പിന്തുടർന്നത്.ഇവരിലെ നാവികരാണ് മര ക്കലം നയിക്കുന്ന മരക്കാരും വലിയ കപ്പലോട്ടുന്ന പെരുംപടകുമുത്തരയരും
3. Peripatites .ഭക്ഷണം കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കുകയോ ശേഖരിക്കുകയോ ചെയ്യാ ത്തവരാണ് ഇവർ.സ്വന്തം വർണ്ണത്തിൽനിന്നുതന്നെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു (endogamy)വർണ്ണസങ്കരം വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു.കരകൌശലവിദ്യകളും കുടിൽവ്യവസായങ്ങളും കാരുകലകളും ന-ത്തസംഗീതാദിചാരുകലകളും ഇവരുടെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമാണ്. ക്ഷേത്രത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലും ല്ഥിരമായി വസിക്കുന്നവരും, നാട്ടുനീളെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരും (നാടോടി)ഉണ്ട്. Specialized services കൊടുത്ത് ബാർട്ടർരീതിയില് ഇവര് ഭക്ഷണം സമ്പാദിക്കുന്നു. symbiotic nomads ,service nomads , trader nomads എന്നിവരും കഴകക്കാരും ദേവദാസികളും നട്ടുവരും സർക്കസ്സുകാ രും ഇവരിലുൾപ്പെടും. സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ഇവരുടേതാണ്. തമിഴലിഖി തങ്ങളിൽ ഇവരെ വിളിക്കുന്നു. ബഞ്ചാരകളെന്നും വിളിക്കുന്നു. ചതുരംഗപ്പട കളേയും സഞ്ചാരികളേയും പിന്തുടർന്ന് സാർത്ഥവാഹകസംഘങ്ങളോ ടൊപ്പം ജിപ്സികളായി ഇവരാണ് യൂറോപ്പിലാകെ വ്യാപിച്ചത്. .
4. Migrant labourers തൊഴിലിനായി ദേശാന്തരം പോകുന്നവർ.ഈ നാലുതര ക്കാരുടേയും ചരിത്രമാണ് ഇന്ത്യയുടെ മുഴുവനും ചരിത്രം. ഇന്ത്യയിലെ പ്രാചീ നസംസ്കൃതിയിൽ ഞാനിവരെയെല്ലാം കാണുന്നു. സൈന്ധവലിപികളിലും ഇതുതന്നെയാണ് എനിക്കുകാണാനാവുന്നത്. ഈ നാലുതരക്കാരും ഇന്നും എന്നും ഇന്ത്യയിലുണ്ട് എന്നതാണ് സത്യം. ഇവർതമ്മിൽത്തമ്മിലുള്ള പര

സ്വരബന്ധം ,സഹകരണം,കൊള്ളക്കൊടുക്ക,കൂറ്,എന്നിവയിലൂടെ ഇന്ത്യൻസമൂഹം വളർന്നുവന്നു. അവരുടെ ചേരിപ്പോരുകളും മത്സരവും വംശനാശം വരുത്തുന്ന കലഹങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും ഉണ്ടാവുമ്പോഴെല്ലാം ഇവിടത്തെ തത്വചിന്തകർ അതിന് അങ്കുശമിട്ടിരുന്നു.അഹിംസയുടെ ആ നാദത്തിന് ഏതുകാലത്തും സ്വതേ ഹിംസകരായ ക്ഷത്രിയർ ബഹുമാനം കൊടുത്തു.ആ നാദത്തിന് വില കല്പിക്കാത്ത ഒരു വിദേശസമൂഹത്തിന്റെ കയ്യിലേക്ക് ഭരണം പോയതോടെ ഇവിടത്തെ ക്ഷത്രിയരും പ്രഭുക്കളും ഈശ്വരദാസരല്ലാതായി.വെറും ജന്മികളും നായക്കന്മാരും കുടിയാന്മാരുമായി സമൂഹം മാറി. വിദേശിക്കച്ചവടക്കാർ പ്രലോഭിപ്പിച്ചപ്പോള് പണം,പ്രശസ്തി,സാമ്രാജ്യം, രാഷ്ട്രീയശക്തി ഇവ മോഹിച്ച് അവരെല്ലാം പെരുമാറി. അലക്സാന്ററുടെ കാലത്ത് അംബി മുതലാണ് ഈ പ്രവണത നാം കാണുന്നത്.

ഇന്ന് നമ്മൾ സ്വതന്ത്രരായ ഇന്ത്യൻപൌരന്മാരാണ്. എല്ലാവരും ഭാരതീയർ,ഇന്ത്യന്പൌരർ. ഇന്ത്യൻസംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ട് ദേശീയബോധത്തോടെ സഹകരിച്ച് സമാധാനമായി ഐശ്വര്യമായി ജീവിക്കാന് എന്തു വേണമെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടവർ. ഭേദഭാവനകളെ ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്വൈത ഭാവനയോടെ ജീവിക്കാൻ ഭാരതത്തിന്റയും ലോകത്തിന്റേയും സാംസ്കാരിക ചരിത്രം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ജാതിമതവർഗ്ഗീയതകൾക്കും രാഷ്ട്രീയങ്ങൾക്കും മറ്റു സങ്കുചിതചിന്തകൾക്കും അതീതമായി,നമ്മുടെ നാടിനെ ഒന്നായിക്കണ്ട് തനിമ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ വിശ്വപൌരന്മാരായി ജീവിക്കാന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഇത് പ്രചോദനമാവട്ടെ.

16.ജനുവരി 2008 ചെന്നൈ

References

1. The secret doctrine .Madame Blavatsky Vol 1-5 Theosophical society of India 1938
2. World history BC 1200-AD 500 Louini Pareity Vol 2. Translated to Malayalam Bhasha Institute Kerala 1989.
3. Rgvedasamhitha S.Padmanabha Iyengar .Soumya Press Mylapur
4. The last mysteries of the world Readers Digest Publication
5. The crest of the peacock . Non-European roots of Mathematics.Dr George Geevergheese Joseph .Penguin Books
6. Panchasidhanthika of Varahamihira . Study by Dr Suvarna Nalapat Ed 2. 2000 NBS Kottayam
7. P.D.Ouspensky .A new model of universe .Vintage Books
8. Holy Koran. A.Yusuf Ali. Khathar National Printing Press
9. History of Kerala Raghava Warrier and Rajan Gurukkal .Vallathol Vidyapeetam Publications Sukapuram 2nd ed. 1992
10. Kalakaumudi 1994 sept 4. Pp 43-48 Lalu Joseph ,J Rajasekharan Nair
11. Mahabharatham Vedavyasa
12. Adivasikalude keralam .Vettur P Damodaran
13. Natayasasthram Bharathamuni .KP NarayanaPisharady .Keralasahitya Academy
14. Arshajnanam .Nalapat Narayana Menon 1954
15. Prajnaparamitham . Nagarjuna
16. Bhagavathapuranam Vedavyasa
17. Bhashabhushanam .A R.Rajarajavarma
18. Pranavavadam .Bhagavan Das
19. Diaries of Nalapat Narayana Menon

20.Hamlyn's children's Encyclopaedia pp 88

21. . myths and symbols in ancient Egypt

22. Advanced history of India .K.A.Neelakanthasasthri ,G Sreenivasachari

23.Leelavathy of Bhaskaracharya

24. chilappathikaram Ilamkovadikal .Trans Nenmara Viswanathan Nair Keralasahitya Academi

25.Hymns of Shiva .Indira Viswanathan Paterson Motilal Banarasi Das publishers pp 194-195

26. Manimekhalaakavyam. Koolavanikan Chathanaar

27. Pathittuppath

28. Keralathinte samskarikacharithram. P.K.Gopalakrishnan.Kerala Bhasha Institute

29. Keralathinte sthalacharithram. V.V.K.Valath. (Palaghat district)Kerala SahithyaAcademy

30. Vannerinad . Kattumadam Shashtipurthy Upaharasmaranika

31. Saradathilakam . Raghavabhattan. Culcutta Agamanusandhanasamithi publication. 1933

32. Arthasasthra.Koutilyan .Trans .K.V.M. Kerala sahitya Academy

33. Srimad Bhagavad Gita (studies by various authors including Sankarabhashya)

34. Dravidabhasha vyakaranam Caldwell. Keralabhasha Institute.Trans S K Nair

35. Rgvedaparibhasha Vallathol Narayana Menon

36 Mooshakavansakavya .Athulan .Trans Chirakkal Balakrishnan Nair with preface of Dr K Raghavan Pillai

37.Gems from pre-historic past .N Mahalingam Madras 1981 pp 11

38.K P Jayaswal. Q Indian history pp 241 Mahajan

39.Bharatheeyadarsanam Dr S Radhakrishnan pp 728-729

40.C Kunjan Raja Presentation Volume

41. Pragathi Thrimasika volumes from 1987 March to 1989 September

42.Visions of cosmos Carolyn Collins Peterson and John C Brandt . Oxford University Press 2003

43.Cartographic science A compendium of map projections with derivations. Donald Femne. C R C Press Taylor and Francis Group. 2007

44. Maritime India Rival companions of trade in the orient .1600-1800 Holden Furber. ; Maritime India in 17th century Sinnappah Arasurathnam ; The Indian ocean –A history of people and the sea .Kenneth Mcpherson Oxford University press 2004

45.Musical Instruments of the world .An illustrated encyclopaedia with more than 4000 original drawings.Facts on file publications Newyork .Printed in Singapore 1976.

46. Sacred Britain. A guide to sacred sites and pilgrim routes of England ,Scotland and wales. Martin Palmer, Nigel Palmer .Official guide to the sacred land project Forward by David Ballancy. Judy Piatkus Publication 1997.

47. A history of India . Hermann Kulka ,Dietmar Rotherman 3rd Ed. Routledge 1999

48. A history of Indian Archeology from beginning to 1947 Dilip Chakavarthy Munshiram Manoharlal 1988

49. A history of South India from pre-historic times to fall of Vijayanagara 4th Ed K A Neelakantasasthry. Oxford University Press India 1999

50 Deciphering the Indus script .Asko Parpola Cambridge Uty Press 2000

51. Trade in early India .Themes in Indian History .Ranabir Chakravarthy Oxford uty press 2001

52. Budhism in western Himalayas .A study of the Tabo monastery .Laxman S Thakur Oxford Uty Press 2001

53.India ,an archeological history .Paleolithic beginnings to early historical foundations .Dilip Chakravarthy .oxford uty press 1999

54. Key concepts in Geography . Sarah L Holloway ,Stephan P Rice, Gill Valentine. Sage publications 2004

55. Timeline of world history John B Teeple .DK Publishing 2002

56. Sanskrit Inscriptions of North India Dr Akhilesh K Dubey. Vidyanidhi prakasan.2005

57.Archeology ,Art and Religion.New perspectives on Vijayanagara .Anila Vergheese Oxford Uty Press 2000.

58.The archeology of seafaring in ancient South Asia .Himanshu Prabha RAY. Cambridge world archeology Cambridge uty press 2003

59.Valmiki Ramayanam Trans- Vallathol Narayana Menon

60.Sudhasindhu study of 12 Upanishads Dr Suvarna Nalapat DC Books Kottayam 2003.

61. Brahmasindhu .Brahmasuthra Commentary Dr Suvarna Nalapat . DC Books Kottayam 2006

62. Nadalayasindhu Dr Suvarna Nalapat DC Books Kottayam 2008

63.Harappan civilization .second revised ed. Gregory L Possehl .American Institute of Indian studies Oxford and IBH publishing co pvt ltd. 1993

64. Souvenir of Malabar mahotsav 1991-92

65. The gift .Marshall Moss 1967

66. Atharvaveda

67. People's chronology .James Trager 1980. Heinemann.London

68. Travancore archeological series .T A GopinathaRao

69.Charithrathinte Adiverukal. Kesari Balakrishna Pillai

70. Stone crafts of India Neelam Chiber vol 1 and 2 Published with the help of Cultural Ministry of Government of India.

71. Timeline of India Wilipedia

72. Andera Pliny Hist .Nat Vol V1 . 21.8-23 11 Q Megasthenes

73. Studies in accentuation of samaveda Sidheswar Varma. 1930. All India oriental conference Vol V1 B.O.R. 1 Poona pp 517-528

74.The saman chants .A review of Research .Indian musicological society .Bombay/Baroda 1985. G H Tarlakar .

75.The oxford India companion to society and social Anthropology Veena Das 2003

76. South Asian Archeology 1993 Proceedings of the 12th International conference of European Association of South Asian Archeologists held in Helsinki University 5-9 July 1993 Ed Asko Parpola and Petteri Koshikalleo Vol 1 Helsinki 1994

77.Brahmavidya .The Adyar Library Bulletin Vol 68-70 .2004- 2006 Colonel Henry Steel Olcott Death Centenary Commemoration Volume (Vedic and Mesopotamian interaction .N. Razanas pp 1-88)

78.A cultural history of India Ed A l Basham. Oxford India paperback 1975.

79. The invention of history. Essays on the representation of the past .Stephan Bann. Manchester Uty Press. 1990.

80. A companion to the study of history . Micheal Stanford Blackwell Publishers 1994

81. Lapis Lazuli beads from Susa and central Asia . A preliminary study .Michael Casanova pp 137-145 South Asian Archeology 1993.

82. Paleographic analysis of early Harappan ceramics from Bughi,Baluchisthan .Graham M Chaudder .147-155. (In the southern extant of Sulaiman Mountain)

83. Trading encounters –from the Euphrates to Indus in Bronze age. Shereen Ratnakar Oxford 2004

84. J of American oriental society .Vol 126.No: 3 July –September 2006. ISSN 0003-0279 . A: Palnkolivelle .When texts conceal;& B: Review article by Morde Chai Friedman,Qusayr and Geniza. & C: Documents on Indian ocean trade (pp 401), &D: Role of Phoenician kings at battle of Salamais 480 BCE Josette Elanji (411-418)

85. The Cambridge companion to Travel writing Ed Peter Hulme & Tim Young Cambridge Uty press 2002

86. Land ,politics and trade in South Asia .Ed Sanjay Subramaniam Oxford Uty Press 2004

87.India-The social Anthropology of a civilization .Bernard S Cohen Oxford uty press 2000

88. Glimpses of world history .Jawaharlal Nehru Penguin books 2004 (3rd ed)

89. Merchants,companies and trade Europe and Asia in the early Modern Era. Studies in Modern capitalism. Ed Sushil Chowdhury and Michael Morineau Cambridge uty press 1999.

90. British India 1772-1947 A survey of the nature and effects of alien rule.Michael Edwardes Rupa &co 4th Ed.2006

91. Exploring India's rural past –A Gujarat village in the early 19th century A M Shaw Oxford uty press 2002

92. Environment and ethnicity in India 1200-1991. Sumit Guha Cambridge studies in Indian history and society 1999

93. State and Nation in the context of social change Ed T V Sathyamurthy Vol 1 and 3 Oxford India paperbacks sec impression 2000.

94. A South Indian subcaste .Social organization and religion of the Pramalai kallar Louis Dumont Oxford uty press Oxford India paperbacks 2000

95.India's culture .The state,the arts and beyond. B P Singh .Oxford uty press Forward by Dalai Lama Ed: 2000

96. Psychoanalysis in colonial India Christiana Hartnack Oxford uty press 2001

97. The interplay of gender ,religion,and politics in India .Invented identities Ed Julia Leslie ,Mary McGee Oxford uty press. 2000

98. Human rights in India .Historical ,social,and political perspectives. Chiranjivi J Nirmal .Oxford India paperbacks 2002

99.Penumbral vision. Making politics in early modern South India . Sanjay Subramaniam Oxford Uty press 2001

100. Women's voices .Selection from nineteenth and early twentieth century Indian writing in English. Eunice de Souza ,Lindsay Pereira .Oxford India paperbacks 2004

101 . Hindu revivalism in Bengal 1872-1905. Some essays in interpretation. Amiya P. Sen Oxford India paperbacks 2001

102. Nature and the orient .The environmental history of the South and South EastAsia .Ed Richard H Grove,Vinita Damodaran,Satpal Sangwan.Oxford Uty press 2000.

Filename: സപ്തസൈന്ധവം ഭാഗം 2 ചരിത്രം തരുന്ന മഹാദ്വൈതം.docx
Directory: C:\Users\user\Documents
Template: C:\Users\user\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: user
Keywords:
Comments:
Creation Date: 11/2/2016 5:53:00 AM
Change Number: 644
Last Saved On: 5/1/2020 7:59:00 AM
Last Saved By: user
Total Editing Time: 3,234 Minutes
Last Printed On: 5/1/2020 7:59:00 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 154
Number of Words: 35,878 (approx.)
Number of Characters: 204,506 (approx.)